

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl: 25 / Sayı: 293 / Mayıs 2006

Devletinki topyekun savaşsa bizimki topyekun direniştir

Türkiye'deki tüm politikalar Kürt sorununun ipoteği altındadır

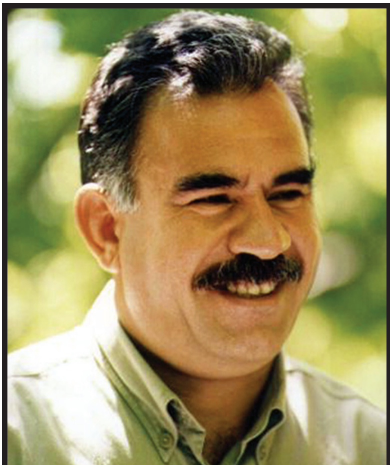
● Çeteleşme ve faili belli olmayan cinayetlerin işlenmesi bir kez daha göstermiştir ki Kürt sorunu çözülmeden Türkiye'de derin devletin de çeteleşmenin de ortadan kaldırılması söz konusu olamaz. Çünkü devletin bölüneceği, parçalanacağı kaygısı, bütün kaygıların üstüne çıkmaktadır. Bu kaygının temelinde de Kürtlerin ayrılıp Türkiye'den kopacağı sendromu bulunmaktadır. Osmanlı İmparatorluğu gibi büyük bir imparatorluğun dağılmasının taze anıları da dikkate alınırsa, bu paranoyak durum anlaşılabilir Bu nedenle de Kürt halkının özgürlük mücadelesini bastıracak antidemokratik, despotik, inkarcı, imhacı yasalar manzumesi ve uygulamalarını kendileri için zorunlu görmektedirler.

10'da

Devletinki topyekun savaşsa bizimki de topkeyun direniştir

● Türkiye siyaseti bir krize girdi. Tümüyle Kürt sorunuyla kilitlendi. Adeta çıkmaza düştü. Bir çözüm gerekli kendileri için. Yine biz ön açıcı olduk. Demokratik çözümün önünü açtık. Fakat onu da doğru anlamadılar, doğru yaklaşmadılar, gerekli iradeyi göstermediler. Bütün olumlu yaklaşımlarımıza, demokratik çözümleyici çabalarımıza ters yanıt verdiler. Topyekun savaşı dayattılar. Biz de ona karşı direnişi dayattık. Seninki topyekun savaşsa, bizimki de topyekun direniştir dedik. Halk olarak, kadın, erkek, genç, ihtiyar, çocuk demeden direnişe geçtik. Önderlik direnişe geçti. Terk etmemecesine mevziye yatmış durumda. Onlarca yıl geçse de bu mevziden kimse bana geri adım attıramaz diyor. Bu kararlılık bütün halka ve örgüte yansıdı.

2'de

PKK sosyalizmi ısrarla savunmanın adıdır

ABDULLAH ÖCALAN

Günümüzde PKK sorunu, her zamankinden daha fazla bir enternasyonal sorun durumuna gelmiştir. Öyle anlaşılıyor ki PKK, reel sosyalizm bunalımının gelişmeye başladığı ve bunalımdan çıkışın henüz pek mümkün görülmediği bir dönemde, sosyalizmin özünü kavramada, ona inanmada tutarlı olmanın ve bunu bu bunalım döneminde her türlü savrulmaya karşı ısrarla savunmanın özgün adıdır. Hiç şüphesiz PKK'nin oluşumunda ulusal özellik, toplumsal özellik ağır etkide bulundu. Fakat PKK sadece bu değildir, PKK'yi yalnız Kürdistan'daki ulusal ve toplumsal özelliklerle karakterize etmek, büyük bir yanılgıdır. PKK'yi karakterize edecek olan özgün sosyalizm anlayışıdır. Daha doğrusu, reel sosyalizme eleştirisel yaklaşımıyla, sosyalizmin esaslarına doğru bağlanma arasında yürüttüğü mücadeledir.

Bu iki temel özellik PKK'yi giderek günümüzde bir gerçek haline getiriyor, bir parti kimliğine kavuşturuyor. Bir parti, özellikle dar mahalli bir sınırdan sıyrılmak istiyorsa, –ki günümüzde dar mahalli kalmak dta pek o kadar mümkün olmadığına göre– adına yaraşır çağdaş bir parti olmak istiyorsa, ulusal toplumsal özellik kadar enternasyonal özelliği de yakalamak zorundadır. Eğer PKK, 1970'lerde enternasyonal özellik olarak, reel sosyalizmin artık iyice bayatlamış dogmalarını, uygulamalarını esas alsaydı, değil bugüne gelmek, daha doğuşunda bitmeye mahkum olurdu.

16'da

İçindekiler

Devletinki topyekun savaşsa bizimki de topyekun direniştir

Meşru Savunma Komitesi

Siyasal duruma, içinde bulunduğumuz dönemin özelliklerine ilişkin aslında çok şey söylenebilir. Fakat çok tartıştığımız bir husus. Böyle çok anlaşılmayan bilinmeyen bir durum da söz konusu değil. Biz inanıyoruz ki nerede olursa olsun tüm arkadaşlarımız, örgütlerimiz, tüm gerilla birimleri günlük gelişmeleri mümkün olduğu kadar izliyorlar, tartışıyorlar, değerlendiriyorlar. Dolayısıyla süreci anlamada ve bu sürece doğru yaklaşımın neler olduğunu, sürecin kendilerine yüklediği görev ve sorumlulukların neler olduğunu bulmada çok zorlanılmıyordur. Zaten haberi yaratan gerillanın kendisidir. Dolayısıyla haber kendileridir. Onun için de kendilerini anladıkları, yaptıklarını tartışıp değerlendirdikleri ölçüde, siyasal süreci doğru anlıyorlar, çözümlüyorlar, görev ve sorumluluklarının bilincine doğru ulaşıyorlar demektir.

Bu bakımdan şunu netçe ifade edebiliriz: Bir siyasal durumdan, gelişmeden söz edeceksek, bunu 15 Şubat'tan günümüze kadar Kürt halkının kahramanca yürüttüğü mücadelede görmemiz gerekiyor. 15 Şubat'ta başlayan, 8 Mart'la ve Newroz'la devam ederek şehitler ayımıza kadar uzanan süreçte, halkın başta Kuzey Kürdistan olmak üzere tüm Kürdistan parçalarında ve yurtdışında geliştirdiği kahramanca direniş, aslında sadece Kürdistan'daki siyasi gelişmeleri değil, Ortadoğu'da yaşanan III. Dünya Savaşı'nın gidişatını da neredeyse belirliyor. Geçenlerde İstanbul'da bir terör toplantısı yapmışlardı. Dışımızdaki güçler bunu böyle ifade ettiler. Ortadoğu'yu birinci derecede etkileyen gücün PKK olduğunu, baş karşıtlarımız bizzat ifade ediyorlar. Özgürlük ve demokrasi mücadelemizin 2006 bahar hamlesiyle ulaştığı düzey kesinlikle budur.

"Kürt halkı gerçekten harikalar yarattı. Kürt gençliği, kadınları, özgürlük ve demokrasi mücadelesinin yaratıcı yöntemlerle nasıl yürütüleceğinin en büyük örneğini verdiler. Özellikle de Kürt gençliği, çocuk düzeyindeki insanlar, Apocu küçük generaller olma ünvanını eylemleriyle, direnişleriyle, şehadete giden ve zindana düşen gerçeklikleriyle bin kere, yüz bin kere hak ettiler. Şunu da söyleyebiliriz: Savaşmayı, direnişi halktan öğrenmeliyiz"

Savaşmayı direnişi halktan öğrenmeliyiz

Hepimiz gördük; Kürt halkı gerçekten harikalar yarattı. Kürt gençliği, kadınları, özgürlük ve demokrasi mücadelesinin yaratıcı yöntemlerle nasıl yürütüleceğinin en büyük örneğini verdiler. Özellikle de Kürt gençliği, çocuk düzeyindeki insanlar, Apocu küçük generaller olma ünvanını eylemleriyle, direnişleriyle, şahadete giden ve zindana düşen gerçeklikleriyle bin kere, yüz bin kere hak ettiler. Şunu da söyleyebiliriz: savaşmayı gerçekten de halktan öğrenmeliyiz. Direnişi halktan öğrenmeliyiz. Ortadoğu halklarına, dünyanın demokratik yurtsever güçlerine sadece direniş ruhu aşılayan değil, demokratik mücadele yöntemlerini aşılayan, bu konuda eğiten bir konuma ulaştılar. Gerçek bir Kürt serhildanı, 2006 Newrozu'nda böylelikle ortaya çıktı. Gerçekten de büyük bir Önderlik Newrozu oldu. Bu anlamda 2006 yılının bir Önderlik yılı olduğu kesindir. Newrozun Önderlik Newrozu olarak kutlanması, 2006 yılını Önderlik yılı haline getirdi. Dolayısıyla bu yıla her zamankinden daha fazla Önder Apo'ya özgürlük mücadelesini sığdıracağız. 15 Şubat'ta halk bunu net ortaya koydu. Sadece daha geniş katılımlı komployu protesto eylemleri olmadı. Sadece biraz daha direnişçi, şiddet içeren mücadele olmadı. Aynı zamanda yeni bir mücadele sürecini, 15 Şubat komplosunu protesto eylemleri içerisinde halk ilan etti. Neydi bu? Uluslararası komplonun reddedilmesiydi. Onu ifade eden İmralı sisteminin reddedilmesi, parçalanmasının hedeflenmesi, artık İmralı sistemiyle, uluslarası komployla birlikte yaşanmayacağının herkese açıkça ilan edilmesiydi.

Biz komploya karşı, 8. mücadele yılına kadar hep komployu teşhir ettik, protesto ettik, onu başarısız kılmaya çalıştık. 8. yıl farklıdır. 8. yıl mücadelesi değişik özellikler arz ediyor. Neyi ifade ediyor? Komployu artık parçalamayı, yenilgiye uğratmayı hedefleyen bir mücadele süreci içerisine girmiş olmayı ifade ediyor. Halk bunu ilan etti. Hareketimiz de bu kararlılıktadır. Önder Apo da bu temelde yaklaşıyor sürece. Direniyor, mücadele ediyor. O da mücadelenin başında, bir militan gibi direnişini sürdürüyor. Bu bakımdan Newroz, bu ilanı en ileri düzeye vardıran, Newroz sonrasındaki direnişler de bunu devam ettiren bir özellik taşıdı. Halk şunu ilan etti: Komployu parçalayacak, yenilgiye uğratacak. Artık komployla birlikte yaşamak istemiyor. Özgürlük ve demokrasiyi yaratmada kararlı. Bu mücadeleyi yürüten güç de kendisi. Öyle başkasına havale etmiyor. Ya da bir avuç gerilla gücü yürütmüyor. Bizzat halkın kendisi yürütüyor. Bu anlamda Önderliği, hareketi sahiplenme, yeni bir mücadele sürecini başlatma görkemli olmuştur.

Halkın direnişçi tutumu inkarcı sistemin hesaplarını bozdu

Üç aylık bahar hamlemiz büyük bir siyasi süreci ortaya çıkarmıştır. Neredeyse 2006 yılında hedeflediğimiz siyasal düzeyi bu üç aylık halk direnişiyle yarattık, sağladık. Şu an herkes Kürt sorununu tartışıyor. PKK'siz ve Önder Apo'suz Kürt yaratma, Kürt siyaseti yaratma arayışları büyük bir darbe yedi. Başarısız kılındı. Yine siyasi gündeme, başta Türkiye, İran olmak üzere Kürdistan ve Ortadoğu'yla ilgili hemen herkesin gündemine Kürt sorununun çözümü çok yakıcı bir biçimde dayatılmış bulunuyor. Aslında bu, bir yıllık mücadele ile ulaşılacak düzeydi. Biz ise daha bahar hamlesiyle buna ulaştık. Bu tempoyu doğru yöntemlerle ve başarılı bir biçimde devam ettirirsek, şunu rahatlıkla söyleyebiliriz: 2006 yılında, en az 4-5 yıllık mücadele ile ulaşacağımız siyasal düzeyi bu bir yılda yaratabiliriz. Bahar mücadelemiz böyle bir düzeyi tutturmuş bulunuyor. Bu bir mübalağa değil, bir övgü de değil. Dost düşman herkesin gördüğü, ifade ettiği bir gerçek. Bu temelde dostlarımız yeniden güven kazandılar. Halk büyük bir moral aldı. İnancını tazeledi. Kendine güvenini yarattı. Tabii karşıtlarımız da büyük bir kaygı ve endişe içine girdiler. Kriz içindedirler. Bu gelişme karşısında kendi gerici varlıklarını nasıl ayakta tutacaklarının kaygılı arayışı içindeler. Zaten biliniyor, gördük. O büyük Newroz çıkışını hazmedemediler. Halkın bu coşkusunu, moralini kırmak için Muş'taki katliamı düzenlediler. Sandılar ki Kürt halkı korkar, ürker, şehitlerine sahip çıkmaz, geriye çekilir. Böylece Newroz çıkışı tersine çevrilebilir. Oysa yanıldıklarını, halk anında gösterdi. Şehitlerine kahramanca sahip çıktı. Cenaze töreni, Newroz serhildanını devam ettiren daha büyük bir serhildana dönüştürdü.

Umduklarını bulamayınca, hesapları tutmayınca bu sefer cenaze törenlerine saldırdılar. Silahsız, demokratik eylem yapan halka polisler, özel timler açıktan silahla ateş ettiler, katliamlara başvurdular. Bununla halkı sindirebileceklerini sandılar. Ama başta o Apocu küçük generallerin taşlı, devrimci direnişi olmak üzere halkın direnişçi tutumu, inkarcı sistemin bu hesabını da bozdu. Orada da başarısız kaldılar. Tersine, halk direnişinin bu kadar yaygınlaşması; Amed'de, Batman'da, Kızıltepe'den, İstanbul'a kadar, Kürdistan'ın dört parçasına, yine yurtdışına yayılarak sürmesi, onları daha da çok daralttı. En yakın dostları bile uyardılar. Dikkatli davranmaya çalıştılar. Üzerlerinde Kürt sorununu çöz baskısı daha çok arttı.

O yöntemlerinin de tutmadığını görünce, ordularını Kürdistan'a kitleler halinde sürmeye yöneldiler. Biliniyor; zaten hazırlıkları vardı. Kış boyu onlar da hazırlanıyorlardı. Şimdi sadece güvenliği sağlayan güçler Türkiye'de kalmıştır. Onun dışındaki bütün orduyu Kürdistan'a sürmüş bulunuyorlar. Özellikle de Irak ve İran sınır boylarına sürdüler. Sınır karakollarını jandarmadan komandoya devrettiler. Varolan karakollarının sayısını arttırdılar. Yeni karakollar oluşturdular. Gerillaya yönelik operasyonları bu temelde arttırdılar. Bununla da yetinmediler; İran'la da ileri düzeyde askeri ittifak yaparak, İran'ın da ordusunu Türkiye ve Irak sınırına sevk etmesini sağladılar. İki ordu birlikte Kuzey ve Doğu Kürdistan'da halka ve gerillaya yönelik baskı ve şiddet uygulamalarını, operasyonları yaygınlaştırdığı gibi, el birliği ederek, koordineli bir biçimde bazı güçlerle anlaşarak, Güney Kürdistan'ı, medya savunma bölgelerini de askeri bakımdan tehdit eden bir konuma girmeye başladılar. Bu temelde ABD ve diğer güçlerle de belli düzeyde tartışmalarının, ilişkilerinin, kısmi bir ittifaklarının olduğu söylenebilir.

ABD-İran görüşmeleri, Irak üzerinde yapılıyordu. Öyle anlaşılıyor ki, bizim güçlerimizin bulunduğu alanlara top atışları yapma imkanı sağlamak için yapılan görüşmelermiş bunlar. Türkiye, ABD ile bu temelde zaten çok yoğun görüşme halinde. Şunu söylemeye çalışıyor: Kürdistan üzerinde egemenlik sürdüren despotik ulus devlet statükosu, yakın gelecekte kendilerinin üzerlerinde Kürt sorununu çözme baskısının artacağını görüyorlar. Zaten Kürt halkı Kuzey'de, Doğu'da, Batı'da, Güney'de geliştirdiği mücadele ile böyle bir dayatmayı, yani Kürt sorununun demokratik çözüm dayatmasını ileri düzeyde gündemleştirmiş durumda. Dış güçlerin de ABD'nin de çok yakın gelecekte böyle bir politikaya yöneleceğini hissediyorlar. Tabii ABD-İran gerginliği de bir çatışma düzeyine ulaşmış durumda.

Biliniyor; ABD, 11 Eylül'den sonra Afganistan'a müdahale etti. 2003 martında Irak'a müdahale etti, Saddam yönetimini devirdi. 2005 başından itibaren müdahalesini tüm Ortadoğu'ya yaydı. Suriye'de yönetimi ikiye bölmüş, birbiriyle çatıştırıyor. Türkiye ile yoğun bir siyasi mücadele halinde. Irak'ta, kendisinin kullanabileceği bir siyasi ortamı yaratma çabası içerisinde oldu. Şimdi 2006 baharında, Ortadoğu müdahalesini İran'a yönelik siyasi, askeri müdahale noktasında odaklaştırmış durumda.

ABD, Ortadoğu'nun diğer alanlarındaki ve dünyadaki siyasi çalışmalarının tümünü İran'a yönelik mücadele ekseninde yürütüyor. Herkesten İran'a karşı yürüttüğü mücadeleye destek istiyor. Bu durum Türkiye'yi de Irak'ı da Suriye'yi de zorluyor. İşte Azerbeycan'ı zorluyor. Hepsini İran'a yönelik mücadelede tutum almaya zorluyor. Özellikle bu, önümüzdeki süreçte Türkiye açısından daha belirgin hale gelecek. Geçmişte İran üzerinde ekonomik abluka uyguladı. Yine siyasi tecrit geliştirmeye çalıştı. Şimdi, 2006 başından itibaren sürecin askeri yönden ilerlediği tartışma götürmez bir gerçek. Adeta ekonomik, siyasi kuşatmayı askeri kuşatma haline getiriyor. Son, dışişleri bakanlığının Türkiye'den talebi de bu temeldedir; ABD-Türkiye-Irak ittifakını yaratmak istiyor. Tabii bunun İran ve Suriye karşıtı bir ittifak olduğu ortadadır. Yine bu ittifakın Kürtleri de içine almak istediği bir gerçek. ABD bu biçimde Irak ve Türkiye sahasını İran'a karşı saldırıda kullanmak istiyor. Türkiye'yi BOP'a katmak istiyor. Şimdiye kadar Türkiye buna cevap vermedi. Geçmişte, ABD saldırılarının geliştiği dönemde, Irak'a yönelik izlediği politikalara benzer bir politikayı bu ortamda da izlemeye çalışıyor, ama artık bunun sonu geliyor.

Kürt halkı imha sürecini direnişi ile karşılamıştır

Birçok çevre, ABD'nin 2006 ağustosunda ya da eylülünde İran hedeflerini vuracağını söylüyor. Bu yönlü savaş planlarının olduğu, artık basında sıkça ifade ediliyor. ABD-İsrail görüşmeleri bu temelde gelişiyor. Irak'ın, İran sınırına bu amaçla askeri güçler yığdığı basına yansıyor. Öyle anlaşılıyor ki ABD, Türkiye'den en geç Temmuz ayına kadar bu konudaki tutumunu netleştirmesini istiyor. Bu mücadeleye katılacak mı, katılmayacak mı?

Türkiye bu anlamda bir yandan bizim geliştirdiğimiz Kürt sorununa demokratik çözüm mücadelesi ile zorlanırken, diğer yandan ABD'nin İran'a yönelik saldırı politikasıyla da zorlanıyor. Çözüm bulması gerekiyor. Bu konuda bir karara ulaşması lazım. Eğer ABD'nin taleplerini reddederse, o zaman ABD ile tam çatışmalı duruma girecek. Çünkü Irak talebini reddetti, ardından büyük sorunlar yaşadı. Neredeyse ABD ile çatışmanın eşiğine geldi. Şimdi ABD'nin İran'a yönelik talebini de reddetmesi, ABD ile Türkiye ilişkilerinin tümden kopması anlamına gelecek. Bunu herkes açıkça söylüyor. En son Ermeni soykırımı çerçevesinde Fransa ile yaşanan tartışmalarda da birçok Türkiyeli çevre bunu açıkça ifade etti. Eğer ABD'nin taleplerine evet derse, o zaman İran'la savaşır hale gelecek. Bir de tabii Kürt sorununu çözmesi gerekecek. ABD, Türkiye-Irak-Amerika üçlü ittifakının içine Kürtleri de almak istiyor. Sadece Güneyli güçleri değil, Kuzeyli, Doğulu bütün Kürtleri katması gerekiyor. Katmazsa İran karşısında başarılı olamaz. Dolayısıyla Türkiye, ABD'nin taleplerini kabul ederse, Kürt sorununu da bir biçimde çözmesi gerekecek. PKK'yle de bir biçimde uzlaşması gerekecek. Bunu gördüğü, önümüzdeki birkaç ay sonra böyle bir dış baskı ile çok daha ileri düzeyde karşılaşacağını anladığı için, o döneme ulaşmadan, bu bir iki ay içerisinde gerillayı ezmek, hareketimizi sınırlandır-

mak, marjinal bir konuma düşürmek, yani siyasi gündemi zorlayan, etkileyen, yönlendiren bir güç olmaktan çıkartmak istiyor. Eğer bunu başarırsa, yaz ortasında ABD'nin talepleri karşısında daha dirençli olacak. Yani ABD baskısından bir yerde kendisini kurtarmış olacak. İran karşılığında PKK pazarlığı yapılmasını ortadan çıkarmış olacak. Acaba bunu sağlayabilir miyim hesabıyla, umuduyla tüm ordusunu İran'la birlikte bu biçimde savaşa seferber etmiş bulunuyor. Bu sevkiyatın ömrü bu bir kaç aylıktır; yaz ortalarına veya sonuna kadardır.

Şunu gördük: Önderlik üzerinden işkence, imha sürecini en ileri düzeye çıkardı. Ancak karşısında halkı buldu, gerillayı buldu, Önderliğin direnişini buldu. Halk üzerinde baskıları geliştirdi, halkın direnci ile karşılaştı. Gördü ki gerilla ezilmedikçe, etkisizleştirilmedikçe halkın geriletilmesi mümkün değil. Şimdi bu biçimde asker sevk etmelerinin altında bu amaç yatıyor. İşte gerillayı biraz darbeleyebilir, ezebilirlerse gerillanın gücünü azaltarak halkı etkilemekten, siyasi gündem oluşturmaktan çıkartırlarsa, o zaman biraz rahatlamış olacaklar. Bütün hesapları, amaçları budur. Bunu sağlarlarsa da tabii ABD'nin pazarlığından çıkacaklar. Bu inkarcı sistemlerini biraz daha yaşatma imkanı bulacaklar.

İran da Türkiye'yi bu biçimde ABD'ye karşı çıkartıp, çatışma içerisine sokarsa, kendisini biraz rahatlatır sanıyor. Bu çerçevede ekonomik, siyasi işbirliğini askeri işbirliğine de vardırmış durumda. Aslında bu ittifakın içinde Suriye de var, ama Suriye kendi ilaç sorunlarıyla meşgul olduğu için çok etkili olamıyor, katılamıyor. Herhangi bir destek de veremiyor. Çok zor bir duruma düşmüş bulunuyor. Geriye, Türkiye ve İran'ın tabandan halkların, Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesi, üstten küresel sermaye güçlerinin saldırısıyla iyice sıkışmış olduğu bir ortamda birbirlerine sarılarak her türlü katliamı, şiddet uygulamasını, terörü tırmandırarak bu geri ömürlerini biraz uzatma arayışı, çabası kalıyor. Dikkat edilirse, durum biraz 'eşeğini dövmeyen semerini döver' hikayesine benziyor. ABD'nin baskısı karşısında fazla bir şey söyleyemeyince, her iki güç de dönüyor bütün öfkesini Kürt halkından çıkartmaya çalışıyor. Olup bitenlerin sorumlusu olarak Kürt halkını görüyorlar. Kürdistan'ı elde tutarlarsa ABD karşısında güçlü olacaklarını hesaplıyorlar. Dolayısıyla da Kürdistan özgürlük hareketini ezmek için her türlü imha uygulamasına, katliama vahşice başvuruyorlar. Kürdistan'ı kim elinde tutarsa, Ortadoğu'yu onun yönlendireceği açık. Bu nedenle de mücadele, savaş çok büyük ölçüde Kürdistan üzerinde sürüyor. ABD'nin İran üzerinde gittikçe odaklaştırdığı müdahalenin de en temel alanlarından birisi, Doğu Kürdistan oluyor.

AKP iktidarını koruma uğruna genelkurmaya teslim olmuştur

Şimdi olağanüstü durum bu biçimdedir. 2006 yılının oldukça karmaşık siyasi olaylara sahne olması, olağanüstü bir siyasi ve askeri mücadele yılı olması, aslında bu anlama geliyor. Kürdistan'daki mücadele açısından böyledir, Ortadoğu'daki mücadele açısından da böyledir. Öyle anlaşılıyor ki ABD, bu 2006-2007 yılında ne yapacaksa yapacak. Daha sonra Bush yönetiminin devam etmesi zordur. Demokratlar da elbette bu siyaseti olduğu gibi izlemezler. Onlara daha çok kuruculuk rolü düşüyor. Demokratlar daha fazla sistem kuruyorlar. Ortadoğu'daki statükoyu yıkma görevini Bush yönetimi, cumhuriyetçiler üstlendi. Bu anlamda da Bush yönetimi tamamlanmadan ne kadar yıkmak istiyorlarsa, ona ulaşmak istiyorlar. Onu yaratma çabasındalar. Bu da 2006-2007 yılını içeriyor.

Bu bakımdan 2006 yılında giderek İran üzerinde askeri, çatışmalı durumun gelişeceğini beklemek lazım. Irak gibi olmayabilir, ama bir biçimde ABD-İran çelişkisi daha da gelişecek, tırmanacak, çatışmalı duruma varacaktır. ABD açısından bu bir zorunluluktur. Bu, Kürdistan'da boşluk yaratıyor. Daha şimdiden ABD-İran gerginliği Doğu Kürdistan'da boşluk yaratıyor. Bu boşluğun Kürt halkı tarafından, Kürt özgürlük hareketi tarafından doldurulması için, Ahmedinecad yönetimi tıpkı Türkiye'deki gibi, onlarla birlik halinde halk üzerinde baskı ve katliam uyguluyor. Hiçbir muhalefete izin vermiyor. Küçük bir muhalefet Doğu Kürdistan'da olursa, bu boşluktan faydalanarak gelişme sağlar ve bizi yıkar kaygısı ve korkusu içindedirler. Bu anlamda oldukça daralmış, çözümsüzlüğe kilitlenmiş bulunuyorlar.

Hem Türkiye siyaseti böyledir, hem İran siyaseti. Milliyetçi çizgide, her iki devlet de zaten bir ittifak halindeler. Mevcut islami yönetimler de böyle bir ittifak konumunu sürdürüyorlar. Türkiye yönetimi zaten geçen Ağustos ayından itibaren, topyekun savaş konsepti ile böyle bir sürece girdi. AKP tümüyle orduya teslim oldu. Aslında karar aşamasındaydı Türkiye yönetimi. Biraz iradeli bir liderliğe sahip olsaydı, yeni politik açılımlar geliştirebilirdi. Biz hareket olarak, halk olarak demokrasinin gelişmesi yönünde, sorunların demokratik siyasi yöntemlerle çözümü yönünde büyük açılım yaptık, destek verdik. Türkiye siyasetinin bu yönde ilerlemesi için elimizden geleni yaptık. Fakat AKP hükümeti böyle bir siyasi irade gösteremedi. Böyle bir siyasi liderlik yapamadı. Tersine, iktidarını koruma uğruna genelkurmaya teslim oldu.

Kendi içlerinde yoğun bir tartışma yaşadılar. Aslında istihbarat örgütleri, emniyet, askerliğin içinde bazı çevreler, siyasi yönetim içinde bazı çevreler siyasal demokratik çözümün geliştirilmesinden yanaydılar. Ama şiddet yanlısı, terör yanlısı rantçı güçler baskın çıktılar ve topyekun savaş konseptini bir devlet politikası olarak hakim kıldılar. Bu süreç günümüze kadar derinleşerek gelişti. Aslında Türkiye yönetimi hareketimize, halkımıza karşı Ağustos'tan bu yana böyle bir topyekun saldırı halinde. Çok değişik yöntemlerle bu saldırıyı yürütüyorlar. AKP artık bir hükümet olmaktan çıkmıştır. Aslında geçmişteki özel savaş hükümetleri gibi, özel savaş yönetiminin ekonomik ve diplomatik işlerini yürüten bir bürokrasi kurulu haline gelmiştir. Yoksa kesinlikle bir iktidar gücü değil. Mevcut savaş, böyle bir iç çatışmanın sonucu olarak da gelişti. Eğer topyekun savaş konsepti egemen hale geldiyse, demokratik çözüm siyasetine yönelmedilerse, bunun yaşadıkları böyle bir iç mücadele ile bağı var. Yine son dönemlerde bu askeri harekatın tırmandırılmasının altında da iç politika etkenleri kesinlikle var. Daha çok ordu yönetimi bu askeri hareketliliği geliştiriyor ki, bunda ordunun siyasi yönetim üzerindeki etkisini koruma, sürdürme arayışı da var tabii. Bizim mücadelemiz, demokratik çözüm dayatmamız, ordunun siyaset üzerindeki etkinliğini azaltmayı öngörüyor.

AB'nin Türkiye üzerindeki dayatmaları, ordunun siyasi yönetim üzerindeki belirleyici etkisinin kırılmasına yöneliktir. Ordu bu bakımdan iyice zorlandı. Şimdi bu savaşı biraz da bunun için tırmandırıyor. Mevcut yarattığı savaş ortamında, siyasi yönetimi sıfırlayarak, kendisinin ekonomik ve diplomatik kurulu haline getirerek, siyasi yönetimi bizzat ele geçirmiş bulunuyor. Buna dayanarak devlet yönetimi, siyasi yönetim üzerinde ordunun etkinliği sürdürülmek isteniyor. Kürdistan'a dayatılan bu iç savaş konsepti, böyle bir iç politika kavgasının da sonucu oluyor. Aynı zamanda, Yaşar Büyükanıt'ın iktidar kavgasıyla da bağını insan görebilir.

Aslında onun genelkurmay başkanı olması tartışmalıktır. Birçok çevre karşı çıkıyor. Şemdinli olaylarında görüldü ki, JİTEM'in, kontrgerillanın ve her türlü çeteci uygulamanın arkasında Yaşar Büyükanıt ve ekibi var. Dolayısıyla onun genelkurmay başkanlığı tartışmalı konuma girdi. Bunu engellemeye yönelik bir kaç çıkışlar oldu. Mevcut savaş dayatması, ordunun Kürdistan'a sürülmesi, biraz da Yaşar Büyük anıt'ın genelkurmay başkanlığını garantilemek içindir. Dikkat edilirse, karargahını Gabar'a taşıyacağı, basına sızdırıldı. Yine geçen dönemde, ordunun operasyonları çok fazla abartıldı. Öyle ki adeta bir, beş yapılıyordu. Bunlar hep, Yaşar Büyükanıt kliği tarafından basının yönlendirilmesi anlamına geliyordu. Öyle yaparak, ortamı çatışmalı kılıp, hükümeti tümüyle geriletmeyi, Ağustos'a kadar bu durumu sürdürerek genelkurmay başkanlığını garantilemeyi amaçlıyor. Buna genelkurmay da dayanamadı. Dikkat edilirse genelkurmay başkanı iki hafta önce bu abartıları önleyecek açıklamalar yaptı. Kürdistan'a asker sevkiyatlarının normal, olağan, her yıl bahar sürecinde yaptıkları sınır operasyonlarının bir tekrarı biçiminde olduğunu açıklayarak, bu tansiyonu düşürmeye çalıştı. Yaşar Büyükanıt kliğinin abartılarını önlemek istedi. Onların arasında da bir yaklaşım farklılığının olduğu açık. Ancak büyük bir çelişki ne kadar var, onu bilemiyoruz. Böyle bir durum olmayabilir de. Sonuçta bu durumla Yaşar Büyükanıt genelkurmay başkanı olmayı garantilemek istiyor.

Türkiye halkıyla ittifak kurma çabası içinde olacağız

İktidar hesapları var, iç politika hesapları var, fakat şu bir gerçek: Bu iktidar hesapları üçüncü, dördüncü planda gelen hesaplar tabii. Esas olan, gerillayı ezmek, bu temelde Kürt sorununu bastırarak rejimin, inkar ve imha sisteminin ömrünü uzatmak istemesidir. Esas amaç budur. Bu konuda yanılmamalıyız. Şimdi bunu başarırsa, Türkiye yönetimi, inkar ve imha sistemi, ömrünü biraz uzatabilecek. Önümüzdeki aylarda, yaz ortasına kadar başlattığı askeri harekatla gerillayı ezme ve Kürt sorununu bastırma hedefini başaramazsa, o zaman Türkiye daha ağır bir siyasi krizin içine girecektir. Zaten şimdiden bu kriz başlamış bulunuyor. Cumhurbaşkanlığı seçimi tartışmasıyla, erken seçim tartışmalarıyla başlamıştır.

Daha dün, yeni Türk lirası yüzde on beş oranında değer kaybetti. Tartışıyorlar, ama hiç kimse doğruyu ifade etmiyor. Bunun yaşanan savaşla bağını görmüyor, ifade etmiyor, görmezden geliyor. Hatta hedef şaşırtılarak, sözde sert tartışmalar yapılıyor. O yalancı bir duruştur. Gerçek, Türkiye kamuoyundan ve halkından gizlenmeye çalışılıyor. Oysa paranın değer kaybetmesi savaşa bağlıdır. Savaş sürdükçe de daha fazla kaybedecektir. Yeni Türk lirası da eski Türk lirası gibi pul olup gidecek. Bu kesindir. Bu bakımdan, doğru yolun Türkiye'nin kendi siyaseti ile çözüm üretmesi olduğunu Önder Apo hep söyledi. Hareketimiz bu konuda oldukça olumlu yaklaşım gösterdi. Fakat bu rantçı, despotik, şoven milliyetçi çevreler, bunu kabul etmediler. Kendi dar çıkarlarını Türkiye'nin çıkarları yerine koydular. Savaştan beslenmek için böyle bir savaşı dayattılar. Bunun da sonuna gelmiş bulunuyorlar. Eğer bu 2-3 ay içerisinde ordunun bu saldırılarını gerilla başarısız kılarsa -ki bunu sağlayacağı kesindir çünkü gerilla için en elverişli bir dönem açılmıştır- o zaman yaz ortalarından itibaren Türkiye'nin ekonomik ve siyasi krizinin çok daha derinleşeceği kesin. Böyle bir sürece giriyoruz. Bu derinleşmeden ne çıkar bilemiyoruz. Biz her zaman çözüme açık olduk.

KONGRA GEL Genel Kurulu, bu gelişmeler karşısında geçen yıldan beri izlediğimiz siyasetleri hatalı bulmadı. İzlenmesi gereken siyasetler olarak tespit etti. Fakat uygulamada zayıflıklarımız var. Ciddi eksiklerimiz ortaya çıkıyor. Etkili politik uygulama yapamıyoruz. Diplomatik çalışmalarımız yetersiz. Bunların giderilmesi, belirlenmiş politikalarımızın etkili uygulanması kararını aldı. Bu temelde, Türkiye'ye yönelik çift yanlı ateşkese ve demokratik siyasal çözüme her zaman açığız. Ancak topyekun saldırılar karşısında da onu bozacak bir meşru savunma direnişi temeline, yine ideolojik siyasi mücadeleyi geliştirecek hazırlığa, potansiyele de sahibiz. Onun için Kürt siyasetini en geniş ittifaklar temelinde yürütüyoruz. Daha da genişleteceğiz. Önümüzdeki süreçte, dışımızdaki güçleri de bir biçimde işin içine katan yeni kampanyalar geliştireceğiz. Yine Türkiye halkıyla, demokratik güçlerle en ileri ittifak kurma çabası içinde olacağız.

İran için de şunu ifade etti KONGRA GEL: İçine girdiği süreç ters bir süreçtir. Kürt halkının öfkesini üzerine çekmesi, İran açısından yapılacak en büyük politik hata olacaktır. Bundan vazgeçmesi için, Yürütme Konseyimiz ve KONGRA GEL Genel Kurulu uyardı. Bunu sağlatmak için de tabii saldırılar karşısında meşru savunma konumunu geliştirmeyi, gerillayı büyütmeyi, misilleme temelinde bir meşru savunma duruşunu kararlılıkla sürdürmeyi, bu temelde halkı örgütleyerek, demokratik konfederalizmi inşa temelinde demokratik eylemliliği geliştirmeyi uygun buldu.

Suriye ise bir yeniden kuruluş sürecine giriyor. Artık Esat yönetiminin sonu gelmiştir. Dikkat edilirse, yönetim ortadan ikiye bölünmüş. Bir tarafı Fransa'ya almışlar, mevcut yönetimi kötületmek için kullanıyorlar. Fransa'dakilerin dayanılacak bir yanı yoktur. Suriye'nin 35-40 yıllık geçmiş pratiğinin sorumlusu onlardır. Dolayısıyla geleceği onlar yaratamaz. Suriye yeniden yapılanacak. Mevcut yönetim aşılacak. Eğer Esat yönetimi hala iş başındaysa, yerine konacak güçlerin bulunamamasından kaynaklanıyor bu. Bunun arayışı da sürüyor. Eğer bulurlarsa, buldukları an mevcut yönetimi değiştireceklerdir. Bu anlamda Güneybatı Kürdistan'da halkın, demokratik konfedaral örgütlülüğünü geliştirip irade olmayı sağlarken, aynı zamanda Suriye'nin bu yeniden kuruluş sürecine etkili katılma, bütün güçlerle bu temelde ilişkilenme, yeniden yapılanmanın Suriye ölçüsünde en ileri demokratik ilkeler çerçevesinde olmasını sağlama yolunda çalışmayı, dönemin doğru politikası olarak tespit etmiş durumdayız. Siyasetimizin esası, çok fazla çatışmaya girmeden, esas olarak pozitif eylemlilikle halkın örgütlülüğünü geliştirme, Suriye'nin yeniden yapılanmasının demokratik konfederalizmi öngörecek şekilde gelişmesini sağlama çabasını sürdürmedir.

Kürt halkının geleceği için bir ulusal stratejiye ihtiyaç vardır

Şimdi iç politika açısından da Güney'de, KDP ve YNK'nin durumu dikkatle izlememizi gerektiriyor. Onlar yeni bir hükümet oluşturdular. Irak yönetiminde daha etkili hale geldiler. İç çatışmaların olmayacağını söylüyorlar. Bunu önemli buluyoruz. Artık Kürdistan'da iç çatışma döneminin sona erdiğini ilan ettiler. Anlamlıdır, önemlidir. Fakat yetersizdir bizce. İçinde yaşanılan süreçte hiçbir Kürt ulusal gücünün tutumu, iç çatışmaya girmeme kararı ile sınırlı kalamaz. Bu yeterli değildir. Kürt halkının geleceği için hem ciddi tehlikeler var hem de önüne büyük fırsatlar, imkanlar çıkmış durumda. Tehlikeyi önleyecek, fırsatları değerlendirecek bir siyasetin izlenmesi gerekiyor. Bu da yalnızca iç çatışmaya girmeme siyaseti olamaz. Bir ulusal stratejiye ihtiyaç var. Parçaların birbirini zayıflatan değil, güçlendiren haline geldiği, örgütlerin birbirini zayıflatan değil güçlendiren haline geldiği, birbirleriyle ayrılıkların demokratik yarış düzeyinde olduğu, ama ortak bir Kürt stratejisinde de bir-

"Kürt halkının geleceği için hem ciddi tehlikeler var hem de önüne büyük fırsatlar, imkanlar çıkmış durumda. Tehlikeyi önleyecek, fırsatları değerlendirecek bir siyasetin izlenmesi gerekiyor. Bu da yalnızca iç çatışmaya girmeme siyaseti olamaz. Bir ulusal stratejiye ihtiyaç var. Parçaların, örgütlerin birbirini zayıflatan değil, güçlendiren haline geldiği, ayrılıkların demokratik yarış düzeyinde olduğu, ama ortak bir Kürt stratejisinde de birleşildiği bir düzeyin yaratılması en doğrusudur"

leşildiği bir düzeyin yaratılması en doğrusudur. KONGRA GEL Genel Kurulu, böyle bir siyaseti geçen III. toplantısında kararlaştırmıştı. Bu toplantı da bunu teyit etti. Bunun için ulusal konferans çağrımızı yineledik. Ulusal konferansı yaratma yönünde çabalarımızı da sürdürüyoruz. Bu temelde, daha geniş bir ulusal siyaset, ulusal strateji oluşturmak üzere çalışıyoruz.

Avrupa ve ABD'ye karşı da Apo'suz ve PKK'siz Kürt yaratma siyasetinden kesinlikle uzak durmaları uyarısını, istemini yineledik. Bu noktada önemli bir gelişme düzeyi sağlandı. Zaten onlar da bunun başarılamayacağını gördüler ve önemli ölçüde bu politikadan geri çekilmiş durumdadır. Ama hala tam aşılmış değil. Onun yerine yeni politikalar konulmuş değil. Bunun için, Apo'suz, PKK'siz Kürt siyaseti, Kürt çözümü yaratma arayışlarına karşı mücadelemizi sürdüreceğiz. O tür çevrelere çağrımız, bundan vazgeçmeleridir, Kürt halkının özgür iradesini tanımalarıdır. Referandumla ortaya konmuş bir halk iradesi var. Bunu görerek yaklaşım göstermelidirler. Böyle olursa, bu temelde yaklaşan tüm politik güçlerle de demokratik ilişkiye her zaman açığız. Buna herkes dahildir. Bizim politikamız, yaklaşımlarımız da bu çerçevede olmuştur.

Büyük gelişmeler yaratma süreci HPG'ye düşüyor

Sonuç olarak mevcut askeri durumu değerlendirebiliriz. Dikkat edilirse, kader belirleyici aylar içerisinde bulunuyoruz. Mayıs, Haziran, Temmuz gerçekten de Kürt sorunu açısından kader belirleyici, önemli aylardır. Nereden bakarsak bakalım, hangi cepheden ele alıp değerlendirme yaparsak yapalım bu gerçekle karşılaşıyoruz. Türkiye siyaseti tümüyle buna kilitlenmiş durumda. Mevcut haliyle hala ABD ve AB Apo'suz, PKK'siz Kürt siyaseti, politikasını aşmış değiller. Ama bunu aşma sinyalleri veriyorlar. Böyle kritik bir süreçte, Türkiye-İran ittifak halinde, aslında Kürt sorununu ezmeye, bastırmaya çalışıyorlar. Bunu önlemek, engellemek, Türkiye ve İran yönetimlerinin geliştirdiği bu politikayı boşa çıkartmak, Kürt sorununun çözümü yolunda yepyeni gelişmeler, yeni politik açılımlar açığa çıkaracaktır. Sadece Kürt sorununun demokratik çözümü açısından da değil, Ortadoğu'da yaşanan bu büyük mücadele açısından da çok önemli siyasal gelişmelere yol açacak.

Önder Apo da hazırladığı savunmalarla, hem ***Demokratik Uygarlık Manifestosu*** hem de ***Bir Halkı Savunmak*** kitabında ortaya koyduğu büyük ideolojik, siyasi duruşla, aslında inkar ve imha sisteminin ideolojik, siyasi temellerini tümden yenilgiye uğrattı. Yine halk cephesinde büyük bir direniş geliştirilmiş, inkar ve imha sisteminin topyekun savaş konsepti saldırısı kırılmıştır. 15 Şubat'tan 15 Mayıs'a kadarki üç aylık süre içerisindeki halk direnişinin bunu yarattığı kesindir. Dolayısıyla inkar ve imhacı güçlerin elinde sadece ordu, askeri alan kalmış bulunuyor. Şimdi onları sevk etmiş durumdalar. Can havli ile son bir hamle olarak orduları ile sonuç almak istiyorlar. Eğer bu askeri saldırılar da kırılırsa o zaman artık dayanılacak güçleri kalmayacaktır. Gerici ömürlerini sürdürecek dayanakları tümden yok olacak, dolayısıyla Doğu'da da Kuzey'de de yeni bir süreç başlayacaktır. Türkiye için de İran için de demokratikleşme, özgürleşme süreci gelişecektir. Bu kesindir.

Böyle önemli bir dönemdeyiz. Bu tür gelişmelerin arifesini yaşıyoruz. Böyle süreçlerin eşiğine gelmiş durumdayız. Oldukça tarihi önemi olan, yeni değişim süreçlerini ifade eden bir dönemde bulunuyoruz. Şimdi böyle bir sonucu yaratmak, gerillanın eline kalmış bulunuyor. Böyle büyük gelişmeler yaratma süreci HPG'ye düşüyor. HPG'nin de 25 yıllık tarihi mirasına, yine kahramanlık çizgisine dayanarak bu rolü başarıyla oynayacağı, bu görevi başarıyla yerine getireceği tartışmasızdır, kesindir. Şimdi gerillanın zamanıdır. Geçen 3 ayda Kürt halkı konuştu hem de kahramanca konuştu. Şimdi konuşma sırası gerilladadır. Gerillanın konuşacağı, gerillanın rol oynayacağı, gerillanın gelişmeleri yaratacağı, gerillanın tarih yapacağı, yaptığı bir süreçte bulunuyoruz. Bu bilinçle hareket etmek, bu durumu derinliğine anlamak, Önderlik deyimiyle iliklerimize kadar hissederek günlük görevlere yaklaşmak ve mutlaka görevlerimizi başarıyla yürütmek büyük tarihi önem arzediyor. Her arkadaşımızın, tüm HPG komutasının, savaşçı gücünün böyle derin bir bilinci edinmiş olduğu ve bu temelde pratiğe yöneleceği kesindir. Buna sonuna kadar inanıyoruz. Önderliğimiz, halk böyle bir görevi, sorumluluğu vermiştir. Gerillanın bu sorumluluğunu, görevini başarıyla yerine getireceği, süreçten yüz akı ile çıkacağı tartışma götürmez bir gerçek oluyor.

Savaşı teknik değil savaşan güçlerin duruşu kazanacaktır

Bunu nasıl yapacaktır? Mevcut askeri durum neyi ifade ediyor? Şimdi ordunun sayısı yüzbinlere varan bir güçle Kürdistan'a sevk edildiği söyleniyor. Zagros'a bilmem ne kadar, Serhat'a şu kadar, Amed'e, Dersim'e şu kadar asker yığılmış deniyor. Bir kere şunu bilelim; kendiliğinden gelmedi bu güçler. Biz getirdik bunları, gerilla getirdi. Hareketimiz getirdi. Onları Kürdistan'a biz sevk ettirdirdik. Durdukları yerde sevk olmadılar. Bir kere böyle yüzbinler halinde Kürdistan dağlarına orduyu sürmemiz, vurmamız büyük bir gelişmeyi, başarıyı ifade ediyor. Biz onları üzerimize çektik, onlar bize saldırmıyorlar. Geçen yıl izlediğimiz politikalar bu sonucu ortaya çıkardı. 1 Haziran Atılımı, 2004 yılında bir uyarıydı. Deneyimler yarattı, bir toparlanmaya yol açtı. Türkiye devletine şunu söyledik: 'Çözmeniz gerekli, yoksa başınıza felaket gelir,' Dinlemediler bunu. Önder Apo'nun bütün çağrılarına olumsuz yanıt verdiler. 2005 Newrozu'yla birlikte, KKK ilanıyla belli bir pratik uygulama içerisine girdi. Hem meşru savunma, hem halkın demokratik serhildanı gelişti. Temmuz sonunda Türkiye siyaseti bir krize girdi. Tümüyle Kürt sorunuyla kilitlendi. Adeta çıkmaza düştü. Bir çözüm gerekli kendileri için. Onun için de yine biz ön açıcı olduk. Demokratik çözümün önünü açtık. Fakat onu da doğru anlamadılar, doğru yaklaşmadılar, gerekli iradeyi göstermediler. Bütün olumlu yaklaşımlarımıza, demokratik çözümleyici çabalarımıza ters yanıt verdiler. Topyekun savaşı dayattılar. Biz de ona karşı direnişi dayattık tabii. Seninki topyekun savaşsa, bizimki de topyekun direniştir dedik. Halk olarak, kadın, erkek, genç, ihtiyar, çocuk demeden direnişe geçtik. Önderlik direnişe geçti. Terk etmemecesine mevziye yatmış durumda. Onlarca yıl geçse de bu mevziden kimse bana geri adım attıramaz diyor. Önderliğin direniş kararlılığı bu temeldedir. Bu kararlılık bütün halka ve örgüte yansıdı tabii.

Güzden itibaren bu süreci tartışmaya aldık. Buna karşı neler yapılması gerekir onu tartıştık, kararlaştırdık. 2005 pratiğinin derslerini çıkartarak, derin bir eleştirel özeleştirel sorgulamayla kendimizi yeniledik. 2006 yılının olağanüstü özelliklerini daha 2005 sonuna varmadan değerlendirerek, bu olağanüstü mücadele yılına kendimizi hazırlıklı kılmak için çalışmalarımızı planladık. Kış boyu bu temelde çalıştık, kendimizi eğittik, hazırladık, eleştiri özeleştiri ile yeniledik. Örgütümüzün önündeki engelleyici etkenleri, sorunları çözdük, ortadan kaldırdık. Büyük bir irade, inanç, mücadele ruhu, azmi birliği oraya çıkardık.

Savaşta tekniğin önemi büyük. Bunu herkes görüyor. Gittikçe de bu önem artıyor. Ama yoldaşlar, biliyoruz ki savaşı savaşan güçlerin duruşu kazanıyor. Teknik kazanmıyor, sayı kazanmıyor. Tersine, savaşan gücün, savaşçının inancı, amaca bağlılığı, savaşma cesareti ve fedakarlığı zaferi belirliyor. Dolayısıyla da biz bu büyük gücü, kış boyu yürüttüğümüz tartışmalarla, çalışmalarla yaratmaya çalıştık, yarattık. Ve çok büyük ölçüde de sağladık. Örgütümüzü bu biçimde yeniledik. HPG kendisini çok güçlü bir biçimde yeniledi. Tüm komuta ve savaşçısı hatalarından, eksikliklerinden ders çıkararak, 2006 büyük mücadele yılının gereklerine göre oldukça net ve kararlı bir biçimde kendisini hazırladı. Mücadele azmi ile fedakarlığı ile dolu hale geldi. Buna göre biraz kendimizi düzenledik de. Halkın 15 Şubat'tan itibaren geliştirdiği direniş de buna güç verdi.

Viyan yoldaşın kahramanca direnişi, 2006 yılında HPG komutası ve savaşçısının çizgisinin, duruşunun, ölçüsünün ne olması gerektiğini, cesaret ve fedakarlığının hangi düzeyde olması gerektiğini ortaya koydu. Herkesi çizgiye, doğru ölçülere çekti. Büyük bir fedakarlık, cesaret ruhu kazandırdı. Şimdi bu tür çalışmalar sonucunda, o ordunun gövde halinde Kürdistan'a taşınması yaşandı. Dikkat edilirse 2004'te yapmadılar, 2005'te de öyle yapmadılar. 2006 yılında, tüm orduyu dağı, taşı tutacak şekilde Kürdistan'a sürüyorlarsa, bu gelişmelerin sonucunda sürüyorlar. Diğer imkanları bittiği, diğer alanlarda güçlerini tükettikleri için, en son ellerinde kalan bir güç olarak orduyu sürüp, sonuç almayı hedefliyorlar. Onları bu duruma demokratik direnişi geliştirerek biz soktuk.

Çok iyi biliyoruz ki Türkiye siyasetini hala ordu belirliyor. Orduda siyasi değişiklik olmazsa, başka bir siyasi irade yok. Son günlerde basına yansıyan da budur. Geçen yılın yazında yapılan tartışmalarda, MİT, emniyet, bazı çevreler çözümleyici yaklaşılmasını önermişlerdi. Siyasi açılımları öngörmüşlerdi. Tayyip Erdoğan ona dayanarak Amed'e gelip konuşmuştu. Fakat ordunun üstüne çöreklenmiş bazı rantçı, despotik, şoven çevreler bunu bastırdılar. Şimdi, bunların iradesini kırmamız gerekiyor. Bu süreç tam kıvamına gelmiş bulunuyor. Kütleler halinde kendilerini dağa sürdüler. Şimdi Kürt dağına çarpıyorlar. Yıpranacaklar, bitecekler. Gerillanın tüm orduyu kütle halinde Kürdistan'a çekmiş olması, büyük bir siyasi gelişmeyi, bir başarıyı ifade ediyor. Kesinlikle bir zayıflık değil, gerileme değil. Yanlış değerlendirmeyelim.

Bu süreçte, bu biçimde üzerimize çektiğimiz gücü etkisizleştirirsek, o zaman bu irade kırılacak. Ordu da artık bu şoven milliyetçi siyaseti ayakta tutan güç olmaktan çıkacak, dolayısıyla demokratik siyasetin önü Türkiye'de açılabilecektir. Bunu sağlamak gerillanın elinde. Onun için de halkın mücadelesi sürmekle birlikte, gerillanın daha fazla rol oynaması, siyasi sürecin daha çok önünü açarak süreç üzerinde etkide bulunması dönemi başlamıştır. Bunu sağlayacak tutumların, taktiklerin geliştirilmesi, pratiğin ortaya çıkarılması mutlaka gerekiyor. HPG'nin tüm komuta ve savaşçıları bu gerçek üzerinde gece gündüz demeden, yemeden içmeden, durmadan düşünmeliler, anlamalılar yoğunlaşmalılar. Bu tarihi dönemde görevi, sorumluluğu anlayarak, bunun gereklerini pratikte başarıyla nasıl yerine getireceklerini; hangi tarzla, hangi üslupla, hangi tempoyla bunu başaracaklarını tespit edip, onun pratik uygulayıcısı olmalılar. Tarihi görev budur. Komutan olmak bunu başarmakla olur. Savaşçı olmak, bu süreçte, bu tarihi görevlerin gereğini başarıyla yapmak demektir. Bunu da tüm HPG savaşçısının, komutasının yapacağı kesindir.

"Büyük gelişmeler yaratma süreci HPG'ye düşüyor. HPG'nin de 25 yıllık tarihi mirasına, yine kahramanlık çizgisine dayanarak bu rolü başarıyla oynayacağı, bu görevi başarıyla yerine getireceği tartışmasızdır. Şimdi gerillanın zamanıdır. Geçen 3 ayda Kürt halkı konuştu hem de kahramanca konuştu. Şimdi konuşma sırası gerilladadır. Gerillanın konuşacağı, gerillanın rol oynayacağı, gerillanın gelişmeleri yaratacağı, gerillanın tarih yapacağı, yaptığı bir süreçte bulunuyoruz"

PKK inkar ve imha sistemine karşı hesap sorma gücü olarak doğdu

Bu nasıl yapılacaktır? Bizce, iki önemli taktik tutum önem arzediyor. Bir, dağa çekilmiş, Kürdistan'a sürülmüş gücü mümkün olduğu kadar boşluğa düşürmemiz gerekiyor. Bu ordu kendini dağa vurmalıdır. Boşluğa vurmalı, yıpranmalıdır. Bunu sağlamalıyız. Gereksiz yere karşısına çıkmamalıyız. Çatışmaya girmemeliyiz. Bu önemli bir taktiktir. İşte gelmişler, tepkiye kapılıp, duygusal davranıp yersiz çatışmalara girmeye hiç gerek yok. Doğru değildir bu tutum. Mümkün olduğu kadar kılıcı boşa sallasınlar; kendilerini her gün dağa vursun, yorulsunlar, yıpransınlar. Bütün eyalet karargahlarımız, birlik komutanlarımız çok bilinçli, iradeli bir biçimde bunu anlayarak uygularlarsa, önemli bir taktik olur. Bu biçimde savaşmadan da aslında bu orduyu yenilgiye uğratabiliriz. Tabii bu yetmez. Esas olan, boşluğa düşürmek olmakla birlikte, yine uygun, iyi örgütlenmiş, başarısı garantilenmiş etkili vuruşlar yapma, misilleme eylemliliğimizi geliştirme süreci başlamıştır. Tabii Muş'taki o büyük katliamın intikamını da alacağız. Biz buna söz verdik. O sözümüz geçerlidir. Belli ölçüde aldık, daha fazla alacağız. Dersim'deki katliamların intikamlarını alacağız. Botan'dakileri alacağız. En değerli yoldaşlarımızı kaybettik. Amed'de, Batman'da, Kızıltepe'de şehit düşen gençlerin, 3 yaşındaki Kürt bebelerinin intikamını alacağız. Bu, bunu yapanların yanına kar kalmayacak. Gerilla zaten böyle bir intikam gücü. PKK'nin kendisi, inkar ve imha sisteminin soykırımına, katliamına karşı hesap sorma gücü olarak doğdu, gelişti. Onun hesap soran gücü de hep gerillası oldu. Şimdi de bu çizgi devam edecek. Bu bakımdan iyi düzenlenmiş, oldukça planlı, yaratıcı taktik eylemlilikle üzerimize çektiğimiz, büyük ölçüde boşluğa düşürdüğümüz orduyu vurarak darbelemeyi, bu biçimde yıpratmayı da sürdüreceğiz.

Demek ki yıpratma iki yönde olacak. Birincisi, boşluğa düşürerek; ikincisi ise başarılı taktik eylemlerle darbeleyerek. Gerilla bu iki taktik çizgiyi her yerde ustalıkla, maharetle uygulayabilmelidir. Bunun için gerillacılığı derinleştirerek uygulamamız gerekiyor. Geçen dönemde bu konuda önemli tartışmalar yaptık. Ordunun taktiğinin, tarzının ne olduğunu çözümledik. Geçen yıl biliniyor; tekniğe dayalı nokta operasyonları yapıyorlardı. İstihbarat aldıklarında bunu yapıyorlardı. Tabii istihbarat alırlarsa yine yaparlar. Bu yıl ise dağa çıktılar. Araziyi tutuyorlar. Daha geniş güç kullanıyorlar. Bir de gerillanın bulunduğu alanı tespit ediyorlar. Çevresini büyük güçlerle indirme ile kuşatıyor, ardından aramayı derinleştirerek gerillayı bulmaya ve vurmaya çalışıyorlar. Taktikleri bu, tarzları budur.

Bunu boşa çıkartabilir miyiz? Rahatlıkla yapabiliriz. Demek ki ne yapacağız? Öncelikle bir defa istihbarat vermeyeceğiz. Cihaz konuşmaları gereksiz yere olmasın. Anlamlı değil. Hiç haberleşmeyelim, herkes kendi inisiyatifi ile yürüsün. Bu daha iyidir. Başarıyı bu getiriyorsa, o da iyidir. Birileri illa bilgi sahibi olmak için birliklerin yerini deşifre etmesinler. Özellikle komuta, en üst komuta buna dikkat etsin. Diğer yandan, halkla ilişkilerimize dikkat edelim. Yollardan geçişe dikkat edelim. Termaller kuruyorlar, tanklar yerleştiriyorlar. Farklı yollardan gidelim, gereksiz yere fazla hareket etmeyelim. Birliklerimizi küçültelim dedik. Bu şimdi de geçerlidir. Zozanlık alanlar için de geçerlidir. Artık o alanlar da açılıyor.

Bir de oldukça hızlı hale gelelim. Öyle ki, bir yere düşman operasyon yapmak istiyorsa, hızla orayı terk edebilelim. Manevra gücümüz, hareket gücümüz, kabiliyetimiz çok fazla olsun. Bütün bunlarla bu düşman taktiğini boşa çıkartabiliriz. Derin bir gerillacılık uygulaması ile etkisizleştirebiliriz. Bunlar üzerinde yoğunlaşmak, düşünmek, tartışmak, yaratıcı bir uygulamayı geliştirmek, bütün komuta yapımızın, yine tüm arkadaşlarımızın görev ve sorumluluğu dahilindedir.

Tabi etkili bir eylem süreci de gelişebilir. Bunun önü açılmıştır. Çatışmalı duruma girmeden, yine çok riskli duruma girişmeden, ama etkili vuruşlar iyi planlanmış bir biçimde olabilir, olmalı da. Bazı önemli vuruşlar oldu. Kutluyoruz onların hepsini. Amed'de oldu, Botan'da oldu. Erzurum'da, Dersim'de, Serhat'ta oluyor. Yani bütün alanlar açılıyor. Amanos'ta da bazı eylem girişimleri oldu. Demek ki artık her yer iş yapabilir duruma geliyor. Bunu da oldukça etkili bir biçimde yapabiliriz. Mümkün olduğu kadar riski az olmalı. Az güç kullanmalıyız, gerillanın yaratıcı vuruş gücünü, eylem gücünü, vuruş tarzındaki etkinliğini kullanmalıyız. Böyle olursa gerekli yıpratmayı kesinlikle sağlayabiliriz. Çok güce ihtiyaç yok. Bu konuda alanları seyrek tutmak önemlidir. Yığılma olmamalıdır. Gereksiz yere hareket olmasın. Çünkü bilgi dahilinde oluyor. Düşmanın istihbarat çalışmasını boşa çıkartmak için ne gerekiyorsa onu uygulayalım. Hızlı hareket, derin gizlilik, araziyi genişliğine ve derinliğine kullanabilme sağlanabilmelidir. Gereksiz hareket edilmemelidir.

Bütün komuta ve savaşçı yapımız bunlar üzerinde yoğunlaşırsa, artık süreç gerillanın gelişme yaratacağı süreçtir. Önemli kayıplara, talihsiz kayıplara yol açmamaya azami dikkat gösterilmelidir. Yine araziye genişliğine yayılma olmalı. Artık zor günler aşılmıştır. Kışın gerçekten de zorluk yaşadık. Ruhen, psikolojik olarak çok zorlandık. Siyasi çizgimiz zorlandı. Arkadaşlarımız bunu biliyorlar. Demek ki hazırlıksızlık, plansızlık zorlayıcı durumlar yaratıyor. Hem siyasi çizginin zorlandığı hem de savaşçı gücün psikolojik olarak zorlandığı bir kış döneminden geçtik. Bunlar bizim eksikliklerimizden kaynaklandı. Hatamızdan kaynaklandı. Eleştirilerimiz bunlar üzerineydi. Özeleştirileri, bunları düzeltmek için yaptık. Bu eleştiri ve özeleştirinin gereklerini pratikte göğüsleme zamanı gelmiştir. Gerilla artık o zor dönemi aştı. Güçlü bir pratiği geliştireceği, oldukça etkili olacağı bir sürecin içine girdi. Bu temelde süreci doğru anlayarak, büyük bir moralle, istekle, gelişmeleri doğru değerlendirme temelinde bu yaz başını oldukça etkili bir pratikle karşılayacağı kesindir. Biz buna sonuna kadar inanıyoruz. Hareketimiz toplantılar yaparak, tümüyle böyle bir mücadeleye yönelmiş durumda. Halk cephesi de bu çerçevede iyice hazırlanmıştır. Zaten görevini büyük ölçüde yerine getirdi. Bundan sonra da yerine getirecek, destekleyecek, gerilla ile bütünleşecek, gerilla ile serhıldan bütünlüğü bu yaz başını çok güçlü karşılamayı ve başarmayı sağlayacaktır. Bizim inancımız bu temeldedir.

Arkadaşlarımızın, bütün HPG birliklerinin bunu doğru anlayarak, başarılı bir biçimde yerine getireceğine inanıyoruz. Önder Apo ile, halkla, şehitlerimizle bu temelde bütünleşeceğine, şehitler çizgisinin bu biçimde başarılı uygulayıcısı olacağına inanıyoruz. Bu inancımızla tüm HPG komuta ve savaşçı gücünü, tüm arkadaşları, şehitler çizgisini doğru uygulayan, anıya doğru sahip çıkan, bu temelde Önderlik çizgisini doğru özümseyip, pratikleştiren konumda olmaya çağırıyor; bu tarihi büyük mücadele sürecinde kahramanlarımıza yakışır başarılı bir pratiğin sahibi olunacağına inanıyor, tüm arkadaşlara mücadelelerinde üstün başarılar diliyoruz.

KONGRA GEL Başkanlık Divanı ve Yürütme Konseyi

2006 YILINI ŞİMDİDEN KAZANAN HAREKETİMİZ BÜYÜK BİR MÜCADELE GÜCÜ OLDUĞUNU BİR KEZ DAHA KANITLAMIŞTIR

2005 Newroz'unda Reber Apo'nun demokratik Konfederalizmi ilan etmesi, KONGRA GEL III. Olağanüstü Genel Kurulu'nun temel perspektifini oluşturmuştur. III. Olağanüstü Genel Kurulla, Koma Komelên Kurdistan Sözleşmesi onaylanarak, Özgürlük hareketinin mücadele çizgisinde yepyeni, hamlesel bir dönem başlatılmıştır. Güçlü mirasımız, kültürümüz ve tüm maddi manevi değerlerimizin temsil gücü Önder Apo, bize böylesi bir çıkışı yaptırmıştır.

III. Genel Kurulumuz bu perspektif üzerinden tartışmalar yürüterek, kuvvetler ayrımına dayalı yeni bir sistem ve örgütlenme modeline kavuşmuştur. Bu, klasik devlet tipi örgütlenmelerde olduğu gibi bir ayrışma değil, aksine devletçi, hiyerarşik, sınıflı toplum örgütlenmelerini hem model olarak aşmak, hem zihniyet olarak değiştirmektir. Yasama, yürütme ve yargının ayrışması, demokratik sistemlerde vazgeçilmezdir. Bazı devlet modellerinde bu kuvvetlerin birbirleriyle ilişki ve işleyiş hukuku farklı olsa da dünyada giderek yeni model arayışları, yeni biçimler ortaya çıkarmaktadır. Zihniyeti devletçi, iktidarcı olan tüm modellerin biçimi ne olursa olsun, demokrasiyi geliştiremeyeceği bir gerçektir. Biz de demokratik ekolojik toplum hedefi temelinde, konfederal sistemi inşa çalışmalarıyla son bir yılda ciddi bir düzeyde bunun alt yapısını oluşturarak, arayışımızı 21. yüzyılın çağdaş ve modern sistemini hayata geçirme çabasıyla önemli bir sürece taşıdık ve çok yönlü toplumsal gelişmelere yol açtık.

Koma Komelên Kürdistan (KKK) sistemi, halkın tabandan başlayarak kendi demokratik iradesini örgütleme çalışmasıdır. Demokratik konfederalizm; herhangi bir siyasal düzenleme değil, halkın siyasi, hukuki, kültürel, meşru savunma, ekonomi, sosyal vb yaşamın tüm alanlarında devlete muhtaç olmaktan çıkarılarak; eşitlik, özgürlük ve adalet temelinde yeniden yapılandırılması, yani komün örgütlülüğüne kavuşturulmasıdır. Bu, tekniki olarak bazı örgütlülüklerin yaratılması ve birliği değildir. Devletçi, iktidarcı ve savaş eksenli olmayan paradigma temelinde, halkın tüm kesimlerinin kendilerini ifade edebilme gücünü ve örgütlü birliğini yaratmasıdır. Köyde, kasabada, mahallede, özgür bireylerden oluşan özgür yurttaş meclislerine dayanır. Demokratik bir ulus yaratmayı hedefler. Halkın demokrasisi konfederal temelde yaratılmadan, demokratik ulus da yaratılamaz. Bu, köklü bir zihniyet devrimini, halkları birbirine kırdırmanın ideolojisi olan milliyetçiliğe ve ulus devlet politikasına karşı mücadeleyi gerekli kılar, halkların birliğini ve eşitliğini savunur.

KKK sisteminin inşası, hareketimizin 1 Haziran 2004'te başlattığı siyasal ve örgütsel hamlenin açığa çıkardığı zemin üzerinden sağlanmıştır. 1 Haziran Hamlemizin kazanımları temelinde geliştirdiğimiz mücadele sürecinin, 2005 yılının son aylarında tırmanarak, 2006 yılını olağanüstü özellikler taşıyan bir mücadele yılı haline getirmesi, IV. Genel Kurulumuzun başarısının da temelini oluşturmuştur. Önderliğimiz de hareketimizi ve halkımızı sürekli bu sürece hazırlamak istedi. Biz de her alanda buna göre kendimizi hazırlamak için, çalışma planlarımızı ve pratiğimizi geliştirme çabası içerisinde olduk. Dolayısıyla KONGRA GEL IV. Genel Kurulumuz, hem bu olağanüstü mücadele yılının temel özelliklerini çözümlemeye, değerlendirmeye, gerekli karar ve planları oluşturmaya çalıştı hem de olağanüstü koşulların bir toplantısı biçiminde gerçekleşti. 2006 olağanüstü mücadele yılının görevlerini belirleme, kararlaştırma ve pratikleştirecek bir iradeyi ortaya çıkarma çalışmasını bu temelde yürüttük. Bu yaklaşımla, 17-22 Nisan tarihleri arasında, her sahadan gelen delegelerin katılımıyla, IV. Olağan Genel Kurul Toplantımızı yoğun siyasal, askeri saldırıların gerçekleştirildiği bir dönemde, başarıyla ve güçlü bir kararlaşmayla tamamladık.

Geçen yıl gerçekleştirdiğimiz III. Genel Kurul Toplantısı, daha çok KKK sisteminin kuruluşunu gerçekleştiren bir toplantı niteliğindeydi. Demokratik konfederalizmin temel ilkelerini ve özelliklerini tanımlamış, kararlaştırmıştı. Mücadele geleneğimizde bir ilki ifade eden kuvvetler ayrımı temelinde, KKK sistemi içinde örgütlü olan bütün güçlerin, demokratik, ekolojik, cinsiyet özgürlükçü toplum paradigmasına göre yeniden örgütlendirilmesi ve bunlar arası ilişki kadar, yurttaşların sistem içerisindeki rolünü tanımlayan KKK Sözleşmesi ve KONGRA GEL iç tüzüğünü belirlemişti. Bu temelde, 2005 yılı boyunca bütün kurum ve örgütlerin sözleşmeye dayalı olarak kendini yeniden yapılandırma süreci geliştirildi. Yıl boyu çok sayıda kongre, konferans ve değişik düzeylerde toplantılar yapıldı. Bu toplantılarla her kurum ve örgüt, sistem içindeki tanımına uygun bir biçimde kendini yeniden yapılandırdı. Buna bağlı olarak, 2005 yılında sistemi ortaya çıkartma temelinde pratik mücadeleyi, demokratik direnişi geliştirme ve demokratik halk örgütlülüğünü ortaya çıkarma yönünde bir çalışma süreci içerisinde olmayı esas aldık.

IV. Genel Kurul Toplantımız ise, sistemin kuruluş sürecini tamamlama ve esas olarak da açığa çıkan pratiğin sorgulanması eksseninde, önümüzdeki süreçte yapılacakları tartışan bir toplantı oldu. Sözleşme ile iç tüzüğe ilişkin değişiklik önerileri ve bazı kanun teklifleri, olağanüstü süreç nedeniyle gündeme alınmayarak, ara dönem toplantısına ertelendi. Sistemin ilke ve özelliklerinin ortaya çıkartılış düzeyi, pratikleşmemiz açısından yeterliydi. Dolayısıyla IV. Genel Kurul Toplantısı sistem tartışmalarından ziyade, 2005 pratiğini değerlendirerek yeni sürecin görevlerini belirleme, kararlaştırma ve bu temelde pratiğe yönelmeyi daha doğru buldu.

Genel Kurulumuzun hem siyasal hem de örgütsel tartışmalarında, KKK sisteminin uygulanmasının sadece bölgesel sorunların değil, evrensel sorunların da çözümünü kapsadığı bir kez daha vurgulandı. Bu nedenle KKK sistemi ve sözleşmesindeki örgütleme modeli, özünde ***'evrensel düşün, yerel uygula'*** yaklaşımını içermektedir.

Değerli arkadaşlar ve yurtsever halkımız

Gerek Ortadoğu gerekse de uluslararası alanda yoğun ve karmaşık bir siyasal mücadele sürecini yaşıyoruz. Hem Kürdistan hem de Ortadoğu'da gittikçe derinleşen bir siyasal, askeri mücadele süreci yaşanıyor. IV. Genel Kurulumuz, bu sürecin kapsamlı değerlendirmesini temel bir gündem ile gerçekleştirdi. Hem ABD müdahalesinin ulaştığı noktayı ve bundan sonraki olası gelişme düzeyini hem de onunla çelişki, çatışma içerisinde olan ulus devlet statükoculuğunun durumunu çözümleyerek, gelişmeleri değerlendirmeye çalıştı. Bunlarla birlikte, 2005 yılı boyunca yürüttüğümüz mücadelenin ortaya çıkardığı siyasi sonuçları, Özgürlük hareketimizin Kürdistan'ı ve Ortadoğu'yu politik olarak etkileme düzeyinin tespitini yaparak, yeni politik ve örgütsel adımlarını belirledi. Bu çerçevede, hamlesel düzeyde bir mücadele süreci içerisine girerken, hem içinde bulunulan siyasi ortamın çözümlemesini yaptı hem de izlememiz gereken politikaları, taktikleri belirginleştirdi, kararlaştırdı. Böylece hareketimiz, daha net, daha bütünlüklü düşünen, daha kararlı, daha etkili pratik yürütecek, politika yapacak bir konuma geldi.

İçinde bulunduğumuz sürecin olağanüstülüğü, bizim yürüttüğümüz özgürlük ve demokrasi mücadelesinin gelişiminden kaynaklandığı gibi, dışımızdaki güçlerin tutum ve politikalarından da kaynaklanmaktadır. Dolayısıyla olağanüstü süreçlerin olağanüstü yaklaşımlar gerektirdiği gerçeğini her zaman dikkate alarak, içinde bulunduğumuz süreci anlamaya ve üzerimize yüklediği görevleri yerine getirmeye yönelmemiz gerektiği açıktır.

Görülüyor ki Kürdistan ve Ortadoğu'da çelişki ve çatışma durumu derinleşerek devam edecektir. Bu nedenle KONGRA GEL IV. Genel Kurulu, süreci olağanüstü olarak değerlendirmiş ve bu sürece cevap olacak dört aylık bir olağanüstü dönemi tanımlayarak, bu dönemde esas alınıp yürütülecek bir çalışma planı ortaya çıkarmıştır. Bu olağanüstü çalışma planının esaslarına uygun olarak, en başta Türkiye ve İran yönetimlerinin koordineli bir şekilde geliştirdikleri topyekun saldırıyı boşa çıkartmak, Özgürlük hareketimizi ezme, parçalama ve bu temelde tasfiye etme amaçlarını başarısız kılmak esastır.

Bunun için meşru savunma çizgisinde demokratik direnişi geliştirmek, halkın demokratik eylemliliğini her alanda örgütleyip yaygınlaştırmak zorunludur. Diğer yandan ABD ve AB'nin geliştirmeye çalıştığı, Önder Apo'yu ve PKK'yi Kürt halkından ayrı tutma, kopartma politikalarına karşı da etkili bir siyasal, diplomatik mücadele vererek, bu politikaları da başarısız kılmak ve dönüştürmek son derece önemli olmaktadır. Bunun yanı sıra başta ABD ve AB olmak üzere bazı devletler hareketimizi terör listelerine alarak, halkımızın meşru özgürlük mücadelesine tecrit ve marjinalleşmeyi dayatmaktadırlar. IV. Genel Kurulumuz, söz konusu güçlerin bu politikalarından vazgeçmelerini Kürt sorununun barışçıl ve demokratik çözümü için önemli bir kriter olarak ele almış; Önderliğimizin, halkımızın ve hareketimizin iradesine saygı gösteren bütün güçlerle diyaloga her zamankinden daha fazla açık olduğunu bir kez daha vurgulamıştır.

Tüm bunları sağlayabilmek için, Kürt halkının kendi meşru savunma siyaseti ile birlikte demokratik örgütlülüğünü demokratik konfederalizm ilkeleri temelinde geliştirmesi, bütün parçalarda ve yurtdışında, köyde mahallede, komünal temelde demokratik halk örgütlülüğünü yaratması esastır. Halkın örgütlenmesine dayalı olarak güçlü ve başarılı bir direniş ancak böyle yürütülebilir.

Yine geniş Kürt ulusal güçlerini bu sürecin gerektirdiği ortak stratejide birleştirmek için çalışmak da büyük önemdedir. Bu bakımdan başta Kuzey olmak üzere tüm Kürdistan parçalarında ulusal güçlerin demokratik siyasal strateji çerçevesinde birleşmesi için çaba harcanması, özellikle KDP ve YNK'nin ulusal demokratik bir siyasete çekilmesi son derece önemlidir. Bu temelde, IV. Genel Kurulumuz geçen yıl yaptığı Ulusal Konferans çağrısını yinelemiştir.

Demokratik direnişi geliştirme, halkın konfederal örgütlülüğünü yaratma, ulusal birliği ve dayanışmayı sağlama ve topyekun saldırılar karşısında direnişi yükseltme temelinde Kürt sorununun demokratik çözümüne hazır olmak, demokratik çözümden yana olan güçlerle artan ilişki ve ittifakı geliştirmek ve bu temelde Kürt sorununun demokratik çözümünün önünü açmak esas olmaktadır. Bunlar, bütün parçalarda ve yurtdışında özgürlük güçlerimizin yürüteceği temel görevler durumundadır.

IV. Genel Kurulumuz, devletçi, ataerkil ve cinsiyetçi topluma karşı tarihte ilk kez gerçekleştirilmeye başlanan KKK sistemini birçok açıdan ele alıp değerlendirerek, sistemin tamamlanması kararlılığını ortaya koymuştur. Ancak KKK sistemi, felsefesi, ideolojisi ve örgütsel yapılanmasıyla bugüne kadar bilinen sistemlerden oldukça farklıdır. IV. Genel Kurul'da bu yeni sistemi uygulamada ve ona göre örgütlenmede yaşadığımız sorunlar, inşa sürecinin sorunları olarak değerlendirilmiş ve özünde gelişmeyi ifade eden sorunlar olduğu sonucuna varılmıştır.

Sistemimiz kendisini son bir yıl içinde yasama, yürütme ve yargı biçiminde örgütlemiştir. Ancak KKK'deki kuvvetler ayrımının, geleneksel burjuva mantığını aşan bir içerikte olduğu, yapılan kapsamlı değerlendirmelerle bir kez daha ifade edilmiştir. İlk kez böyle bir ayrıma ve işbölümüne gidildiği için, bu kuvvetlerin tecrübesizlik ve yer yer de eksik kalan pratikleri nedeniyle, burjuva sistemden farkının derinlikli konulaması yaşanabilmiştir. Oysa ki KKK sisteminde kuvvetler ayrılığı, güç odaklaşmaları ve bunların birbirini zorlaması biçiminde değil, dayanışma, eşgüdüm, bağlayıcılık ve birbirini tamamlama temelindedir.

Hareketimiz, Kürdistan Ulusal Meclisi (KUM) ile ilk deneyi yapılan meclis çalışmalarından, KKK sistemi içinde Kürdistan Halk Meclisi'ni ifade eden KONGRA GEL sürecine kadar çok önemli deneyler kazanmış olsa da Önderliğimizin perspektifleri temelinde formüle edilen KKK sisteminin yeni olması, beraberinde bunu anlama ve kavrama sorunlarını da getirmiştir. Buna rağmen geçen bir yıl içinde sistemi oturtma ve pratikleştirmede belli bir çabanın sergilendiği IV. Genel Kurulumuz tarafından belirtilmiştir.

KKK sisteminin ilanı ardından pratiğe giriş yaptığımız ilk süreçlerde örgütsel ve kadrosal tecrübenin zayıflığı, alınan kararların tartışma düzeyinde kalmasına yol açmıştır. Pratiğe damgasını vuran, sisteme göre örgütlenmek yerine, daha çok alışılagelen tarzların sürdürülmesi olmuştur. Yine anlama sorunları ve buna bağlı olarak gelişen değişimi doğru kavramama, öz ve biçim arasında cidi çelişkiler yaratmıştır. Bu projenin hayat bulması için teorik izahın güçlülüğü, yeterliliği kadar, pratikleşmek de aynı gücü ve yeterliliği gerektirmektedir. Bu nedenle IV. Genel Kurulumuz, sistemin oturması için tüm örgüt gücüne, gerekli çabanın sergilenmesi yönündeki çağrısını yenilemiştir.

KONGRA GEL IV. Genel Kurulumuz, oldukça kapsamlı olarak KKK sisteminin hayata geçirilmesine yönelik tartışmalar yürütmüş, bir yıllık pratikte ortaya çıkan sistemsel boşluk ve yetersizlikleri güçlü bir şekilde değerlendirmiştir. Yasama, yürütme ve yargı organlarının ayrışması bizim açımızdan yeni bir adımdır. Bununla birlikte, ilişkilenme hukuku konusunda son bir yıllık pratikte ortaya çıkan yetersizliklerin çözümünü ortaya koymak da oldukça heyecan verici yeniliklere yol açmıştır. KKK'nin diğer organlarıyla tamamlayıcılık ilkesi temelinde işlevselleşmesi, genel anlamda demokratik konfederalizmin gelişimi ve dönemsel bir görev olarak halk iradesinin temsilini bulması için önemli bir yoğunlaşmayı ve buna paralel bir pratikleşmeyi zorunlu kılmaktadır.

KKK sisteminde Kürdistani tüm halkların demokratik meclisi olan KONGRA GEL'in toplumsal ayağının önümüzdeki süreçte güçlü oluşturulması, dolayısıyla halkın sorunlarını gündemine alma gerekliliği, KKK sisteminde tanımlanan yurttaşlık hukukunun kav-

"Koma Komelên Kürdistan (KKK) sistemi, halkın tabandan başlayarak kendi demokratik iradesini örgütleme çalışmasıdır. Demokratik konfederalizm; herhangi bir siyasal düzenleme değil, halkın siyasi, hukuki, kültürel, meşru savunma, ekonomi, sosyal vb yaşamın tüm alanlarında devlete muhtaç olmaktan çıkarılarak; eşitlik, özgürlük ve adalet temelinde yeniden yapılandırılması, yani komün örgütlülüğüne kavuşturulmasıdır"

ratılması zorunluluğunu da gündeme getirmektedir. KKK yurttaşları, genel meclis üyeleri ve halkımızın yasama, yürütme ve yargı faaliyetlerine olan yabancılığını gidermek amacıyla, çeşitli araştırma inceleme faaliyetlerinin yanı sıra, yoğun eğitim, aydınlatma ve propaganda çalışmalarının yürütülmesi ve bu sorunun en kısa sürede çözülmesi temel hedefimiz olarak belirlenmiştir. Halkın geleceğini bugünden kendi kararlarıyla belirleyerek derinleşmesinin yolu ise, bu alanı en doğru şekilde işletmekten ve pratikleştirmekten geçmektedir. Halkı kendi adına verilecek kararlara daha etkili katabilmenin yolu da hızlı örgütlenmekten geçmektedir. Bu geliştikçe, Demokratik Ulusal Meclis olan KONGRA GEL anlam bulacaktır. Kendi meclisini gözlemleyen ve katılan bir halk gerçekliği de demokratik ve komünal değerlerimizin güçlenmesine vesile olacaktır.

Kürdistan halkı adına karar alınması, sözleşme esaslarına göre yürütme organlarının denetlenmesi, tüm toplumsal alanlara dönük proje hazırlanması ve pratiğin planlamasının yapılmasında en önemli görevler ise yasama ve çalışma organları olan 11 daimi komisyona düşmektedir. IV. Genel Kurul'da, Meclis Divan Başkanlığı ve 11 daimi komisyon, bir yıllık yeni pratik ve örgütsel planlamaya gitmiştir. KONGRA GEL, ***'KKK sistemi üç kuvvetiyle halklaştıkça, sistem toplumsal bir model haline gelecektir'*** perspektifiyle, bu genel kurulunda da kendi kimlik tanımlamasında halkın katılımını temel şart olarak belirlemiştir.

KKK sistemini uygulamada şüphesiz sistemin yeniliği kadar, geçmişin hiyerarşik zihniyet yapılanmasının da beraberinde getirdiği zorluklar vardır. Son bir yılda KKK bileşenleri, gerek eğitim gerekse de eleştiri ve özeleştiri gibi girişimlerle eski tarz yerine, bağlayıcı ilkeler temelinde kuvvetler ayrılığının zorunluluğu konusunda önemli bir ikna düzeyine ulaşmışlardır. Bu gelişme sürdürüldükçe, demokratik örgütlenme modelimiz her geçen gün kimliğini daha da pekiştirecektir.

Son bir yıl içinde, daha çok KKK yürütme, yasama ilkeleriyle, komisyonlar ve komiteler arası hukukun pratik işleyişi geliştirilmeye çalışılmıştır. IV. Genel Kurulumuz, Meclis II. Ara Dönem Toplantısı'nda KKK Sözleşmesi'nde yasama, yürütme ve yargı ilişkilerini belirleyen yönetmeliklerin yeterince pratikleşmemesini eleştirmiştir. IV. Genel Kurulumuz'da yasama-yürütme arasındaki işleyiş ve ilişki hukukunun oturtulmasının önemine dikkat çekilerek, bu konuda yaşanan sorunların aşılmasının gerekliliği vurgulanmıştır. Diğer yandan KKK Sözleşmesi'nin önümüzdeki süreçte "Yurttaşlar Anayasasına" dönüşebilmesi için, bunun halka taşırılması, tanıtılması ve halkın görüşleri temelinde yeniden ele alınması hedeflenmiştir.

Her ne kadar meclis divan başkanlığı ile yürütme konseyi başkanlığı arasında karşılıklı ve düzenli bir bilgi akışı sağlanarak, divan üyeleri, yürütme konseyi toplantılarına katılmışsa da yasama konusundaki çalışmalar yeterli ve etkili olarak yürütülememiştir. Bu durum, mücadele geleneğimizin yürütme eksenli çalışma alışkanlığından kaynağını alsa da komitelerin, divan başkanlığına bağlı çalışan komisyonları projelerle beslememesi de yasama çalışmalarının işlevsizliğinde önemli bir etkendir. Buna rağmen meclis ara dönem toplantılarında yeniden toplumsal kuruluşun gerçekleşmesine dönük bazı kanun tasarıları hazırlanarak, eğitsel amaçlı broşürler de yayınlanmıştır.

Komitelerin ve daimi komisyonların KKK Sözleşmesi, KONGRA GEL iç tüzük ve yönetmeliklerinde belirlenmiş fonksiyon ve işlevlerini yeterince anlamamaları, sistemin oturtulmasında daha ileri bir düzeyin yakalanmasını engellemiştir. IV. Genel Kurulumuzun bu yönlü eleştirel ve özeleştirel tartışma düzeyi ve çözüm perspektifi, gelecek bir yıllık pratikleşme açısından aydınlatıcı, kavratıcı ve yol gösterici olmuştur.

IV. Genel Kurul'un bu tespitleri ışığında, ihtiyaçlara cevap verecek yeterli bir pratikleşme düzeyini açığa çıkarabilmek için, hem meclis divan başkanlığı ile daimi komisyonlar hem de yürütme konseyi toplantılarında komisyon ve komitelere nicel ve nitel takviyelerin yapılması kararlaştırılmış, Demokratik Toplum Koordinasyonları kapsamında Kürdistan'ın dört parçası ve yurtdışında toplumsal alan örgütlenmesini, bir yıllık planlama doğrultusunda düzenlemeye tabi tutmuştur.

Genel kurulumuz, komisyon ve komitelerin bir yıllık proje, planlama ve kanun tasarını tartışarak bir karara ulaşmıştır. Buna göre Bilim ve Aydınlanma, Basın, Sosyal Kesimler, Kadın Katliamlarına Yaklaşım Belgesi, Kültür, Siyasal, Dil ve Eğitim, Meşru Savunma alanlarına dönük hazırlanan projeler ve yürütme konseyinin bir yıllık planlaması siyasal ve örgütsel stratejimize denk düşecek tarzda gerekli değişiklikler yapılarak onaylanmıştır. Ayrıca, gündemde olup acil olmayan ve daha çok sisteme ilişkin yasa tasarıları Meclis Ara Dönem Toplantısı'na havale edilmiştir.

Yasamanın temel planlaması ise önümüzdeki süreçte meclis faaliyetlerinin tanıtımı olarak belirlenmiştir. Medya Savunma Alanları'ndan başlanarak, halkla ilişkilenme ve meclise yönelik enformasyon kurumlarının oluşturulması için çeşitli düzenlemelere gidilmiştir. Meclis tanıtımının sadece halka dönük değil, aynı zamanda KKK'nin bütün bileşenleri içerisinde yapılması, sistemin kavratılması açısından büyük önem taşımaktadır. Bu çerçevede yasama organlarının KKK sistemini, özellikle de KONGRA GEL'i tanıtmak için yurtiçi ve yurtdışında çeşitli enformasyon faaliyetleri yürütmesi karar altına alınmıştır.

KKK sözleşme hükmü gereği, iki yılda bir seçimlerin yapılabilmesi için, IV. Genel Kurul Toplantısı'nda Kürdistan ve yurtdışındaki nüfus dağılımı dikkate alınarak, 9 kişilik Yüksek Seçim Kurulu seçilmiştir. Bu oluşum, seçimler konusunda en yüksek organ olup, çalışmalarını bağımsız bir biçimde yürütmekle görevlendirilmiştir. Yeni meclis adaylarının seçilmesi için, önümüzdeki bir yıl içinde seçim takvimini belirleyerek, kendi denetimindeki tüm alanlarda seçimlerin sözleşmeye uygun olarak yapılmasını sağlayacaktır.

Değerli arkadaşlar ve yurtsever halkımız

Siyasal ve örgütsel duruma özetle bakış bile açıkça göstermektedir ki tarihi önemdeki görev ve sorumluluklarla yüz yüzeyiz. Bu görev ve sorumlulukların öncelikle kadrolar tarafından görülmesi ve yerine getirilmesi gerektiği açıktır. Mücadelemizin, içinde bulunduğumuz tarihi aşamayı başarıyla sonuçlandırmasında bu duyarlılık büyük önem arz etmektedir. Tüm gelişmeleri bu çerçevede değerlendirmek ve buna denk bir yaklaşım göstermek hayati önemdedir.

İçinde bulunduğumuz olağanüstü mücadele koşullarında, görev ve sorumluluklarımızın başarı ile yerine getirilmesinde esas sorumluluğun kadrolara, parti kadrolarına ait olduğunun bilincindeyiz. Bir süredir kadrolarımızın bu sorumluluğun gereğini tam olarak yerine getiremedikleri bilinen bir gerçektir. Çünkü uluslararası komplo ile Önderliğimizin esaret altına alınmasından bu yana, hareketimizin kadroları yoğun bir ideolojik ve psikolojik saldırının hedefi haline getirilmiştir. Bu çerçevede geliştirilen iç ihanet, saldırılarıyla hareketin tasfiyesini amaçlamış, öncelikle kadro çizgisini muğlaklaştırma ve hareketin militan kadrosunu düşürmeyi hedeflemiştir.

Son üç yıldan bu yana uluslararası komplo çerçevesinde geliştirilen bu saldırılara karşı, hareketimizin ve kadrolarımızın Önderliğimizin perspektifleri doğrultusunda geliştirdiği ideolojik mücadelede önemli bir netleşme düzeyi yakalanmıştır. Bu mücadelenin zirvesel bir sonucu olarak, 2005 baharında PKK'nin yeniden kuruluşuyla hareketin temel doğrultusu ve kadronun yaşam çizgisi kesin bir biçimde netleştirilerek, kadronun mücadelede daha etkili rol oynamasının önü açılmıştır.

Diğer önemli bir husus ise Önder Apo yeni bir paradigma geliştirmiş ve hareketimiz bu temelde stratejik değişimi, yeniden yapılanmayı yaşamıştır. Yani felsefik, ideolojik olarak köklü bir yenilenme, yeni bir siyasi programın ortaya çıkartılması, stratejik değişimin yaşanması ve örgüt yapımızın yeniden yapılandırılması gerçekleşmiştir. Bütün bunlar herkesten daha fazla ve öncelikle kadrolarla ilgili konulardır. Dolayısıyla komplo ve provokasyonun şu veya bu düzeyde etkilemeleri, yeni paradigmanın özümsenememesi, kendini hızlı, güçlü bir biçimde yenilememe, hareket ve süreçle güçlü bir biçimde bütünleşememe, mevcut zayıflıkların, yetersizliklerin, parçalı duruşun nedeni olmuştur. Bunun sonucunda kadro yapısında bir zayıflama, bireycileşme, kendine görelik, yoldaşlarını beğenmeme, örgüte gelmeme baş göstermiş; kısaca kadro öncülüğü ve misyonunu yerinde, zamanında, etkili ve örgütlü bir biçimde yerine getirememe gibi durumlar yaşanmıştır. Köklü bir yenilenme ve değişim sürecinde bulunan hareketimiz açısından kadroların değişimi doğru anlaması önemli bir husustur. Oysa geçen süreçte bir yandan değişimi dar ele alıp kavrayamama, değişime gerektiği gibi kendini katmama yaşanmış, eskide ısrar diyebileceğimiz bir duruş kendini göstermiştir. Bunun yanında, değişimi ve yeniden yapılanma sürecini, demokratik konfederal örgütlenmeyi çok başlılık ve örgütsüzlük gibi algılama, demokrasiyi bireyciliğin ve keyfiyetçiliğin zemini haline getirme yaklaşımları ve arayışları da görülmüştür.

Hareketimiz, bu temelde bir süreden beri PKK kadrosunun Önderlik çizgisinde gelişimi ve bir düzelmenin gerçekleşmesi için önemli bir çaba içerisindedir. IV. Genel Kurulumuz da bir kez daha tüm arkadaşlarımızı ciddiyete davet etmiş, yaşanan sorunları hızla aşma, hareket ve süreçle kendilerini yenileme temelinde bütünleşmeye çağırmıştır.

Çok açık ki henüz demokratik konfederalizmin özümsenmesinde yetersizlikler vardır. Bu nedenle ***'Bir Halkı Savunmak'*** kitabının iyi özümsenmesi ve KKK sisteminin kavranması, bunların somuta nasıl uyarlanacağının yaratıcı bir temelde çözümlenmesi, Kürdistan'ın dört parçası ve yurtdışındaki çalışmalarımıza bu temelde yaklaşılması önemlidir. Yenilenme ve değişim bu temelde olmalıdır.

Örgüt çalışmasını ve mücadeleyi buna uygun geliştirmek gerekmektedir. Bu mümkündür ve imkanları da fazladır. Bulunduğumuz her alanda çalışma ve örgütlenme imkanları azalmamış, demokratik konfederalizm çizgisiyle daha da artmıştır. Ciddi tehlikelerle karşı karşıya olunsa da diğer yandan önemli fırsat ve imkanların da yakalandığı bir süreçteyiz. Bu olağanüstü mücadele döneminde tehlikeleri bertaraf etmek, imkanları iyi değerlendirerek, özgürlük ve demokrasi mücadelemizi kalıcı başarılara ulaştırmak için ihtiyaç duyduğumuz militan ruh, kavrayış gücü, yaratıcılık ve fedakarlık Önderlik gerçeğimizde, direniş tarihimizde ve binlerce kahraman şehidimizde temsilini bulmaktadır.

Değerli arkadaşlar ve yurtsever halkımız

IV. Genel Kurulumuz kapsamlı bir siyasal ve örgütsel durum değerlendirmesi ardından, önümüzdeki mücadele yılının görevlerini büyük hedefler temelinde kararlaştırıp planlamıştır. Biz bu olağanüstü mücadele yılına olağanüstü yaklaşımla giriyoruz. Bu da esas olarak saldırılar karşısında meşru savunma çizgisinde kendi savunmamızı güçlendirmekle birlikte, bütün alanlardaki çalışmaları hamle düzeyinde ele alıp, yürütmeyi ifade etmektedir. Dolayısıyla bir yandan saldırıları güçlü bir direnişle boşa çıkarmayı, diğer yandan her alanda hamlesel bir çıkışı esas alıyoruz. Bu temelde bütün çalışmaları varolanı büyütecek, en azından ikiye katlayacak bir hedefle ele almak, böyle bir hamlesel yaklaşımla yeni dönem görevlerine yönelmek gerekmektedir.

Öncelikle geçen yıl yürüttüğümüz Önderlik referandumu ardından, bu yıl da ***'Önder Apo'ya Özgürlük'*** kampanyasını çok yönlü ve etkili bir biçimde geliştirme kararımız vardır. 'Önder Apo'ya özgürlük' kampanyamızı, geçen yıl referandum temelinde yürüttük. Bu yıl ise ***'Adil, Yeniden Yargılanma Kampanyası'*** biçiminde yürütmeyi amaçlıyoruz. Bu çalışmanın bir imza kampanyasından ziyade, Önderliğin özgürlüğü ekseninde her alanda gelişecek zengin ve yaratıcı etkinliklerle, diplomatik çalışmalar temelinde geliştirilmesi öngörülmektedir.

Bununla birlikte, IV. Genel Kurul Toplantımızda Kürt özgürlük hareketini geliştirecek siyasal amaçlı değişik kampanyaların yürütülmesi de hedeflenmiştir. Buna bağlı olarak Kürtçe anadil kampanyası ve bunun anadilde eğitim ve Kürtçe'nin ikinci resmi dil olması biçiminde çok yönlü geliştirilmesi kararı alınmıştır. Bu, daha çok içe dönük bir kampanya biçiminde yürütülecektir. İnkarcı sistemi aşmak için, ***"anadilde eğitim istiyorum"*** şiarıyla bir demokratik eylemlilik sürecini geliştirmek esasken; diğer yandan bizzat Kürtçe okuma yazma kursları açarak, köyde, mahallede, Kürdistan'ın her alanında toplumun Kürtçe okuma yazma öğrenmesi için yoğun bir çalışma yapılması öngörülmüştür.

IV. Genel Kurulumuz birçok toplumsal sorunu da ele alarak tartışmıştır. KKK'nin bütün bileşenleri, Kürdistan'ın dört parçasında ciddi bir sorun ve tehlike boyutuna ulaşan kadın katliamlarına karşı daha aktif ve kapsamlı mücadele etme kararlılığına ulaşarak, mücadelenin ***'Kadın katliamı barışın, demokrasinin, kültürün ve yaşamın katliamıdır'*** şiarı çerçevesinde geliştirilmesini benimsemiştir.

Bu genel görevlerle birlikte, Kürt halkını Önder Apo ve PKK'den koparmaya yönelik politikalara ve tutumlara karşı siyasal diplomatik alanda mücadele etmek de hayati bir önem taşımaktadır. Buna karşı mücadele etmek, süreci kazanmanın temel bir şartı olarak değerlendirilmiştir. Bu temelde bir diplomasi çalışmasının yürütülmesi ve geçmişe göre çok daha örgütlü, planlı, sistemli bir hale getirilmesi zorunludur. Tüm mücadele alanlarımız, bütünlük içerisinde ve sonuç alıcı bir diplomatik çalışmayı örgütlemek ve yürütmek durumundadır.

Özellikle Önder Apo'ya yönelik baskıyı, işkenceyi artıran, imha sürecini derinleştiren baskıcı yaklaşımlar karşısında, tüm halkımız çok yönlü tepkisini ortaya koyabilmelidir. Baskının artırıldığı, görüşmelerin engellendiği süreçlerde anında, çok yönlü ve etkili bir tepki gösterilebilmelidir. Bu durum eylemsel çalışmamızın çok önemli bir boyutu olarak tespit edilmiş ve tüm KKK bileşenlerinin eylemsel çalışmalarını bu eksende örgütlemeleri kararlılığına ulaşılmıştır.

Bunların yanı sıra basın yayın araçlarımızın bütün Kürdistan'a ve dünyanın her tarafındaki Kürt toplumuna hitap eden bir çerçeveye sahip olduğu; buna uygun bir propaganda ajitasyon çalışmasını örgütleyip yürütmenin önümüzdeki dönemin temel çalışmaları arasında yer aldığı, genel kurulumuzda önemle dile getirilen hususlar arasındadır. Basın yayın organlarımızın oldukça etkili, hitap edilen kitlelerin durumunu dikkate alan bir tarzda yürütülmesi, doğru bir yayın çizgisinin izlenmesi önem kazanmaktadır. Genel kurulumuz, yayın politikasında demokratik konfederalizm çizgisini esas almanın önemine dikkat çekerek, Kürt halkının değerlerini, mücadelesini, beklentilerini, özlemlerini ölçülü bir biçimde yansıtmanın gerekliliğini özel olarak ele almıştır. Bu noktada ciddi yetersizlikler, dalgalanmalar ve parçalılığın yaşandığı dile getirilerek, yayın politikasında bilerek ya da bilmeyerek yaşanan bu pratikler ve farklı politikalardan etkilenme durumları eleştirilmiştir. IV. Genel Kurulumuz bunların kabul edilebilecek durumlar olmadığını ortaya koyarak, kendimizi yansıtmanın, ifade etmenin, kitlelere taşırmanın aciliyetine vurgu yapmıştır. Başta Önderlik gerçeğimiz olmak üzere gerillayı, halkı, direniş mücadelesini halka taşırarak, yeni devrimci demokratik kültür temelinde özgür bireyi ve özgür toplumu yaratmayı hedeflemek yayın politikamızın esası olarak tespit edilirken, başkalarına benzeme, onları taklit etme, onlardan etkilenme yaklaşımı mahkum edilmiştir. Kendi farkımızı, dolayısıyla kimliğimizi esas alan, bunu geliştiren ve bu kimlikte yetkinleşen bir basın yayın ve ajitasyon propaganda çalışmasının en doğru ve gerçekçi çalışma olacağı belirtilerek, çalışmalarımızda bu temelde bir düzeltme, ilerleme ve etkinliğin yaratılması kararına ulaşılmıştır.

Çalışmalarımızın önemli ve temel bir ayağı da birçok alanı kapsayan örgütlenme çalışmalarıdır. Bunun başarısı için öncülüğün doğru ve yeterli örgütlenmesi, etkin işleyen, bütün çalışmaları koordine edebilen, denetleyebilen, sürükleyebilen bir tarza sahip olması ve kendi içinde etkin işlemesi önemlidir. Kadroların anlayış düzeltmesi ile birlikte tüm çalışmalara öncülük edebilecek bir örgütlülüğe kavuşturulması, dolayısıyla öncü kadro örgütlülüğünün hem tarz, üslup ve tempo hem de sistem bakımından öncülük edebilecek bir düzeye ulaştırılması önemlidir. Genel Kurulumuz, örgütlenme çalışmalarında öncelikle bunun gerçekleştirilmesini öngörmüştür. Her şeyden önce kadrolara anlayış kazandırmak ve kadroları gelişen ideolojik saldırılar karşısında korumak amacıyla daha etkili ve sonuç alıcı bir ideolojik mücadeleyi yürütmeyi, bütün boyutlarıyla netleşmenin sağlanmasını önemli bir husus olarak tespit etmiştir.

devamı 12'de

Meşru Savunma Komitesi Başkanı Duran Kalkan ile yapılan röportaj

APOCU GERİLLA YENİLMEZDİR

Serxwebûn: *2006 yılı hareketimiz için önemli bir yıl olarak tanımlandı. Yaşanan gelişmeler de bunu doğruluyor. Halk kendi cephesinden hamlesini yaptı. Topyekun savaşa karşı ve yılın kazanılması için gerilla nasıl bir hamle yapmalıdır?*

Duran Kalkan: Öncelikle, Kürt halkının Newroz kutlamalarıyla zirveye ulaşan serhildanını kutlamamız, başarı dileklerimizi ifade etmemiz gerekiyor. Halkın kendi cephesinden gereklerini başardığı, Önder Apo çizgisinde özgürlük ve demokrasi mücadelesine sahip çıktığı, bunun için her türlü cesareti gösterip, fedakarlığı yaptığı tespiti çok doğru ve yerinde bir tespit. Kürt halkı özgürlük tarihini yazıyor. Halklar için yeni bir tarihsel gelişimin önünü açıyor. Gerçekten harikalar yaratıyor. Büyük bir dehaya, yaratıcı güce, değiştirip dönüştürücü enerjiye sahip olduğunu, güçlü bir potansiyelinin bulunduğunu herkese gösteriyor.

Kürt halkı Önderliği ve özgürlük mücadelesiyle bütenleşmiştir

15 Şubat komplosunun 7. yıldönümünde komployu lanetleyen gösteriler, 2006 yılı mücadelesinin başlatıcısı oldu. 2006'ya dair Önderliğimizin ve hareketimizin yaptığı değerlendirmeler, daha o zamandan doğrulandı. Halk, uluslararası komployu lanetlerken şunu açıkça ortaya koydu: 8. yılda, artık uluslararası komployu onun somut ifadesi olan İmralı sistemiyle birlikte yaşamak istemiyor. Bu sistemi reddediyor, uluslararası komployu lanetliyor. Bu tutumu hem mesajlarıyla hem de eylemleriyle çok somut biçimde gösterdi. Önder Apo'yu sahiplenme tutumuyla mesajını açıkça verdi. Daha sonraki süreç, bunun üzerinde adım adım gelişen bir süreç oldu. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamaları, bu halk serhildanı sürecini kadın cephesinden daha da güçlendiren, derinleştiren ve anlamlı kılan bir düzeyi yakaladı. Kürt kadınları özgürlük ve demokrasi mücadelesinin öncü gücü olduklarını, özgürlüğe aşk düzeyinde bağlı olduklarını, Önder Apo'nun özgürlük çizgisinde her türlü mücadeleyi yürütme gücüne sahip olduklarını gösterdi. Özgürlük ve demokrasi mücadelemizin daha güçlü gelişeceğini ve mutlaka başarıya ulaşacağını adeta ilan ettiler. Büyük bir güvenceye sahip bulunduğunu anlattılar. Newroz kutlamaları ise bütün bu gelişmelerin zirvesi oldu. Kuzey Kürdistan'ın bütün kentlerinde, Türkiye metropollerine yayılmış Kürt toplumunun bulunduğu her alanda, milyonlar halinde kutlamalar oldu. 8-10 milyon insan buna katıldı. Bir halk, gerçekten de nasıl bir coşkuyu yaşadığını, ne istediğini, ne için mücadele ettiğini çok net ortaya koydu. Doğrudan demokrasinin en temel göstergesi budur.

Verdikleri mesajlar netti; barış, özgürlük, demokrasi istediler. Kutlamalarını büyük coşku, sevinç içerisinde, barışçıl yöntemlerle yaptılar. Bunu özgür iradeyle gerçekleştirmeyi öngördüler. Önder Apo'yla, PKK ile nasıl bir kopmaz bağ içinde olduklarını ortaya koydular. 2006 Newrozu, gerçekten de Kürt halkının yeni bir çıkış Newroz'u oldu. Gerçek bir Önder Apo Newrozu oldu. Yediden yetmişe Kürt halkı, Önderlik posterleri, demokratik konfederalizm bayrakları, Önder Apo'ya özgürlük ve Kürt sorununa çözüm isteyen pankartlar ile hangi talepleri esas aldığını herkese gösterdi. Sadece 2006'nın değil, özgürlük yürüyüşünün daha sonraki süreçleri üzerinde de etkide bulunacak bir Newroz oldu. Gericilik bunu kendine sindiremeyerek, önceden tahrik etmek istedi. Hareketimizin geliştirdiği tedbirler, halkımızın duyarlılığı bu tahrikleri kısmen önledi. Bir umutları da bu düzeyde bir Newroz kutlamasının gerçekleşemeyeceği noktasında idi. İlk elden hemen Newroz günü saldırı başlattılar.

2005 Newrozu'nda, Mersin'de bayrak provokasyonuyla genelkurmay merkezli şoven milliyetçi propagandası başlatıldı. Türk basını eliyle, 'PKK show, Apo show' biçiminde yorumlarla, Kürt halkının Newroz mesajlarını doğru anlayıp cevaplandırmak istemediler. Kürt halkının birlik içindeki özgürlük istemini hazmedemeyerek, onu ezebilmek için tahrik ortamını yaratmaya çalıştılar. Bu, bir saldırının başlangıcıydı. Bunu giderek Muş'taki gerilla katliamıyla ilerlettiler. Aslında bu, tam bir provokasyon oldu.

Çok büyük bir olasılıkla Tayyip Erdoğan ile Yaşar Büyükanıt arasındaki görüşmede provokasyonun gerçekleştirilmesine hükümet tarafından onay da verildi. Sadece gerillaya yönelik saldırıyla da kalmadılar, gerilla cenazelerine sahip çıkmak isteyen halka, cenaze merasimlerine yönelik çok çirkin polis saldırıları gelişti. Newroz'da halkın ortaya koyduğu büyük coşku ve birliği saldırıyla kırarak, pasifize etmek arayışı içinde oldukları belliydi. Buna karşı halk gerçekten direndi. Bir hafta boyunca, başta Amed olmak üzere, Batman, Hakkari, Kızıltepe'den İstanbul'a kadar bütün alanlarda Kürt halkı çocuk, genç, yaşlı herkes topyekun demokratik direniş içerisinde oldu. Kürt gençleri, çocukları özgürlük istemlerini ve mücadeleci güçlerini çok somut ortaya koydular. Her türlü bedeli ödemeye, mücadelede en üst yaratıcılığı göstermeye hazır olduklarını ortaya koydular. İnkar ve imha sisteminin bastırırız, vururuz, sindiririz biçimindeki umutlarını kırdı. Bedeli büyük ve ağır oldu. Çocuklar katledildi, evler kurşunlandı. 15 civarında çocuk, genç, yaşlı insan katledildi, yüzlercesi yaralandı. Binlerce tutuklu var, işkence altındalar. Hala başlatılan saldırı sürdürülüyor. Fakat bu saldırılar cevapsız kalmadı. İnkar ve imha sisteminin hesabı, umudu; kendisi saldıracak, ezecek, ama kendisine karşı bir şey yapılmayacak yönündeydi. Oysa halkın duruşu böyle değildi ve bu beklenti kırıldı. Polis, asker saldırısına karşı gençler ve halk, demokratik direnişi üst seviyeye taşıdı. Gerçek serhildanı geliştirdi. Kendi direnişini ortaya koydu. Saldırılar karşısında durmayacağını, saldırıların cevapsız kalmayacağını, direneceğini, örgütlü bir direnişi sergileyeceğini gösterdi. Bir de bunu bütün Kürdistan'a yaydı. Demokratik eylemlilikte yeni biçimler geliştirdi. Bu da gericiliğin hesaplarını bozan önemli bir etken oldu.

Gördüler ki halkı sindirmek, pasifize etmek, ezmek öyle kolay değil. Dişe diş bir karşı koyuş mücadelesi var. Bu temelde topyekun savaş konsepti saldırılarını daha da uzun vadeli kılan, kapsamlılaştıran bir yönelim içerisine girdiler. Türkiye devleti bu saldırı durumunu yayarak, derinleştirerek sürdürmeye çalışıyor. Bu mücadele durmamıştır, kesilmemiştir. O günden itibaren askeri hareketliliği geliştirmeye yönelerek, hemen hemen Türk ordusunun tümünü, bütün ağır silahlarını Kürdistan'a sevk ettiler. Bu sevkiyat bir buçuk aydır sürüyor. Newroz'dan bu yana da çok daha kapsamlı hale getirilmiş durumda. Botan, Hakkari, Van, Serhat alanına, yine içte Amed, Dersim dağlık alanlarına Türk ordusunun çoğu kaydırılmış durumda. Bununla da yetinilmiyor, benzer bir yönelimi İran devleti de sürdürüyor. Öyle anlaşılıyor ki bu konuda, Türk ve İran devletinin çok ileri düzeyde anlaşmaları var. Türkiye'de AKP'nin hükümette olması, İran yönetimiyle her türlü anlaşma yapmalarına imkan veriyor.

Kürt halkı Newroz gibi yeni bir miladi çıkışı PKK ile yeniden başlattı

Öyle anlaşılıyor ki Türk ordusu, AKP'yi bu nedenle hükümette tutuyor. Cumhuriyet ideolojisine karşı olmalarına, genelkurmay ve cumhurbaşkanlığının görüşleriyle birçok noktada çelişmelerine rağmen AKP'nin hala hükümette tutulmasının altında yatan temel etkenin İran'la kolay anlaşma yapabilmek olduğu anlaşılıyor. Bu anlamda, AKP eliyle İran yönetimiyle çok yönlü anlaşma yaptıkları nettir. Birçok gizli anlaşmanın varolduğu söylenebilir. Zaten AKP'nin çeşitli İrani çevrelerle geçmişten gelen gizli ilişkileri vardı. Hatta sadece İrani değil, Afganistan'daki, yine Arabistan'daki islami çevrelerle de çok yönlü ilişkileri var. El-Kaide'nin bazı kollarıyla bizzat Tayyip Erdoğan'ın çekilmiş resimleri bulunuyor. Dolayısıyla Türkiye'nin inkar ve imha rejimi, böyle bir parti gücünü Kürt halkına, Özgürlük hareketimize karşı yürüttüğü saldırıda kullanmak istiyor. Bu temelde İran'la yapılmış anlaşmalar var. İran da eş zamanlı olarak ve benzer bir biçimde ordusunu Maku'dan Süleymaniye sınırlarına kadar, bütün sınır hattına sevk etti. Ağır silahlar taşıdı. Birçok alanda iki ordu ittifak halinde. Son günlerde giderek artan bir biçimde gerilla güçlerimize karşı ortak saldırılar geliştiriyorlar.

Urmiye'de, Xoy'da, Salmas'ta Türk ordu temsilcilerinin olduğu, Türk ve İran subaylarının ortak planlar yaptıkları, gerillaya karşı operasyonları birlikte planlayıp, koordine ettikleri yönünde bilgiler geliyor. Ki bunlar doğrudur. Nitekim İran ordusu saldırıyor, ama Türkiye'ye yönelik yürütülen çalışmalarımıza darbe vurmak için saldırıyor. Bu çalışmalarımızın İran'la hiçbir ilişkisi yoktur. Kendisine yönelik herhangi bir zararı yoktur. Anlaşılıyor ki bu saldırıyı yapanlar, Türkiye yönetimidir. Bu çerçevede savaşın daha da tırmandırılmak istendiği, iki devletin gerillayı ezme temelinde, bölge çapında ABD karşısında durmayı hedeflediği anlaşılıyor. Bu, giderek netleşen bir durum olmuştur. Saldırılar 15 Şubat'tan Newroz'a kadar halka, Newroz sonrasında ise giderek gerillaya yönelik operasyonlarla sürdürülüyor. Zaten kış boyunca Amed'de, Dersim'de, Botan'da operasyonlar hiç durmadı. Kar kış demeden sürekli saldırı içinde oldular. Birçok askeri güç, metrelerce karın içerisinde gerillaya yönelik operasyonlara sürüldü.

Muş'taki 14 HPG gerillasının katledilmesi ardından operasyonlar her alana yayılmış durumda. Kuzey Kürdistan tam bir savaş alanı haline getirildi. Bu, sadece Kuzey'le de sınırlı kalmıyor. Doğu Kürdistan'ın da kuzey bölgeleri, yani Kuzey ve Güney Kürdistan'la sınır olan alanlar, benzer bir biçimde giderek artan çatışmalara sahne oluyor.

Şu ortaya çıkıyor: Bölgenin ulus devlet statükoculuğu, özellikle de Kürdistan üzerinde hakimiyet sürdüren devletler inkar ve imha çizgisinde ittifaklarını geliştirerek, Kürt halkının özgürlük istemlerini kesinlikle ezmeyi, bastırmayı hedefliyor. Kürt sorununu demokratik yöntemlerle çözme, Kürt halkının ulusal demokratik iradesini tanıma, dolayısıyla Kürt halkıyla bu temelde sorunlarını çözüp birlik olma, kendilerini bu biçimde güçlendirme siyasetinde değiller. Tam tersine, Kürt özgürlük hareketini ezerek, halkı sindirerek, mücadeleyi bastırarak Kürdistan üzerinde egemenlik kurup, Ortadoğu'ya, kendilerine yöneltilen müdahaleler karşısında askeri, despotik tarzda egemenliklerini sürdürüyorlar. Bu onların izledikleri siyasettir. Son gelişmeler bunu iyice netleştirmiş durumda. Bu durum da mücadelenin her alanda yaygınlaşacağını, şiddet ve savaş yönünün öne çıkacağını gösteriyor. Türkiye ve İran'ın ordularını tümüyle harekete geçirip, ezme siyasetini temel bir siyaset olarak belirlemiş ve benimsemiş olmaları, Kürdistan'ın kuzeyinde ve doğusunda giderek tırmanan bir savaşın yaşanacağını ortaya koyuyor. Kürt halkı için başka bir seçenek yok. Özgürlük ve demokrasi taleplerini başka bir yolla dile getirmenin ve gerçekleştirmenin imkanları da tükenmiş oluyor. Halkın da demokratik direnişini her yönden geliştirmekten başka elbetteki bir tutumu olamaz. Çünkü başka çare kalmamıştır. Kürt halkının teslim olması asla beklenemez.

Önder Apo'nun bilinciyle şekillenmiş, otuz yılı aşkın bir mücadele içerisinde kendisini yeniden var etmiş bir halkın, özgürlükten, demokrasi arayışından vazgeçmesi, köleliği, teslimiyeti kabul etmesi mümkün değildir. Bu konuda halkın kararlı ve net bir tutumu var. Ya özgür yaşam ya ölüm. Olacaksa yaşam özgür, demokratik olacak. Böyle olmayacak bir yaşamı yaşamayacak. Kölelik çağına, PKK ile, Önder Apo'yla kesin bir son vermiş oluyor. Kürt halkı, tıpkı Newroz gibi yeni bir miladi çıkışı PKK ile yeniden başlattı. Bu nedenle Türk ve İran devletlerinin, özgürlük iradesini ezmek için ideolojik, siyasi saldırılarını ortaklaşa askeri boyuta taşımaları da Kürt halkının direnişini engelleyemeyecektir. Sadece direniş alanlarını ve yöntemlerini güçlendirmiş oluyor. İdeolojik mücadele, propaganda savaşı bu temelde sürdüğü; halkın demokratik eylemliliği, serhildanları her alanda geliştiği gibi, askeri mücadele de çok yönlü gündeme giriyor. Türk ve İran ordularının saldırıları karşısında, Kürt halkının meşru savunma direnişini çok yönlü geliştirmesinden, kendini savunmasından başka bir yol ve yöntemi kalmamıştır. Bu bakımdan 2006 yılında, sürdürülen özgürlük mücadelesi içerisinde gerillanın meşru savunma kapsamında geliştireceği aktif savunma direnişinin yeri ve anlamı daha da öne çıkıyor ve etkinlik kazanıyor.

Ulusal diriliş devrimi gerilla temelinde başarıldı

Kürdistan'da özgürce nefes almak, demokrasiyi dillendirmek, Kürt kimliğine sahip çıkmak gerillayla mümkün oldu. Demokratik siyasetin yolu gerilla direnişiyle açıldı. Ulusal diriliş devrimi gerilla temelinde başarıldı. Diriliş devriminin kazanımlarının korunması, gerillanın varlığı temelinde oldu. Bütün saldı-

> **“Önder Apo'nun bilinciyle şekillenmiş, otuz yılı aşkın bir mücadele içerisinde kendisini yeniden var etmiş bir halkın, özgürlükten, demokrasi arayışından vazgeçmesi, köleliği, teslimiyeti kabul etmesi mümkün değildir. Bu konuda halkın kararlı ve net bir tutumu var. Ya özgür yaşam ya ölüm. Olacaksa yaşam özgür, demokratik olacak. Böyle olmayan bir yaşamı yaşamayacak. Kölelik çağına, PKK ile Önder Apo'yla kesin bir son vermiş oluyor”**

rılar karşısında halkın özgürlük mücadelesinin savunulması, korunmasının yanında, demokratik siyasi mücadelenin önünün açılması da ancak gerilla mücadelesiyle oluyor. Halkın nefesinin tıkatılmak istendiği bir ortamda, elbetteki halkın, özgürlüğün, demokrasinin sesi yine gerilla olacak. Bu anlamda, gerillanın meşru savunma direnişinin, demokratik siyasetin önünün açılmasında temel bir rolünün olduğu açık bir gerçektir.

Gerilla, 1 Haziran Atılımı ile halkın demokratik siyasi hareketinin bastırılmak istenmesi karşısında bir savunma tutumunu ortaya koydu. Demokratik siyasi çözümden başka bir yolun olmadığını, farklı arayış içinde olanların yanıldığını göstermek istedi. Gerillanın ezildiği, PKK'nin güçten düştüğü, Kürt halkının örgütsüz, iradesiz kılındığı, direniş mücadelesini yürütemeyeceği, artık özgürlük ve demokrasi çizgisinde herhangi bir hak istemeyeceği yönündeki, çok değişik çevrelerden gelen görüşlerin yanlış, gerçekleri çarpıtan görüşler olduğunu ortaya koydu. Önder Apo'nun gücünü, Kürt halkının, özgürlük hareketimizin birliğini, örgütlülüğünü herkese gösterdi.

Kürt halkının özgürlük iradesiyle bir demokratik çözüm olmalı. Önderliğimizin, hareketimizin ve halkımızın bütün çağrılarına rağmen karşı taraftan imha ve saldırıdan başka bir şeyin gelmemesi, 2005 yılındaki mücadeleyi ortaya çıkardı. Özellikle bayrak provokasyonu çerçevesinde, genelkurmay merkezli topyekun savaş konseptinin oluşturulup, saldırıya geçmesi, gerillayı ve halkı çok yönlü bir direniş içine girmeye zorladı. 2005 yılının ilk yarısında geliştirilen direnişin ne kadar büyük siyasi gücünün olduğu ortaya çıktı, Türkiye siyasetini sarstı, salladı. AKP hükümetini ilk defa gerçeklerle yüz yüze getirdi. Bunun karşısında Tayyip Erdoğan'ın bazı açıklamaları oldu. Bir çıkış olabilirdi. Eğer sahip çıkılsa, derinleştirilirse, bir çözüm planı haline getirilseydi, o açıklamalar Türkiye'yi bir yöne götürebilirdi. Fakat daha sonra görüldü ki, zorlama karşısında aklına geldiği için söylenmiş sözler oluyor. Ciddi bir anlayışa ve felsefeye dayanmıyor. Gerçek bir siyaset değil, herhangi bir alt yapısı yok. Daha çok da Özgürlük hareketini, halkı aldatmaya, beklenti içine sokmaya yönelik bir davranış olduğu, pratikte ortaya çıktı. Zaten hemen 23 Ağustos tarihli MGK Toplantısı'nda hükümetin eğilimi bastırıldı. Bir muhtıra verildi, aslında bu bir darbe gibidir. Ondan sonra topyekun savaş konsepti çok yönlü olarak derinleştirildi.

Biz hareket, Önderlik ve halk olarak, gerçekleri görmeleri için zaman da tanıdık, çağrılar da yaptık. Tek yanlı topyekun savaş konsepti temelindeki saldırılara rağmen, onun bedelini ödeyerek, sabırlı davranış içinde de olduk. Fakat gördük ki biraz kendini toparlayınca, Türkiye devleti saldırı yapmaktan başka bir şey düşünmüyor. Öyle Kürt halkını, kimliğini tanımak, Kürt inkarından vazgeçmek, dolayısıyla Kürt sorununu çözmek gibi bir niyeti yok. Tek düşüncesi ezmek, katliam, imhadır. Bunu, 2006 Newrozu'ndan sonraki saldırılarında çok net gösterdi. Halk barışçıl kutlamalar yapmıştı, gerilla hareket halinde değildi. Tek yanlı olarak, halka ve harekete karşı saldırıda bulundu. Şimdiye kadar bu saldırılarda 60'a yakın şehit vermiş durumdayız. HPG, üç aylık bilançoyu açıkladı; kırk şehit verdiğini belirtiyor. Halkın 15'ten fazla serhildan şehidi var. Dolayısıyla tek yanlı saldırılarla, 55-60 arasında şehit verdik. Henüz gerilla harekete geçmiş değil, halk da barışçıl, demokratik direniş yapıyor. Öyle zor, şiddet kullanma durumu yoktur.

Dolayısıyla hareket halinde olmayan gerillaya, barışçıl direniş yapan halka karşı devlet saldırılarının bilançosu bu kadar ağırdır. Bu, devlet siyasetini ortaya koyuyor. Dolayısıyla Kürt halkına ve özgürlük hareketine de direnmek, direnişi çok yönlü kılmak, direnişi derinleştirmek ve yaymak kalıyor. Bizim kararımız budur. Bu saldırılar karşısında direnmeyi elbetteki halk da gerilla da çok daha akıllı, yöntemli bir biçimde derinleştirerek, geliştirecektir. Hiç kimse başka bir şey beklemez. Hiç kimse gerillanın ve halkın direnişten başka yol izleyeceğini düşünemez. Çünkü başka bir yol bırakılmamıştır. Bazı çevreler ateşkes olsun, gerilla sussun, diyor. Sanki öyle bir tercihimiz varmış gibi gösteriliyor, halbuki öyle bir durum yok. Devlet gücü tek taraflı olarak saldırı halindedir. Dolayısıyla varolmak, yaşamak için direnmekten başka yol yok, kendini var etmenin başka yolu yok. Onun için de halk elbette direnişini geliştirecek. Saldıran, çözüm geliştirmeyen taraf ortada. Buna karşı demokratik direnişi sürdürerek, kendi varlığını, özgürlüğünü elde etme konumunda. Yani direniş kararı nettir, kesindir. Başka yolla sorunlarını çözemiyor, ifade edemiyor. Madem ki inkar ve imha güçleri saldırıyı esas alıyor, imhayı öngörüyor, Kürt halkı için de direnmekten başka yol kalmıyor. Bu direnişi halk olarak da gerilla olarak da sürdürecektir. Bu anlamda 2006 yılı, topyekun savaş konseptini boşa çıkartmak, kırmak, dolayısıyla İmralı sistemini parçalamak, Kürt sorununun demokratik çözümünün önünü açmak üzere demokratik direnişi her alanda yayıp geliştirme yılı olacaktır.

– Halk serhildanlarının başladığı dönemde, önce halka bir yönelim oldu. Türkiye ve İran'da halk hamlesi sırasında, sivil insanlara saldırı oldu. Bu topyekun savaş karşısındaki hazırlıklarınız nedir?

– Yılbaşından bu yana yaşanan gelişmeleri geçen yıllara da atıf yaparak değerlendirmeye çalıştık. Günümüzde ulaşılan durumu da ifade ettik, tanımladık. Kuzey Kürdistan'da her alanı kapsayan bir savaş düzeyi ortaya çıkmış bulunuyor. Sadece Kuzey'de de değil, neredeyse Doğu Kürdistan da bu duruma geliyor. Böyle bir olasılık, 2005 sonundan itibaren değerlendirdiğimiz olasılıklardan birisiydi. Kasım 2005 sonunda yapılan HPG Genişletilmiş Meclis Toplantısı, bu durumları değerlendirmişti. Hem kapsamlı bir siyasi değerlendirme yapmış hem de 2005 yılında yaşanan gelişmeleri değerlendirerek, 2006 yılına dair gelişmelerin ne olabileceğini ortaya koymaya çalışmıştı, olasılıkları tanımlamıştı. Çalışmalarını da buna göre planlamıştı. Bunların içerisinde en önde ve en güçlü olasılık olarak yer verdiği; devletin topyekun savaş kapsamında ilkbahardan itibaren halka ve gerillaya yönelik saldırılarını geliştirmesi ihtimaliydi. Yani şimdi ortaya çıkan durumu daha altı ay öncesinde hareketimiz, yine özel olarak HPG yönetimi değerlendirmişti, çözümlemişti, güçlü bir ihtimal olarak öngörmüştü. Çünkü bölgede yaşanan çatışma durumu, böyle bir ihtimali canlı kılıyordu. Bölgede üçüncü dünya savaşı adıyla yürütülen çatışmalar yaygınlaştırılıp, derinleştiriliyordu. Henüz yeniden yapılanma aşamasına gelmemişti. Varolan sistemi parçalayan bir mücadelenin, yayılıp derinleştirilerek sürdürülmesi durumu yaşanıyordu. Dolayısıyla bunun, mücadelenin derinleştirilmesi, yaygınlaştırılması olarak Kürdistan'a yansıyacağı açıktı. Diğer yandan Kürt sorununun çözümü için bir uluslararası çerçeve oluşmamıştı. Ne ABD ne Avrupa siyaseti Kürt sorununa çözüm planı içeriyordu. Kürt sorununda çözümsüzlüğü içeren, Kürdistan'da çatışmalı durumu esas alan bir politik yaklaşım bu devletler düzeyinde hala görülüyordu. Bu da çözümden çok, çatışmalı durumun Kürdistan'da gelişeceğini gösteren bir etkendir.

2006 çetin bir mücadele yılı olacak

Böylesi uluslararası ve bölgesel koşullara ek olarak, Türkiye yönetiminde de Kürt sorununu kabul etme ve çözme anlamında bir ideolojik duruş, siyasi irade ortaya çıkmamış, gelişmemişti. Türkiye böyle bir siyasi iradeyi gösterecek liderlikten yoksundu. Tam tersine, bu inkar ve imha çizgisinde topyekun savaşı geliştirme konseptinde karar kılınmış, birleşmişlerdi, gönüllü ya da zorla olabilir, ama böyle bir birlik yaratılmıştı. Çeşitli çevreler çıkarlarını böyle bir çatışmada görüyorlardı. Irkçı şoven milliyetçiliğin böyle bir saldırı konseptine temel oluşturmasının yanında, bir de asker sivil değişik yönetim çevrelerinin çıkarlarını savaşta görme gibi durumları vardı.

Ordu siyaset üzerindeki etkinliğini ancak gerginlik yaratarak, savaşı tırmandırarak sürdürebilirdi. O açıdan askeri yönetim, demokratik çözümden yana değil, Kürt halkının bastırılmasından yana bir politik tutum içindeydi. Yine AKP hükümeti de rant kapılarını elde tutmanın yolunun Kürdistan'da savaşın tırmandırılmasından geçtiğini görüyordu. Öyle olmaz da çözüm yönünde bir irade gelişirse, bunun AKP hükümetiyle olmayacağı, derin devlet denen gücün böyle bir politik süreci AKP iktidarıyla yürütmeyeceği açıktı. Ancak kendi ideolojik, siyasi çizgisine uygun partileri iktidara getirerek öyle bir süreci yürütebilirlerdi. Dolayısıyla Kürt sorununun kabulü ve çözüm arayışına girmesinde, AKP'nin iktidarı elden kaybetmesi durumu görülüyordu. İktidarı kaybetmemek, rant kapılarını elde tutmak için, onlar da savaşı tırmandıran konumdaydılar. Kızıl Elmacılar denen o şoven milliyetçi çevreler her fırsatta çatışmayı tahrik ediyorlardı.

Bütün bunlar birleştiğinde, 2006 yılında gelişmelerin daha çok savaş ve şiddet yönünde olacağını değerlendirmek mümkün oluyordu. Bütün veriler, olayların savaşın tırmanması, yayılması, gerillaya ve Kürt halkına yönelik imha amaçlı saldırıların artması, Önderlik üzerindeki imha sürecinin daha da derinleştirilerek sürdürülmesi yönünde gelişeceğini gösteriyordu. Dolayısıyla bunun dışındaki ihtimalleri de dikkate almakla birlikte, en çok bu ihtimali öne çıkartarak, hareketimiz ve özel olarak HPG hazırlıklarını bu temelde yürüttü. Çalışma planını buna göre oluşturdu. Tek yanlı olunmadı. Bütün ihtimaller dikkate alındı. Çatışma ihtimalinin derinleşmesi, yaygınlaşması en güçlü olasılık olmasına rağmen, barışçıl ve demokratik çözüm ihtimaline karşı da her zaman hazırlıklı olmak öngörülüdü.

"Hareket halinde olmayan gerillaya, barışçıl direniş yapan halka karşı devlet saldırılarının bilançosu oldukça ağırdır. Bu, devlet siyasetini ortaya koyuyor. Kürt halkına ve özgürlük hareketine de direnmek, direnişi çok yönlü kılmak, derinleştirmek ve yaymak kalıyor. Bu saldırılar karşısında direnmeyi halk da gerilla da çok daha akıllı, yöntemli bir biçimde geliştirecektir. Hiç kimse başka bir şey bekleyemez. Çünkü başka bir yol bırakılmamıştır"

Yine, demokratik çözümü geliştirebilmek için ne tür çabalar harcanabilir yönünde arayış içinde olundu. Ama topyekun savaş kapsamında imha amaçlı saldırıların geliştirilme olasılığına karşı da bu saldırıları boşa çıkartacak bir düzeyi tutturabilmek; gerekli teorik, örgütsel, pratik hazırlıkların yapılması için çaba harcandı. Hareketimizin kış boyu çalışmalarına yön veren anlayış bu oldu. Bu temelde başta gerilla olmak üzere tüm hareketimiz, çok yönlü hazırlık çalışması yürüttü. Her şeyden önce zihniyet olarak, psikolojik olarak böyle bir sürece hazırlanma yönünde çalışmalar yürütüldü. Hem hareketin hem de halkın böyle bir ortama psikolojik ve anlayış düzeyinde hazırlanması sağlandı. Yine eğitim çalışmaları bu temelde yürütüldü. Böyle bir direniş döneminin gerektirdiği cesareti, fedakarlığı, ruhu, direngenliği ortaya çıkartacak bir eğitim, bütün alanlarda çok yaygın bir biçimde sürdürüldü. Bütün gerilla güçleri –Kuzey'de, Güney'de– okullarda, birliklerde böyle bir yaklaşımla eğitildi. Böyle bir mücadele sürecinin gereklerine göre –psikolojik ve anlayış bakımından– tüm güçlerin hazırlanması sağlandı. Bu anlamda çok güçlü bir cesaret, direngenlik ortaya çıkarıldı. Apocu fedai çizgisi gerillada hakim kılındı. Ondan da öteye, tüm harekete ve halka hakim kılınan böyle bir ruh ve çizgi oldu. Bunun geliştirilmesinde, zindanlarda kendini yakarak direnen, yine sokakta serhildana kalkan insanlarımız öncü rol oynadılar. ***Serdar Arı, Veysel Kaya*** gibi militanların direnişi etkili oldu. Bütün bunlara damgasını vuran da ***Viyan*** arkadaşımızın şubat başında tüm gerillayı ve halkı gerçeğe çekmeyi, direniş sürecine hazırlamayı hedefleyen o büyük direnişi, bu gelişmelerin sağlanmasında temel yönlendirici güç oldu. Dönemin militanlığının nasıl olması gerektiğini, döneme dayatılması gereken cesaretin ve fedakarlığın hangi düzeyde olması gerektiğini bu direnişler ortaya koydu. Dolayısıyla gerçek bir fedai çizgisi tüm gerillada, halkta harekette gelişti.

Bu, büyük bir zihniyet yenilenmesine, psikolojik sağlamlaşmaya, düşünce derinliğine götürdü, örgütsel toparlanma ve birliği ortaya çıkardı, güçlü bir duruş yarattı. Özgürlük ve demokrasi için kendini fedai çizgisinde mücadeleye sevk eden binlerce militan kadro, gençlik ve bir halkı ortaya çıkardı. Bu, Kürt halkının ve özgürlük öncülüğünün yaşadığı bir gerçektir. En büyük hazırlık budur. Mücadelede en çok rol oynayacak, tayin edici rol oynayacak gelişme bu oluyor. Buna dayanarak güçlü bir hazırlık içinde olduğumuzu rahatlıkla söyleyebiliyoruz. Çünkü son tahlilde savaşın, mücadelenin kaderini savaşanlar verirler. Savaşanların, savaşın amaçlarına, gereklerine inanması, motive olması, savaşa fedai düzeyinde katılabilme gücü verdi. Bu noktada HPG'nin, hareketimizin, halkımızın hazırlık düzeyi mücadele tarihimizin ulaştığı en üst zirvelerden birini ifade ediyor. Tam bir fedai düzeyi, fedaileşme durumu ortaya çıkartılmıştır. Bunun dışında örgütsel, pratik hazırlıklar da yürüttük. Örgüt olarak hazırlıklıyız. Mevzilenme düzeyimiz geçen yıllardaki gibi değil. Bu, büyük ölçüde aşıldı. Ortaya çıkan gelişmelerin, yaşanan mücadelenin gereklerine göre bir örgütsel duruş, mevzilenme, yaşam ve çalışma tarzını ortaya çıkardık. Tümüyle bize yöneltilmiş saldırılar karşısında geliştirdiğimiz direnme savaşının gereklerine göre bir örgütsel yapılanmayı sağlıyoruz. Bu, bütün hareket açısından böyledir. Gerilla tümüyle böyle bir konuma ulaşmış bulunuyor.

Geçen yıllardaki mevzilenme, üslenme, çalışma tarzı aşıldı. Artan saldırılar karşısında, bizi başarılı bir direnişe çekecek gerilla tarzında tam bir derinleşme ortaya çıkartılmış durumda. Bunlar da önemli bir hazırlık düzeyidir. Karşıt güçler ne tür saldırılar yapabilir? Onları değerlendiren; o tür saldırılar karşısında onları boşa çıkartacak direnişler nasıl olmalı, bunları planlayan, buna göre teknik, askeri hazırlıkları yapan durumumuz vardır. Güney'de, yine Kuzey'in önemli sahalarında bu tür hazırlıklar var. Buna göre donanım, bir örgütlenme gerçekleşmiş durumda. Kuşkusuz, imkanlarımızdan kaynaklı eksiklikler, zayıflıklar olabilir. Her şeyi istediğimiz gibi yapma imkanı olmuyor, ama inkar ve imha sisteminin bizi ezmek için saldıracağını önceden değerlendirerek, bütün bu saldırıları kıracak direnişi nasıl ortaya çıkartacağımız sorusunu sorup, buna göre bir psikolojik, ideolojik, örgütsel, teknik ve askeri hazırlık düzeyini ortaya çıkarmış bulunuyoruz. Elbette mücadelenin bedeli olacak, kayıplar vereceğiz, ama hazırlık düzeyimiz başarıyı garantilemiş durumdadır. Saldırılar hangi boyutta olursa olsun onları kıracak, boşa çıkartacak, dolayısıyla topyekun savaş konseptini yenilgiye uğratacak, başta Türkiye devleti olmak üzere Kürt sorunuyla ilgili herkesi Kürt halkının özgürlük ve demokrasi iradesiyle anlaşmaya zorlayacak bir gelişme düzeyi vardır. Halk her türlü saldırı karşısında kahramanca direniyor. Bunu 15 Şubat'ta, 8 Mart'ta, Newroz sonrası saldırılar karşısındaki direnişte gösterdi. Gerilla bü-

tünüyle bir fedaileşme durumunu yaşıyor. Şimdiye kadar aslında savaşın tırmanmaması için bir duruş gösterdi, Önder Apo'nun çağrısına uydu.

Çözüm için direnişin geliştirilmesi gerekli. O zaman böyle bir direniş içerisine girebilecektir. Artık her şey gerillanın avantajlı olduğu bir duruma gelmiştir. Şimdiye kadar birçok dezavantajlı yönler vardı. Yaşanan kayıplar biraz da bu pozisyondan kaynaklandı. Şimdi bunlar aşılmıştır. Her bakımdan gerilla avantajlı pozisyona geçmiştir. Düşman gerçekliği netleşmiş, mevsim elverişli hale gelmiştir. Bundan sonra konuşacak olan gerilla, Kürt halkı olacaktır. Kürt halkını, gerillayı, özgürlük mücadelesini ezeceğini ve böylece Kürt sorununu bastıracağını sanan, umut eden güçlerin nasıl bir yanılgı içinde olduklarını önümüzdeki aylarda yaşanan gelişmeler gösterecektir. Geçmişte de Kürt halkı ve gençliği gösterdi. 2006 yılında da çok açık ve net bir biçimde gösterecektir. Tabii ki bedeli ağır olacak, herkes de bu ağır bedeli ödemeye hazır olacak. Biz öyle olmasını istemedik. Bedeller ödenmesin, uygar yöntemlerle, demokratik yollarla sorun çözülsün dedik, ancak gördük ki inkarcı ve imhacı güçler bunu istemiyorlar. Ezmekten başka bir şeyi aramıyorlar. Dolayısıyla savaşı tercih eden, kararlaştıran, çatışmalı durumu geliştiren onlar oluyorlar. Biz özgürlük için bu çatışmalı durumun üzerimize yükleyeceği bedeli ödemeye hazırız, ama saldıran, Kürt halkını imha etme hesapları yapan güçler de bunun karşısında bedel ödemeye hazır olmalılar. Sonunda gelecekleri yer de Kürt halkının iradesini tanımak olacaktır. Önder Apo'nun demokratik çözüm çizgisini tanımak, kabul etmek ve o temelde bir çözüm aramak olacaktır. Çok yakın gelecekte tüm güçleri böyle bir çizgiye çekebileceğimize dair inancımız güçlüdür.

– Yılın başarıyla tamamlanması, mücadelenin kazanılması konusunda HPG'nin duruşu nasıl olmalıdır?

– HPG başarılı olabilmek için kendi pratiğinden ders çıkartmak durumunda. 15 yıllık kesintisiz gerilla pratiği var. Ama daha çok da 1 Haziran 2004 atılımının geçen iki yıllık süredeki pratiğinden ders çıkartılması büyük önem arz ediyor. HPG'nin başarılı olmasının sırrı burada gizlidir. HPG, son altı ayda bunu gerçekleştirmek için yoğun bir çaba içerisinde oldu. Özellikle kasım sonunda gerçekleşen Genişletilmiş HPG Meclis Toplantısı'yla böyle bir sürece girdi. Buradan çıkan sonuçların doğru ve etkili bir biçimde hayata geçirilmesi gerekiyor. Bu konuda net, kesin, kararlı olunmalıdır. Zayıf yaklaşımlar olmamalıdır. Güncel duruma bakılarak hareket edilmemelidir. Genel durum çözümlenip, onun gerektirdiği kararlar, tarz, taktik belirlenip uygulanmalıdır. Bu belirlemeler yapılmıştır. Hiç tereddütsüz, başka yaklaşımlar içinde olmadan, sağa sola eğilip büzülmeden ortaya çıkan sonuçları, geçmişten çıkarılan dersleri, bu temelde oluşturulan kararları, bütün komuta yapısı ve savaş güçleri hayata geçirmeli. Bu konuda bazı zayıflıklar oluyor. Düşman biraz fırsat verince, kararlarımız yanlışmış gibi, rehavete girmeyi ifade eden tutumlar görülüyor. Oysa bu tutum yanlıştır. Sonuçlarını da acı bir biçimde ödüyoruz. Düşman bu taktiği çoğu yerde uyguluyor; bizi gevşetiyor, imkanlar varmış gibi sahte ortamlar sunuyor. Daha fazla bilgi sağlayarak, hazırlık yaparak ve kontrol altına alarak vurucu saldırı yapıyor. 'Burada koşullar farklı, biraz imkanlar var, bugün operasyon yok, farklı davranabiliriz' denmemelidir. Her an, her yerde topyekun savaş konseptinin amaçları, yöntemleri nelerdir, bunun karşısında doğru gerilla duruşu nedir diye yoğunlaşarak, bu bilinçle hareket edilmelidir. Düşmanın topyekun savaş konseptini boşa çıkaracak gerilla duruşu, taktiği her yerde, yaşamın her alanında, her zaman hayata geçirilmelidir. Bu, gafleti, duyarsızlığı önleyebilir, düşmana fırsat verecek zayıflıklar göstermemizi aştırtabilir. Bu konuda çok duyarlı ve kararlı olunması, kendi kararlarımıza sahip çıkan, sadık kalan, onları uygulayan bir tutum içinde olunmasını gerekli görüyoruz.

Diğer önemli bir husus da düşmanın taktiklerini çözümlemektir. Düşmanı anlamak, görmek, bunu genel planda yapmak, bir de günü gününe düşman saldırılarının taktiğinde, tarzında ortaya çıkan değişiklikleri çözerek, onları bu temelde izleyip gerekli bilgileri sağlayarak, buna göre onları boşa çıkartacak bir hareket tarzına kendini ulaştırmak oluyor. Bu konuda da 'düşman ne yaparsa yapsın o beni ilgilendirmez, ben kendi hareket tarzıma bakarım' diyemeyiz. Birçok yerde böyle yaklaşımlar var, bu yanlıştır. Yine şunu da diyemeyiz: 'Geçen yıl düşman böyle yapıyordu, her zaman bunu yapar, bu yıl da bunu yapar, dolayısıyla ben de ona göre şunu yaparsam, boşa çıkar.' Türk ordusu da geçen yılın derslerini çıkarmaya çalıştı. Onlar da kış boyu hazırlandılar, kendilerini eğitmeye çalıştılar. Bizim taktiklerimizi çözerek, onları nasıl aşacaklarının arayışı içinde oldular. Bu anlamda kendileri yeni tarz, taktiği geliştirmiştir. Onları görüp, anlamamız, onları boşa çıkartacak bir hareket, yaşam, örgütlenme tarzını mutlaka ortaya çıkartmamız lazım.

Türk ordusunun önemli bir taktik yenilenmesi var. Son bir iki aydır yaptığı operasyonlardan da bu anlaşılıyor. Geçen yıl bizim temel hareket tarzımız, eylemliliğimiz daha çok tuzaklar biçiminde oldu. Bunun karşısında Türk ordusunun temel taktiği ise, birlikler hakkında bilgiler alarak, nokta tespiti yapıp, eğitilmiş güçlerle ani saldırılar biçiminde o noktayı vurup, geri çekilme biçiminde oldu. Dersim, Amed, Botan ve birçok alanda yıl boyu bu taktiği uygulayarak, birçok birime darbe vurdular.

Burada iki önemli nokta vardı; birincisi, gerillanın bulunduğu yeri tespit etmek, bunun için gerekli istihbaratı toplamaktı. İstihbarat bilgilerini, gerillanın hareket tarzından, halkla ilişkilerinden, teknik iletişim araçlarının kullanımından çıkarıyorlardı. Çok değişik yöntemlerle gerillanın bulunduğu yeri tespit etmeye çalışıyorlardı. İkincisi, çok hızlı ve ani saldırı yapıp, vuracak kabiliyete, hareket tarzına, eğitime, teknik donanıma sahip birlikleri uygun yerlere konuşlandırmak oluyordu. Bunu da baharla birlikte her alanda sağladılar. Bu temelde bir taktik izlediler. Bu taktiği fırsat buldukça yine de izliyorlar. Ama Türk ordusu gerillayı bununla ezemediğini, gerilla karşısında etkinlik kuramadığını 2005 yılı pratiğinde gördü. Dolayısıyla bunu aşan bir taktik anlayışa kendisini ulaştırmaya çalıştı. Şimdi bu yıl, bu taktikle hareket etmiyor. Çünkü buna karşı bizim tedbirlerimiz gelişti. Geçen yılki gibi gerilla birliklerinin yerini tam olarak tespit edemiyor. Diğer yandan küçük bir güçle salt bir noktada istediği sonucu alamıyor. Biz istihbaratı önlemede, saldırıları boşa çıkarmada belli bir gelişmeyi yaşadık. Bu durumda etkili olabilmek için yeni bir tarz geliştirdiği anlaşılıyor ve şimdi daha geniş güç kullanıyor. Onun için bütün orduyu Kürdistan'a sürdü, her tarafı tutmaya çalışıyorlar. Öncelikle araziyi tutuyorlar. Botan'da, Zagros'ta, Amed'de, altı aylık süreç içerisinde, yani eylül sonuna kadar bütün tepeleri tutacaklar, her yerde konuşlanıyorlar. İkincisi, tam noktayı tespit edemese de gerilla birliğinin bulunduğu alanın dar tespitini yapıyor. Bunu cihazları izleyerek, izleri takip ederek, çeşitli halk çevrelerinden bilgi edinerek yapıyor. Operasyona hazırlanmış birlikleri var. Onu yaptığı zaman, bu alanı kuşatacak şekilde havadan indirmeler yapıyor. Gerilla birliğinin bulunduğu yeri dar kuşatmaya alıyor. Ondan sonra araziyi bütün derinliğiyle taramaya geçiyor ve mutlaka açığa çıkartıyor. Üç beş saat içerisinde açığa çıkartınca, hazırlanmış teknik gücüyle teması sağlayarak, gerilla birliğini imha etmeyi hedefleyen bir taktik izliyor. Muş'ta, Botan, Gabar, Bestler, Cudi'de uygulanan operasyon taktikleri böyledir. Dersim'de de bunu uyguluyorlar.

Gerilla her türlü saldırıyı boşa çıkartacak güçlü bir savaş birimidir

Birincisi, 2006 yılı için genel taktik olarak böyle bir tarzın geliştirildiği anlaşılıyor. Bunu doğru anlamamız gerekiyor. Bunun için gerillanın daha az bilgi vermesi gerekiyor. Demek ki düşman istihbaratını daha aza indirmeli. İkincisi, kendisini daha da küçültmeli ve yaymalıdır. Bu, hız ve hareket kabiliyetidir. Üçüncüsü, daha çok ve hızlı hareket edebilmelidir. Örneğin böyle bir operasyon başladığı anda, alanı terk etmelidir. Küçük bir birlik olursa, duyarlı olursa ve bir de hız gücü fazla olursa, bunu gerçekleştirebilir. Böylece operasyonu boşa çıkartabilir. Bizim bu tarzı da boşa çıkartacak yöntemimiz var. Gerilla her türlü saldırıyı boşa çıkartacak güçlü bir savaş birimidir. Gerillayı her bakımdan derinleştirmeyi esas almak hayati önem taşıyor.

Bir husus üzerinde daha durmak gerekli; gereksiz yere hareket etmemek lazım. Gereksiz yere hareketler, arazinin tutulduğu yerde gerillanın açığa çıkmasını ve saldırıya maruz kalmasını sağlar. Buna düşmemek gerekiyor. Diğer bir nokta da tankları yeniden yerleştiriyorlar. Her alana termal kameralı tanklar getirdiler. Aylarca Kürdistan'a taşınan tanklar Güney Kürdistan'a girmek için değildi. Hepsi termal kameralı tanklardır. Bütün coğrafyaya yayılacak, bütün geçit noktalarını, boğazlarını, geçiş hatlarını termal kameralarla tutarak, gerillanın hareket kabiliyetini ortadan kaldırmak istiyorlar. Gerillayı onunla kontrol altına alarak, açığa çıkartıp, vurmayı hedefliyorlar. Bu tanklar konusunda geçmişten önemli bir birikimimiz var. Yeni arkadaşlar bilmeyebilirler, ama hızla herkesi bu konuda eğitmek lazım. Termal kameralar, kapsama alanına giren vücut ısısını fark ediyor. O da lazere bağlıdır. Gece gündüz nişan alma sistemi var. Tank ona bağlı hareket ediyor. Tankla nişan alıp, insanı vuruyor. Bu nedenle hareket tarzımızın yeniden düzenlenmesi gerekiyor. Eski yollardan geçilemez, eskisi gibi hareketli olunamaz. Yine görüntü vermemek, tank menziline girmemek önemli. Özellikle sınır hatlarında, yine Zagros, Botan ve Dersim gibi önemli geçitlerin bulunduğu arazilerde buna dikkat etmemiz gerekiyor. Farklı yollar bulmak, araziden hareket etmek gerekli. Nerelerde tanklar var bilgi almak ve ona göre hareket etmek lazım. Yoksa bu da kayıp verdirtir. Bir de bu termal kameranın işlemeyeceği yönler neler? İnsan ona karşı kendisini nasıl savunabilir? Onları araştırarak, o yönlü tedbirler geliştirmek gerekiyor.

Benzer biçimde düşman da birçok yöntem geliştiriyor. Biz de izlemeli, dikkatli olmalıyız. Ordunun geliştireceği her taktiğin boşa çıkartılma yöntemi vardır. Önemli olan bizim de inceleyebilmemiz, izlememiz, onu boşa çıkartacak yöntemleri bulma yaratıcılığını ve uygulama kabiliyetini gösterebilmemizdir. Gerillanın buna ulaşması lazım. Özellikle gerilla komutanlarının, görevlerinin gereğini yerine getirerek yaratıcı ve dikkatli olması lazım.

Türk orduda altı ay süreyle izinlerin kaldırıldığı basına yansıdı. Biz de önümüzdeki bu altı ayı olağanüstü dönem olarak tanımladık. KONGRA GEL, önümüzdeki dört ayda izlenecek taktiklerin, tarzların ne olması gerektiğini içeren, olağanüstü durum kararı biçiminde bir karar belirlemiş durumda. Siyasal, örgütsel, askeri alanda saldırıları boşa çıkartmanın yol yöntemlerini bulabiliriz, çözümsüz değiliz. Öyle anlaşılıyor ki Türk ordusu da bu altı ayı, topyekun saldırı süreci olarak tanımlıyor. Türk ordusu geçmişte buna,'ayaklanmaya karşı koyma konsepti' diyordu. Her zaman vardır ve Kürt ayaklanmaları karşısında, Osmanlı'dan beri gelen bir askeri konsepttir. Bu konsepti ilk olarak 1985 yılında gerillaya karşı uyguladılar. 1994'te daha kapsamlı uyguladılar. Ara yıllarda da uyguladıkları oldu. Bunları geçmişte gördük, bir tecrübe de oldu. Şimdi topyekun savaş konsepti deniyor buna. 2006 yılında altı aylık süreyle böyle bir konsepti yaygın bir biçimde uygulamaya koyma kararı ortaya çıkmış durumda. Bizim de bunu boşa çıkartacak bir hareket ve mücadele tarzına sahip olmamız lazım. Bu konsepti teşhir ediyoruz, yoğun bir propaganda mücadelesi yürüteceğiz. Yine diplomatik çalışmalar yürüteceğiz. Bütün terör yasalarına rağmen, halk serhildanları gelişecektir. Gerillanın da askeri alanda topyekun savaş konseptinin gereklerini görmesi, taktiklerini çözmesi, onları boşa çıkartacak taktiği geliştirerek bir mücadele yürütmesi önemlidir. Şimdi esas olan bu saldırıyı boşa çıkartmaktır. Gereksiz saldırılardan uzak durmalıyız, çatışmalara girmemeliyiz. Kendimizi hedef yaptırtmamalıyız. Kendimizi savunarak, en iyi savunmayı aktif savunma bilerek, ama esas itibariyle, bu topyekun savaş konseptini, bu temelde ordunun tümünün harekete geçmiş olması durumunu boşa çıkartacak bir tarzı izleyerek, mücadele yürütmeliyiz. Esas olan orduyu boşa çıkarmak ve hedef olmamaktır. Bunun gerektirdiği yaşam, hareket tarzını gösterebilmeliyiz. Birincisi kendimizi hedef yaptırtmamak, ikincisi düşmanın hareketini sınırlandıracak bir aktivite içinde olmak gerekiyor. Direniş çizgimiz bu. Meşru savunma savaşını derinleştirme ve yoğunlaştırma olarak tanımımız da buydu.

Yanlış anlaşılmamalı; saldırıları her alanda geliştirerek, düşmanı ezeceğiz diye bir savaş anlayışımız yoktur. HPG Meclis Toplantısı'nın meşru savunma savaşında derinleşme ve yoğunlaşma olarak aldığı kararı doğru anlaşılmalıdır. Bu temelde kendimizi hedef yapacak saldırılardan sakınmamız lazım. Meşru savunma savaşında bir adım daha ilerlemek bu anlama geliyor. Yani meşru savunma savaşında derinleşmek, yoğunlaşmak ve yaygınlaşmak. Bunun da birinci ilkesi, kendimizi düşmana hedef etmemek, askeri harekatı boşa düşürmek. İkincisi, uygun misilleme saldırılarıyla düşman hareketini sınırlandırmak, korkutmak. Bu iki ilke doğru uygulandığı, yaratıcı yöntemlerle hayata geçirildiği ölçüde gerilla başarılı olacaktır. Bu temelde taktikte derinleştikçe gerillanın başarısı kesindir. Düşman daha şimdiden önemli ölçüde boşa düşmüş durumda. Daha çok psikolojik savaş yürütüyorlar. İran'dan, Amerika'dan destek alıyoruz, herkes arkamızda gibi bir psikolojik saldırı halindeler. Bununla bir yandan bizim moralimizi düşürmeye çalışırken, bir yandan da kendilerinin çok düşük olan moral düzeylerini bu tür propagandalarla yükseltmeye çalışıyorlar. Bunlardan de anlaşılıyor ki öyle bir üstünlükleri yok. Zayıf durumdalar. Gerilla, hedef olmama ve düşmanı sınırlandıracak aktif savunma içinde olma ilkelerinde derinleştikçe, bu topyekun saldırıyı boşa çıkartacağı kesindir. Onun boşa çıkartılması ise, İmralı sistemini parçalayacak, dolayısıyla uluslararası komplonun topyekun saldırı konseptini de kıracak bir siyasi durumu ortaya çıkartacaktır. Buna inanıyoruz. 2006'nın yaz sonlarında Kürdistan'da, Türkiye'de yepyeni bir siyasi durum ortaya çıkacaktır. Bu da despotik ulus devlet yapılanmasının parçalandığı, kırıldığı, halkların iradesinin geliştiği, genelde de Önder Apo'ya özgürlük, Kürt sorununa demokratik çözüm şiarının daha fazla pratikleştiği bir siyasi gelişme durumu olacaktır.

Bu temelde tüm HPG güçlerini taktikte derinleşmeye, daha çok duyarlı olmaya, daha çok moralli ve aktif hareket etmeye çağırıyor, üstün başarılar diliyoruz.

"Çözüm için direnişin geliştirilmesi gerekli. Biz özgürlük için bu çatışmalı durumun üzerimize yükleyeceği bedeli ödemeye hazırız, ama saldıran, Kürt halkını imha etme hesapları yapan güçler de bunun karşısında bedel ödemeye hazır olmalılar. Sonunda gelecekleri yer de Kürt halkının iradesini tanımak olacaktır. Önder Apo'nun demokratik çözüm çizgisini tanımak, kabul etmek ve o temelde bir çözüm aramak olacaktır"

Türkiye, Danıştay'a yapılan saldırı sonrasında yeni bir siyasal sürece girdi. Danıştay saldırısının esas olarak AKP hükümetini düşürmek ya da bazı politikalara zorlamak olduğu konusunda ortak bir düşünce var. Danıştay'a saldırı yapan kişinin, 'ben bu işi türbanın yasaklanması konusunda yaptım' demesi, ister istemez dikkatleri hükümete doğru çevirdi. Nitekim vurulan yargıcın cenaze töreninde ve Anıtkabir'de yapılan yürüyüşte hükümetin protesto edilmesi, bakanların protestocuların elinden zor kurtarılması, esas amacın hükümet üzerinde yapılan hesaplarla ilgili olduğunu gösterdi.

Bu saldırının esas olarak içerideki temel sorunlara çözüm bulunmamasıyla bağlantılı olduğu açıktır. Ama salt iç siyaset üzerinden tartışmak, soruna yüzeysel yaklaşmak anlamına gelir. Eğer bugün Ortadoğu üzerinden dünya dengeleri kurulmak isteniyorsa ve bu coğrafyada Türkiye'nin siyasi önemi de varsa, o zaman soruna daha boyutlu bakmak, irdelemek önem kazanmaktadır.

AKP hükümetinin iktidar yolunu ABD açmıştır

AKP hükümetinin iktidara gelişinde ABD'nin rolü olduğu biliniyor. ABD, Ortadoğu'ya müdahale ettiği süreçte, Türkiye'de kendisiyle uyumlu çalışacak islami bir hükümetin varolmasının müdahalesini kolaylaştıracağını görerek, Ecevit, Bahçeli ve Yılmaz hükümetini krize sokmuş, arkasından da AKP hükümetinin iktidara gelmesinin yolunu açmıştır. Eğer Türkiye'de islami bir hükümet olmasaydı, ABD'nin Irak'a müdahalesiyle birlikte sından tehdit pozisyonunda bulunan Türkiye'nin desteklenmesi, ancak bu gerçeklikle açıklanabilir.

ABD, Ortadoğu politikasına destek olması açısından AKP hükümetine önemli roller biçmişti. AKP'nin de Türkiye'deki klasik iktidar bloklarının karşısında zorlanmamak, ayakta kalmak için bu desteğe fazlasıyla ihtiyacı vardı. AKP de Batı tarafından desteklemeyen bir islami hükümet'in Türkiye'de ayakta kalamayacağını biliyordu. Bu nedenle başta ABD'nin, yine Avrupa'nın ne istediğine, ne söylediğine bakmaya çalıştı. İktidara gelmeden önce, ABD ve Avrupa'nın bu doğrultudaki isteklerine cevap vereceği konusunda sözler verdi. Ancak AKP iktidarı, Avrupa ve ABD'ye bu yönlü politikarına görmediğinden, böyle bir yola başvurmadı. Hatta zaman içerisinde Türkiye üzerinden müdahale yapılmayışının, kendisi için yararlı olduğunu bile düşünmeye başladı.

Türkiye'yi tamamen müdahalenin parçası haline getirerek, Ortadoğu siyaseti için kullanmayı düşünüyordu. Bunun getireceği bazı avantajlar olabilirdi. Daha sonra ABD ve Koalisyon Güçleri içerisinde önemli bir kesim, Türkiye'yi bu işin içine katmamanın daha yararlı olduğunu düşünmeye başladı. Özellikle de Kürtlerle ilişkisi olan, Ortadoğu'da Kürtleri kullanmak isteyen çevreler, Türkiye üzeri müdahale etmemenin aslında kendilerine zarar değil, fayda getirdiğini de düşünmeye başladılar.

çok boyutlu politika ve stratejik derinlik gibi adlar verilse de bunlar esasında Türkiye Cumhuriyetinin eskiden beri izlediği politikaların yeni bir renge kavuşturulmasından başka bir şey ifade etmiyordu.

Birçok tarafı idare etme politikası, dünya dengelerini yeniden düzenlemek isteyen ABD'nin bölge politikalarıyla çelişen bir durumu ortaya çıkardı. Soğuk savaşın hakim olduğu iki kutuplu bir dünyada bu yönlü politikaların bir anlamı olabilirdi. Ama ABD'nin kendini Ortadoğu'da etkin kılmak istediği, bu temelde yaptığı müdahalenin ciddi zorlanma yaşadığı bir süreçte, Türkiye'nin bu çok yönlü politikalarının ABD'nin politik doğrultusuyla paralel olmadığı görüldü. Her ne kadar Türkiye'yi çok fazla zorlamak

tekim İran, uzun süre Irak'taki hükümetin kuruluşunu engelleyerek ABD'yi zorlamış, sonunda İbrahim Caferi'nin başbakanlıktan vazgeçmesini sağlayarak, belli bir yönüyle ABD ile uzlaşma içerisine girmiştir. ABD'nin özellikle nükleer silah konusunda İran'ı çok sıkıştırması ve AB'nin İran'ın üzerinde baskı kurmasını sağlatmasını bu çerçevede anlamak gerekir. İran üzerinde bu yönlü baskılarını artırarak İran'ı kendi politikasına çekmeye çalışırken; Türkiye'yi de tümden kendi politikasına entegre etmeden Irak'ta başarı sağlamasının kolay olmadığını görmektedir.

Son zamanlarda, ABD'nin AKP'den vazgeçtiği, AKP'yi sıkıştırmak istediği basına sık sık yansıdı. Hatta AKP hükümeti ve danışmanları o kadar telaşlanmıştı ki, Beyaz Saray'da yaptıkları görüşmede Cüneyt Zapsu –başbakanı kastederek– 'bu adamı kullanın' biçiminde siyasi ve diplomatik teamüllere uygun olmayan çok fazla teslimiyetçi, işbirlikçi bir tutum ortaya koymuştur. Bundan da anlaşılıyor ki AKP hükümeti kendisini dışarıdan da sıkıştırılmış hissetmektedir.

Batı'nın AKP hükümetine karşı soğuk yaklaşmasının altında köklü nedenler vardır. Aslında Türkiye'deki ılımlı islam, içe ve dışa karşı takkiye yapan bir harekettir. Türkiye'de müslüman demokrat olduğunu iddia edenler, İslam'ın reforme edilmesi ya da demokrasiye duyarlı hale getirilmesi sonucu ortaya çıkmamışlardır. Daha çok siyasi dengelerden ve kaygılardan kaynaklı bir ılımlılık söz konusudur. İslamı reforma uğratan, demokratikleştiren köklü bir değişim olmadığı için, ister ılımlı ister radikal olsun her hükümet, tamamen dogmatikleşmiş islamın güçlenmesine yol açmaktadır. Bu durum da ABD'yi

TÜRKİYE'DEKİ TÜM POLİTİKALAR KÜRT SORUNUNUN İPOTEĞİ ALTINDADIR

Türkiye karışıklıklar yaşar, çok sert tepkiler ortaya çıkabilirdi. Türkiye'de ortaya çıkacak böyle bir istikrarsızlık durumu ve bu istikrarsızlığın islami güçler tarafından yaratılması, ABD'nin Irak'taki müdahalesini daha başından sabote edecek bir durum yaratabilirdi. Bu açıdan Ortadoğu müdahalesini planlayanlar Türkiye'nin desteğini almayı önemli gördükleri gibi, islami çevreler tarafından istikrarsızlaştırılacak bir Türkiye'nin gerçekleştirilecek müdahaleye zorluk çıkaracağını düşünerek, mevcut hükümeti çıkarlarına uygun görmüşlerdir.

Ortadoğu gibi islam dininin etkili olduğu bir coğrafyada,Türkiye gibi laik bir ülke her zaman Batı'nın, özellikle de İsrail'in tercihi olmuştur. İsrail ve Batı, Türkiye'de islamcılığın geriletilmesini kendi stratejik hedefleri açısından çok önemli görmüşlerdir. Türkiye'de baskıcı, despotik yanlarına rağmen, islami referans almayan laik iktidarları desteklemişlerdir. Bu nedenle de Türkiye'deki iktidar bloğunun imdadına en zor dönemlerinde ABD, İsrail ve Avrupa yetişmiştir. Son yüzyılda Türkiye halkı ve Kürt halkı üzerinde ağır baskılar yapan, komşuları açıka izleyeceği ve küresel kapitalizmin çıkarlarına uygun yeni bir Ortadoğu yaratılmasında rol alacağı sözünü vermişken, giderek ABD ve Avrupa'nın kendisine verdiği role uymayan tutumlar sergiledi. Her şeyden önce Türkiye üzerinden Irak'a askeri müdahalenin mecliste onaylanmaması, ABD-Türkiye ilişkilerinde önemli soğuklukler yarattı. Bunun Türkiye-ABD ilişkilerinde uzun süre güvensizlikler ortaya çıkardığı görüldü. ABD, ortaya çıkan bu duruma rağmen AKP'ye desteğini sürdürmeye devam etse de AKP hükümeti konusunda sürekli bir kuşkuyu taşıdı. Özellikle askeri kanat, ilk dönemlerde Türkiye'ye çok soğuk yaklaştı. Nitekim Türk askerlerinin kafasına çuval geçirme olayı bu yaklaşımın bir sonucu olarak ortaya çıktı. ABD müdahalesinin kısa sürede askeri hedeflerine ulaşması nedeniyle bu tepki ve öfke çok uzun sürmedi. ABD, bölgedeki çıkarları nedeniyle Türkiye'yi dışlamayı kendi yararına görmedi ve gerilimi azalttı. Eğer ABD böyle bir kaygı taşımasaydı, herhalde Türkiye'yi sıkıştırır, daha zor duruma düşürebilirdi. Ne var ki Türkiye'nin bunu kendi

"Türkiye'deki ılımlı islam içe ve dışa karşı takkiye yapan bir harekettir. Türkiye'de müslüman demokrat olduğunu iddia edenler, İslam'ın reforme edilmesi ya da demokrasiye duyarlı hale getirilmesi sonucu ortaya çıkmamıştır. Daha çok siyasi dengelerden ve kaygılardan kaynaklı bir ılımlılık söz konusudur. İslamı reforma uğratan, demokratikleştiren köklü bir değişim olmadığı için, ister ılımlı ister radikal olsun her hükümet, tamamen dogmatikleşmiş islamın güçlenmesine yol açmaktadır"

ABD Türkiye'nin çok yönlü idare etme politikasından rahatsızdır

ABD ve müttefikleri Türkiye'nin müdahaleye katılmamasının getiri ve götürülerini böyle değerlendirirken; Türkiye de benzer biçimde, müdahaleye katılmamanın kendisine sağladığı avantaj ve dezavantajları değerlendirmeye ve buna göre politika izlemeye başladı. Türkiye, özellikle müdahaleye katılmamanın Ortadoğu'da ve bölge ülkelerinde yarattığı olumlu etki pozisyonunu kullanmaya çalıştı. Özellikle İran ve Suriye ile ilişkilerini daha fazla düzeltme yoluna gitti. Yine müdahaleye aktif katılmamasının getirdiği pozitif etkileri Arap dünyasında değerlendirmeye çalıştı.

Eğer AKP hükümeti ABD müdahalesine katılsaydı, Ortadoğu'da tümden yeni bir süreç başlayacaktı. Türkiye böylesi bir durumda, ABD ve müttefikleriyle birlikte Ortadoğu'da etkili olmaya çalışacaktı. ABD'den, müdahaleye katılmanın karşılığında, bölge politikasında etkin olmayı isteyecekti. Ayrıca ABD'ye, Kürt özgürlük hareketinin ezilmesine destek vermesi için, bugünkünden daha fazla dayatmada bulunacaktı. Bunun karşılığında da İran, Suriye ve Arap ülkeleriyle ilişkilerini daha gerilimli hale getirecekti. ABD'nin yanında da yer alarak müdahaleye katılmayınca, bunun Arap dünyasında ve İran üzerinde yarattığı pozitif etkiyi kullanmaya yöneldi. Hem ABD'yi hem de bölge ülkelerini idare eden bir politika izlemeye çalıştı. Aslında Türkiye'nin stratejik konumundan yararlanma doğrultusundaki politikasını yeni biçimde devreye soktu. Her ne kadar istemese de onun bu iki tarafı da idare eden politikasından ABD'nin memnun olmadığı açıktır.

Müdahale sonrası Güney Kürdistan'da gelişen oluşumdan rahatsız olan Türkiye'deki siyasal güç odakları, uzun bir süre ABD'nin Irak politikası ve Güney Kürdistan'da oluşan federasyon karşısında olumsuz bir tutum içinde oldular. Ancak Türkiye, 1 Haziran hamlemizden sonra, klasik imha ve inkar politikasındaki yaklaşımını tekrar devreye soktu. Kendisini ABD'nin Irak politikasına yakınlaştırdı, yine Güneyli Kürt örgütlerine yakınlaşarak, hareketimizi kuşatmaya almaya yöneldi. Türkiye, hareketimizi bu yönlü kuşatmaya almak isterken, kuşatmayı tamamlamak açısında İran ve Suriye'yi de işin içine katmak istiyordu. Nitekim 1 Haziran hamlesinden sonra İran'la ilişkilerini arttırmaya, resmi olmayan ilişkilerini hızlandırmaya başladılar.

Türkiye, Güney Kürdistan federasyonuna daha yumuşak yaklaşarak, gayri resmi olarak kabul etmiştir. Irak politikası konusunda ABD'yle uyumlu hale gelmiştir. Ancak ABD'nin, Türkiye'nin İran, Suriye ve HAMAS'la ilişkilerinden rahatsız olduğu bilinmektedir.

ABD, Irak'taki sıkışmasını ortadan kaldırmak için kısa sürede sonuç almak istemektedir. Daha doğrusu ne kadar kısa sürede sonuç alırsa, kendisinin stratejik çıkarlarının daha fazla korunacağını hesaplamaktadır. Bu nedenle de Irak'ta sonuç almasını hızlandıracak politikaları devreye sokmuştur. Bunlardan birisi Türkiye'yi kendi politikasının bir uzantısı haline getirmek, diğeri de İran'ı sıkıştırarak, Irak politikasına engel olmaktan çıkarmak istemesidir. Ni-

zorlayacak bir gelişme ortaya çıkarmaktadır. ABD ve AB bunu da görmüştür. Demokratikleşmeyen, reformların gerçekleşmediği bir ortamda, ılımlı da olsa islami güçler, AB ve ABD'ye karşı olan islamın örgütlenmesine zemin sunmaktadır. Bu görüldüğü için, son zamanlarda AKP'ye karşı AB ve ABD soğuk yaklaşımlar içerisine girmiştir. Hatta Türkiye içinde klasik iktidar bloklarının iddia ettiği, 'acaba gizli gündemleri mi var?' biçimindeki kuşku, ABD ve Avrupa tarafından da dile getirilmeye başlanmıştır.

Türkiye yeni tercihlere zorlanmıştır

Türkiye'nin, PKK'yi bastırmak için İran ve Suriye ile ilişki kurması, hem Ortadoğu'daki statükocu hem de değişim isteyen güçleri birlikte idare etmek gibi bir cambazlığı yapmaya soyunması, ABD'de ciddi rahatsızlıklar yaratmıştır. Bu nedenle de Türkiye'yi sıkıştırıp, tercihini netleştirmeye yöneltecek politik araçlarını devreye sokmuştur. Bir taraftan AKP'ye verdiği desteği çekebileceği izlenimi verirken, diğer taraftan AKP'ye alternatif olacak güçlere de çeşitli yollardan göz kırparak, AKP'yi sıkıştırma yoluna gitmektedir. 1950'lerden beri NATO, Avrupa ve ABD yanlısı olan klasik iktidar blokları, bazı politikalar konusunda kuşku ve tereddüt içinde olsalar da ABD'ye, 'Ortadoğu'da askeriniz olabiliriz, Ortadoğu'daki politikalarınızın uzantısı olabiliriz' mesajlarını göndermeye başlamışlardır.

ABD'nin Türkiye'yi net tercihlere zorlama yaklaşımı, ister istemez Türkiye'de-

ki siyasetin de hareketlenmesini beraberinde getirmiştir. Türkiye'de iç siyasetin birdenbire ısınmasının altında yatan gerçek; Türkiye'nin yeni tercihlere zorlanmasıdır. Her ne kadar AKP'nin, cumhurbaşkanlığına kendisini seçeceği biçiminde gerekçeler ortaya konulsa da bunlar yüzeydeki görüntülerdir. Artık AKP de anlamıştır ki kendisi bu cumhurbaşkanını seçtiremeyecektir. Kendi içinde bir cumhurbaşkanı seçtirmesinin getireceği sonuçların farkındadır. Bu nedenle kendisine bağlı bir cumhurbaşkanı seçtirmekten çok, kendisi açısından az engel olacak bir tercih yapmayı uygun görecektir. Nitekim daha şimdiden bunun mesajlarını vermiş bulunmaktadır.

Türkiye iç siyasette sıkıntı yaşarken, ABD ve AB'nin rahatsızlıkları artmış bulunmaktadır. AB de Türkiye'nin AB müktesebatına uygun reformlardan vazgeçerek, statükoda ısrar etmesinden; bölge statükocu güçleriyle ABD arasındaki dengelere oynayıp, bu durumu AB'ye karşı koz olarak kullanmasından rahatsızdır. Bu rahatsızlığını son zamanlarda açıkça dillendirmektedir. Türkiye'de reformların gevşediği vurgulanmaktadır. Ancak sözkonusu reformlar, Kürt sorunuyla ilgili olmaktan çok, esas olarak Avrupa'yla bütünleşme eğilimi konusunda atılan adımların zayıflamasıdır. AKP konusunda ABD'nin ve Avrupa'nın rahatsızlığını gören güçler Danıştay'a saldırı yaparak, AKP'yi zor duruma düşürmek istemişlerdir. Bu, içeriden mi yapılmıştır, yoksa dış istihbarat güçlerinin de manipülasyonu var mıdır, bunları kesin ortaya koymak mümkün değildir. Ancak AKP hükümetinin zor duruma düşürülüp, seçime götürülmek istendiği ya da AKP'nin tümden teslim alınmak istendiği görülmektedir. Danıştay'a saldırı sonrası ortaya çıkan süreçte, özellikle iki gücün hedeflerine yakın bir siyasal atmosfer oluşmuştur. Bunlardan biri ABD'dir. AKP'nin sıkışması, zayıf bir hükümet haline gelmesi, ABD politikalarının kabul ettirilmesini kolaylaştırmıştır. Diğer taraftan klasik iktidar blokları, AKP'nin düzeni koruyamadığı, Kürt özgürlük hareketini engelleyemediği, ekonomik gelişmelerin yeniden negatife döndüğü yönünde politikalarla hükümeti zorlanmaktadırlar. Her ne kadar yakalanan kişinin derin devlet içindeki belirli güç odaklarının etkisinde olduğunu ortaya koyan bilgilere ulaşılmışsa da bu durum bile AKP'nin pozisyonunu güçlendirmeye yetmemiştir. Tetikçinin arkasındaki güçlerin milliyetçi güçler olduğu ve klasik iktidar bloklarıyla paralel düşündükleri doğrultusundaki bilgilerin ortaya çıkması, AKP'yi belirli düzeyde rahatlatmıştır. Ancak bu durum, başta ordu olmak üzere klasik iktidar bloklarını da rahatsız etmiştir. Dolayısıyla AKP'ye karşı duruşlarını daha da sertleştirmişlerdir. Belki dillerini çok sertleştirmeyecekler, ancak AKP'yi saf dışı edecek her türlü yöntemi deneyeceklerdir.

Şemdinli olaylarının örtbas edilmesi Danıştay saldırısını planlayanları cesaretlendirmiştir

Bu cinayetin AKP'yi düşürmek için klasik asker, sivil bürokrat iktidar bloğuna yakın çeteler tarafından yapıldığı doğrultusundaki eğilim güçlenmiştir. Bu durum, demokratik güçlerin on yıllardır dillerinde tüy bitercesine ısrarla tekrarladıkları söylemleri güçlendiren ve kanıtlayan bir sonuç ortaya çıkarmıştır. Sol, sosyalist ve demokratik güçler yıllardır, Türkiye içinde bir derin devlet olduğunu, bunların komployla, provokasyonla iktidarlarını sürdürmeye gerekçe yarattıklarını, kendi iktidarlarını sürdürmenin kurbanı olarak da halkı seçtiklerini defalarca vurgulamıştır. Daha önce 1978 Maraş ve 1 mayıs 1977 katliamı ve diğer karanlık provokasyonlar konusunda yapılan değerlendirmelerde, bunların devletin içindeki kontrgerillanın işi olduğu, kontrgerillanın bu eylemlerle ülkede istikrarsızlık ve kaos yaratarak, baskıcı rejimlerine gerekçe yapmak istediği çok boyutlu ortaya konulmuştu. Bugünkü Danıştay saldırısının da aynı mantıkla yapıldığı görülmektedir. Bu olaydan sonra AKP'nin kendisini ayakta tutmak kaygısıyla bazı bilgileri kamuoyuna sızdırması, ister istemez derin devleti ve buna bağlı çeteleri zayıflatan, ürküten, ama demokratik güçlerin de elini güçlendiren bir siyasal psikolojik ortam yaratmıştır. Eğer bu psikolojik siyasal ortam demokratik güçler tarafından doğru değerlendirilir; bu tür eylemlerin, faili meçhul cinayetlerin, provokasyonların, komploların ortadan kalkması için başta

Kürt sorunu olmak üzere diğer sorunların demokrasinin gelişmesiyle ortadan kalkacağı düşünülür ve bu doğrultuda hareket edilirse, Türkiye'de demokrasi yolunda önemli adımlar atılabilir.

Ancak Türkiye'deki demokrasi güçlerinin böyle köklü bir mücadele gerektiren konulardaki zayıflıkları, yetersizlikleri düşünüldüğünde, demokrasi mücadelesinin de demokrasiye ulaşmanın da kolay olmayacağı gözükmektedir. Danıştay saldırısının ortaya çıkmasının nedeni, Şemdinli olaylarının üzerine gidilememesidir. Bırakalım üzerine gidilmesini, Şemdinli olaylarının iddianamesini hazırlayan savcının görevden alınması ve Şemdinli'de halka ateş açarak, iki yurtseverin ölümüne yol açan astsubayın serbest bırakılması, Danıştay saldırısını planlayanları da cesaretlendirmiştir. Dolayısıyla bu cinayetlerin sorumlusu Şemdinli bombalamalarının ve bölgedeki cinayetlerin üzerine gidemeyen, hatta kontrgerillayla Kürt özgürlük hareketinin bastırılması konusunda uzlaşan, hükümettir. Hükümet önce, 'nereye giderse gitsin, oraya gideceğiz' derken, soruşturma ilerledikçe bırakalım olayın açıklığa kavuşturulmasını, iddianameyi hazırlayan savcıyı bile koruyamamıştır. Böylece bu tür cinayetlerin ve provokasyonların üzerine gidebilecek bireylerin iradesi daha baştan kırılmıştır.

Bu çeteleşme ve faili belli olmayan cinayetlerin işlenmesi bir kez daha göstermiştir ki Kürt sorunu çözülmeden Türkiye'de derin devletin de çeteleşmenin de ortadan kaldırılması söz konusu olamaz. Çünkü devletin bölüneceği, parçalanacağı kaygısı, bütün kaygıların üstüne çıkmaktadır. Bu kaygının temelinde de Kürtlerin ayrılıp Türkiye'den kopacağı sendromu bulunmaktadır. Osmanlı İmparatorluğu gibi büyük bir imparatorluğun dağılmasının taze anıları da dikkate alınırsa, bu paranoyak durum anlaşılabilir. Türk devleti Kürtlerin özgürlük mücadelesini bastırmak için her türlü yol ve yöntemi mubah görmektedir. Bu nedenle de Kürt halkının özgürlük mücadelesini bastıracak antidemokratik, despotik, inkarcı, imhacı yasalar manzumesi ve uygulamalarını kendileri için zorunlu görmektedirler. Hatta bunu en büyük vatanseverlik olarak değerlendirmektedirler. Kürtleri baskı altında tutmak için kullanılan her yol ve yöntem ne kadar kirli, ne kadar alçakça olursa olsun, ne kadar hukuk dışı olursa olsun vatansever eylem ve tutumlar olarak taktir edilmektedir. Burada eylemin niteliğine, biçimine bakılmaz. Önemli olan neye hizmet ettiğidir. Bu nedenle Kürtleri inkar etmek, imha etmek, asimile etmek Türkler için temel vatanseverlik görevi olarak bilinmiştir. Bu şovenist zihniyet ilkokuldan başlayarak tüm okullarda çocukların beyinlerine sokulmuştur. TV'ler, radyolar, gazeteler, bütün yayınlar Türkiye'nin birliği, bütünlüğünü koruma ve bu konuda da Kürtler üzerindeki egemenliği, baskıyı, asimilasyonu meşrulaştırma üzerine inşa edilmiştir. Dolayısıyla Kürt sorunu çözülmediği müddetçe, Türk devleti legal devlet dışındaki illegal devlete, derin devlete ve çetelere göz yummak zorunda kalacaktır. Çünkü bunlar Kürt'e, PKK'ye karşı olduğunda vatansever olmaktadırlar. Ne kadar kirli ne kadar çirkin ne kadar adice, ahlaksızca işler yapsalar da eğer Kürt özgürlük hareketine karşı yapılmışsa, Kürtlerin asimilasyon ve imhasına katkıda bulunmuşsa, bunlar vatanseverdirler. Türkiye'deki derin devlet ve çete gerçeği böyle bir mantığa dayanmaktadır. Nitekim 1990'lı yıllarda PKK'ye karşı mücadele eden herkese sınırsız ekonomik ve siyasi rant elde etme imkanı sunulmuştur. Kürt özgürlük hareketine karşı her şeyin kullanılması mubah olduğu için, en fazla rahatsız oldukları siyasi islamcı güçleri bile iktidara getirmişlerdir. Bunların gelişmesine ses çıkarmamışlardır. Bugün nasıl ki Başkan Apo'yu içeride tutmak için kişiye özel yasalar çıkarıyorlarsa; birçok yasa ve pratikleştirilen tüm politikalar da Kürtlerin esaret altına alınması, inkar ve imha siyasetinin sürdürülmesi doğrultusunda belirlenmektedir. Düne kadar halkımıza uygulanan bu zihniyet, bugün Önderliğimize uygulanmaktadır. Dolayısıyla Türkiye'de derin devlet gerçeği, çete gerçeği, kirli işler gerçeği ancak bu çerçevede anlaşılabilir.

"Türk devleti Kürtlerin özgürlük mücadelesini bastırmak için her türlü yol ve yöntemi mubah görmektedir. Kürtleri baskı altında tutmak için kullanılan her yol ve yöntem ne kadar kirli, ne kadar alçakça olursa olsun, ne kadar hukuk dışı olursa olsun vatansever eylem ve tutumlar olarak taktir edilmektedir. Burada eylemin niteliğine, biçimine bakılmaz. Önemli olan neye hizmet ettiğidir. Bu nedenle Kürtleri inkar etmek, imha etmek, asimile etmek Türkler için temel vatanseverlik görevi olarak bilinmiştir"

Bugün de Önderliğimizin belirttiği gibi, bu tür sorunları ortadan kaldıracak, tam demokrasiyi gerçekleştirecek, Kürt'ün, Türk'ün, Laz'ın, tüm etnik ve kültürel toplulukların özgürce yaşayabileceği, farklı kültürlerin kendilerini ifade edebileceği çoklu bir Türkiye'yi yaratacak siyasi bir irade ortada yoktur. Şu anda en fazla sesleri çıkan, 'Kızıl Elmacılar' bir de ılımlı islam ittifakıdır. Aslında AKP, Kürt düşmanı olduğunu, milliyetçi olduğunu ve Kürtlere bir şey vermeyeceğini söyleyerek, çeşitli güçlerin desteğini alarak ömrünü uzatmak istemektedir. Kızıl Elmacılar ise hala şoven zihniyetle hareket etmekte, klasik egemenlik biçimlerini geliştirerek, Türkiye ve Ortadoğu'ya ağırlıklarını koymayı düşünmektedirler. Onlara göre Ortadoğu'da ordu güçlü olursa, devlet güçlü olursa siyasal etkinlik sağlanabilir. Eğer toplumun demokratik talepleri bastırılabilir ve devletin güçlü olacağı bir siyasal ortam yaratılırsa, dünyada ve bölge siyasetinde etkili olunabilir. Bu nedenle Kızıl Elmacıların herhangi bir demokratikleşme programı yoktur. Türkiye, Kürt sorununu çözmeyen, dolayısıyla demokratikleşmeyi öngörmeyen bu iki siyasi eğilimin bulunduğu ortamda çözümsüzlük içinde kıvranmakta, çözümsüzlük ortamında siyasal krizin derinleşmesi doğrultusunda yol almaktadır.

AKP hükümeti zaman zaman demokratikleşmeden, Kürt sorunundan söz etse de bir taraftan ideolojik nedenlerden Kürt özgürlük hareketine soğuk yaklaşmakta, diğer taraftan Güneyli güçler ve çeşitli işbirlikçi, milliyetçi Kürtlerle işbirliği yapıp, PKK'yi, Kürt özgürlük mücadelesini tasfiye etme gibi olamayacak bir projeyi pratikleştirmek istemektedir. Bu tür boş hayallerde ısrar ederek Kürt sorununun önünü tıkamakta, hareketimizi bastırmak için de birçok güce taviz vermek zorunda kalmaktadır. En kötüsü de milliyetçiliğe sarılarak, klasik iktidar odaklarına şirin görünmeye çalışmaktadır.

Klasik iktidar odakları, AKP'nin Kürt sorununu çözerek demokraside yol almasını kesinlikle istememektedirler. Eğer AKP Kürt sorununda adımlar atar, demokratikleşmede yol alırsa, bir taraftan demokratların ve Kürt halkının, diğer taraftan da dine inanmış islami kesimlerin desteğini alarak Türkiye'nin bundan sonraki temel siyasetini yönlendiren bir akım haline gelebilir. Bu nedenle mevcut klasik iktidar bloku, Türkiye'de demokratikleşme olacaksa da Kürt sorunu çözülecekse de bunun AKP eliyle olmaması gerektiği konusunda kesin bir kanaate varmıştır. AKP, Kürt sorununda belirtilen nedenlerden dolayı adım atamadığı gibi, adım atsa dahi engellenecek bir pozisyondadır. Dolayısıyla AKP, bir taraftan kendi gerilikleri, diğer taraftan iç ve dış politikaların sıkıştırması altında giderek siyasal tükenişe doğru yol almaktadır. Herhangi bir siyasi iktidar, ülkenin mevcut sorunlarına çözüm getiremeyip tıkanırsa, ister istemez yerini başkasına bırakmak zorunda kalır. Anlaşılıyor ki Türkiye'deki bazı kesimler, AKP'yi politika üretemez konumuna düşürmek istemektedir. AKP hükümeti de Türkiye'nin temel siyasi konularında cesaretsiz davranarak kendisini çıkmaza sürüklemektedir.

Demokrasi özürlü aydınlar Danıştay'a saldırının ortaklarıdır

Mevcut ortamda Kürt sorununun çözümü mümkün gözükmemektedir. Ortada Kürt sorununu çözecek hiçbir aktör bulunmamaktadır. Kürt sorununun çözümsüzlüğü demek, mevcut derin devlet ve çetelerin de varlığını sürdürmesi anlamına gelmektedir. Türkiye'de sadece bazı genel demokratik açılımlarla bu tür devlet anlayışını, çeteci örgütleri tasfiye etmek de mümkün değildir. Bazı çevreler Kürt sorunu çözülmeden bu çetelerin ortadan kalkabileceği, demokratikleşmenin olabileceği gibi çok derin bir yanılgıya sahiptir. Zaten bu yanılgı nedeniyle de demokratikleşmenin gerçek anlamda çözüleceği esas noktayı yakalayamamaktadırlar. Eğer Kürt sorununun çözümünü getirecek adımları atarlarsa, Kürt sorunuyla beraber birçok sorunun da çözüldüğünü göreceklerdir. Ancak demokrasi kültürleri ve bilinçleri derin olmadığından, daha doğrusu şovenizmle sakatlandığından, Kürt halkının temel demokratik haklarını kabul etmeden ve bunlar pratikleşmeden de demokratikleşme olur gibi bir zihniyetle hareket etmektedirler. Aslında bu tür demokrasi özürlü aydınlar, yazarlar, toplumsal kesimler, sivil toplum örgütleri Danıştay'a saldırının, yalnız Danıştay'a değil, tüm saldırıların, komploların, provokasyonların ortaklarıdırlar.

"Bazı çevreler Kürt sorunu çözülmeden çetelerin ortadan kalkabileceği gibi çok derin bir yanılgıya sahiptir. Ancak demokrasi kültürleri ve bilinçleri derin olmadığından, daha doğrusu bu bilinç şovenizmle sakatlandığından Kürt halkının temel demokratik hakları kabul edilmeden de demokratikleşme olur gibi bir zihniyetle hareket etmektedirler. Aslında bu tür demokrasi özürlü aydınlar, yazarlar, toplumsal kesimler, sivil toplum örgütleri Danıştay'a saldırının hatta yalnız Danıştay'a değil tüm saldırıların, komploların ortaklarıdırlar"

vokasyonların ortaklarıdırlar.

Bu gerçek görülmeden, Türkiye'de demokrasi mücadelesinin doğru yürütülmesi ve sonuç alınması mümkün değildir. Bu çevrelerin yaptığı, bataklığı kurutmak değil de sivrisinekle uğraşmaktır. Bataklık da Kürt sorununun çözümsüzlüğüdür. Kürt meselesini yok sayarak, demokrasi olabileceği gibi bir yaklaşımın gösterilmesidir. Hala Kürt kimliği, dili, kültürü kabul edilmemiştir, Kürt'ün kendi kimliğiyle siyaset yapması kabul edilmemiştir. Ancak buna rağmen sanki Kürt sorunu çözülmüş, demokratikleşme gelmiş gibi, Kürt halkının bırakalım meşru savunmasına, demokratik meşru mücadelesine bile karşı çıkan ve buna karşı tutum takınan yaklaşımlar olmaktadır. Halbuki Kürt halkının sokağa dökülmesi, serhildan yapması bir engel değil, aksine, demokrasiye karşı direnen antidemokratik güçleri geriletecek bir mücadele biçimidir.

Kürt sorunu çözülmediği müddetçe, iç ve dış siyaset gerçek dengelerine, sosyal ve siyasal zeminlerine oturmaktan çok, Kürt halkının özgürlük talepleri karşısında korku üzerine oturacaktır. Bu da sağlıklı bir iç ve dış politikanın gelişmesini engelleyecektir. Kürt sorunu çözülmediği taktirde, Türkiye hem içten hem de dıştan çekişme ve çatışma ortamına sürüklenecektir. Kürt sorununu çözmeyen bir Türkiye açısından içeride ve dışarıda çatışmalı bir dönemi beklemek abartı değil, mevcut siyasal durumun ortaya çıkarttığı sonuç olacaktır.

İç ve dış politikalar, tümden Kürt sorununun ipoteği altındadır. İpotek altında da kimse sağlıklı politika üretmez. Kürt sorununu çözemeyenler ister istemez bastırma yöntemlerine başvurmakta, bastırmak için de dış güçlerin desteğini almaya çalışmaktadır. Dış güçler de Türkiye'nin Kürt sorunundaki zaafını bildiği için, onu her türlü çirkin ve çatışmalı politikanın içine çekmektedir. Öyle ki bu politikalardan en çok zarar gören Türkiye olmaktadır. Belki Türkiye soğuk savaş koşullarında bu dengeleri idare ediyordu. Ya da iki kutuplu dünyadaki çekişmeler, Türkiye'ye bu imkanı veriyordu. Ancak şimdi Türkiye'nin iki kutuplu dünyanın bulunduğu dönemlerde benimsediği dış politikalarla ve bunun üzerine kurduğu dış dengelerle, ne bölgede ne dünyada etkili olması ne de iç istikrarı sağlaması mümkün değildir. Dolayısıyla Türkiye'nin önünde iki yol var; ya Kürt sorununu çözecek ve bunun getirdiği ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmeyle istikrara kavuşup, bölgede ve dünyada etkin yerini alacak ya da Kürt sorununu çözemeyen Türkiye, inkarcı ve bastırmacı politikasına devam edecektir. İnkarcı politikada ısrar etmek, sadece içerideki farklı güç odaklarının iktidarı ele geçirmek için girecekleri çatışmaları değil, bundan daha keskin biçimde, Türkiye'deki iktidar odaklarıyla Kürt özgürlük hareketi arasındaki çatışmayı da beraberinde getirecektir.

Türkiye'deki iktidar bloklarının geçmişteki gibi klasik bir biçimde kendisi dışındaki tüm güçleri etkisizleştirip, kendisini etkin kılması da mümkün değildir. Artık Türkiye'de bütünlüklü iktidar blokları yaratmak, bunun üzerinden siyaset yürümek ve buna dayanarak Kürt halkını ezmek kolay değildir. Bu durum ister istemez Türkiye'nin çatışmalar içerisinde zaman ve güç kaybetmesine yol açacaktır. Çatışmalar bütün toplumsal kesimlere, bütün etnik ve dini kesimlere zarar verecektir. Bu kaçınılmazdır. Tabii ki hiçbir sosyal kesim bu zor ve bastırma yöntemine teslim olmayacak, direnecek; özgürlük ve demokrasiyi Türkiye'de yerleştirmek için gereken bedeli ödeyecektir. Sonuçta Türkiye'nin sosyal, siyasal yapısına uymayan iktidar blokları er geç tarih sahnesinden çekilecek, bunun yerine tüm sosyal, etnik ve dinsel toplulukların kendi demokratik kurumlaşmalarını gerçekleştirdiği, demokratik Türkiye ulusu çatısı altında özgürlük ve demokrasinin yaşandığı bir sürece girilecektir. Bu yönüyle Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesi, 'Türkiye'ye özgürlük ve demokrasi' dayatması, yalnız Kürt halkının özgür ve demokratik yaşamı için değil, Türk halkının da özgür ve demokratik yaşamı için verilen bir mücadele olmaktadır. Kürt halkının demokrasi mücadelesi yalnızca Türkiye açısından değil, Türkiye'nin demokratikleşmesi temelinde Ortadoğu'nun demokratikleşmesine güç katacağı için, aynı zamanda Ortadoğu'nun da demokratikleşme ve özgürlük mücadelesidir.

Demokratikleşen bir ülkede dış ve iç provokasyon sonuç alamaz

Türkiye' de başka saldırıların olması istenmiyorsa, herkesin Kürt halkının özgürlük mücadelesiyle güç birliği içerisine girmesi gerekiyor. Kürt halkının özgürlük mücadelesi ve PKK karşısında durarak hiç kimsenin kazanacağı bir şey yoktur. Aksine, PKK yalnız Türkiye'de değil, Ortadoğu'daki bütün sorunların çözümü için en makul politika üreten ve bu politikanın istikrarlı gelişmesi için yapılması gerekenleri ortaya koyan tek örgüttür, tek siyasi akımdır. PKK dışındaki siyasal akımlar ya milliyetçi devletçi, iktidarcı, sömürücü, baskıcı politik hareketlerdir ya da teslimiyetçi güçlerdir. PKK ise halkların kardeşliğini ve birliğini isteyen, sorunların çözümü için mevcut sınırlar içinde demokratikleşmeyi öngören, demokrasiye derinden inanmış, tamamen özgürlükçü bir harekettir. Ne dünyada gelişen evrensel demokratik değerlere karşıdır ne de Ortadoğu halk tarihinin bıraktığı değerleri inkar eden bir kültüre sahiptir. Aksine, kendi köklerindeki özgürlükçü ve demokratik değerlerle, dünyadaki özgürlükçü demokratik değerleri birleştirip sentezleyerek, Ortadoğu'da özgün bir demokratik ve özgürlükçü sistem yaratmak isteyen evrensel bir harekettir.

Danıştay'a saldırı, Türkiye'nin bütün toplumsal kesimlerini kapsayan demokratik uluslaşmayı başaramamasının sonucudur. Türkiye, demokratik uluslaşma yerine başka halkların asimilasyonu ve inkarı üzerine uluslaşma gerçekleştirmek istemektedir. Önderliğimiz buna alternatif olarak, diğer ulusların da kendini demokratik ulus haline getirdiği, ama çatı olarak demokratik Türkiye ulusunu öngördüğü bir ideolojik siyasi yaklaşımla, Türkiye'nin sorunlarının çözülebileceğini göstermiştir. Bu çözüm projesi, son 200-300 yıldır milliyetçi, devletçi uluslaşma temelinde zarar gören ve sorunlarını çözemeyen bütün Ortadoğu halklarının çözüm projesidir. PKK bu çözüm projesinin öncü gücüdür. KONGRA GEL yaptığı Genel Kurulda her türlü milliyetçi, devletçi çözümü reddetmiştir. Bu çözümü İran ve Suriye açısından da defalarca tekrarlamıştır. Türkiye, İran ve Suriye'nin mevcut siyasi sıkışıklığından bugünkü politikaları ve yöntemleriyle kurtulması söz konusu olamaz. Dış güçlerin dayatmaları ve iç provokasyonları etkisiz kılmanın tek yolu, demokratikleşmekten geçmektedir. Demokratikleşen bir ülkede ne dış ne de iç provokasyon ve komplolar sonuç alabilir. Aksine, dış güçler, bölge ülkelerinin demokratikleşerek bağımsız ve inisiyatifli tavır geliştirmelerinden korkmaktadır.

Danıştay saldırısının Türkiye'de ılımlı islami güçlerle, Kızıl Elmacı güçlerin çatıştığı, birbirini suçladığı bir olay olmaktan çıkarılıp, Türkiye'de demokrasinin gelişmesine vesile olmasını diliyoruz. Çünkü Kızıl Elmacılar da bu olayı kendi iktidarlarını pekiştirmek için kullanıyorlar. Ilımlı islam da kendi iktidarını devam ettirmek için bu olayı kullanmaya çalışıyor. Her ikisinin de esas kaygısı, Türkiye'nin demokratikleşmesi değil, kendi siyasal ağırlıklarını korumaya yöneliktir. Bu açıdan eğer Türkiye'nin demokrasi güçleri bu iki gücün politikasına karşı durur, demokratik siyasal güçlerini birleştirirlerse, o zaman demokratikleşme imkanları eskiye nazaran artar. Bu bakımdan tüm etnik azınlıkların, dinsel kesimlerin, sosyal kesimlerin, islami inanışa sahip toplulukların demokratik birliğinin kurulup Türkiye'nin 21. yüzyıla hazırlanması, hatta 21. yüzyılda inisiyatif kazanacak bir hale getirilmesi görevi herkesin önünde durmaktadır. PKK ve KONGRA GEL bu görevin bilincindedir. Bunun için dün olduğu gibi, bugün de çalışmalarını ideolojik, politik ve eylemsel düzeyde yürütmeye devam edecektir.

2006 YILINI ŞİMDİDEN KAZANAN HAREKETİMİZ BÜYÜK BİR MÜCADELE GÜCÜ OLDUĞUNU BİR KEZ DAHA KANITLAMIŞTIR

baştarafı 5'te

Bu amaçla ideolojik mücadele çerçevesinde kadro eğitiminin yapılarak, mevcut koşulların en iyi biçimde değerlendirilmesi; Önderliğin yeni perspektifleri temelinde nitelikli kılınması ve sürekli-leştirilmesini doğru bir kadro politikasının geliştirilmesi için zorunluluk olarak vurgulanmıştır.

Genel Kurulumuzda ayrıca varolan kurum ve örgütlerimizin demokratik konfederalizmin ilkelerine uygun olarak yeniden yapılandırılması, yani bununla çelişen ya da yetersiz kalan yönlerinin düzeltilerek, yeterli hale getirilmesi ele alınmıştır. Demokratik konfederalizm ilkeleri ile çelişen, yetersiz kalan yanların doğru belirlenmesi, gerekli değişikliklerin doğru ve yeterli yapılabilmesinin gerekliliği belirtilmiştir. Mevcut örgüt ve kurumlarımızın daha çok geliştirilmesine, işlevsel kılınmasına, bunu sağlayacak bir tarz düzeltmesine ve bu temelde reforme edilmesinin ihtiyacını vurgulayan Genel Kurulumuz, bir süre önce bu temelde başlatılan çalışmaların artık tamamlanmasını ve yeni sistemimize hizmet eden bir kurumsal yapının yaratılıp işletilmesini önemli bir görev olarak tespit etmiştir.

Bu anlamda demokratik konfederalizmin esasını ifade eden Özgür Yurttaş Meclisleri'nin geliştirilmesi örgütlenme çalışmalarımızın esasını oluşturmaktadır. Özgür Yurttaş Meclisleri'nin yerel sahalarda hızla geliştirilerek, halkın öz iradesinin, karar gücünün yaratılması ve bu meclise dayalı bir yürütme organının ortaya çıkartılması hedeflenmiştir. Meclislerin her alanda bürolaşmalar, komiteleşmeler biçiminde iş bölümünü geliştirerek, halkın en geniş kesimlerinin kendi yaşamı hakkında karar veren, örgütlü uygulamaya katılan düzeye getirilmesinin gerekliliği açıktır. Genel Kurulumuz konuyu bu temelde ele alarak, en geniş halk kesimlerini katacak, iradesini ortaya çıkaracak, dolayısıyla kitle tabanımızı katbekat geliştirmeyi sağlayacak bir Özgür Yurttaş Meclisleri çalışmasının yürütülmesinin kararlılığına ulaşmıştır.

Dar yaklaşma, varolanları örgütleyip, sadece işleyiş biçimini değiştirerek 'yeni bir örgüt yarattık' biçiminde kendimizi oyalama reddedilmiş; sistemimizin daha iyi işlemesi, daha geniş kesimleri karar ve uygulama süreçlerine katmak hedeflenmiştir. Herkese görev ve sorumluluk verilerek, pratik ve örgütsel çalışmalara katılım göstermelerinin sağlanması, en önemlisi de bu çalışmaların şimdiye kadar hareketimiz içinde olmayan kitlelere ulaştırılarak, onların da harekete katılması, dolayısıyla kitle tabanımızın genişletilmesi gerektiği ifade edilmiştir.

KKK sistemini örgütlemek, özü itibariyle toplumu demokratik temellerde yeniden inşa etmek anlamına gelmektedir. Dolayısıyla toplumsal yaşamın bütün alanlarında örgütlenmek, toplumun ihtiyaç hissettiği bütün sahalarda KKK sistemine göre çalışmalar yürütmek gerekmektedir. Bu anlamda özellikle toplumun inanç ve azınlık örgütlenmelerini yeniden ele almak, bu sahada gösterilen eski yetersizlikleri aşacak bir örgütlenmeyle inanç ve azınlık örgütlenmelerini daha gerçekçi bir temelde örgütlemek ve toplumsal bir işleyişe kavuşturmak gerekmektedir. Özgür Yurttaş Meclisleri'nin örgütlenmesi, amaçları, çalışma tarzı noktasında daha çok yoğunlaşmak, mevcut tecrübeyi değerlendirerek başarılı bir halk örgütleme çalışması sistemi olarak geliştirmek esastır.

Kadın ve gençlik çalışmaları IV. Genel Kurulumuzda ele alınan diğer önemli çalışmalardandır. Demokratik konfederalizmin öncü güçleri olarak kadın ve gençlik hareketinin kendi özgünlüğünde örgütlenmesi, işlevsel kılınması, bu örgütlenmelerin geniş kitleleri içine alacak şekilde geliştirilmesi konusu özel olarak değerlendirilmiştir. Bir yandan kadın ve gençliğin kendi özgün örgütlülüğüne kavuşturulması, diğer yandan genel sistemle iç içe, iş bölümü dahilinde görevlerini yürütmelerini, kendi özgünlükleri çerçevesinde, kitlelerini örgütleyip, mücadelelerini geliştiren bir pozisyona ulaşmalarını acil ve önemli bir ihtiyaç olarak ele almıştır. Bu bakımdan kadın ve gençlik çalışmalarında varolan yetersizlikleri, varsa hataları düzeltmek; büyük bir istek, coşku ve bilinç açıklığıyla bu alan çalışmalarına önümüzdeki süreçte yüklenmek, en temel örgütlenme görevlerinden biri olarak tespit edilmiş; demokratik eylemliliğin geliştirilmesinin bu sahalardaki örgütlülüğün başarısına bağlı olduğu vurgulanmıştır.

Yürütmekte olduğumuz meşru savunma stratejisinin temel iki ayağından biri olan serhildan hareketini örgütleyip geliştirirken; bu stratejinin diğer önemli ayağının gerillanın yürüttüğü savunma savaşı olduğu bilinmektedir. IV. Genel Kurulumuz yürütülen savunma savaşında meşru savunma güçlerini her bakımdan destekleme ve büyütmeyi, başarı koşullarını yaratmayı temel görevlerden biri olarak vurgulamıştır.

Bunun dışında ekonomik alan çalışmaları da önemle ele alınmıştır. Genel Kurulumuz, karşıt sistemin bu alana yüklendiğini ve bizi bu alanda daraltarak marjinalleştirmeyi, tasfiye etmeyi öngördüğünü ifade etmiştir. Ayrıca ciddi yaklaşmanın önemi üzerinde durularak, düşman yaklaşımlarını, bu alana yönelik planlı saldırıları görme ve bunları boşa çıkartmanın gerekliliği belirtilmiştir.

Ekonomik çalışmaları ciddi bir çalışma olarak yürütmeye ve bu noktada değerleri ısrarla sahiplenip, korumaya vurgu yapılırken; 'ne olursa olsun' demenin, görmezden gelmenin kesinlikle en büyük hatayı yapma, değerlere ters düşme, hareketle farklı yaşamak anlamına geldiği, bu tür durumlara düşmenin ve göz yummanın kabul edilmeyeceği ifade edilmiştir.

Bunlarla birlikte, bütün çalışma alanlarında öz güce dayanma, demokratik konfederal sistemin kendi kendine yeterlilik ilkesini esas alma, tasarruf yapabilme, sürekli üretimi geliştirmenin gerekliliği vurgulanmış, başka yerden destek almak yerine, başka yerlere destek vermeyi ön görmek ve bu tarzda bir çalışmayı geliştirmenin önemi üzerinde durulmuştur. Özellikle yaşam ölçülerinde mütevazi kalarak, değerlerin daha etkili kullanımına dikkat çeken Genel Kurulumuz, değerlerin korunmasında, doğru kullanılmasında bir çalışma disiplininin, sisteminin oluşmasını, gerekli duyarlılığın ve dikkatin gösterilmesini karar altına almıştır.

**Değerli arkadaşlar
ve yurtsever halkımız**

IV. Genel Kurulumuz doğru ve derinlikli bir siyasal, örgütsel durum değerlendirmesi ve kapsamlı görev planlamasını iddialı bir biçimde belirlemiş, pratikte gerçekleştirilmesi için tüm hareketimizin ve halkımızın önüne koymuştur.

Bu temelde, gerçekleşen IV. Genel Kurulumuz, güçlü bir kadrosal, örgütsel yenilenme yaratacak, geçmiş pratik sürecin eleştirel, özeleştirel değerlendirmesi temelinde derslerini yeni sürece taşıyarak, istekli, moralli bir kadro ve örgüt yapısı ortaya çıkaracaktır. **Şehit Viyan**, gerçekleştirdiği eylemiyle bu dönemde Apocu militan kadronun nasıl bir ruha ve katılım düzeyine sahip olması gerektiğini ortaya koymuştur. Bu, hepimiz için önemli bir çağrı olurken, esas alınması gereken önem militanlığının özüdür.

IV. Genel Kurulumuzu pratikleşmek, daha çok çalışmak, iş başı yapmak, örgütü büyütecek, mücadeleyi geliştirecek başarılı bir pratiği ortaya çıkartmak için herkesin seferberlik ruhuyla, yarışırcasına çalışacağı yeni bir başlangıç yaratacağına inanıyoruz.

IV. Genel Kurulumuzun ve sonrasında gerçekleşen yürütme konseyi toplantımızın planladığı ideolojik, siyasal, örgütsel, diplomatik ve meşru savunma çerçevesinde gelişen demokratik direniş hamlesini büyüterek, karşıt güçlerin saldırılarını boşa çıkarmak, mücadeleyi bir aşama daha ilerleterek, 2006 yılını bir gelişme, yükselme ve kazanma yılına dönüştürmek temel görevimizdir. 2006 yılının kazanılması, 2007 yılının başarı ve zafer yılına dönüşmesi için gerekli zeminin olgunlaştırılması anlamına gelmektedir. Bu nedenle tarihin bu önemli döneminde tüm kadro, sempatizan ve çalışan yapımızın yüksek bir sorumluk ve duyarlılıkla dönem görevlerine sahip çıkarak, sürecin önemine yaraşır bir yürüyüşün sahibi olması, tarihi bir gereklilik olarak kendini dayatmaktadır.

IV. Genel Kurulumuzun, tartışma, değerlendirme, netleşme ve kararlarıyla güçlü bir moral, motivasyon, Apocu ruhta yenilenme, yoldaşlıkta düzeltme, örgütsel yapıda bütünleşme; büyük bir coşku, çalışma azmi ve heyecanı ortaya çıkaracağını ve bu temelde büyük bir hamlenin kaynağı olacağına inanıyor, tüm halkımızı ve kadro yapımızı üstün başarı dileklerimizle selamlıyoruz.

– Önder Apo'ya Özgürlük, Kürt Sorununa Demokratik Çözüm!
– Bijî Koma Komalên Kurdistan!
– Bijî Rêber Apo!

Mayıs 2006

ÖNDERLİKTE KARARLAŞMA PKK'LİLİKTE ISRAR KAZANDIRACAKTIR

Kürt halkının özgürlük mücadelesi, her dönemden daha çok kader belirleyen bir sürece girmiştir. Önderlik ve PKK'de ısrarın kazandıracağı, halkımızın bu yıl gerçekleştirdiği görkemli serhildanlarla daha net bir biçimde ortaya çıkmıştır. Bu anlamda 1 Haziran Hamlesi temelinde geliştirilen mücadele, başta uluslararası komplo olmak üzere içteki çeteci tasfiyeci kesimlere ve inkar, imha siyasetini sürdürmek isteyen Türk özel savaş rejimine karşı bir cevap olmuştur. 1 Haziran Hamlesi'nin yarattığı zemin üzerinden hem PKK'yi yeniden inşa çalışmaları yürütülmüş hem de KKK'nın ilanı gerçekleştirilerek, Kürt halkının bulunduğu her sahada demokratik konfederalizm çalışmaları halkla buluşturulmuştur.

Halkımızın ve hareketimizin 30 yıllık birikimi sonucu oluşan legal demokratik sahada, Kürt siyasetine içten ve dıştan dayatılan tehlikeli oyunlar devam etmiştir. Bu anlamda Önderlik ve hareketimizi Kürt siyasal alanından koparmaya yönelik birçok taraftan müdahaleler gerçekleştirilmiştir. Özellikle Türkiye'deki siyasal alana yapılan müdahalelerin başında da ABD gelmektedir.

ABD Irak'taki son seçimlerden sonra Suriye ve İran'ı daha fazla gündemine almış bulunmaktadır. Ancak bu politikasını sürdürürken, gerek bölge dışındaki güçlerle gerekse de bölgedeki güçlerle ilişkilerini yeniden ele almakta ve değerlendirmektedir. Müdahalenin ilk adımında, daha çok her şeyi kendi başına yapma gibi bir tutum takınırken, bunun zorlukları karşısında şimdi son derece pragmatik bir şekilde, daha farklı güçleri yanına almak için çaba harcamaktadır. Çin, Rusya ve Hindistan gibi güçleri en azından tarafsızlaştırmaya çalışırken, AB ülkelerini de yanına alarak Ortadoğu'daki müdahalesini derinleştirmek istemektedir.

Önümüzdeki süreçte ABD ile bölge statükocu güçleri arasındaki bu çelişkili ve çatışmalı durum çeşitli biçimlerde süreceği gibi, üçüncü bir alternatif güç olarak, Reber Apo'nun önderlik ettiği Demokratik Konfederalizm Hareketiyle de çelişki ve çatışması sürecektir. ABD'nin bölge üzerinde güç olabilmesi için, bölgenin jeopolitiğinde önemli yeri olan ve gittikçe siyasal toplumsal bir güç haline gelen Kürtleri kazanması, stratejik açıdan önemlidir. ABD bir yandan inkar politikasında ısrar eden Türkiye politikalarını zorlarken, diğer yandan da Kürt toplumu üzerinde hakim olan PKK çizgisini zorlamaktadır. ABD, kendi çıkarları doğrultusunda Kürtler ve Türkleri birlikte götürerek, onları BOP'un iki etkin unsuru olarak yürütme amacını zorlamaktadır. Bu nedenle Türkiye'yi Kürt sorununa dayanarak sıkıştırmak ve kendisine muhtaç hale getirmek istemektedir. Diğer yandan da KDP YNK çizgisini Güney Kürdistan'da hakim hale getirerek ve bunu tüm Kürdistan parçalarını, Kürt toplumunun tamamını etkiler hale getirip hareketimizi marjinalleştirmeye çalışmaktadır.

ABD Kürt siyasetini denetim altına almaya çalışmaktadır

Kuzey sahasında, Kürt legal siyasetini PKK çizgisinden uzaklaştırarak kendi etkisine alma, işbirlikçi Kürt feodalitesini de yedeğine düşürerek, alanda dağınık duran ilkel milliyetçi unsurları KDP ve YNK eliyle örgütleme ve bu sahadaki Kürt siyasetini bir bütünen denetim altına alma çabaları görülüyor. Aynı çabalar AB ülkeleri tarafından da sürdürülmektedir. Özellikle de siyasal parti ve yerel yönetimler üzerinden Önderliksiz ve PKK'siz çözüm telkinleri sürekli yapılarak, bu alan üzerinde baskı oluşturarak hareketten ve halkımızın değerlerinden kopartılmak istenmektedir. En son, Avrupa Karma Parlamentosu Eş Başkanı Lagendijk, siyasal parti ve Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi'ni ziyaretinde, bu istemlerini açıkça dile getirdi. Halkımızın Amed serhildanı ile başlayıp, tüm Kürt şehir ve Türkiye metropollerinde açıkça dile getirdiği ***"Abdullah Öcalan siyasi irademdir"***, ***"PKK halktır, halk burada"*** sözlerini duymazdan gelmiştir. Gerillalara yönelik kimyasal silah kullanan, inkar ve inkar politikalarında ısrar eden devlete karşı, en demokratik temelde tutum alan halkımıza dönük geliştirilen katliam ve tutuklamalara sessiz kalmıştır.

Avrupa'nın amacı; ülkelerinde mülteci olarak besledikleri kimi halk karşıtı şahısların Türkiye'de legal siyaset yapabilmelerinin önünü açmak için zemin hazırlamaktır. Bu anlamda Avrupa ve ABD'nin Kürdistan'da PKK çizgisine karşı duruşlarında yöntem farklılıkları bulunsa da özünde PKK çizgisinin Kürtler üzerindeki etkisini kırmak, legal Kürt siyasetini kendi denetimlerine almak, halkla PKK arasına, PKK ile Önderlik arasına girerek, bunları birbirinden izole etmek istemektedirler.

Türkiye'nin de Önderliğimiz üzerinde imhayı hedefleyen yönelimleri, halka saldırı, yoğun tutuklamalar ve HPG'ye yönelik aralıksız operasyonları göz önüne getirildiğinde, Kürt sorununu demokratik yöntemlerle çözme yönünde herhangi bir adımı atmayacağı, tersine, çatışmayı boyutlandırarak sürdüreceği görülmektedir. Önderliğimizin her türlü riski göze alarak başlattığı barış ve diyaloga dayalı çözüm girişimleri tümüyle karşılıksız bırakılmış, bu yönde atılan her adım ve geliştirilen her açıklama zayıflık olarak değerlendirilmiş, özünde inkar ve imha siyasetinde en küçük bir değişikliğe gidilmemiştir. Bu da Türkiye rejimini ciddi bir siyasal daralma ve çözümsüzlük içine sokmuştur.

İçinde bulunduğumuz yıl, özgürlük hareketi açısından büyük kazanımların imkanını ortaya çıkarırken; aynı zamanda Önderliksiz, PKK'siz çözüm arayışlarının da yoğunca dayatılacağı, Kürt siyasetini Özgürlük hareketinden koparma girişimlerinin devam edeceği bir yıl olacaktır.

ABD ve Avrupa'nın bu yönlü dayatmalarının, halkımıza ve hareketimize yönelik geliştirilen bunca operasyon ve tutuklamaların ardında devletin zorlaması kadar, Kürt sorununda gelişecek çözüm olasılığına karşı da Önderliksiz ve PKK'siz çözüm arayışlarına zemin hazırlama amacı yatmaktadır. Özellikle son dönemde, 'Abdullah Öcalan Kürtlerin temsilcisi olamaz', 'PKK, Kürt halkının temsilci değildir' açıklamaları, yine Erdoğan'ın DTP ile görüşmemesine yönelik öne sürdüğü, 'PKK'yi terör örgütü olarak ilan edin, ondan sonra görüşelim' sözleri, bunun açık göstergesidir. Bunlar da gösteriyor ki Türk devleti bir yandan yoğun baskı ve katliamları dayatırken, diğer yandan da işbirlikçi Kürt feodalitesini yedeğine alarak Kürt siyasetini hareketimizden koparma girişimlerini bir devlet politikası olarak sürdürmeye devam edecektir.

Kürt halkını PKK'den koparmak için Güney işbirlikçiliğini öne çıkararak, orayı adeta bir cazibe merkezi olarak lanse etmektedir. Öte yandan ise DTP ve yerel belediyeler üzerinde yoğunca baskı kurarken, KDP YNK ikilisinin legal ve illegal her türden çalışmasına zemin sunmaktadır. Amerika'nın bölgeye müdahalesi ile oluşan zemini fırsat bilen KDP YNK ikilisinin de Kürt feodalitesi ve onların temsilciliğine soyunan kimi marjinal parti ve şahsiyetleri arkalarına alarak, hareketimizin bin bir emekle yarattığı yurtsever potansiyel ve mevzileri ele geçirme, denetim kurma çabaları yoğunca devam etmektedir. Özellikle de Güney sahasına çektikleri Kuzey'li iş adamlarının eliyle, ilkel milliyetçi duyguları Kuzey sahasında etkin kılma çabalarını daha da yoğunlaştıracakları açıktır.

Bütün bu gerçekler ışığında legal Kürt siyaseti ve örgütleme düzeyine bakıldığında da görülecektir ki demokratik legal alanın oluşması, hareketimizin ve halkımızın yoğun mücadelesinin sonucudur. Kürdistan'ın siyasal yaşamında başında böyle bir imkan yoktu. Legal parti devlet ile Kürt halkı arasında bir alan yapılanmasını ifade etti ve onu ele alış birtakım özgünlükler taşıdı. En önemli özelliklerinden birisi, partinin sadece bir ideolojik yapılanmaya oturtulmamasıydı. Parti hem Kürdistan toplumunun tüm sınıflarını hem de ittifak politikası doğrultusunda Türkiye toplumunu kapsamayı hedefliyordu. Ayrıca, 1990'lı yıllar boyunca sertleşmiş savaş sürecini siyaset alanına kaydırma, süreci bu temelde yumuşatıp çözüme götürme yöntemi olarak da düşünülmüştü.

Legal partinin bu anlayışla ele alınması ve yürütülmesi hep bir mücadele işi oldu. Ciddi bir mücadele zemininde oluştuğu için, hemen hemen tüm ilgili güçlerin bir tür mücadele alanı oldu. Özellikle partilerin yürütücü kademeleri tarafından anlaşılması da eksik kaldı; ya belirtilen çerçevede yeterince mücadele yürütülmedi ya da yapılanma, genel hareket yapılanmasıyla karıştırılarak, dar bir zemine çekilmek istendi. Alanın demokratik siyaset zemini olarak değerlendirilmesinde yetersiz kalındı. Bu yetersizliklere rağmen hareket, Önderliğin öngördüğü demokratik siyaset perspektifini, alan üzerinde uygulamaya çalıştı. Belli bir demokratik partileşme geleneği de oluşturuldu. Sonuçta bu partileşmelerle de Kürt halkının direniş gücü örgütlü olarak sürdürülmüş ve tüm yetersizliklerine rağmen uluslararası komplo bu alanda da karşılanmaya çalışılmıştır.

Tüm yaptıkları ve yapamadıklarıyla birlikte ele alındığında, legal partileşme sürecimizin bir daralmayı yaşadığı ve sürece cevap olamadığı 28 Mart seçim sonuçlarıyla da netleşince, Önderliğimizce ele alınıp değerlendirilmiştir. Legal partileşme alanının bir de paradigmal boyutu söz konusu olunca, yeni bir anlayışla yeni bir partileşme sürecine geçmek zorunlu hale gelmiştir. Yeni paradigma temelinde sadece destekleyen değil, inisiyatifli, iradeli, sürece öncülük edebilen, toplum odaklı partileşme çözüm olarak görülmüştür. Fakat yeni partileşmenin toplum odaklı, yerel halk demokrasisi örgütlülüklerine dayalı misyonu yeterince anlaşılmamıştır.

Ulusal demokratik birlik güçlendirilmelidir

Başından itibaren, partinin stratejik olarak oturtulmasından ziyade pratik hususlarda boğulma olmuş, bu da çatışma ve çelişki yaratmış, dolayısıyla hareketin gündemi daha çok bu hususlarla meşgul edilmiştir. Burada önemli olan, Önderliğin yeni perspektifini hayata geçirmesi gereken kadroların pratikte içinde girdikleri yetmezliklerdir. Önderlik yeterince izlenmemiş, anlaşılmamış ve perspektifinin öngördüğü yeni parti misyonu yeterince bilince çıkarılamamıştır.

Yaşanan tüm bu çelişki ve çatışmalar, yeni partileşme sürecinde oluşturulması gereken Önderlik eğiliminin dağınık kalması, sürece hakim olamaması, pratik politika geliştirememesi sonucunu doğurmuştur.

Partileşme sürecinin daha başlangıçta sekteye uğratılmasını, sıradan basit bir kadro yetmezliği olarak ele almak, yanılgılı olacaktır. Elbette bir kadro yetmezliği söz konusudur. Ancak daha belirleyici olan, Önderliğimizin yeni partinin kuruluş misyonuna biçtiği önemden kaynaklı olarak içten ve dıştan dayatılan engellemelerdir. Yeni partinin kuruluş süreci hatırlanacak olunursa; gerek Avrupa gerekse de ABD konsolosluklarl eliyle siyasal alan çalışması yürüten şahsiyetlerle birçok görüşme gerçekleştirilmiştir. Öyle ki, bu görüşmeler il il, ilçe ilçe gezilerek yapılmıştır. Tüm bu görüşmelerin içerik ve mahiyetine bakıldığında, Önderlik ve PKK'nin siyasal çizgisinden kopartma ve Güney eksenli yeni bir partileşme sürecini başlatma olduğu görülecektir. Türk basını da yeni partinin genişleme stratejisini baltalama ve partinin iç birlikteliğini bozmaya dönük spekülatif haber ve yayınlarına hız vermiştir. Gerek ABD ve Avrupa gerekse de Türkiye, siyasal alana yaptıkları müdahaleyle yeni partinin kuruluş amacını saptırmak, bu olmuyorsa, iç bütünlüğü bozarak partinin kuruluşunu zamana yaymak, bir bütün olarak da Önderliğin siyasal alandan tecridini sağlamak istediler.

Önderliğin siyasal alandan tecrit edilmesi demek, Kürt siyasetine ilkel milliyetçiliğin hakim kılınması, demokratik toplum odaklı partileşmenin doğmadan bitirilmesi demekti. Böylece halkımızın kaderi, uluslararası emperyalizmin yedeğinde yaşatılmak istenen ilkel milliyetçi gerici çevrelerin siyasetine terk edilecekti. Halka halka uluslararası komplonun devamı olan bu yönelimlere karşı başta Önderliğimizin İmralı'dan geliştirdiği direniş olmak üzere, hareketimiz ve halkımız Önderlik direnişinde kilitlenerek bu süreci aşmıştır.

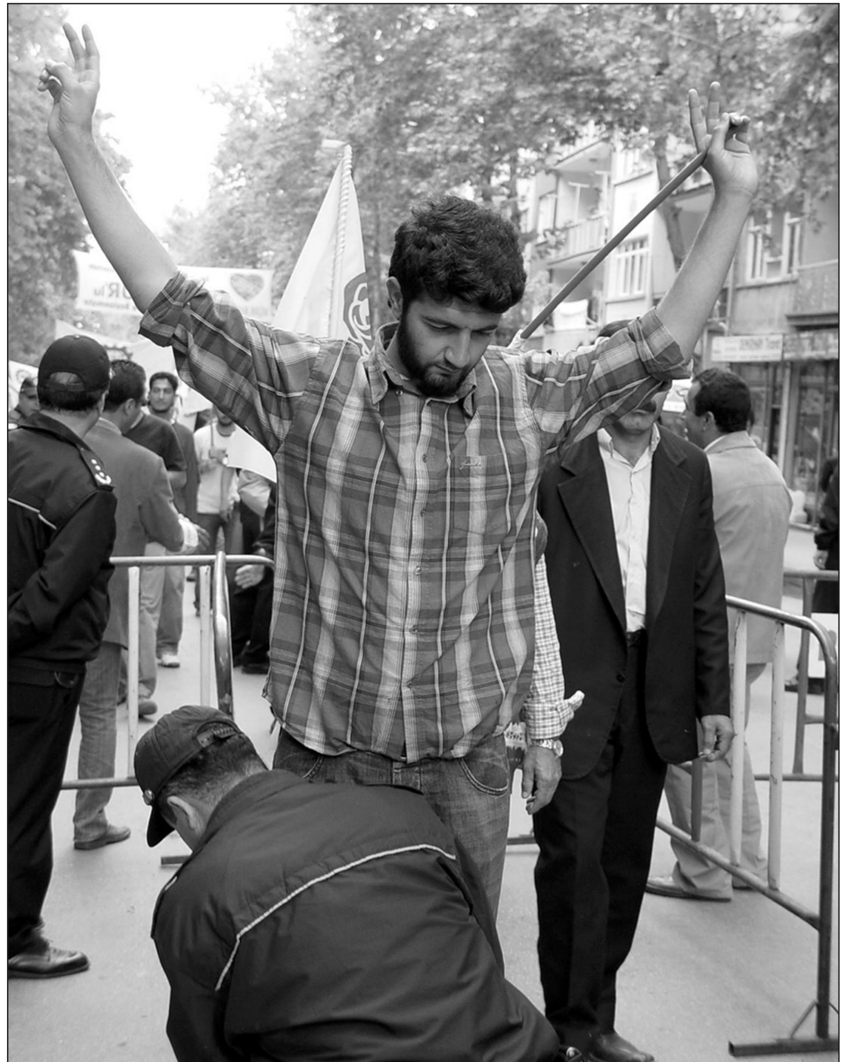
Önderlikte kararlaşma, PKK'lilikte ısrarın kazandıracağı bir kez daha kanıtlanmıştır. Genel kongreye giderken, iç sorunlarını tüketmiş; Önderliğin son savunmasına dayalı ve demokratik toplumcu partileşmeyi iyi veren bir program ve tüzüğü hazırladığı oranda, Kürt demokratik siyaseti üzerinde hesap yapan tüm güçleri alt edebileceğimiz ortadadır. Artık yeni partileşme üzerine yapılacak tüm tartışmalar, projenin derinleştirilmesi ve pratikleştirilmesi üzerine olmalıdır. Geçmiş süreçlerden kaynaklı şu veya bu sebepten ayrı düşen herkesi parti yapılanması içine çekerek, ulusal demokratik birliği güçlendirmeliyiz.

Özellikle son dönemde, siyasal partiye içten ve dıştan dayatılan hareketten koparma girişimlerine karşı duruşun olumlu olduğunu belirtmek gerekir. Bu türden tasfiyeci eğilimlere karşı halkımızın cevabı ortadadır. Siyasi partiye düşen, görevde taban örgütlenmesini esas alarak, halkımızın demokratik örgütlülüğünü her alanda geliştirerek özgür yurttaş bilincini yaygınlaştırmak olmalıdır. Halkın öz meclislerine dayanılarak geliştirilen toplumcu siyaset anlayışının başarılı olmaması mümkün değildir.

Kendi kararlarını veren, kendini yöneten bir toplum, iktidar güçlerinden arındığı gibi, özgürlüğü, eşitliği ve kardeşliği yaşamın öz değeri olarak görür ve kendi toplumsal kuruluşunu gerçekleştirir. Böyle bir toplum üzerinde klasik siyaset ve iktidarcılık yapmak mümkün olmadığı gibi, tahakküm içeren her türlü girişimi kendisine saldırı olarak görür ve kendi öz savunmasını geliştirir. Bu açıdan özgürlükçü, demokratik Kürt siyaseti, iktidarı esas almadan kendisini toplumsal kuruluşa dayandırmalıdır. Bu nedenle özgürlükçü, demokratik Kürt siyaseti, dar ideolojik yaklaşımlara girmeden, kadın ve gençlik temsiliyeti başta olmak üzere toplumun bütün kesimlerini içine alarak en geniş örgütlülüğü içermek zorundadır. Böylece demokratik ulus kuruluşuna da hizmet eder.

Demokratik toplumcu bir siyaseti en geniş kitlelere yayabilmek için, halkın hayati sorunlarına da çözüm bulmak, demokrasi ve özgürlük sorunları kadar halkın sosyal sorunlarına da çare olmak, toplumcu siyasetin olmazsa olmazlarıdır. Bu nedenle bu konularda uygulanabilir projeler geliştirilmelidir. Devletin genelde tüm Türkiye halkları, özelde de Kürt halkı üzerinde uyguladığı 'açlıkla terbiye etme' siyasetinin Kürt toplumunu iradesizleştirerek, Özgürlük hareketinden koparma amaçlı olduğu unutulmamalıdır. Kürt halkının öz yeterliliğe dayalı demokratik komünal ekonomisini geliştirmek ve kapitalizmin oluşturduğu bireyci, kendisinden başka hiçbir şeyi düşünmeyen pazar zihniyetine karşılık, yardımlaşmayı ve dayanışmayı esas alan zihniyeti oluşturmak, bunu kendi programına yedirmek, özgür ve iradeli bir topluma giden temel bir strateji olarak ele almalıdır. Bu nedenle yerel yönetim örgütlülüğü olan belediyeciliğin, toplumsal kuruluşa dayalı bir organizasyona kavuşmaması, toplumsal kuruluş çalışmalarının oturmasının önündeki temel engel olmaktadır. Kendisini halk meclislerine dayandıran, halkın kararlaşmalarını, taleplerini kendi karar ve talepleri haline getiren bir belediyecilik anlayışı, özgür belediyeciliğin kendisi olmaktadır. Sadece hizmet belediyeciliğini esas alarak çalışmalarını yürütmesi sürece cevap vermeyecektir. Bu nedenle halkın ekonomik ve alt yapı sorunlarıyla ilgilendiği kadar, siyasal sorunlarının çözümüne de öncülük edebilmelidir.

Kürt demokratik siyaseti üzerinde geliştirilmeye çalışılan oyunlara karşı Kürt halkının özgür iradesi olan Önderliğimizi ve hareketimizi açıktan sahiplenmek kadar, aynı zamanda yeni paradigmanın içerdiği demokratik konfederalizm gerçekleştirilerek, Kürtler üzerinde oynanan oyunlar boşa çıkartılacaktır.

“KENDİNİ SAVUNMAYI BİL”

HALK SAVUNMA KOMİTESİ

Önderliğin geliştirmiş olduğu yeni paradigmanın temel değişim noktalarından birisi, zor ve şiddet kavramlarına yüklenen anlamın yeniden formüle edilmesidir. Bu paradigmaya uygun pratiğin ilk adımları da o güne kadar halk özgürlük hareketi adına mücadele eden, şiddet güçleri olan askeri güçlerin zoru ve şiddeti uygulamayı sınırlandırmaları, kendilerini çatışma sahalarının dışına çekmeleri ve silahların susturulması biçiminde geliştirildi. Önderliğin yeni paradigmasının ilk pratik adımı, 2 Ağustos 1999 geri gekilme kararıdır. Daha öncesinden geliştirmiş olduğu 1 Eylül 1998 ateşkes sürecini uzatması ve sürdürmesi de yeni sürecin temel dönüşüm adımlarıydı. Daha sonraki süreçte gelişen bütün çalışmalar ve çabalar, kendini bir savunma gücü olarak örgütleyen Özgürlük hareketinin, bütün alanlarda olduğu gibi silahlı bir tarzda varlığını koruduğu gerilla sahasında de yeniden örgütlendirmesi, değiştirip dönüştürmesi ve meşru savunma savaşını yeniden örgütlendirmesi temelinde gerçekleşti.

Yeni paradigmanın temel bir noktası da meşru savunma stratejisi temelinde gerçekleşen değişimdi. Halk adına yürütülen mücadelelerin devlete karşı geliştirmiş oldukları direnişlerinde kaybettikleri temel nokta, zor ve şiddet olgusunu savunma temelinde de olsa, sistemin araç, yol ve yöntemleriyle gerçekleştirmeleridir. Hatta bu hareketlerin hedefleri de egemenlikli sistemin hedeflerinin sınırlarını aşamıyordu. Bu hareketlerin yozlaşmaları, sapmaları ve giderek karşısında mücadele ettikleri sisteme benzeşerek, sonuçta bir biçimde ya devletleşmeleri, egemen hale gelmeleri ya da mevcut egemenlikli sistem içerisinde erimekten kendini kurtaramamalarının temel bir nedeni, zor anlayışlarıdır. Her ne kadar askeri ve siyasi anlamda bazıları zafer kazanıp iktidar haline gelseler de zor ve şiddeti anlama ve uygulama biçimleri egemenlikli zor sisteminden çok farklı olmadığı, bu sistemi o noktada aşamadıkları için, sistemin kendisi haline gelen, sistemi besleyen bir konuma düşmekten kendilerini kurtaramadılar.

Önderliğin geliştirmiş olduğu meşru savunma stratejisi temelindeki yeni paradigmasının sistemi temelden aşma noktalarından biri, zor ve şiddet olgusunu egemenlikli sistemin dışında yeniden anlamlandıran ve örgütlendiren bir tarzda formüle edebilmiş olmasıdır. Yedi yıldır, meşru savunma stratejisinin anlaşılması ve pratikte uygulanması için çok yoğun bir biçimde tartışılmakta ve bu yönlü değişim dönüşüm önemli düzeyde kendisini örgütlendirmiş bulunmaktadır. Bu örgütlenmenin üzerinde oturduğu bir bilinç var. Bu bilinç, daha önceki klasik zor ve şiddet anlayışını aşmaya dönük bir tarzda derinleştirilmeye çalışılmaktadır.

PKK'nin temel karakteri, yoğun saldırı ve imha altında bulunan bir halkın, son meşru savunma refleksi olarak ortaya çıkmasıyla bağlantılıydı. Kürt halkı kendisini ifade edecek başka bir alan bulamadığı için, PKK ile zor ve şiddet temelinde kendisini ifade etmek durumunda kaldı. Daha sonraki süreçlerde de çok yoğun saldırılar ve imha tehditlerinin gelişmesi, PKK'yi kendisini şiddet temelinde savunmak zorunda bıraktı. Bu da zor ve şiddet olgusunun giderek çok fazla kullanılması noktasına götürdü. Bu nokta, hareket içerisinde giderek yozlaşma yaratacak ortamı belirleyen önemli bir unsur oldu. Önderlik tarafından fark edilip buna müdahale edildi. Kürt egemen sınıflarının içimizdeki yansımaları olan sınıf etkileri, fetişleştirilen zor ve şiddet anlayışlarını kendi çıkarları doğrultusunda örgütleyerek, çetecilik biçiminde güç haline gelmeye başlayınca, buna karşı yoğun tedbirler alınmaya ve mücadele edilmeye çalışıldı.

HPG Kürt halkının meşru savunma gücüdür

PKK'nin yaşamış olduğu bütün zorlanma ve sıkıntılarının temelinde bu vardı. Bu konuda alınan idari ve pratik tedbirler, Önderliğin yoğun müdahaleleri, istenilen düzeyde sonuç alamadı. Bu konuda tedbirlerin sonuç almamasının temel nedeni, PKK'nin şiddeti ve zoru tanımlamasında, klasik zor teorilerinin dışına çıkamamış olması yatmaktaydı. Aslında Önderliğin son noktada fark ettiği, çözümlediği ve aştığı temel handikap, zor ve şiddet olgularının doğru çözümlenmesidir. Dolayısıyla geliştirilen bütün paradigmal değişim dönüşümün özünde, zor ve şiddet kavramlarının doğru tanımlanması vardır. Kaldı ki hareket olarak da son yıllarda bütün tartışmalarımız, sistemin saldırıları karşısında halkımızı ve kendimizi nasıl savunabileceğimiz, bu savunmanın yol, yöntem ve araçlarının devlet ve sistem dışında hangi tarzda formüle edilebileceği, örgütlendirilebileceği ve harekete geçirilebileceği noktasında geliştirildi.

Önderlik, başından itibaren, eski zor anlayışının aşılmasının, kendini bütünüyle sisteme teslim etmek anlamına gelmediğini; tam tersine, sistem karşısında kendimizi daha iyi savunabilmenin yol, yöntem ve araçlarını geliştirebilme anlamına geldiğini defalarca ifade etti. Sistem karşısında, felsefi olarak kendini tanımlamanın esasına *'kendini bil'*i koyarken, sistem karşısında varlığını devam ettirmenin temel şiarı olarak da *'kendini savunmayı bil'* sloganını koydu. Savunmalarında ve bütün görüşme notlarında belki de yüzlerce defa, neredeyse her sözünün başında, meşru ve öz savunmanın gerekliliğine, devlete ve sisteme asla teslim olmanın gerekliliğine vurgu yaptı. Hareketi en çok uyardığı konu da buydu.

Önderlik hakkında geliştirilen 'bu bir teslimiyet midir, devlet ve sistemle bütünleşme midir?' yönündeki ithamlara da Önderlik, teslimiyetin asla kabul edilmediği, edilmeyeceği ve edilmemesi gerektiği; devlet ve sistem karşısında kendini savunmanın yeni yol, yöntem ve araçlarının geliştirilmesi gerektiğine dikkat çekerek, felsefi, ideolojik savunma yaptı. Dışarıdan birileri, Önderliğin bu duruşunu bir teslimiyet, devletle uzlaşma, bütünleşme tarzında anlamak istedi, içimizde de bu yönlü anlayışlar gelişti. Bunun sonucunda da tasfiyeci bir çizgi olarak kendisini dışa vuran, giderek ajan provokatör bir tarzda ihanetle bütünleşen eğilim ve anlayışlar ortaya çıktı. Bunlar Önderliğin meşru savunma ve öz savunma çizgisini doğru anlamadıklarından dolayı bu noktaya gelmişlerdir.

Yine meşru savunmanın askeri çizgisi temelinde HPG'nin yeniden örgütlendirilmesi, bütün bu alanlarda kendisini devletin zoru, şiddeti ve baskısı karşısında nasıl savunabileceği noktasında yoğun tartışmalar yürüttük. KKK sistemiyle, halkın, devletli toplum sistemi dışında, kendi demokratik komünal sistemini demokratik konfederalizm tarzında geliştirmesinin anlayış, bilinç ve örgütlendirilmesi, giderek bunun kurumları yaratılmaya çalışıldı. Gelinen aşamada bu bilincin edinilmesinde, bu kurumlaşmaların örgütlendirilip yaratılmasında önemli bir mesafe kat edilmiştir. 2004 ve 2005 yılı, yaşanan sapma ve tasfiyeci eğilimlerin önemli oranda bertaraf edildiği, Önderliğin çizgisine uygun demokratik konfederal sistemin geliştirildiği bir süreç oldu. Halkın meşru savunma gücü olan HPG içerisinde, klasik komuta anlayışından kaynaklı eski zor, şiddet anlayışlarının bir devamı, kalıntısı olarak kendisini var eden yanlış yaklaşım ve anlayışlar belli oranda etkisizleştirilip, Önderliğin yeni meşru savunma çizgisi temelinde örgütlenmelere gidildi. Buna uygun yoğun bir eğitim süreci gerçekleştirildi. Önderliğin savunmaları ekseninde oluşturulan eğitim çalışmalarıyla, anlayış, zihniyet, giderek alışkanlık ve pratik düzeyde belli bir mesafe kaydedilmiştir.

Değişimin gerilladan başlatılması bir zorunluluktu

Meşru savunma stratejisinin örgütlendirilmesi HPG merkezli gelişse de giderek, mücadelenin yayıldığı bütün sahalarda örgütlendirilmesi gereken stratejik bir yaklaşımı esas alıyordu. Gerilla, sürekli imha tehdidi ile karşı karşıya olduğundan, doğal olarak meşru savunmanın en yoğun uygulandığı saha olması gerekiyordu. Değişimin, örgütlendirilme ve bilinçlenmenin gerilladan başlatılması bir zorunluluktu. Bu noktada, değişim dönüşümlerle edinilen bilinç düzeyinin gerilladan halka taşırılması, halkın bu eksende bilinçlendirilip, örgütlendirilmesi, işin doğası gereğidir. Bunun bir gereği olarak da gerilla, kendi içerisinde geliştirmiş olduğu örgütlülüğü, birebir halkın savunması gereken alanlara taşımanın yol, yöntem, araç ve örgütlendirmelerini geliştirmeye çalıştı.

Bu çalışmalar, bir yönüyle demokratik serhildan örgütlendirilmesinin geliştirilmesi, bunun temel taktik haline getirilmesiyken; diğer yandan da özel kuvvet tarzında, sistemin yönelimlerini karşılayabilecek, onlara cevap verebilecek örgütlemelerle geliştirilmeye çalışıldı. Bu noktalarda yetersizlikler yaşansa da aslında bunun örgütlenme mantığı ve zihniyeti önemli oranda oluşturulmuş durumdadır. Ama bunun derinliğine oturtulup, bütün halka mal edilmesi noktasında hala büyük yetersizlikler vardır. Önderliğin *'Bir Halkı Savunmak'* adlı eserini HPG'ye ithaf etmesi, HPG'ye yüklenen bir misyondu aslında. Bu, Önderlik ideolojisinin meşru savunma esasına dayalı yaklaşımının, öncelikle HPG tarafından bilince çıkarılması, kavranılması ve halka taşırılmasında HPG'nin görevlendirilmesi anlamına geliyordu. Burada anlayış ve yaklaşım düzeyinde ciddi bir sorun olmasa da bunun pratikleştirilmesi noktasında ciddi sorunların yaşandığı rahatlıkla belirtilebilir.

KKK sistemi, kendi anayasasında meşru savunma ve öz savunmayı tanımladığı, bu doğrultuda kendi çalışma ve örgütlenme çerçevesini belirlediği halde, bunun gereklilikleri henüz yeterince yerine getirilmemiştir. Öz savunma ve meşru savunma anlayışı, özünde stratejinin ve ideolojinin aynı yönünü ifade etmektedir. Her ne kadar meşru savunma güçleri, meşru savunma çalışmaları HPG ile birlikte ifade edilse ve halkın savunma kuvvetleri olarak HPG bu konuda temel misyonu üslense de meşru savunma ve öz savunmanın özü; halkın her alanda bizzat kendisini savunabilecek mekanizmaları yaratmasıyla gerçekleştirilebilir.

Gelinen aşamada, KKK sistemi içerisinde oluşturulan konfederal örgütlenmelerin kendi bünyelerinde öz savunmanın gereklerini yerine getirmediği, halkın henüz yeterli bir öz savunma örgütlülüğüne kavuşturulamadığı görülmektedir. Yine halkın kendi kendisini korumasının biçimi olan öz savunma çalışmalarını çok sağlıklı bir tarzda örgütlendirildiği, istenilen düzeye getirildiği halen söylenemez. Bunun bazı temel nedenleri var; birincisi, bunun örgütlenme mantığı ve zihniyetinin henüz yeterince anlaşılmamış olmasıdır. İkincisi ise bu alanda görevlendirilen kadronun, işin örgütsel ve ideolojik yönünden ziyade, askeri eylemsel yönünü ön planda tutmasıdır.

Bu alanda görevlendirilen kadronun yeterli bir ideolojik bilince ve örgütsel tecrübeye sahip olmaması, birçok sorunun yaşanmasını beraberinde getirmektedir. Mevcut öz savunma çalışmaları eskinin klasik milis örgütlenme tarzını aşamadığı gibi, bu alanda çalışma yürüten kadro da daha çok 'pratikçi' yönü ön planda olan, savaş tecrübesi olan, halkla ilişkileri kendine göre düzenleyen bir anlayış ve zihniyeti temsil etmektedir. Bu alandaki kadronun ideolojik donanımının yetersizliği, çalışmanın uzun vadede yozlaşması ve bozulmasının önünü açık tutmaktadır. Son dönemde öz savunma çalışmalarında bazı alanlarda yaşanan tasfiyeler, kaçışlar, bu alandaki kadroların o çalışmada çok fazla ön plana çıkarılmış olması nedeniyle çalışmayı oldukça zor durumda bırakmaktadır.

Bu konuların temelli çözümü ise meşru savunma ve öz savunma anlayışının yaratılmak istenen KKK sisteminin merkezinden örgütlendirilmesi, yönlendirilmesi ve denetlenmesi ile gerçekleşebilir.

KKK sistemi, halkın bütün alanlarda baştan tırnağa öz örgütlülüğe kavuşturulması anlamına gelmektedir. KKK ile, egemenlikli devlet sisteminin dışında, bütün sorunlarını kendisi çözebilen, örgütlü, alternatif bir toplumsal gerçeklik yaratılmaya çalışılmaktadır. Bir zor ve baskı sistemi olan egemenlikli devlet sistemi karşısında, kendi savunma sistemini oluşturamayan herhangi bir halkın, bırakalım sistem karşısında alternatif olmayı, en sıradan basit haklarını bile koruyabilmesi mümkün değildir. Kaldı ki bu, Kürdistan gerçekliğinde; tamamıyla işgal ve istila altında bulunan, günlük olarak inkar ve imha siyasetinin çok yoğun ve şiddetli bir tarzda dayatıldığı bir gerçeklikte hiç mi hiç mümkün değildir.

KKK sistemi oturtulmak isteniyor ve sistem karşısında toplumun ihtiyaçlarına cevap vermek istiyorsa; öncelikle yoğun imha, inkar tehdidi ve dayatması altında yaşayan halkın kendi kendisini savunabilecek mekanizmaları yaratması gerekmektedir. Önderlik, bunları ideolojik ve teorik olarak öngörmüş, aslında sistemin kendi program ve planlamasında da bunun çerçevesi oluşturulmuştur. Ancak örgütlenme sahasına geçtiğinde, bunun kadrosunu yaratması, topluma taşırılması, toplumun bu tarzda örgütlendirilmesi noktasında ciddi sorunlar olduğu görülmektedir.

KKK sisteminin kendisini örgütlemesi, mahalle, köy, sokak komünlerinden demokratik konfederal örgütlenmenin merkezi ve idaresi olan KONGRA GEL'e kadar geniş ve çok boyutlu bir örgütlenmeyi öngörmektedir. Bu sistemin içerisinde öz savunma

“Öz savunma ve meşru savunma anlayışı özünde, stratejinin ve ideolojinin aynı yönünü ifade etmektedir. Her ne kadar meşru savunma güçleri, meşru savunma çalışmaları HPG ile birlikte ifade edilse ve halkın savunma kuvvetleri olarak HPG, bu konuda temel misyonu üslense de meşru savunma ve öz savunmanın özü; halkın her alanda bizzat kendisini savunabilecek mekanizmaları yaratmasıyla gerçekleştirilebilir”

çalışmalarının nasıl örgütlendirileceği noktasında yürütülen tartışmalar, Önderliğin perspektif olarak koyduğu özerk örgütlenme esası üzerine oturtulmuştur.

Meşru savunma ve öz savunma bilinci geliştirilmelidir

Özerk örgütlenme de yanlış yorumlanmamalıdır. Özerk örgütlenme kimi zaman sanki sistemin dışında, sistem içerisinde çok ciddi yeri olmayan bir çalışmaymış gibi ele alınıyor. Bu, yanlış bir yaklaşımdır. Tam tersine, bütün çalışmaların merkezine öz savunma ve meşru savunma oturtulabildiği oranda çalışmaların güvenceye kavuşturulması ve süreklileştirilmesi mümkün olabilecektir. Özerklik ise, devlet alanına, devletin denetim ve egemenlik alanına yönelik yürütülen demokratik ve siyasal mücadeleyi bir nevi yasal çerçevenin içerisinde tutmanın bir gerekliliği olarak oluşturuluyor.

Sivil toplum çalışmaları, olabildiğince militarizasyondan arındırılmış bir zihniyetle, bir pratikle ancak gerçekleşebilir. Özerklik, bu ikisinin iç içe geçirilmesinin gereği olarak ortaya çıkan bir yaklaşımdır. Tabii sivil toplum demek, tamamıyla kendi savunmasını başkalarının ellerine bırakmış, kendi savunmasını sürekli dışarıdan bekleyen bir örgütlenme tarzı değildir. Tam tersine, sivil toplum, devletin zor ve şiddet dayatmaları karşısında kendi savunmasını çok güçlü oluşturabildiği oranda sistem dışı bir toplum olarak varlığını gerçekleştirebilir, koruyabilir ve sürekliletirebilir.

Meşru savunma anlayışını bunun üzerine oturtmaya çalışan KKK sistemi de bütün çalışma alanlarında bunun gerekliliklerini yerine getirebildiği oranda sağlıklı bir örgütlenme olarak varlığını devam ettirebilir. Eğer öz savunma halkın içerisinde örgütlendirilecekse; bunun en alt birimlerinden, en üst temsil organlarına kadar örgütlendirilip bir sisteme kavuşturulması gerekiyor. Mevcut durumda, HPG tarzında özerk bir örgütlenme olan askeri örgütlenmenin bütün öz savunma mekanizmaları içerisine oturtulması çok fazla gerçekçi değildir. Ya da ikisinin iç içe ele alınması da çok fazla doğru değildir. Şu anda yürütülen öz savunma çalışmaları çoğunlukla HPG bünyesinde, bir yerde HPG'nin ihtiyaçlarına göre örgütlendirilmektedir. Bu, çok fazla doğru değildir. KKK sistemi içerisinde HPG'nin yeri konulurken, aslında kendi varlığını korumak isteyen bütün KKK organlarının HPG'yi sürekli besleyen, büyüten ve geliştiren bir tarzda olması gerekiyor.

Bunu, HPG'yi kendi içerisinde özerk bir örgütlenme olarak gerçekleştirerek yapmak durumundadır. Ancak halkın öz savunmasını gerçekleştirecek yerel savunma organlarını; bir güvenlik sorunu haline gelmiş devletin kolluk kuvvetleri, sivil militarist güçleri, rantçı güçleri karşısında savunmasını yapabilecek organlarını da oluşturması gerekiyor. Bu, saldırılar kapsamlılaştığı, çok şiddetlendiği dönemlerde HPG ile birlikte gerçekleştirebilecek bir savunmayken; günlük savunmanın mutlak silahlı ve şiddet tarzında olmasının gerekmediği koşullarda, sivil savunma kuvvetlerinin ve sivil savunma mekanizmalarının da oluşturulması gerekiyor. Bunların hepsi, imha dayatması karşısında ortak hareket edebilecek, bütün bir toplumu koruyabilecek bir perspektifle oluşturulmak durumundadır.

Bu noktada yaşanan temel sorun, meşru savunma ve öz savunma bilincinin yeterli düzeyde oturtulmamış olmasıdır. Dolayısıyla KKK sisteminde öz savunmaya ilişkin yapılacak en öncelikli çalışma, halkı bu konuda eğitecek, bilinçlendirecek, perspektif oluşturacak bir eğitim çalışması ve merkezinin oluşturulmasıdır. Bu eğitim merkezi de HPG bünyesinde olacak bir çalışma değildir. HPG daha çok profesyonel askeri yönü ve çalışması ön planda olan ve bunun gerekliliklerine göre örgütlendirilmiş bir yapılandırmadır. Bu eğitim çalışmalarının Halk Savunma Komitesi içerisinde örgütlendirilmesi daha uygun olacaktır. Bunun için de hem KKK sisteminin bütününde bu bilincin yaratılmasına dönük seferberlik tarzında bir bilinçlendirme sürecinin başlatılması hem de bunu merkezi olarak sürekli kılacak, denetleyecek, bunun gerekli mekanizma ve kadrolarını yaratacak bir karargahlaşmaya gidilmesi gerekmektedir. Bu karargahlaşma da Halk Savunma Komitesi bünyesinde Öz Savunma Karargahı tarzında örgütlendirilerek gerçekleştirilebilir.

İşin bir yönü bilinç ve kadro yaratma boyutuyken, diğer boyutu devletin yönelimlerinin hangi düzeyde olduğu, bu yönelimlerin kimler tarafından gerçekleştirildiği, anı anına, günü gününe bunların hangi yol, yöntem, araç ve biçimlerle gerçekleştirildiği hakkında ciddi bir bilgi akışının sağlanabilmesidir. Dolayısıyla sistemi ve sistemin saldırılarını günlük olarak takip eden, sistemin şiddet mekanizmalarını; toplum içerisinde toplumu sindiren, bastıran unsurlarını açığa çıkaran, bu konuda gerekli tedbirleri alan bir mekanizmanın da oluşturulması gerekiyor.

Sistem, özellikle sivil toplum ve demokratik siyaset alanında çalışma yürüten kadro ve halka karşı kendi zor, baskı ve denetim aygıtlarını oluşturmaktadır. Bu aygıtları çözebilen, bu aygıtlar karşısında kendi mekanizmalarını oluşturabilen bir örgütlülüğün gerçekleştirebilmesi için de sistemin bu yönlü çalışmalarını enforme eden bir merkezin oluşturulması gerekiyor. Bu enformasyon, klasik istihbarat tarzında gerçekleştirilecek bir çalışma ile yürütülemez. Bütün KKK sistemi içerisinde, devletin yönelimlerini, devletin bu konudaki mekanizmaları hakkında yoğun bilgi akışı sağlayacak bir mekanizmanın oluşturulması gerekiyor. Bilgi Biriktirme ve Ayıklama Merkezi olarak adlandırabilecek böyle bir çalışma, öz savunma çalışmasının temel ayaklarından birisi olarak Öz Savunma Karargahı bünyesinde oluşturulmak durumundadır.

Böyle bir bilgi enformasyon merkezi, sadece bilgileri toplayan, istihbari bilgi toplayan ve bu konuda gerekli tedbirleri alan bir çalışma değil, günlük olarak devleti takip eden, devlet karşısında halkın nabzını tutan, yine gerek halk içerisinde gerekse devlet yönelimli nedenlerden ortaya çıkan tahribatları giderменin perspektifini de oluşturan bir merkez olmak durumundadır. Hareketin kendi içerisinde de çeteci eğilimleri deşifre edecek, bunlar karşısında gerekli yaklaşımın perspektifini oluşturabilecek böyle bir çalışma, meşru öz savunma çizgisinin oturtulması açısından hayati önemdedir. Kaldı ki hareketin geleneği böyle bir çalışmanın bütün mekanizmalarını oluşturabilecek bir zemine sahiptir. Güçlü bir rapor talimat ve bilgilendirme, halktan kadroya, kadrodan örgüt merkezine yönelik bir bilgi yaratma geleneğimiz var.

Öz savunma demek örgütlülük demektir

Halkla iç içe olmamızın getirmiş olduğu yoğun enformatif çalışma zemini vardır. Bu çalışma zeminlerinin bir mekanizmaya kavuşturulması çok zor olmayacaktır. Sorun bunun merkezi bir tarzda örgütlendirilmesidir. Elde edilen bu bilgileri derleyen, ayıklayan ve ona uygun tedbirleri geliştiren bu merkez, daha önceden Önderliğin öngördüğü Hakikatleri Açığa Çıkarma ve Adalet Komisyonları'nın işlevini görecek bir çalışmayı da örgütlendirebilir. Gerek devletten, gerekse hareketin kendi içerisinde bu yönlü yanlış yaklaşımları, eğilimleri deşifre eden ve bunun gerekli tedbirlerini oluşturabilecek mekanizmaların da oluşturulması gerekiyor. Zira halkın adalet duygusunun en çok zedelendiği alanlardan birisi de bu noktada yaşanan yetmezlikler ve sapmalardır.

Öz savunma çalışmasının üçüncü bir ayağı da örgütlenme ayağıdır. En merkezi örgütlenmeden, en alt örgüt birimine kadar bütün çalışmalar içerisinde öz savunmayı örgütleyen birimlerin, kadroların oluşturulması, öz savunmanın esası ve özüdür. Öz savunma demek, bir yerde örgütlülük demektir. Öz savunma çalışmalarını normal bir sivil toplum çalışması ya da ekonomik, sosyal, kültürel örgütlenme tarzında ele alamayacağımıza göre; öz savunma birimlerinin ve örgütlerinin gerekliliklerine uygun kadrolar ve örgütlenmeleri yaratacak mekanizmaların oluşturulması gerekmektedir. Bunun, en alt komün biriminden en üstteki meclis iradesine kadar halkın öz savunmasıyla ilgilenen, öz savunma örgütlenmesini gerçekleştiren, bu örgütlenmeyi gerçekleştirirken de diğer örgütlenme ve çalışma sahalarını zorlamayacak bir tarzda yürütülmesi gerekiyor.

Hem örgütlülüğün sürekli kendini büyütüp beslemesi hem de sürekliliğini koruyabilmesi açısından örgütlenme çalışmaları merkezi ve planlı bir tarzda ele alınmalıdır. Yine öz savunma meşruiyeti esas aldığından ve kimi zaman yasallığın dışına çıkabilen, çıkmayı gerektirebilen bir karaktere sahip olduğundan dolayı, legal çalışmalar ile bu yönlü çalışmaları birbirine karıştırmayacak bir örgüt ve örgütlenme mekanizması ve anlayışı oluşturulmalıdır.

Bu çalışma, bütün çalışmaların merkezinde ve içinde yer alacak, ama aynı zamanda diğer çalışmalara zarar vermeyecek bir özerklik karakterini de korumak durumundadır. Herhangi bir birim içerisinde, öz savunma örgütlenmesini gerçekleştiren kadronun veya birimin bütün örgütlerle ilişki içerisinde olması, ama öz savunmayı şiddetli bir tarzda uygulamanın örgütlülüğünü, özellikle silahlı örgütlülüğünü onların dışında tutması gerekiyor. Yani hem hepsinin içinde hem de hepsinin dışında bir örgütlülüğün yaratılması gerekiyor. Bu da çok profesyonel bir örgütlenme zihniyeti ve kadro donanımının gerekliliğini bir görev olarak önümüze çıkarmaktadır.

Dolayısıyla öz savunma örgütlenmesi, herhangi bir alanda örgütlenme yapan kadronun yapabileceği bir çalışma değildir. Diğer çalışmalara zarar vermeden, hem sürekliliğini ve varlığını koruyan hem de diğer bütün çalışmaları gerektiğinde kendisi etrafında harekete geçirebilecek etkinlikte, yetkinlikte ve güçte bir örgütlenme gücünü temsil etmesi gerekmektedir. Bu da ancak merkezi bir karargah çalışması bünyesinde gerçekleştirebilecek bir çalışmadır.

Çalışmanın üzerine oturulacağı dördüncü ayak ise eylem ve taktik alanında perspektif oluşturabilecek mekanizmaların yaratılmasıdır. Yani bilinçlenmiş, örgütlendirilmiş bu mekanizmaların, günlük eylem ve taktik hattını belirleyecek, hayata geçirebilecek bir perspektife sahip olması gerekiyor. Eylemler çok boyutlu olacağından dolayı, bu çalışmalar çok yönlü kadroyu örgütlemeyi gerekli kılmaktadır. En profesyonel şiddet eylemlerinden Serhildanı Koruma Birlikleri'ne, halka yönelik geliştirilen şiddet karşısında halkı koruyabilecek, hatta halkın günlük asayiş sorunlarını bile çözebilecek savunma mekanizmalarını temsil edebilecek bir eylem sahasının oluşturulması gerekiyor.

"Öz savunma örgütlenmesi, sadece alanlarda örgütlenme yapan kadronun işi değildir. Diğer çalışmalara zarar vermeden, hem sürekliliğini ve varlığını koruyan hem de diğer bütün çalışmaları gerektiğinde kendi etrafında harekete geçirebilecek etkinlikte, yetkinlikte ve güçte bir örgütlenme gücünü temsil etmektesi gerekmektedir. Bu da ancak merkezi bir karargah çalışması bünyesinde gerçekleştirebilecek bir çalışmadır"

Bu eylem sahasında eylemi gerçekleştirecek olan kadronun yönlendirilmesi, günlük olarak yaratılması ve sürekli kılınması da ancak merkezi bir çalışmayla yapılabilir. Bu anlamda dördüncü ayak, eylem ayağıdır. Eylem ayağı da bir yönüyle gerillayla bağlantı içerisinde; gerillanın meşru savunmayı şiddetli bir tarzda, savaş tarzında uygulamak zorunda kaldığı zamanlarda onu tamamlayabilecek bir zihniyete hazırlanmalıdır. Diğer taraftan da günlük güvenlik sorunlarını, asayiş sorunlarını da cevaplayabilecek çalışmaların perspektifine sahip olmalıdır.

Bu dört ayak üzerine oturulmuş çalışmanın içinde örgütlendirileceği merkezi yapılanma, elbette KKK sistemi içerisindeki mevcut meşru savunma mekanizmaları ile bir bütünlük arz etmek durumundadır. Ama çalışmanın özgünlüğü, çok boyutluluğu, çok yönlülüğü ve hayatiyeti, kendi merkezi örgütlenmesini gerekli kılmaktadır. Bugüne kadar, meşru savunma çalışmaları, öz savunma çalışmaları, Halk Savunma Komitesi bünyesinde örgütlendirilmeye çalışıldı. Ama çoğunlukla HPG çalışması olarak örgütlendirildi. Yine öz savunma çalışmaları da HPG bünyesinde örgütlendirildi. Ama gelinen aşamada, özellikle 2006 yılı itibariyle, önümüzde çok yoğun bir savaş gündeminin bulunduğu dikkate alındığında, bu çalışmaların farklı bir merkezden, kendi merkezinden, karargahından örgütlendirilmesi gereği vardır.

Bu karargah yine Halk Savunma Komitesi bünyesinde örgütlendirilebilir. Kaldı ki Halk Savunma Komitesi de sadece HPG'yi yönetip yönlendirmek değil, aynı zamanda halkın bütün savunma ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir role sahiptir. Bu yönlü çalışmaların geliştirilip oturtulmasında, bugüne kadar yaşanan yetersizliklerin temelinde meşru savunma anlayışının yeterince oturtulmaması vardır.

Bu noktada Halk Savunma Komitesi'nin her ne kadar bazı çalışmaları olmuşsa da henüz bu çalışmaları yeterince örgütlediği, kendi mekanizmalarını oluşturduğu söylenemez. Öz savunma çalışmalarının belirtilen tarzda örgütlendirilmesi, oturtulması, aynı zamanda Halk Savunma Komitesi'nin kendi gerçek rolünü oynamasının da önünü açacaktır. Bunun için belli bir alt yapı, kadro birikimi, zemin de oluşturulmuştur. Bu zemin üzerinde bir örgütlenme çalışmasının geliştirilmesi, acil bir görevdir. Bu aciliyetin temeli hem halkın ve kadronun buna hazır olması hem de düşmanın inkar ve imha siyasetinin giderek şiddet tarzında kendini dayatması ile bağlantılıdır.

2006 yılı, bu anlamda hem meşru savunmanın bir üst boyutta, ikinci aşamada uygulandığı bir yıl olacak hem de çözümün çok yoğunca tartışılıp gündeme geldiği bir süreç olacaktır. Bu iki ihtiyaca da cevap verebilecek çalışma, iki durumda da halkın savunulmasını sağlayacak gerekli mekanizmaların yaratılmasıyla ancak çözülebilir. Bu mekanizmaların oluşturulmasından sorumlu olan Halk Savunma Komitesi, önündeki bu görevlere cevap verme açısından bu yönlü çalışmaları giderek oturtmaya çalışmaktadır.

Yine yaşanan bir pratik süreç vardır. Bu pratik süreçten çıkarılan derslerin gereği olarak, öz savunma çalışmalarının kapsamı belirlenmiştir. Yaşanan yetersizliklerden çıkarılan sonuçlar vardır. Bunların en önemlilerinden birisi de HPG çalışması ve öz savunma çalışmasının doğru bir ilişki içerisinde ele alınması gereğidir.

Bu anlamda Halk Savunma Komitesi kendi bünyesinde merkezi bir öz savunma çalışmasının karargahını oluşturmayı öngörmektedir. Bu yönlü yürütülecek olan çalışmalar, her ne kadar Halk Savunma Komitesi bünyesinde örgütlendirilse de aslında KKK sisteminin temel bir sorunu olarak öngörülmek durumundadır. Kendini savunmayı ve korumayı, onun mekanizmalarını yaratmayı başaramayan bir halk gerçekliğinin ne demokrasiden, ne barıştan ne de sistem dışında kendi demokratik komünal sistemini yaratmasından asla bahsedemeyiz. Bu anlamda, meşru savunma ve öz savunma anlayışı, demokratik mücadelenin de vazgeçilmez bir gereği olarak ele alınmak durmandadır.

Belirtildiği gibi, bu çalışmaların hepsinin yürütülmesi sürecinde bunun ayrıntılarının belirlenmesi, projelerinin oluşturulması gerekmektedir. Yürütülecek bütün çalışmaların bu perspektif ekseninde oturtulması, çalışmanın geleceği açısından büyük önem arz etmektedir.

PKK sosyalizmi ısrarla savunmanın adıdır

Demokratik Konfederalizm Önderi Abdullah Öcalan değerlendiriyor

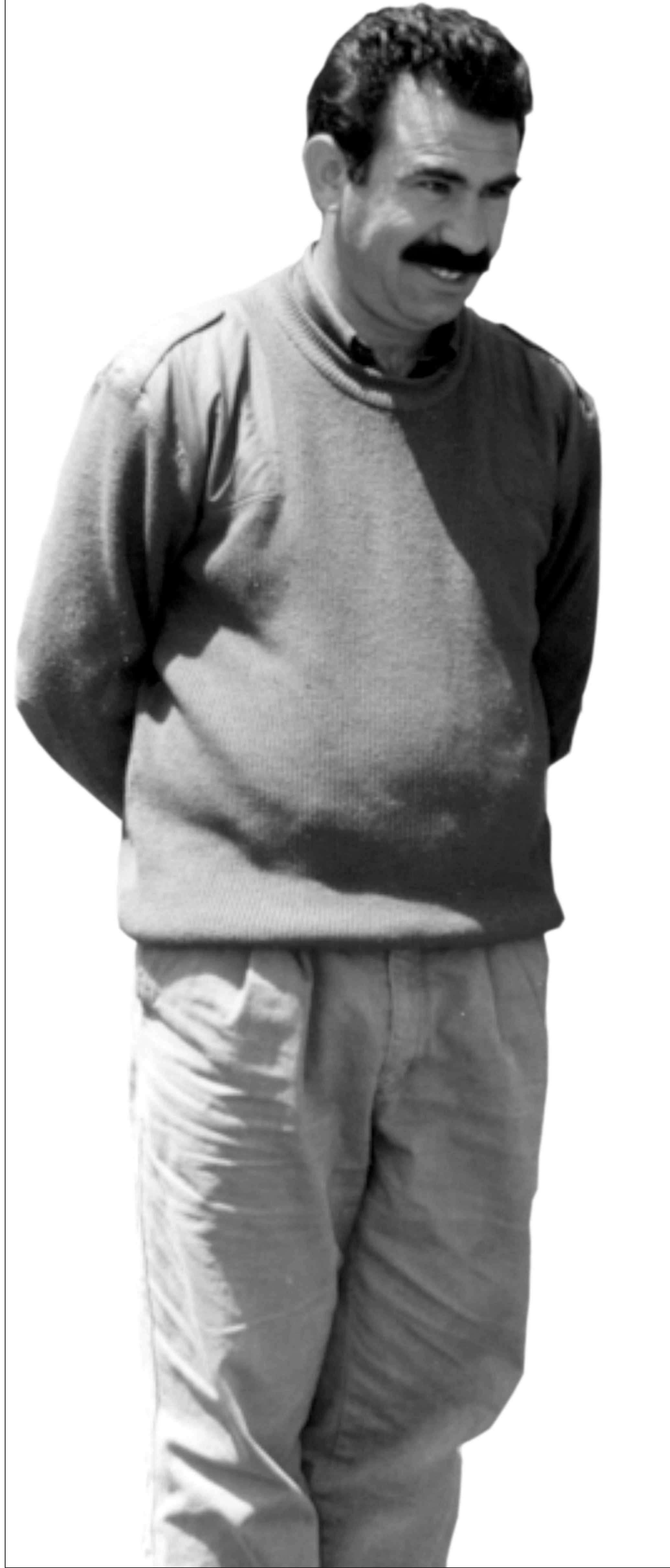
baştarafı 1'de

PKK, sadece ulusal toplumsal özelliğe çakılıp kalsaydı, değil 1980'ler sonrasına gelebilmek, daha o yıllarda dar bir mahalli grup olarak tükenmekten kurtulamayacaktı. PKK'yi kavramaya çalışıyoruz. Oluşumunda, çağdaş ideolojiler içinde bilime en yakın, hatta toplumsal gelişmenin bilimi diyebileceğimiz bilimsel sosyalizmi esas almıştır. Reel sosyalizme ikinci planda yer vermiş, ona daha çok eleştirisel yaklaşmıştır. Bunu yaparken, kendi ülkesinin ulusal, toplumsal özelliğine değer vermiş, buna alabildiğine bağlı kalmaya çalışmıştır. Tabii bütün bunları teorik düzeyde gerçekleştirirken; 1970'li yıllar, teorik inceleme, araştırma ve onun propaganda ile yayılma yılları olmuştur. Diğer yandan onun kurumlaştırılması, yani örgütlenmesine doğru yol alınmıştır.

1980'lere doğru geldiğimizde, artık sadece teorik doğrularla yetinmeyip, örgütsel, maddi, kurumsal bir ifade olmaya karar verme, hatta bununla da yetinmeme, giderek halkla bağlantısını sağlam kurmayı başarmıştır. Böyle olduğu içindir ki 1980'lere doğru geldiğimizde düzen, PKK'yi baş hedef olarak seçiyor. PKK tarihini iyi incelemek gerekir derken bu noktalara dikkat çekiyoruz.

PKK'nin şekillendirdiği insan, önemli oranda sosyalist insandır; ulusal insandır, halktan insandır. Ve bu da çağımızın sınırlı da olsa kendi örneğinde, PKK somutunda çözüme kavuşturulmasıdır. Partimizin içinde gerçekten büyük mücadeleler yaşıyoruz. Her gün bütün kadrolara, son yılların kapsamlı çözümlemeleriyle, ardı arkası kesilmeksizin derinleşerek oluşan gerçeği kavratmaya çalışıyoruz ve hala bu çaba bitmemiştir. Bunun nedeni de sosyalizmin dev gibi sorunlarının olmasıdır.

Sosyalizme tali bir biçimde bağlılık olmaz. Günümüzde, reel sosyalizm ve yaşanan tıkanıklık, sosyalizm değerlerinin adeta alt üst edilmesi bu gerçeği çok iyi göstermektedir. Buna karşı çözümü PKK'de yaşayacağız. PKK'de çözüm gücü olacağız. Yani bir bütün olarak sosyalizmi değerlendirecek, sosyalizmi bu temelde alternatif kılacak, onu savunacak, bununla da yetinmeyerek, onu örgütleyerek mevcut tıkanmalarda bir çözüm aracı olarak benimsetecek, onun için savaşımı sürdürecek bir noktayı ısrarla tutturacağız. Dünya genelinde içine girilen bunalıma bir çözüm gücü olma sorumluluğunu duyacağız. Yani 'biz PKK'yiz, sadece ulusal sorunla ilgileniyoruz' demek, durumu kurtarmaz. Daha fazla yapılması gereken, ulusal çapta da olsa, sosyalizmin çözüm gücü olmayı bilmektir. Bunda çok ısrar ediyoruz. Bunu gerçekleştirmeye çalışırken, son yıllarda kapsamlı kişilik çözümlemesi yaptık.

Neden buna ihtiyaç duyduk? Şunu söylemiştik: Sosyalist bireyi yaratmak çok önemli bir görev. Sosyalizm inşa edilirken, sosyalist bireyin kendiliğinden bir gelişme olarak oluşacağı sanılmıştı. Partiye program sunuluyor, partide çizgi kararlaştırılıyor, fakat o çizgiyi hangi kadro uygulayacak ve o kadronun kendisi nasıl geliştirilecek, işte bu yapılmıyor. 'Kendiliğinden olacak' deniliyor. 'Örgüte alınan adam, programı kabul etti mi, çizgiyi, taktiği de esas aldı mı, o, zaten sosyalisttir. İşleri o götürecektir' deniliyor. Ama böyle olmadığı, reel sosyalizmin öncü partilerinde ortaya çıkmıştır. Böylece militan sorununun halledilmediği anlaşılmıştır. Militan sorununun başlı başına çözümlenmek durumunda olan bir sorun olduğunu günümüz de iyice göstermiştir.

"İyi kadrolar olmadı mı programlar kararlar bir hiçtir"

Biz, militan çözümlemeyi niye bu denli geliştirdik? Toplumsal özelliklerimiz bizi buna mecbur etti. Kürt kişiliği bin yıldır düğüm düğüm olmuş bir kişiliktir. Çözmek zorundaydık, onun için yöneldik denilse de bence bu sınırlı bir yaklaşımdır. Daha da önemlisi, militan çözümlemeyi yapmak, sosyalist kişilikteki tıkanmayı görmek, onu aşmak ihtiyacını sürekli hissetmekten kaynaklanmıştır ve bu, uluslararası deneyimden daha fazla etkili olmuştur.

Türkiye'deki militanın sefaleti, bizi militanı çözümlemeye, alabildiğine ağırlık vermeye zorlamıştır. Yine sahte ya da içi boşaltılmış komünist partilerdeki parti üyeliğinin yozlaşması, hatta en yoz kişiliklerin bu komünist partiler içinde ortaya çıkması, bizi militan çözümlemeye itmiştir. Hiç şüphesiz ulusal, toplumsal özelliklerimiz de bunda son derece etkilidir, ama belirleyici değildir. Demek ki sosyalizmin sorunlarına kendi küçük çapımızda, PKK ölçeğinde cevap aramaya çalışırken, aslında genelde bir sosyalist tıkanmayı, bireyde kilitlenmeyi de çözmeye çalıştığımızı iyi biliyoruz.

Ulus çapında sosyalizmi kurdum dersin, parti çizgisine egemen kıldım dersin, ama militanı çözemezsen, doğru militanı bulamazsan bütün bunlar boşa gider. Aslında bu sorunlar görülmemiş değildir. Ustalar da sık sık, *"iyi kadrolar olmadı mı programlar, kararlar bir hiçtir"* der. Ama bu yetmiyor, daha fazlası gerekiyor. O da nedir? Bizzat militanı nasıl yetiştireceksin? Militan nasıl ortaya çıkacak? PKK deneyimi herhalde bu konuda en iyi, önde gelen bir okuldur.

Biz, insanla çok uğraştık, yani devrimin dış cephesi kadar, direkt düşmanla uğraşan cephesi kadar, hatta ondan kat kat daha fazlasını kendi içimizde yapmak zorunda kaldık. Buna çok mu istekliydik? Hayır. Gelişmek için bunun kaçınılmaz olduğunu gördüğümüz için yaptık. Kaçınılmazdı, çünkü sosyalizmin genel durumuna baktığımızda; herkes sosyalizmden rahatlıkla vazgeçebiliyor, sorunlarına kimse çözüm gücü olmak istemiyor. Ulusal, toplumsal koşullarımıza baktığımızda; herkes düğüm olmuş, kimse açımlanmak, çözümlenmek istemiyor. Bu durumda, böyle dönemlerde ilerlemenin kaçınılmaz koşulu o bireyi çözümlemektir. Sosyalistleşmeyen, uluslaşmayan, demokratlaşmayan kişiliği operasyona tabi tutmaktır, ameliyat masasına yatırmaktır. Ve bu, bizde iyi yapıldı. Görülüyor ki PKK'de gerçekleşen, aslında sadece ulusal toplumsal özellikli ihtiyaçlardan kaynaklanan bir gerçekleşme değil, genel çapta reel sosyalizmdeki bir tıkanmanın, ciddi bir engelin, yerine getirilmeyen bir görevin gerçekleştirilmesidir. PKK bu anlamda bir çözüm oluyor.

Sosyalist tipin şekillenmesi adına gerçekten sağlananları bir kez daha özetlersek, bunun öyle salt ulusal ya da sadece sınıfa dayalı bir çözümleme olmadığı anlaşılacaktır. Ve sadece askeri, siyasi bir görevi başarmak amacıyla da bağlantılı değildir. Daha fazlasını kapsıyor. Biz, günlük olarak savaşımımızda, eski din kitaplarında 'ideal insan, melek insan, evliya insan' denilen ve biraz da bize hikaye gibi gelen insanı yaratmaya çalıştık. Ortaya çıkartmaya çalıştığımız biraz da buna benzer bir insan. Yani çözüme ulaşmış insandır. Bir defa, kapitalizmin bütün değer yargılarına karşı aşama yapmış insandır. İşte bu, reel sosyalizmin oluşturduğu tipi de aşan bir insandır. Hele bizdeki yarı feodal, yarı kof burjuva diyebileceğimiz tipi de aşan bir insandır. PKK savaşını veren insan böyle bir insandır. Buna, aşama yapmak için gereksinim duyuldu. Bugün PKK'yi PKK yapan gerçek budur. Aynı zamanda gelişme sağlayabilmek için de yapılması gereken buydu. Yapmasaydık, kendi mücadele tarihimizden iyi biliyoruz ki gelişme olmayacaktı.

Sosyalizm adına dayatılan sosyal şovenizme karşı mücadele olmasaydı; ulusallık adına kaba, sahte bir milliyetçilikle mücadele olmasaydı; yine militanlık adına kaba, lümpen bir dayatmaya karşı mücadele olmasaydı, biz neyi halledecektik, neyi geliştirecektik? Bireyin özgürleşmesi, PKK'de çok yönlü bir eğitimle, çabayla hazırlanmasaydı, gönüllülük ilkesini ne kadar geliştirebilecektik? Ve bu ilkeyi geliştiremediğimizde, PKK'yi kaç gün yürütebilecektik? Bunlar çok önemli sorulardır ve biz, bu sorulara biraz cevap vermeye çalıştık.

Başka ulusal özellikler içinde varolmak bizim için yok olmadır

Unutmayalım ki reel sosyalizmin kalıplarında tüketici bir sosyalist olsaydınız, karnınızı doyurmak için bir parti kurmak gerekirdi. Bu, bir. İkincisi, bir ağa taslağı olarak parti içinde sizi yaşatmaya çalışmak için de bir parti gerekliydi. Üç, Türkiye koşullarının, Türk kapitalizminin etkilediği bir tip olarak sizi yaşatmak için de bir parti gerekecekti. Bunların masrafını düşünelim. Değil sizi bir mücadele örgütü olarak tutmak, yürütmek, karınlarınızı doyurmak ve amansız bir düşmanın üzerine yürütmek; kendinizi bile yürütmek, sizi ayakta tutmak bile böyle kaç parti isterdi. Şimdi partimiz içindeki hırsızları, soytarıları, lümpenleri değerlendirirken, ağacıkları veya jandarmacıkları bu gerçeklerin derin bilinciyle anlamaya çalışacağız.

Değer nedir, nasıl üretilir? Bunları biraz gösterdik. Sosyalist parti istiyoruz. Bizde uygulanan, yaratıcı sosyalizmin uygulanmasıdır diyoruz. Bu denli görmek ve büyük değer vermek gerekir. Yarattığımız sosyalist insan, bu saydığımız hastalıklarla boğuşan bir insan değildir. Dikkat ederseniz, hatta kendinizdeki gerçekleşmeyi göz önüne getirirseniz, çok farklı bir türün veya insan tipinin geliştirilmesiyle karşı karşıya olduğumuzu anlarsınız. Gelişme bundan başkasına fırsat vermiyor. Zaten PKK'yi PKK yapan da tamı tamamına budur.

Eğitimlerinizi sürdürüyorsunuz. Çok çeşitli amansız mücadelelere hazırlandığınızı söylüyorsunuz, ama bunun nasıl sosyalist bir kadroyla yürütülmek istendiğini de anlamak zorundasınız. Ancak böyle bir kişilikle bu mücadelenin yürütülebildiğini bir an bile göz ardı edemezsiniz. PKK işleri başka türlü yürütülemez. Çünkü dünya çapında sosyalizmin bunalımı had safhada. Daha doğrusu, sosyalizm adına büyük bir bunalım yaratılmıştır. Onun aşılması gerekir. PKK, buna çözüm olmak zorunda. Bizim de toplumsal tarihi gerçeklerimiz kendi özgürlüğünü yitirmiştir ve önemli oranda özgür bir irade olmaktan çıkarılmıştır.

Kendisi için çalışan, kendisi için yapan bir emeğin sahibi yok. Hep başkaları için emek harcayıp, başkalarına hizmete koşuyor. Bu katmerli yabancılaşma, kendini inkar etmedir. Sadece emeğine saygısızlık değil, kendi insanlığına da yabancılaşmadır. Bunun yarattığı bunalımı düşünebiliyor musunuz? Bunun yarattığı kişilik tahribatını akla hayale sığdırabiliyor musunuz? İşte PKK buna da bir cevaptır. Tabii ki bu cevap, sadece teorik değildir ya da sadece parti programı, siyaset, çaba da değildir. Günlük olarak en yaratıcı taktiklerle –kişi olarak ondan da öte– tam bir taktik ifade olacaksın. Mücadeleyi uzun vadeli olarak ele alacak, dünya çapında yaşanan sorunların bilincinde olacak, bunlara uygun stratejik çözümler geliştireceksin. Çabaların sergilenmesi açısından hem yeterince yoğun hem de ustalıklı olacaksın. Taktik strateji böyle icra edilir. Bunları kendi kişiliğinde artık ne kadar gerçekçi dönüştürürsen, onu öyle sağlayacaksın. Bu anlamda bir ilerleme veya gelişme yaşarsan, o zaman senin bu işleri götürme şansın artar.

PKK'de olup biten ve yürütülen bu büyük mücadeleyi, verilenlerin ışığında değerlendirmek gerekir. Kendi kendinize tutarlı olmak istiyorsanız, PKK parti bağına doğru bağlanmak istiyorsanız ve gerçekten böylesine bir sosyalist birey olma kararlığındaysanız, bu mücadeleyi kendi lehinize başarıyla halletmeniz gerekir. Bu mücadele sizde başarıya ulaşmazsa, körkütük olursunuz. Bunun yaşla ya da toplumsal, bölgesel kültürle de alakası yoktur. Evet, belki etkisi olur, ama bütün bunlar böyle sağlıklı bir çözüm geliştirmenin önünde ne ciddi engel olarak bulunabilir ne de bazı özellikleri vardır deyip ona sığınarak, insan dönüşümü tam sağlayabilir. Komple bir gelişmeyi, bütün yönleriyle gereklerini icra ettiğin oranda başarabilir, bir işin altından kalkabilirsin.

Son yıllarda yürüttüğümüz büyük çaba da bu ihtiyaçtan kaynaklanıyor. Dikkat edin, hepiniz eleştirilere uğradınız, eleştiri yaptınız. Ortaya çıkan tıkanmış, yenilmiş kişilikler söz konusudur. Hırsızlar, bozguncular, caniler, insanlık düşmanları, hainler var. Çözümlemelerde ayna gibi ortaya çıktı. Yani bu tip kişiliklerin parti içinde boy verdiği görüldü. Bunlar nasıl ortaya çıktı? Bunlara karşı niçin doğru bir mücadele verilmedi veya duruş içerisinde olunmadı? Herkes kendi adına bu sorulara doğru yanıtlar vermek zorundadır. Ben kendi açımdan büyük bir mücadele verdiğimi söyleyebilirim. Her ne kadar yetersiz de kalsa, bu tip birçok insana karşı bir duruşum, mücadelem oldu. Parti tarihi iyi incelenirse, bu daha iyi görülür. Yaratılan gerçekler de bu tiplere karşı verilen mücadeleyle ortaya çıktı. Çözümlemeler veya PKK deneyimi bunun böyle olduğunu, toplumu ve kişileri operasyona tabi tutarak, bireyi de kendi içinde operasyona tabi tutarak gelişme sağlandığını kanıtladı. Ve siz şimdi biraz gelişmiş sayılırsınız.

'Biz daha önceden de çok şey biliyorduk, bütün bunları yapabilirdik' iddiasında bulunamazsınız. Günlük olarak bin defa yenilgi yaşıyorsunuz. Ulus içinde zaten ezilmiş, henüz yenilmemişse de yitirilmiş gitmişsiniz. Toplumsal statü içinde yerinizin ne olduğu belli değildir. Hangi değerlerin esas alındığı bilinir; düşman ne vermişse o kadarına 'selam, bin şükür' diyorsunuz. Düşmanın verdikleriyle ne kadar tatmin olunabilir? Daha da kötüsü büyük bir boşluktur. Yaşadığın vatanın mı var ya da asgari düzeyde bile olsa, emeğinin sonuçlarına sahiplik edebiliyor musun?

Sosyal mücadeleler insanlığın toplumsal varlık haline gelmesiyle başlar

Düşünün bir, insan daha ilk çağda bile bir toprağa sahiptir. Bazı araç gereçleri vardır. Bu çağda sizde bunlar da yok. Savrulmuş gidiyordunuz. Şimdi dehşetli veya çok acayip durumlar ortaya çıktığında, nedenleri daha iyi anlaşılıyor. Bir çırpıda, düşmanın bir değerine ilgi duyuyor, artık onun için satmayacağı bir şey yok. Canı bir şeye sıkılınca, karşı çıkmayacağı herhangi bir değer kalmıyor. Canı bir şey isteyince, onun için kendini savurmayacağı yer, içine girmeyeceği olumsuzluk kalmıyor. Bu insanla ne yapılabilir? Bu insanlardan oluşmuş bir partiyle ne yapılabilir? İşte burada büyük parti olma ihtiyacı ve parti bağlarına büyük ihtiyaç kendiliğinden anlaşılıyor. Kişi olarak bile onurumuzu kurtarmak için önemli bir parti bağına ihtiyaç var. Bunu mübalağasız söylüyorum.

Sosyal mücadeleler insanlığın toplumsal varlık haline gelmesiyle başlar. Sosyalizm de onun ifadesidir diyoruz. Bizde bunun uygulanması şudur: İlk çağdaki toplumsallığa adım atan insandan belki daha fazla toplumsallığa adım atmak, insanlığa adım atmak, sosyal mücadeleye, hele hele sosyalizme, sosyalist mücadeleye adım atmak baştan itibaren ciddi bir parti bağına ihtiyaç gösteriyor. Gerçekten bilime inanıyorsak, gerçeklerimizi bilimin, sosyalizmin ışığı altında anlamak istiyorsak, bu konuda kaba ya da yüzeysel değilsek, kendimizi aldatmayı esas almıyorsak, toplumsal ve ulusal varlığımıza, ulusal ve sosyal mücadeleye ilk adımı atmak için gerekli olan en önemli nokta, parti bağıdır ve bizde bunu PKK bağı biçiminde yakalayabilmektir. Bunun gerekliliğini, ciddiyetini, vazgeçilmezliğini, önemini, özellikleriyle kavramazsanız, uygulama gücü elde edemezseniz toplumsal varlık olarak yok sayılırsınız. Toplum içinde eriyebilirsiniz. O kendi özgünlüğünüz açısından bir yitirilmedir, yok olmadır. Ulusal varlık açısından da böyledir.

Sosyal ulusal mücadele, sosyalizm mücadelesi açısından daha da yok edilmiştir. Kargaşa, kaos, sen ben çekişmesi, hiçbir kural tanımadan parti içinde değerlere saldırmak, varlık olmak değildir, daha kötüsü bireysel tükeniştir. Bunların bizde nasıl sık sık kendini gösterdiğini göz önüne getirirsek, parti bağı deyip geçmenin öyle kolay olmadığı görülecektir. Parti bağı, parti ilişkisi yaratmanın ne kadar önemli olduğu bütün yönleriyle anlaşılırdır. Onun için PKK'lileşmek, henüz bu kadar gelişebilmiş ulusal, toplumsal koşullarda bu sosyal mücadele tarihine dayanıp, bunu, sosyalizm geleneği olan bir toplumun ya da bir ulusun içinde oluşmuşçasına yanlış yansıtmak değildir. PKK'nin özgünlüğü buradadır. Yoksunluk ortamında ilk toplumsal sosyal bağları geliştirmek ve ulusal bağları oluşturmamız için partileşmemiz gerekiyor.

Sosyal mücadele zaten partisiz mümkün değildi. Bu, sosyalist mücadeleye doğru yol aldı mı, tamamen çok sağlam bir partiye, somutumuzda, PKK dediğimiz bir partiye ihtiyaç kesin gösterir. Bunun kavgası büyük oranda verildi. Sizler ne kadar bu kavganın içinde yer aldınız, bu kavgayı layıkıyla ne kadar verebildiniz bu, sizin sorununuz. Ben, kendi açımdan buna yeteri kadar cevap vermeye çalıştım. Gerçekten toplumun genelini şurada bırakalım, kişinin çözümlenmesi, kişinin özgürleşmesi için akla hayale gelmez mücadeleler verildi. Bir kişide ne gerçekleştirilmek istendi? Özgürleşmek, ama toplumsal ve ulusal boyutlarda. Dolayısıyla özgürleşmenin bilimle irtibatı, savaşla irtibatı, örgütle irtibatı hep kurulmak istendi. Çünkü bunlar olmadan bireyi çözmek, onu özgürleştirmek mümkün değildir.

Özgürleşmeyen birey partileşemez

Özgürleşmeyen bireyi partileşme içine aldın mı, işte bizdeki ucube örnekler ortaya çıkar. Özgürleşmemiş, toplumsal, ulusal varlık haline gelmemiş, sosyal mücadeleyi kendisinde başlatmamış, kendi ilişkilerini örgütselleştirmemiş olan şahıs, bir bütünen örgüt içinde beladır. Böyle her türlü sahtekar, rezil, kendini bilmez, kabadayı, ağa vb her ne dersen, her gün çıkıyor karşımıza. Çok iyi biliniyor ki partileşemediği için ortaya çıkıyor. Partileşmemizde bugün söz konusu olan Kürdistan ise, Kürt insani ise, işte bunlara günümüzde, 'insanlığın trajedisi' deniliyor. Şimdi belki bazılarının gözleri fal taşı gibi açılıyor. Ben söyledim, aslında üzülmüyorum. Çünkü ben bu gerçeğin çoktan bilincindeydim.

Dünya bugün hayret ediyor, 'böyle insanlar var mı' diyor. Bizde en uyutulmuş, en kendini inkar etmiş olanlar bile bu dehşet karşısında, 'vay be, bizden bazı insanlar da bu duruma düşer mi!" diyor. Hayır, sen önceden de böyleydin, bugün düşmedin bu duruma. Bu ortaya çıkan sürgünü neden bayram olarak değerlendirdim, neden üzülme yerine sevindim? Biraz çözümü hızlandırıyor da ondan. Siz eskiden beri kötü duruma düşmüştünüz, hatta daha kötü durumdasınız, sürgünsünüz ve kaçış içindesiniz. Bundan ürkmüyorsunuz, işte bunun için bireysel çözümlemelere yöneldik. Kapkara yürekler, örümcek bağlamış beyinler, ne sap olur, ne saman. Ne yapacağız bu insanlarla? 'Belayım ben' diyor. Unutmamak gerekir ki bela olan taşa toslar.

Şimdi bu haliyle örgüte gelmeyen, kural kaideye uymayan, düzene ve disipline uygun davranmayan insanı kim idare eder? Ki bu insan, bu yaşamla neyi kurtarır. İşte en zorlandığımız tutumlar bunlar. Yürek gücü yok, düşünce gücü yok, kolektifleşme gücü yok, yani ulusal toplumsal varlık haline gelme iddiası yok. Onun yol ve yöntemini bilmiyor. Hele sosyalist bir temelde şekillenmeye adım bile atmıyor. Ne yaparlar bu insanı o zaman? 'Dağa böyle çıkarız' diyorlar. Çıkarlar, ama alemin rezili olurlar. Büyük kaybederler.

Bizi zaten böylesine bir mücadeleye iten durum buydu. Benim mücadelemin temelinde bu var. Bu tükeniş, dağıtılış, çözülüşe bir tepki ve onu çözüme, ulusal ve örgütsel değerlere bağlanmaya götürme var. Ama siz PKK'lileşmeyi bu temelde ele alamadığınız, çabalarınıza bu temelde anlam biçemediğiniz ve PKK'ye bağlanmayı gerçekleştiremediğiniz için, aslında bir türlü yenilgilerden ve başarısızlıklardan kurtulamıyorsunuz. Bu sizin için çok önemli bir sorun. Öyle es geçemezsiniz. Sürekli başarısızlıklarla yüklü, ciddi bir parti bağından yoksun bir yaşam kaç para eder! Bunu halletmeden hangi yaşamdan bahsedebilirsiniz. Aklınızı başınıza alın; gerçekliğimizi tanıyalım. PKK'yi hiç olmazsa şimdi biraz tanıyalım. Parti içinde verilen büyük bir kavga var. Dünya çapında bazı mücadele sorunlarına çözüm bulmak istendi. Bir de kördüğüm olmuş tarihi toplumsal gerçeğimizden bir sonuç, dolayısıyla bir çözüm çıkarılmak isteniyor. Bunları bilecek, görecek, yakalayacaksınız.

İnsana, *"emek sarf eden bir varlıktır"* denilir. İşte emeğin sahibi olmak, emeğin korunmasını sağlamak bu sorulara cevap vermekten geçiyor. Emek sorunları bizim için farklıdır. Ülkesi olmayan, hatta toplumu olmayan bir işçi sınıfı ne anlama geliyor veya böyle bir işçi olmak ne anlama geliyor? Sen kendi fabrikanda çalışmıyorsun, öyle bir fabrikan yok. Kendi ülkende bir şey üretmiyorsun, talan söz konusudur. Aslında senin emeğin nasıl talan ediliyor, tüketiliyor o da belli değil. Boştasın, kişi olarak boşta havaya savruluyorsun. Şimdi bunlar ağır durumlar. Siz bunların çözümlenmesinden uzak duruyorsunuz. Çözemezseniz, gereken sonuca bağlanmaz, en önemlisi de örgüt durumuna gelemezsiniz. Şu an bütünüyle yaşamınız örgütten kaçmadır. Kişilik itibariyle örgütlenmelerden, bağlanmalardan, uyumdan, düzenden kaçıyorsunuz.

Bu, sizin için çok büyük bir problem. Anlaşamama, uyum geliştirememe, bu temelde bağlanamama, tabii ki bağlanmayı da ya aşiret gibi yaparsınız –ki bizde bu tükenişin diğer bir biçimidir– ya da hiç gelmezsiniz. Bu da kaçıştır. Bunları çıkar yol gibi kendi kendinize görürseniz, bu kesinlikle çözüm olmak şurada kalsın, tükenişe, yenilgiye dört nala koşmak demektir. Çoğunuzun durumu bu. Şimdi bütün bunları önlemeye çalışıyoruz.

Emek, toplumu var eden esas değerdir

Emeğin durumu Kürdistan'da nedir? Bir anlamda buna da cevap veriyoruz. Hepiniz, emeğin yoğunlaştırılması gereken üretim araç gereçlerinden kaçmışsınız. Ülkenizden kaçmışsınız. Bir de onun koşulları bizde yok. Onun koşullarının oluşması için ciddi bir savaş vermek gerekiyor. Bir ulusal kurtuluş savaşı, toplumsal özgürlük savaşı gerekiyor. Ki PKK, biraz da bu amaçla kuruldu ve bu aşamaya ulaştı. Bütün bunlara bağlanamazsanız, emekten ve emeğin sahibi olmaktan söz edemezsiniz.

Bu sorunları biz PKK deneyiminde iyi sorduk aslında. Fakat aşama yapmakta, gelişme yaşamakta

> "Yaşamak istiyorsan, ister bütünüyle halkımız açısından olsun, ister bireyimiz açısından olsun bu noktada yakalanan dönüşümün imkanını iyi kullanacaksın veya PKK'de ifadesini bulan çözüm gücü olmayı bileceksin. Başka türlü yaşama yol açılmıyor, yollar kapalı. Bin defa çıkmaz yola girmek, yürümek değildir. Hep bir çıkmazla sonuçlansın, bizim yaşam zaten şimdiye kadar buydu. Herkes her türlü çıkmazı yaşıyor. Biz, bunu biraz yola döndürdük ve sonuç aldık"

geri olduğunuz veya zorlandığınız için, ya çok yüzeysel yaklaşıyorsunuz ya da inkar ediyorsunuz. Tabii bu da dediğim gibi çözüm değil. Sizi büyütmez, kurtuluşa götürmez. Ya çok ucuz kaybeden bir savaşçı olursunuz, ya kaçarsınız ya da yenilip hak etmediğiniz bir sonuçla karşılaşırsınız. Bunlar bizim için kabul edilemez. İşte böylesine bir duruma verilmesi gereken karşılık, her zaman iyi bir parti karşılığı olmalıdır diyoruz. Emeğin, emek sahiplerinin dayanışması budur. Ve bunu Kürdistan'da en iyi yapan PKK'dir. PKK'de emek adına hareket edenlerin birliği var, dayanışması var. Eğer PKK'de daha da güçlü olunmak isteniyorsa, PKK tarihi bunu her isteyene çok iyi öğretebilir. Ondaki mücadele görkemlidir. Bizim sözümüz gerçekten emeğe sadakatle bağlı ve emeğe saygısı olanlaradır. Sosyalizm onunla başlar. Onun birliği, dayanışması, kurulmasıdır. Çok iyi biliyorsunuz ki PKK bunun amansız hareketidir.

Dolayısıyla emek, toplumu var eden esas değerdir. Bizde bunun fiziki ortamı elimizden alınmıştır. Araç gereçle bağlanması tahrip edilmiştir. Birliği ve dayanışması yok edilmiştir. PKK bunları görüyor. Gördüğü kadar ülkeye bağlanmak için araç gerece, emeğe bağlanıp bunlar arasında birlik ve dayanışma için büyük çaba sergiliyor. Bunlar, insan ve insan toplumu olmak için ilk yapılması gereken önemli işler oluyor. Şimdi çoğunuzun yaşamlarına bakıyorum, bunun temelleri nasıl sağlanacak, alt yapısı nasıl kurulacak, bundan haberiniz yok. Bundan habersiz olmak, sefil olmak demektir.

Bazı mücadelelerin başarısız olmaları, bir bütün olarak yaşamla dalga geçme üzerine şekillenmelerindendir. Yaşamla dalga geçmek, yaşam karşısında bu kadar kendini hafif tutmak, herhalde içine girilecek en kötü tutum veya yaşam dışı bir durum demektir. Şimdi bütün bunlar da maalesef yaşanıyor ve bizde artık dayatılan bir tutum oluyor. Bu iflastır, kaçıştır ve ne yazık ki günümüz insanlığı açısından vazgeçilmez kılınmıştır.

Reel sosyalizme birçok eleştirimiz oldu. Ama unutmamak gerekir ki, bu sistemde yaşayan insanların lokmasını elinden alırsan, bir karış toprağına girersen isyan eder. Fakat bizde her şey ardına kadar işgal edilmiş, ses çıkarılmıyor. Öyle kolay altından çıkacağımız bir durum değil bunlar. Parti içinde de aynı özellikler sergileniyor. Yani kendini bilmezliğe, yenilgiye, imhaya, inkara vurmak; ihmale, terbiyesizliğe sevk etmek çıkış değil. Bütün bunlar kaybetmedir. Ki içimizde bu durumlar oldukça yaygın yaşanıyor. Bu nedenle dönüşüm, bütün PKK kadroları ve Kürt halkı için oldukça gereklidir.

Kişilik bulmak vazgeçilmez bir gereksinim olarak burada karşınıza çıkıyor. Şimdi mertlikten bahsedersiniz, 'devrimciler sözünün yiğididir, sözünün eridir' denir. Doğru. O zaman soralım kendimize; gereken ne kadar icra edildi? Bu, lafla olmaz. Biraz pratiğinize bakacak, özeleştirisel yaklaşacaksınız. Bakın geçmişinize; verilen söz doğrultusunda işin esası ne kadar kavranılmış, başarıyla ne kadar yerine getirilmiştir? Bahane aramayalım; şu engelledi, şu provokatördü, bu bilmem bozguncuydu o yüzden yapamadım, bir şey olamadım, bunu diyen adamın kendisi eğer basit bir bozguncu, provokatör veya bir dayatma karşısında yenilgiye gitmişse, ondan daha beterdir.

Özeleştiriye de böyle yaklaşmak çözüm sağlamaz. Bahane çok. Eğer bahaneyle ben de kendimi tatmin etmiş olsaydım, herhalde en çok ağlayan, sızlayan, hiçbir şeye gücü yetmeyen, en tehlikeli oportünistlerden biri olurdum. Maalesef öyleleri bizde çok, hem de en kötüsünden. Dağıt, kaçırt, boz, düşür. Bunu zaten düşman yüzyıllardır yapıyor ve kimseye yapması için fazla bir şey bırakmamış. Senin yapman, onun basit bir askerinin faaliyeti olmaktan öteye bir şey değildir. Yani onun askerisin.

Bütün bunlar sizler için ağır ve önemli durumlardır. Siz öze inseydiniz, özde dönüşümün vazgeçilmezliğini, hiçbir bahaneyle ertelenmeyeceğini kesin bir biçimde kendinize kabul ettirseydiniz, dönüşümünüz şimdi çok farklı olurdu. PKK'lileşme oranı çok ileri bir düzeyde gerçekleşirdi. Ve gelişen kişilik büyük bir çözüm gücü olurdu. Gelinen aşamada bütün gelişmelerin buna bağlı olduğu açıktır, ispatlanmıştır.

> "PKK'de emek adına hareket edenlerin birliği var, dayanışması var. Eğer PKK'de daha da güçlü olunmak isteniyorsa, PKK tarihi bunu her isteyene çok iyi öğretebilir. Ondaki mücadele görkemlidir. Bizim sözümüz gerçekten emeğe sadakatle bağlı ve emeğe saygısı olanlaradır. Sosyalizm onunla başlar. Onun birliği, dayanışması, kurulmasıdır. Çok iyi biliyorsunuz ki PKK bunun amansız hareketidir"

PKK'de şekillenen insan bir halkın dirilişi oluyor

Yaşamak istiyorsan –ister bütünüyle halkımız açısından olsun, ister bireyimiz açısından olsun– bu noktada yakalanan dönüşümün imkanını iyi kullanacaksın veya PKK'de ifadesini bulan çözüm gücü olmayı bileceksin. Başka türlü yaşama yol açılmıyor, yollar kapalı. Bin defa çıkmaz yola girmek, yürümek değildir. Hep bir çıkmazla sonuçlansın, bizim yaşam zaten şimdiye kadar buydu. Herkes her türlü çıkmazı yaşıyor. Biz, bunu biraz yola döndürdük ve sonuç aldık.

Bizim sözümüz hiç şüphesiz gerçekten insanlık değerlerine esasta bağlılığı kurmak isteyenleredir. Onu her şeyin üstünde tutanlaradır. Bu konuda parti olarak önemli mesafeler kat ettiğimizi söyleyebiliriz. PKK'nin bu temelde gelişen olumluluğunu görmek, tek kelimeyle, Kürdistan'da bugün dostun da düşmanın da kabul ettiği gibi yaşam halkasını yakalamak demektir.

PKK'de şekillenen insan, bir halkın dirilişi oluyor. Eğer bir halk varolacaksa onun tek umut vereni oluyor. Ulus bağlarıyla, toplum bağlarıyla biricik çaredir, umuttur deniliyor. Düşman da bunu dolaylı da olsa itiraf ediyor. Şimdi bunlar, bizim doğru yolda olduğumuzun dost, düşmanca da itiraflarıdır. Buna fazla gereksinim duymayız. Biz, kendi kendimize ancak kararlaştırırız ve kendimizi yeterli, hakim kılabiliriz. Başkalarının olumlu ya da olumsuz söylediklerini de dikkate alırız, ama her birimiz kendimize ne kadar çözüm gücü olduğumuzu sormalıyız. Her birimizin kendisine sorması gereken soru budur.

PKK'nin kendine göre bir ortamı, programı, dayatması var. Çerçeve ve muhteva itibariyle ne kadar gereklerini yerine getirmişsiniz, bu önemlidir. Onun adına mücadele etmek isteyen, hem de bir kadro olarak mücadele etmek isteyen sizler, bu soruya mutlaka cevabı yeterince vermelisiniz, aksi halde kendinizle alay etme, kendinizi aldatma olur ki bu, bir bireyin kendisine yapabileceği en büyük kötülüktür. Buna da hakkınız yok.

Biz baştan itibaren ülkemizde çalışmak, emeğin sahipleri olarak emeğimizi ülkemizde yoğunlaştırmak istiyoruz. Bunu bir bütünen toplum olarak yapmak istiyoruz. Köyde isek köyde, kentte isek kentte, toplum olarak kolektif bir biçimde yapmak istiyoruz. Emeğimizi ülkemizde ve toplu olarak gerçekleştirirken, sonuçlarını da başkalarına değil, kendimize mal etmek için emek sahibi oluruz. Gündeme toplumsal mücadeleyi getirir, ülkemizde toplu olarak emeği sarf ederek, ülkemizi ve kendimizi geliştirebiliriz. Ama bunun için başta toplumsal mücadele gerekli. O da bir parti ile mümkündür.

Gerçekleri görmeyenin bağı kopanın her şeyi bitmiştir

Emeğin sahiplerinin, kendi ülkelerindeki emeklerini yoğunlaştırıp insanca yaşamak için vermesi gereken mücadeleleri vardır. Onun için de partileri olmalıdır. İşte bu düşünceyle PKK'ye adım atılıyor.

Ülkenin özgürleşmesi ne için gereklidir? Ülkede emeği yoğunlaştırmak istiyor. Emek, birleşik sarf edilirse bir değeri ortaya çıkarabilir. Tek bir kişinin emeği fazla bir şey yaratmıyor. Onun için topluluk, toplum bilinci gerekir. Bu da olsa olsa ancak bir partiyle mümkündür. Görüyorsunuz ki bu çok gerekli. Kendi ülkenizden kopuşunuzu ve toplumun çözülüşünü iliklerinize kadar göz önüne getirin ve anlayın. Şimdi bir milyon Güney Kürt'ü dağa çıktı diye kıyamet koparılıyor. Biz, 12 Eylül döneminde birkaç milyon, hem de en kötü bir biçimde sökün eyledik, kimsenin kılı kıpırdamadı. Daha büyük bir facia ve trajedi oldu. Biraz gerçekleri görelim. Gerçekleri görmeyenin, gerçeklerle bağı kopanın her şeyi bitmiştir. Bunu da kulaklarınıza küpe edin. İnsanız deyip kolay yerimizde oturmayalım. Temel değerlerden kopmuş, insanın trajedi dediği durumu kendi ellerimizle, irademizle yaşıyorsak, burada bir trajediden öteye bir facia var, bir dehşet vardır. Onun içinde biz varız ve bağlanmışız. Çok amansız koşullarda da olsa birleşmek istedik.

Şimdi sizin örgütsel bağlarınıza bakıyorum, değerlerle bağlarınıza bakıyorum, inanılmaz ölçüde bana zayıf, ölü geliyor. Nasıl yaşıyorsunuz? Bir türlü anlayamadım veya kendime kabul ettiremediğim durum budur. Her şeyden sökülüyorsunuz, bir bağlanma gereği duymuyorsunuz.

Bu neyi yaşamaktır? İnsanınızı bir de siz kaçırtıyorsunuz. Hazır insanı bile bir araya getirmekten ziyade, kaçırtıyorsunuz. Bu ne demektir? Bunlar facia ve pratiklerinizde var. Dehşete kapılmanız gereken yerde çok normal görüyorsunuz. Bu meseleleri böyle ucuz atlamak kolay değil. Kaybedilen toptan bir insanlıktır. Bu da kaybedildi mi sen yaşamışsın, bunun hiçbir anlamı yok. Bırak o yaşamı. O yaşam saygılı bir yaşam değildir. O yaşama namuslu, onurlu yaşam diyenlere gülüyorum. Nerede onurlu yaşam, nerede namuslu yaşam? Sen temelli kaybetmişsin. Temelli kaybettikten sonra, artık sokakta terk edilmişsin, sokaklarda yalnızsın, bir başınasın. Bin sefer sürseler seni, yerindedir. Bunu da anlamıyorsunuz, fakat anlamanız gerekiyor.

İnsanlık, bu kadar trajik konumda kalmak kolay bir şey değil. Hayvanlar gibi yollara sürülmek, öyle kolay yenilir, yutulur bir durum değil. Ama çoğunuz seyrediyorsanız, sizde hastalık çok derinleşmiş demektir. Bütün bunların küçümsenmeyecek boyutlarda sizde yaşadığını biliyorsunuz. Aşka geldiğim için veya çok kudretli olduğum için de değil, vazgeçilmez bir insani yeri yakaladığım için, ülkeden kopuş kolay olamaz, topluluk olmaktan çıkmak kolay olamaz diyorum.

Her düzeyde kaçış öyle basit bir mesele olarak değerlendirilemez. Çok tehlikeli buldum. İliklerime kadar etkisini yaşadım ve bu beni ülkeye yöneltti. Ülkeye yöneliş yurtseverlik duygusuna yol açtı. Topluluğa yöneliş, topluluk yaratma fikri bizi parti fikrine götürdü. Emeklerimize bağlılık, emeklerimizin sonuçlarına sahip çıkma bizi parti mücadelesine, toplumsal mücadeleye götürdü. Karşımıza çıkan engeller adım adım bizi halk savaşına götürdü. Biz, halk savaşına böyle geldik. Öyle büyük bir silahşör olduğum için veya buna çok tutkun olduğum için değil –ki, zaten o koşullarda böylesine bir savaşı göze almak mümkün değildi– kendimize, kendi emeğimize sade bir saygıyı bile göstermek için, bundan başka hiçbir yol olmadığı, yerde bunu gördüğümüz için yöneldik. Ve bunu nefes nefese iliklerimize kadar yaşadığımız için dedik ki, işte parti fikri, işte mücadelesi, işte halk savaşı, işte gerillası ve bugüne kadar gelmeyi zorunlu gördük. Bunlar PKK'de iyi konulmuştur diyorum.

Son yılların çözümlemeleri ve amansız pratikleri, insanlık değerlerinden büyük bir kopuşu önlemek ve mümkünse yeniden büyük bir insanlığı kendi koşullarımızda yaratmak içindir. Esasında, bunun emeğin ülkesine, emeğin sahiplerine bağlanması ve bu temelde yaşamı mümkün kılması içindir. Büyük mücadele tamı tamına bunun içindir. Buna baktık, bunu esas aldık, her şeyi buna bağladık. Bunun dışında bir şeyin, hiç mi hiç değer ifade etmeyeceğinden emindik, bunu iyi bildik, bundan şaşmadık. Sonuç; kahramanlaşan bir parti hareketidir.

Kendi pratiğimde, örneğimde çözümlediğim, sonuna götürdüğüm olay, bir ulus için benden bin kat daha gerekli. Birey olarak kendimi çözmüşsem, bu benim için kurtuluşu ifade eder. Ama bir ulus için bin kat daha fazla onun muhtaç olduğunu da gösterir. Sizlerin de benden daha fazla muhtaç olduğunuzu gösterir. Çözümlenmeden, aşama yapmadan, yaşama hakkınızı savunamazsınız. Hatta yaşama iddiasını bile öyle karşımızda ileri süremezsiniz. İnsanlık karşısında ileri süremezsiniz. Aksi halde 'yaparız' derseniz, 'yaşadığımızı sanıyoruz' derseniz, gülünç duruma düşersiniz. Ciddiye alınmazsınız. Nitekim alınmıyorsunuz.

Büyük yanılgıyı kimler yaşıyor? Rezaleti, trajediyi, komediyi kimler yaşıyor bu dünyada? Bunu göz ardı edemeyiz. Partimiz içinde zayıflığı, güçsüzlüğü, zararı kimler yaşıyor? Bunları hiçbir zaman göz ardı edemezsiniz.

Ulus ve toplum olarak kendimizi sosyalizm öncülüğünde var ettik

Bizim yaşantımız, destan olsun diye değil, bilmem şöyle anı şanı tutsun diye değil, çok zorunlu bir gereksinmeyi karşılasın diye bu işlere adanmıştır. Yapılması gereken basit ve sadedir. Ama mutlak anlamda da gereklidir. Bunu böyle anlayacaksınız. Bunun için bir fırsat, bir imkan yakalamışsınız, bunu büyük mutluluk vesilesi bileceksiniz. Buna yüklenecek siniz, bundan çıkış arayacaksınız. Ancak bununla biraz kendinizi var edebileceğinizi, ulusal olarak, toplumsal olarak var edebileceğinizi asla unutmayacaksınız veya bunun dışında bir rota, bunun dışında bir varlık nedeni kendiniz için tanımayacaksınız.

İnanıyorum ki bu aşamada PKK'de gerçekleşen, bu vazgeçilmez değerlere bağlanma durumudur. Bu yeni hamlemizde her zamandan daha fazla ülkeye bağlanmak durumu gelişmiştir. Yine emeğin sahiplerinin durumu, dayanışması gelişmiştir. Partinin öncü güç olarak buna yol açma, büyük engellemelerle de karşılaşsa çözüm gücü olma, onun hem teorik, hem pratik ifadesi ilerlemiştir. Öyle ki toplumsal mücadelelerin en anlamlısı bu yıl içinde kendini yüze vurmuştur. Serhildanlar çok ciddi bir toplumsal mücadele örneği olarak halkın gündemindedir. Yine öncü gücün savaş tarzı olarak gerilla, yol alacağa benziyor. Ne kadar da engel dikilse, yine sağdan soldan ne kadar çekiştirilmek, boşa çıkarılmak istenilse, öncü gücün yol açıcılığı halkın ülkesine, emeğine sahip çıkmasını, korumasını, onun örgütlenmesini ilerletiyor. Bunlar önemli gelişmelerdir.

İddialı olanlar, bir şeyler yapmak isteyenler, kendini bulmak isteyenler, var etmek isteyenler için her gün yeniden doğuş anlamına da gelir. Eğer insan olarak kalmak istiyorsak, bu yeniden bir doğuştur. İmkanlar bunun için oldukça gelişmiştir. Bütün bunları gerçekten ilerlemiş bir sosyalizmle sağlamamız unutulmamalıdır ki bizi tarihin her türlü geriliğinden alabildiğine kurtaracağı gibi, insanlığın önündeki temel sorunları aşmada da iddialı kılar. Birey olarak, toplum olarak iddialı kılar.

PKK gerçekten bunu başarıyla bugüne kadar sağlayabilmiş bir harekettir. İnsanın özgücüne dayanma, giderek onu bir halkın özgücüne dönüştürme, örnek bir biçimde hem de çok geri koşullardaki halkımız için de gerçekliğine göre onur vericidir, coşku sağlayıcıdır. Biz, bununla kendimizi bulduğumuza eminiz. Sosyalizmden esinlenmemiz giderek sosyalizmin bilimine daha fazla sarılmamız, onu ödünsüz, tavizsiz bir biçimde, başta parti içinde olmak üzere, giderek halkımızın mücadelesinde hem savunmamız, hem eylem kılavuzu olarak altında yol almamız bizi var etmiştir.

Denilebilir ki her halktan daha çok bizim halkımız için sosyalizm temel yaşam değeri anlamına gelir.

Diyebiliriz ki ulus ve toplum olarak kendimizi sosyalizmin öncülüğünde tanıdık. Tanımaktan da öteye var etmeye çalıştık. Halen de çalışıyoruz. Eğer PKK bugün sosyalizmin en iddialı partilerinden biriyse, bunun anlamı biraz da bir halkı bu ideolojinin kılavuzluğunda gerçekleştirmiş olmasıdır. Dolayısıyla bizim sosyalizmi savunmamız süreklidir.

Sosyalizmi hiçbir halkın, ulusun içindeki partiyle kıyaslanmayacak düzeyde savunmamız anlaşılırdır. Bu temelde 1 Mayıs işçi sınıfının birlik ve dayanışma gününde diyoruz ki;

– Yaşasın Sosyalizm!
– Yaşasın 1 Mayıs!

Mayıs 1991

Şehitlere bağlılığı şehitlerden öğrenelim

Mücadele arkadaşları adına Mustafa Karasu anlatıyor

Haki, taşıdığı enternasyonal duygularıyla mücadele tarihimizde büyük bir yere sahiptir. Kürt halkının özgürlük mücadelesinde her yoldaşımızın, her önder kadronun büyük bir değeri olmakla birlikte, Haki'nin ayrı bir yeri olduğunu belirtmek gerekir. Haki, bu hareketin ahlakını, kültürünü veren yoldaşımızdı. Başta Kürt halkı olmak üzere halkların kardeşliğini savunan, unutulamayacak bir devrimci önderliktir.

Haki Karer yoldaşı, 1975 yılında bir defa görmüştüm. Fakat kişiliğini tanımam 1976 yılında oldu. 1976'da, Dikmen'de yaptığımız toplantıya Haki ve Kemal de katılmışlardı. Bu arkadaşların toplantıya katılması bizi heyecanlandırmıştı. Hareketimizin doğru bir çizgide olduğuna olan inancımız böylece daha da arttı. Daha önce Kürdistan devrimcileri olarak tanımladığımız Apocu hareketin devrimci çizgisinin doğru olduğunu, milliyetçilik değil, halkların kardeşliği temelinde bir sosyalist anlayışla Kürt halkının özgürlük mücadelesinin başarılı olacağını söylüyorduk. Haki Karer ve Kemal Pir yoldaşların bu toplantıda bulunmaları, benim açımdan Kürt özgürlük hareketinin sosyalist çizgide ve halkların kardeşliği temelinde yürütüleceğinin güvencesi olmuştu.

Haki Karer yoldaşla Antep'te, 1976'nın sonbaharından sonra birlikte çalıştık. 1976'nın yazında Antep'e belli çalışmalar yürütmeye gitmiştik. Bu sırada Haki yoldaş bir kısım arkadaşla Kürdistan devrimcilerinin ideolojisini yaygınlaştırmak ve kadrolaşmasını yaratmak için Adana'da bulunuyordu. Daha çok da işçiler ve gençler arasında çalışma yürütüyorlardı. Haki Karer yoldaşın Adana'daki çalışmalarda tam bir halk devrimcisi olarak çalıştığını, yaşadığını tüm arkadaşlardan dinledik. Bu mücadeleyi yürütmek için ihtiyaç olan parayı inşaatlarda çalışarak kazanmışlar ve işçi kahvelerinde ideolojik çalışma yürüterek Türk ve Kürt işçilerini etkilemeye çalışmışlardı. Ayrıca Adana'da bulunduğu süreçte devrimci gençlik hareketi ve öğretmenler arasında da hareketimizin düşüncelerini yayma ve tanıtma konusunda değerli çalışmalar yapmışlardı.

Haki tertemiz bir su gibiydi

Antep'e geldikten kısa bir süre sonra, Antep çalışmalarının sorumluluğu Haki arkadaşa verildi. Diğer arkadaşlar da vardı, ama onlar daha çok diğer alanlara gidip geliyorlardı. Haki yoldaş sürekli Antep'te kaldığı için çalışmaların sorumluluğunu üstlendi. Haki yoldaşın Antep'teki çalışmalarda hareketin devrimci kültürünü, ahlakını, terbiyesini, yoldaşlık ilişkisini, yaşam tarzını, mücadele kararlılığını duruşuyla, tutumuyla, kararlılığıyla, çalışmasıyla ve yaşam ilişkileriyle yarattığını söylemek gerekir.

O sadece bir devrimci militan değil, aynı zamanda devrimci bir ruhtu. Kendisini herkese yansıtan, herkesin yüreklerine, beyinlerine yediren devrimci bir ruh, tarz ve üsluptu. Bizler Haki yoldaşı hep böyle tanıdık. O'nun yanındayken bir din adamının mabette bulduğu huzuru bulurduk. Su gibi tertemiz bir arkadaştı. O'nunla arkadaşlık yapan her insan da bu tertemiz su gibi arınırdı. Her insan Haki ile yoldaşlık, arkadaşlık yapmaya can atardı. 'Bir devrimci için en büyük değer, Haki gibi bir yoldaşı ve arkadaşı olmasıdır' desek doğru bir değerlendirme yapmış oluruz.

O zamanlar komün evleri denilen evlerde 7-8 arkadaş birlikte kalırdık. Tabii bu komün evlerinde yaşam tamamen kolektifti. Hiç kimsenin ne özel parası, ne özel eşyası ne de özel herhangi bir ihtiyacı olurdu. Ortak yaşam, ortak ruhun, duyguların, düşüncenin oluşmasına en güçlü zemini sunan bir yaşam tarzı oluyordu. İşte bu yaşam tarzının oturtulmasına Haki öncülük yaptı. Bir komün evinde nasıl yaşanır, nasıl ilişkilenilir, bunu davranış ve tutumlarıyla hepimize O öğretti. Hepimizin eksiklik ve yanlışlarını tutum ve davranışlarıyla bize gösterirdi. Haki ile yaşamak, aynı zamanda bir devrimci yaşam, yoldaşlık eğitimiydi. Bu nedenle Haki ile kalan arkadaşlar devrimci eğitimden geçmiş arkadaşlar oluyordu.

Kaldığımız komün evlerinde birçok iş olurdu. Haki bu işleri herkesten fazla yapardı. Hatta bütün işleri kendisi yapmak isterdi. Arkadaşların yemeğinden tutalım çamaşırlarına, bulaşıklarına kadar her konuda komün evinin işlerini yapmaktan ve bu konuda arkadaşlara hizmet etmekten zevk duyardı. Bu yaklaşımı tabii ki arkadaşların birbirine bağlanmasında, birbirini sevmesinde ve birbirlerine değer vermesinde önemli rol oynadı.

Haki büyük bir dava adamıydı ve davaya inanan arkadaşlarına karşı da çok büyük sevgi ve bağlılık duyardı. Bütün arkadaşlar kendilerinin Haki tarafından sevildiğini bilirlerdi. Bir arkadaş hastalandığında, Haki o arkadaşla bir ana titizliğinde ilgilenirdi. Devrimci görev Haki'de yaşamın temel ilkesi haline gelm işti.

Nasıl ki bir insan yiyerek, içerek günlük ihtiyaçlarını karşılarsa, karşılamak zorunda ise, Haki de devrimci görevlerini yeme içme gereksinimi kadar kişiliğinin, yaşamının kopmaz parçası durumuna getirmişti. Haki tam bir görev adamıydı.

Haki için devrimci görevin küçüğü büyüğü olmazdı. Büyük göreve de küçük göreve de aynı ciddiyetle yaklaşırdı. Zaten O'nun çalışma alanlarında başarılı ve etkili olmasının sırrı da buradaydı. Bir devrimci, dava adamı olarak davasının başarıya ulaşması için sadece kendisi işlerini en iyi biçimde yapmaz, bütün arkadaşların da işlerini en iyi biçimde yapmasını isterdi. Yetersizlikleri ve eksiklikleri eleştirirdi. Bu yönü arkadaşlar arasında çok sevilirdi. Zaten eleştirilerini yaparken öyle sert yapmazdı. Eleştirisini bile alçakgönüllü tarzda yapmasını bilen bir arkadaştı. İncitmeden, kırmadan eleştirerek arkadaşların hatalarını onlara gösterirdi. Tabii bunu yaparken, hareketin yeni olduğunu da gözönünde bulundururdu.

Haki'nin tarzı dinlerin, felsefelerin ilk öncülerinin tarzına, üslubuna, yaşamına benzerdi. Bir nevi hareketimizin dervişi gibiydi. davaya adanmış, saçından tırnağına maneviyatla yüklenmiş bir kişilik olarak çalışmalarını yürütürdü. Onun duygularında, düşüncelerinde, yemeden de içmeden de hiçbir maddi imkan olmadan da yaşanabilirdi. Zaten arkadaşların içinde, en eski eşyaları o giyerdi. Bir yerden bir yere giderken, eğer şehir içindeyse arabaya binmezdi yol ne kadar uzun olursa olsun. Yemede içmede de azla yetinirdi, yanındaki arkadaşları da hep böyle bir kültürle yetiştirirdi. Haki denince aklıma bir derviş gelir. Kişiliği o kadar etkiliydi ki, Haki ismini her duyduğumuzda, andığımızda bir sıcak gülümseme belirirdi yüzümüzde. İnsan O'nu gördüğünde, değerli bir şeye kavuşmanın, uzun ayrılıktan sonra en sevdiği insanlarla buluşmanın ya da bir hazine elde etmenin sevincini duyar ve tebessüm ederdi.

> **"Haki sadece bir devrimci militan değil, aynı zamanda devrimci bir ruhtu. Kendisini herkese yansıtan, herkesin yüreklerine, beyinlerine yediren devrimci bir ruh, tarz ve üsluptu. Bizler Haki yoldaşı hep böyle tanıdık. O'nun yanındayken bir din adamının mabette bulduğu huzuru bulurduk. Su gibi tertemiz bir arkadaştı. O'nunla arkadaşlık yapan her insan da bu tertemiz su gibi arınırdı. Her insan Haki ile yoldaşlık, arkadaşlık yapmaya can atardı. 'Bir devrimci için en büyük değer, Haki gibi bir yoldaşı ve arkadaşı olmasıdır' desek doğru bir değerlendirme yapmış oluruz"**

Haki saygı ve sevgiyi duruşuyla kişiliğiyle kazanmıştır

Haki'yle yaşanılan her an, unutulmayan bir tattı. Bu nedenle Haki yoldaşın şehadetini duyunca, böyle bir tadı kaybetmenin, bir daha yaşayamayacak olmanın boşluğunu hissettik derinden. Bir yoldaş, bir dava insanı olmasının getirdiği kayıp yanında, böyle bir kaybı, boşluğu da çok derinden yaşadık. Artık dünyada, hareket içinde Haki gibi bir arkadaş bulunmayacaktı. Nazım Hikmet bir şiirinde,

"omuzda olmayan kolun boşluğunu hissetme" diyor. Haki yaşamımızda bundan daha derin bir boşluk bıraktı ve bu boşluk tüm yaşamımız boyunca da kendisini hep hissettirecekti, bunu biliyorduk.

Cenazesini Ordu'ya götürdüğümüzde, bütün Ulubeyliler cenazesine geldiği gibi, oradaki bütün Türk sol örgütleri de Haki'nin cenaze törenine katılmıştı. O dönemde Türk solundaki sosyal şoven eğilimler göz önüne getirilirse, Haki Karer'e her yelpazede sol örgütlerin sahip çıkması, O'nun kişiliğindeki örnek duruşu gösteriyordu. Haki, mütevazılığıyla gönüllerde yer alan ender goncalardan biriydi.Cenazesine Türk solunun hemen hemen bütün grupları gelmişti.

Bir devrimcinin cenazesine gittiğimiz halde, devrimciler gibi yaklaşamadık; sulu gözlü ve çok aşırı duygusal davrandık. Oysa Haki, o kadar kitlenin gözünde bir isyan bayrağı gibi dalgalanmaktaydı. Aramızdan birisinin, Haki'nin şehadetinin anlam ve önemi üzerine kitleye konuşma yapması gerekiyordu, ama hiçbirimiz O'nun şehadetini kabullenmediğimiz için konuşamıyorduk. Hepimiz birbirimize bakıyorduk. Aramızda, 'en iyi konuşmayı ancak Kemal yapar' dedik. Çünkü Kemal, ajitatörümüz ve propagandistimizdi. Kemal *"yapamam"* dediyse de yüreğimize söz geçiremediğimiz için O'nu kitlenin önüne çıkardık. Kemal'e bakan kalabalığın gözünde isyan için dalgalanmayı bekleyen bir bayrak vardı. O, soluklarını dizginleyerek ancak bir iki cümle konuştuktan sonra, göz yaşlarını hüznüne katıp hüngür hüngür ağladı. Kemal'in boğazında düğümlü kalan kelimeleri biraz da olsa kitleye aktarmak için Baki söz aldı. Var gücünü toplayarak kısa bir konuşma yaptı. Cenazeyi azad ettiğimiz göz yaşlarımızla toprağın koynuna bıraktık.

Haki bu saygıyı, sevgiyi ve sempatiyi duruşuyla, kişiliğiyle kazanmıştır. Örgüt içinde nasıl etki yapmışsa, yaşadığı Ulubey kazasında da lise öğrencisiyken bulunduğu Ordu'da da aynı sempatiyi ve sevgiyi kazanmıştı. Biz bunu cenaze töreninde bütün çıplaklığıyla gördük. Herkes törene gönüllü bir katılım sağlamıştı. Bu vesileyle Haki Karer yoldaşın şehadetinde böyle bir tutum gösteren bu örgütleri de Ulubey halkını da burada saygıyla anıyoruz.

Ulubey'de defnedilmeden önce yüzünü gördüğümüzde, sakalları biraz uzamış, yüzünde, insanlarla konuşurkenki alçakgönüllü ifade asılı kalmıştı. Haki arkadaşın bütün yaşamı boyunca yüzünde asılı duran bu ifadeyi, şehit düştüğü anda da gördük. Haki'yi defnetmeden önce bu tertemiz yüzünü böyle görmek de büyük bir şanstı.

Haki'nin kişiliği, duruşu, yoldaşlarının harekete, halka, mücadeleye bağlılıklarında oldukça belirleyici bir rol oynadı.

Önderliğimiz Haki'nin anısına çok büyük bir değer biçti. Cenaze törenindeki duygusal tavırlarımız için Önderliğimiz birçok eleştiri de bulundu. *"Haki'nin şehadetine böyle layık olunmaz, Haki'nin şehadetine sıradan bir insanın ölümü gibi yaklaşılamaz. O'nun şehadeti her yerde bize devrimci görevleri hatırlatır. Orada halkla ilişkilerinizi ve diğer sol gruplara karşı görevlerinizi yerine getirememeniz, Haki'nin şehadetini anlayamamanızdır"* dedi. Bizim eksikliğimizi gidermek için kendisi Ulubey'e gitti, halkla görüştü, ailesiyle görüştü ve Haki'nin şehadetine ilk ciddi yaklaşımı böylelikle ortaya koymuş oldu.

Daha sonra da Önderliğimiz, *"bu davaya, bu ideolojiye, bu inanca kendisini feda eden insanlar ortaya çıkmıştır, dolayısıyla bu inanç, bu ideoloji ve hareket artık vazgeçilmez bir dava haline gelmiştir"* değerlendirmesini yaparak, Haki yoldaşın anısına bağlılığın gereği olarak partileşme sürecini başlattı. Bir tarafta Haki'nin alçakça katledilmesine karşı örgütün kendisini korumak için silahlı savunma içine girmesi gerçekleşmiş, diğer yandan da Önderliğimiz partileşme sürecini başlatarak, Haki yoldaşın anısına en güçlü cevabı vermiştir.

Denizlerin Hakilerin Kemallerin Mahirlerin 'halkların kardeşliği' özlemi başarıya ulaşacaktır

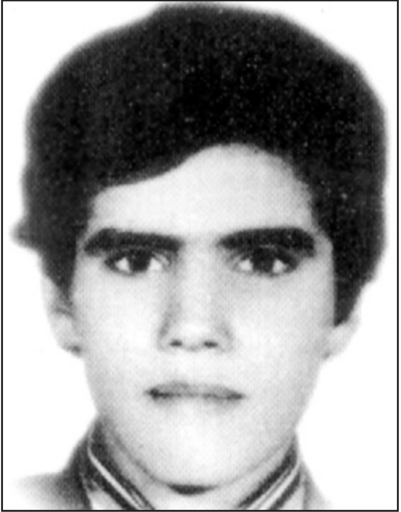
PKK'yi PKK yapan süreci devrimci kişiliğiyle, kültürüyle başlatıp kendine özgü kimliği olan bir hareketin yaratılmasına en büyük gücü verdiği gibi, şehadetiyle de arkasındaki tüm köprüleri yıkarak, geleceği kazanacak bir mücadelenin öncü gücü ve partisini ortaya çıkarmıştır. Bu yönüyle Kürdistan halk özgürlük mücadelesinin gelişmesinde Haki'nin etkisi, özgürlük ve demokrasi tarihinin sonuna kadar devam edecek bir niteliğe sahiptir.

Öte yandan milliyetçilik yoluyla halkların birbirine boğazlatıldığı, dış güçlerin egemenliğini sürdürdüğü Ortadoğu coğrafyasında, halkların kardeşliği açısından çok büyük bir adım atarak, Ortadoğu halklarının kardeşçe özgür geleceğinin ortaya çıkarılmasında önemli bir süreç başlatmıştır. Haki Karer'in bu enternasyonalist çıkışının, özellikle sosyal şovenizmin çok güçlü olduğu Türkiye'de, Ortadoğu halklarının kardeşliği temelinde bir düzen kurulmasının imkanlarını oluşturması açısından da büyük bir değeri vardır. Türkiye'de şovenizm ve sosyal şovenizm hala güçlü olsa da 1970'lerde Denizlerin halkların kardeşliği için attığı adımı Haki ve Kemal güçlü bir biçimde sahiplenerek, yeni boyutlar kazandırmıştır. Çünkü Haki'nin, Kemal'in, Denizlerin mücadele ruhu, onların kişiliği, her türlü engeli aşarak başarıya ulaştıracak bir niteliğe sahiptir. Biz hareket olarak, Denizlerin, Hakilerin, Kemallerin, Mahirlerin 'halkların kardeşliği' özleminin başarıya

ulaşacağına inanıyoruz.

Haki ile birçok anımız olmuştur. Komün evinde her zaman gece yarılarına kadar kitap okurduk, doğal olarak en son yatan ışıkları söndürürdü. Bir gece en son ben kalmıştım. O sırada bir arkadaş, *"yatarken ışığı söndür"* dedi. Zaten yattığımda ışığı söndürecektik, öyle dediği için bende şaka olsun diye ışığı sön-

dürmeden yatağa doğru yöneldim. Tam o sırada bizim ***Şehit Doğan Kılıçkaya (Yasin)*** yataktan kalktı. Işığı söndürmeye gidiyordu. Geçerken koluma hafiften çarptı, dirsek kemiğime çarpınca, tansiyonum düştü ve bir baygınlık geçirdim. Bir süre sonra ayıldım, baktım başta Haki yoldaş olmak üzere bütün arkadaşlar başucumda toplanmış. Haki nasıl olduğumu sordu, *"iyiyim"* dedim. Sonra herkes uyumak için yerine çekildi. Ben de uyudum. Bir süre sonra kalktım, baktım Haki halen başucumda bekliyor. Daha önce de hastalandığımda böyle başımda durmuştu. Tüm ısrarlarıma rağmen Haki uyumadı. Haki'nin bu davranışı O'nun yoldaşlık konusundaki hassasiyetini göstermektedir. Çok ciddi bir şeyim olmamasına rağmen, ne olur ne olmaz diye yatakta başucumda beklemiştir.

Antep'e ilk gittiğimizde, ekonomik olarak imkanlarımız yoktu, öğrencilerin köyden getirdiği mercimekler vardı, bunları en önemli yiyecek malzemesi olarak kullanıyorduk. Çoğu zaman günde iki öğün, bazen üç öğün de mercimek yediğimiz oluyordu. Sabahları hep mercimek yiyorduk, akşam başka bir yemek yoksa, yine mercimek yiyorduk. Sürekli aynı şeyleri yediğimiz için bir gün Haki yoldaşa, *"kahvaltıları zeytin yiyelim"* dedik. *"Paramız, imkanımız yok"* dedi. Biraz ısrar dana edince, zeytin aldı. Üzerine biraz limon, pul biber, zeytinyağı dökerek daha lezzetli hale getirdik. Sabahları zeytin yemeye başladık. Fakat biber ve limon da eklenince bayağı lezzetli olan zeytin, sıcak pidesiyle birlikte epey tüketiliyordu. Birkaç gün böyle devam etti, sonra paramızı planladığımızdan daha çok harcadığımızı gördük. Haki, *"artık yeter, imkanımız yok, bundan sonra zeytin almayacağız"* dedi. Böylelikle bizim birkaç günlük zeytin soframız da son bulmuş oldu.

Yine, yanlış hatırlamıyorsam 1977 Newrozu idi, birçok bankanın bombalanması planlanmıştı. Biz de iki grup halinde, Karacadağ yolundaki birkaç bankayı bombalayacaktık. Haki de bu bankalardan birini bombalamayı üzerine almıştı. Haki'nin grubu kendi üstlendiği bankayı bombalıyor, ne var ki diğer grup, çok uğraştığı halde camı kıramadığı için bombayı atamıyor. Buna kızan Haki yoldaş gidip, çok şiddetli yumruk ve tekmelerle camı kırıp bombayı bankaya atıyor, bu sırada elinde kesikler oluşuyor. Haki bir işi yaptı mı büyük bir itinayla, zamanında ve temiz yapardı. O, bütün davranışlarıyla örnek bir insandı.

Dörtler büyük bir direniş köprüsüdür

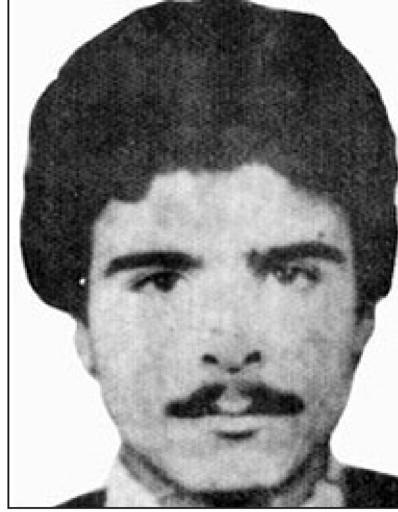
17 Mayıs'ta Diyarbakır Cezaevi'nde bedenlerini tutuşturan değerli yoldaşlarımız ***Ferhat Kurtay, Eşref Anyık, Mahmut Zengin, Necim Öner*** yalnız cezaevi ve PKK tarihi açısından değil, Kürdistan tarihi açısından da önemli bir dönüm noktasıdır. Mazlum yoldaşın 1982 Newrozu'ndaki eylemiyle, PKK öncülerinin öncülük ettiği 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu arasındaki direniş köprüsüdür.

Bu kahramanca eylemi anlamak için, 12 Eylül askeri darbesinin Kürdistan'daki amaçlarını bilmek ve bu politikanın cezaevinde nasıl pratikleştiğini görmek gerekir. 12 Eylül darbesine karşı büyük ve kahramanca direnişlerin ortaya çıkması, 12 Eylül darbesinin uğursuz emellerinin kapsamıyla ilgilidir.

12 Eylül, Kürdistan'ı, Kürtlüğü yok ederek, Türkiye'nin bir uzantısı haline getirmek istiyordu. Temel amacı, Kürt halkının varlığını ortadan kaldırmak, direnişi bir daha ortaya çıkamayacak düzeyde ezmek, Kürt halkının inkarcılığa ve sömürgeciliğe karşı direnemeyeceğini göstermek olduğu için, uygulamalar da acımasız olmuştur. 12 Eylül'le birlikte, Kürdistan yeniden boydan boya işgal edilmiş, bir bütünün zindana çevrilmiştir. Kürtlüğünü savunan, bunun için direnen ve Kürt halkının taleplerini dile getiren tek bir ögeyi bırakmamacasına bir bastırma ve sindirme operasyonu geliştirilmiştir.

Kürdistan'da gelişen özgürlük eğilimi, sessizliğe büründürülmüş tüm Kürdistan coğrafyasını ayağa kaldırmıştı. Bu uyanış da Önder Apo öncülüğünde başlatılan PKK hareketiyle sağlanmıştır. Kürdistan'da halkın uyanışını gerçekleştiren, PKK'nin öncülük ettiği direnişti. Bu açıdan 12 Eylül, hedeflediği amaçlarına ulaşmak için, cezaevlerine doldurduğu PKK tutsakları üzerinde teslim alma politikası yürüttü. PKK kadrolarını teslim almak için de zulüm ve işkenceyi dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş biçimde uyguladı. Tutsakları, inançlarına ve halka verdikleri sözlere pişman ettirerek, inançlarına ters kişilikler haline getirip toplum içine salmayı, bu temelde pasifikasyonu yaygınlaştırmayı hedefliyordu. 'Size söz veren, bunun için iddialı konuşan kişilerin hallerine bakın' deyip, teslim aldığı kişiler şahsında halkın özgürlüğe, ulusal demokratik yaşama olan umudunu tümden kırmayı amaçlıyordu. Bu çirkin ve insanlık dışı amaç için, Diyarbakır Cezaevi yaşanmaz bir yer haline getirilmişti. Mazlum Doğan yoldaş 1982 Newrozu'nda, Demirci Kawa gibi *"artık bu yaşam kabul edilemez"* diyerek, zindandaki yoldaşlarına bir isyanı başlatmanın işaretini verdi bu isyanın kıvılcımını çakarak.

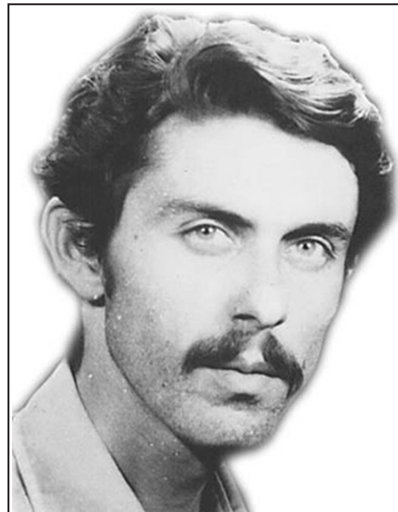
Bedenlerini ateşe veren Dörtler ise, *"PKK tutsaklarını amaçlarına ters düşüremezsiniz, PKK tutsaklarının birbirine bağlılığını ortadan kaldırıp direnişçi kültürü yok edemezsiniz"* diyerek, PKK yoldaşlığının, halka ve birbirine söz vermenin kararlılığını inkarcı sömürgeci rejime tüm açıklığıyla göstermenin eylemini gerçekleştirdiler. İnkarcı sömürgeci reji-

min boyun eğdirme politikalarına karşı, kendi şahıslarında Kürt özgürlük hareketi kadrolarının ve halkın onurunu korumak, en zor koşullarda da olsa bu dayatmalara boyun eğilmeyeceğini göstermek için bu dört yoldaşımız, önceden kararlaştırılmış, birbirine verilmiş sözler temelinde 17 Mayıs'ta bedenlerini özgürlük meşalesi gibi tutuşturdurlar.

Bu eylem büyük bir eylemdir. Bir ay öncesinden kendilerini yakacakları günü kararlaştırmışlar ve bu konuda birbirine söz vermişler. Eylem günü ve saati geldiğinde, hiç birinde en ufak bir tereddüt ortaya çıkmamış, kol kola girerek, üzerlerine yanıcı malzemeleri sarıp nefti dökmüşler ve kibritle ateşlemişler. Eylemlerinin kırılmaması için de ateşin verdiği acıya rağmen sessiz kalmışlardır. Arkadaşları fark edip yanan vücutlarını söndürmek isteyince de *"söndürmeyin, eyleme ihanet etmeyin"* diyerek, kendilerini söndürmek isteyen arkadaşlarına karşı çıkmışlardır.

Diyarbakır Zindanı'ndaki bu eylem ve diğer direnişler, Kürt halkının evlatlarının özgürlük ve demokrasi için nasıl bir yurtseverlik göstermeleri gerektiğini, nasıl bir halk sevgisinin ortaya konulması gerektiğini göstermiştir.. Bu direnişlerle, bu eylemlerle, Kürdistan'da yurt sevmenin, halk sevmenin ölçüleri yükseltilmiştir.

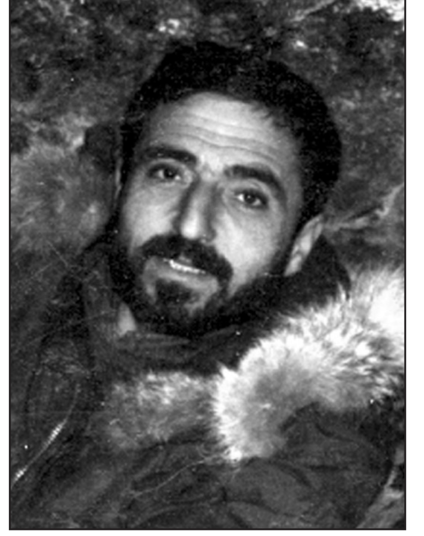
Halkımız bu eylemlerle özgürlük ve demokrasi için daha büyük fedakarlıklar vermenin bilincine, kişiliğine varmıştır. Bu eylemler sadece güncel önemi olan ve sadece özgürlük hareketinin gelişmesi açısından ateşleyici, özgürlük mücadelesini harlandırıcı eylemler değil, halkın kimliğini, kişiliğini, bilincini yoğuran yeni kültür, yeni düşünce, yeni moral değerler kazandıran halk yaratımı, kişilik yaratımı eylemleridir. Eğer halkımız sonraki yıllarda ölümü yüreğinde, beyninde yenerek düşmanın her türlü zulmünün üzerine yürüdüyse, düşmanın saldırıları karşısında en kahramanca eylemleri, direnişleri ortaya koyabildiyse, bu eylemlerde Dörtler'in kendilerini meşale yapmasının rolü önemlidir. Dörtler'in Kürt yurtseverliğinin, fedakarlık ölçülerinin yükselmesindeki payı büyüktür. Uluslararası komplo süresince Kürt insanının kendisini ateş topu yaparak komploya karşı duruş göstermesinin, bu tür direnişlerin yarattığı yeni Kürt yurtseverliğiyle, özgürlük ölçüleri, ulusal demokratik değerlere bağlılıkla bağı vardır. Yine Newrozların sembolü haline gelen ***Zekiye Alkan, Rahşan, Ronahi, Berivanların*** ve daha nice Kürt gencinin *"yaşam olacaksa özgür olmalı"* felsefesiyle yola çıkıp *"uğruna ölünecek düzeyde bir yaşam"* yaratma mücadelesi içine girmeleri, tabii ki bu direnişlerle gerçekleşmiştir. Daha sonraki kahramanca eylemler, yoldaşlarımızın bu büyük eylemlerle ortaya koydukları yeni ölçülerle yoğrulan insanların yaptığı eylemler olarak tarihe geçmiştir.

Dörtler'in direnişi daha büyük eylemler için bir emirdir

Dörtler'in eylemini duyduğumda, Diyarbakır Zindanı'nın 35. koğuşunda, hücrede bulunuyordum. Dörtler'in eylemi 33. koğuşta gerçekleşti. Bu eylemden sonra, 33. koğuş bulunan bütün arkadaşlar ağır işkenceden geçirildi. 12 Eylül'ün amaçlarına ve zindan işkencesine karşı Dörtler'in isyanı bu koğuşta gerçekleştiği için, koğuş cezalandırılıp dağıtılmıştı. Bu koğuşa bir süre tutuklu da konulmadı. İşkence görüp dağıtılan tutuklulardan birkaçı bizim bulunduğumuz katın bir hücresine getirildi. Onlar çok gizli biçimde, böyle bir eylemin gerçekleştiğini, bazı arkadaşların şehit düştüğünü duyduklarını, bazlarının durumlarının ağır olduğunu ilettiler. Bu durum bizleri sarstı. Bundan önce de ***Mazlum*** yoldaşın direniş kıvılcımını çakması gerçekleşmişti. Dörtler'in eylemi ile birlikte, daha güçlü, daha büyük, daha etkili bir eylem yapma zamanının geldiği kararına vardık. Daha önce ***Kemallerin, Hayrilerin, Mazlumların*** içinde bulunduğu arkadaş grubunun son savunma zamanı yaklaştığında, etkili bir eylem yapma kararı vardı. Dörtler'in eylemi, bu kararın uygulanmasının daha erkene alınmasını beraberinde getirdi. Nitekim Dörtler'in eyleminden sonra, ölüm orucunun başlatılması kararına varıldı. Bu karar, 14 Temmuz'da uygulamaya geçirildi.

Dörtler'in eylemi duyduğumuzda gösterdiğimiz tepki; Diyarbakır Zindanı'ndaki bu baskıların, bu zulüm düzeninin artık kabul edilemeyeceği, buna karşı kapsamlı bir direnişi gerçekleştirme zamanının geldiği idi. Hatta bu eylem duyulduğunda, daha sonra 14 Temmuz'da şehit düşen yoldaşlarımız, önceden kararlaştırılan eylemlerin artık geciktirilmemesi gerektiğini, hatta Dörtler'in eyleminden önce bir eylemliliğin esas olarak kendileri tarafından gerçekleştirilmesinin sorumluluk duygusu içindeydiler. Bu yönüyle Dörtler'in eylemi, 14 Temmuz eyleminin başlatıcısı olmuştur. Dörtlerin eylemi, 14 Temmuz'u başlatanlar için daha kapsamlı, büyük bir direniş başlatılmasının emri olarak görülmüş, kabul edilmiş ve bunun gereği yapılmaya çalışılmıştır.

Bu eylemler, PKK kadrolarının ruh hallerinin, yoldaşlık duygularının ve birbirine yaklaşımının anlamını en ince ayrıntısına göstermektedir. Dörtler, Mazlum Doğan yoldaşın Newroz'daki eylemini duyunca, *"bu eylemi aslında biz yapmalıydık, şehitlerimize karşı, arkadaşlarımıza karşı sorumluluğumuzu yerine getiremedik"* diyerek, yoldaşlarına, halka karşı sorumluluklarını yerine getirememenin ezikliği ve duygusu içinde, böyle bir eylemi bir an önce gerçekleştirme kararı almışlardır. 14 Temmuz direnişçileri de Dörtler'in eylemini duyduklarında, *"bu eylemleri bizim yapmamız gerekirdi"* diyerek, yoldaşlık ilişkilerini ortaya koymuşlardır. Mazlum arkadaşın şehadetinden etkilenen 14 Temmuz direnişçileri ölüm orucuna başladıklarında, *"keşke Mazlum Doğan arkadaş da

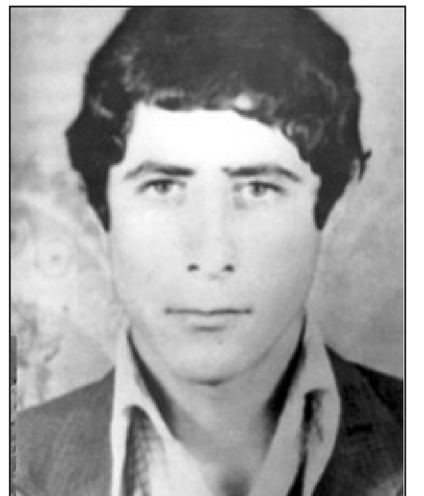
şimdi aramızda olsaydı, bu eylemi birlikte yapsaydık"* diyerek, Mazlum Doğan yoldaşla yan yana bu eylemi yapmanın gururunu, sevincini, sıcaklığını dile getirmiş, PKK militanlığının, PKK'nin yarattığı yoldaşlık sevgisinin, halk sevgisinin düzeyini ortaya koymuşlardır.

Bu eylemi gerçekleştiren arkadaşların kişiliklerini de belirli yönleriyle ortaya koyabiliriz: ***Ferhat Kurtay*** yoldaşımız, Kızıltepeli yurtsever bir aileden geliyordu. Bilindiği gibi Kürt melleleri Kürtlerin ilk aydınları sayılmaktadır. Dünyayı sorgulama, tanıma imkanları olduğu için, Kürt yurtseverliğinin geliştiği kesimlerin başında gelmişlerdir. Ferhat Kurtay'ın ailesi de yurtsever özellikleri olan bir melle ailesidir. Eskişehir'de üniversiteyi bitirmiş, elektrik mühendisi olmuştu. Üniversite sıralarında örgütü tanımış, daha sonra giderek bu katılımı profesyonel düzeye ulaşmıştı. PKK'nin Kürt halkının özgürlüğünü, ulusal demokratik yaşamını gerçekleştirebilecek bir hareket olduğuna tüm yüreği ile inanan bir arkadaşımızdı. Aydın bir kişiliği vardı. Olgun, oturmuş kişilik özelliklerine sahipti. Bu nedenle de çevresini etkileyen, insanlar saygı duygusunu uyandıran bir kişiliği vardı. Hareketimizin Kızıltepe'de gelişmesinde, Ferhat Kurtay'ın bu özeliklerinin etkisi büyük olmuştur.

Diyarbakır Cezaevi'nde, bulunduğu koğuştaki arkadaşların ağır baskılara rağmen devrimci özeliklerini korumaları, partiye ve halka bağlı kalmalarında Ferhat Kurtay yoldaşın belirleyici rolü olmuştur. Olgun, etkileyici kişiliğiyle koğuş içinde arkadaşların kendi etrafında toparlanmış; baskılar karşı arkadaşlarının kötü ve zor duruma düşmesini engelleyen, baskı ortamında olabildiğince arkadaşların düşüncelerini, tutumlarını, duruşlarını korumasını sağlayan bir arkadaş olmuştur. Nitekim bir direnişin yapılması gerektiği düşüncesi kendisinde gelişip bu düşünceyi arkadaşlarına açıklar açıklamaz da birlikte eylem yapacağı arkadaşları rahatlıkla bulmuştur. Direnişin disiplinli, sonuç alıcı ve etkili olmasında Ferhat arkadaşın kişiliğinin, duruşunun payı belirleyicidir.

Necmi Öner arkadaş, Çermikli bir arkadaştı. Lise öğrencisiydi. Çermik'te PKK'nin gençlik hareketinde yer almış, mücadelenin gelişmesinde aktif bir militan olarak çalışmıştı. Cezaevine düştüğünde de gençlik heyecanını, coşkusunu koruyan bir arkadaşımızdı. Necmi'de gerçekten gençlik heyecanının her türlü özelliğini görebilirdik.

devamı 22'de

güneşin sarısından çalınmıştı gözlerin

Bir şiir yazmak isterdim
biraz gerçek, biraz hayal
onunla ulaşmak
ulaşılması zor olana, olanlara
oradan yürümek yıllar yılı çocukluğa
iç çekişler biraz da orada gizlidir
işte o gizleri zuladan çıkarmak
sayfalarını karıştırmak
Bagok'un o ilk görüştüğümüz,
"işte bak sözümde durdum ve geldim"
dediğim o bağ evindeki
ateşin başında
yazdıklarımı okumak istedim
güneş sarısı gözlerine

Kişiliğinde bütünlüğe ulaşanlar ya da bunun arayışı içinde olanlar vardır, bir de sadece bir organizma gibi yaşayanlar. Yaşamı anlamlı kılmak için gece gündüz demeden çalışıp didinen, bir değil bin canı olsa seve seve verenler, verecek olanlar vardır, bir de gün doğuşu ve gün batımının farkında olmayanlar.... Gidenler ve gidenleri ant bilen yürekler için yaşamın anlamı özgürlükle eşdeğerdeydi. Biri diğerinin izdüşümü...

Kaç defa yazmaya çalıştım, kaç defa yarım bıraktım, kaç defa başlamadan bitirdim yazılarımı, bilmiyorum. Bazen çocukluk anılarımız izin vermedi, bazen gidişini kabullenemeyişimin isyancılığı.... Sanki hiç değişmemiş olacaksın bir dahaki görüşmemizde. Sanki o bağ evinde yarım kalan sohbetlerimize kaldığımız yerden devam edeceğiz yine ağız dolusu gülüşlerimizle. Sanki yıllar yılıdır her anımı işgal eden o birlikte geçirdiğimiz anların hala belleğimde dipdiri duran detayları, varlığınla ebedi bir bütünlüğe dönüşecek içimdeki acılar gibi. Ve her sanki yerini derin bir sessizliğe bırakıyor fırtınaların ortasında. Sonra keşkelerin zamanı başlıyor içimde. Çünkü her giden, yaşanan anılarla ve yaşanmayanlarla kalanın hayatında bir keşkeye dönüşüyor. Keşkeler her anımızda sarıldığımız en değerli parçamız, umudumuz oluyor isyancılığımızın ortasında.

Aradan çok uzun zaman geçti belki, ama içimin zamanı kaç parçaya bölündü ve her bölündüğü parçada bir daha ilerlememek üzere kaç defa durdu, bilmiyorum. Ve yüreğimde biriken acılarla anlıyorum ki zaman, güneşin doğuşu ve batışıyla geçmiyormuş. Biyolojik olarak değişmemiz de zamana dair bir şey ifade etmiyormuş. Ölüm de soluğun kesilmesi değilmiş. Dışımızda bana rağmen ilerleyen bir zaman kavramı, ama zamanın akrep ve yelkovanı hala aynı anı gösteriyor, gidenlerin derin acısında takılı kalmış içimde. Sonra yine anlıyorum ki biz halk olarak gücümüzü, umudumuzu acılarımızdan alıyoruz. Bildiğimiz ne varsa da acılarımızdan öğrenmişiz.

İnsanlar sürekli geleceğe, yarınlara bakarken biz, o belki de bin yarınlara değişmeyeceğimiz sizli zamanlara bakıyor, onlara sarılıyoruz bütün ağırlığıyla. Küçük şeylerle bile mutlu olmayı bildiğimiz, içimizin huzurla dolup taştığı zamanların derinliklerinden gelmiştik bugünlere bedenen. Yüreğimiz sizlerle kaldı ve hala ardı arkası kesilmeyen ardıllarınızla sizlere doğru gelmeye devam ediyoruz.

Senli zaman dilimlerine dokunuyorum her zamanki gibi. Sana anlatmak istediğim ne de çok şeyim vardı. Üzerimize yağmur gibi yağan mermilerin ortasında bile sana anlatacağım şeyleri düşünüyordum bütün acımasızlıklardan uzakta. Sonra anlatmak isteyip anlatamadığım bütün sözcükler derin bir acıya dönüşerek her gittiğim yere benden önce vardı. Varlığın en temel özelliği olarak görülen değişim yasası da bu acıların yanında sadece birer safsataya dönüşüyor. Öyle olsa, insan durmadan yaşar mı içinde bu depremleri?

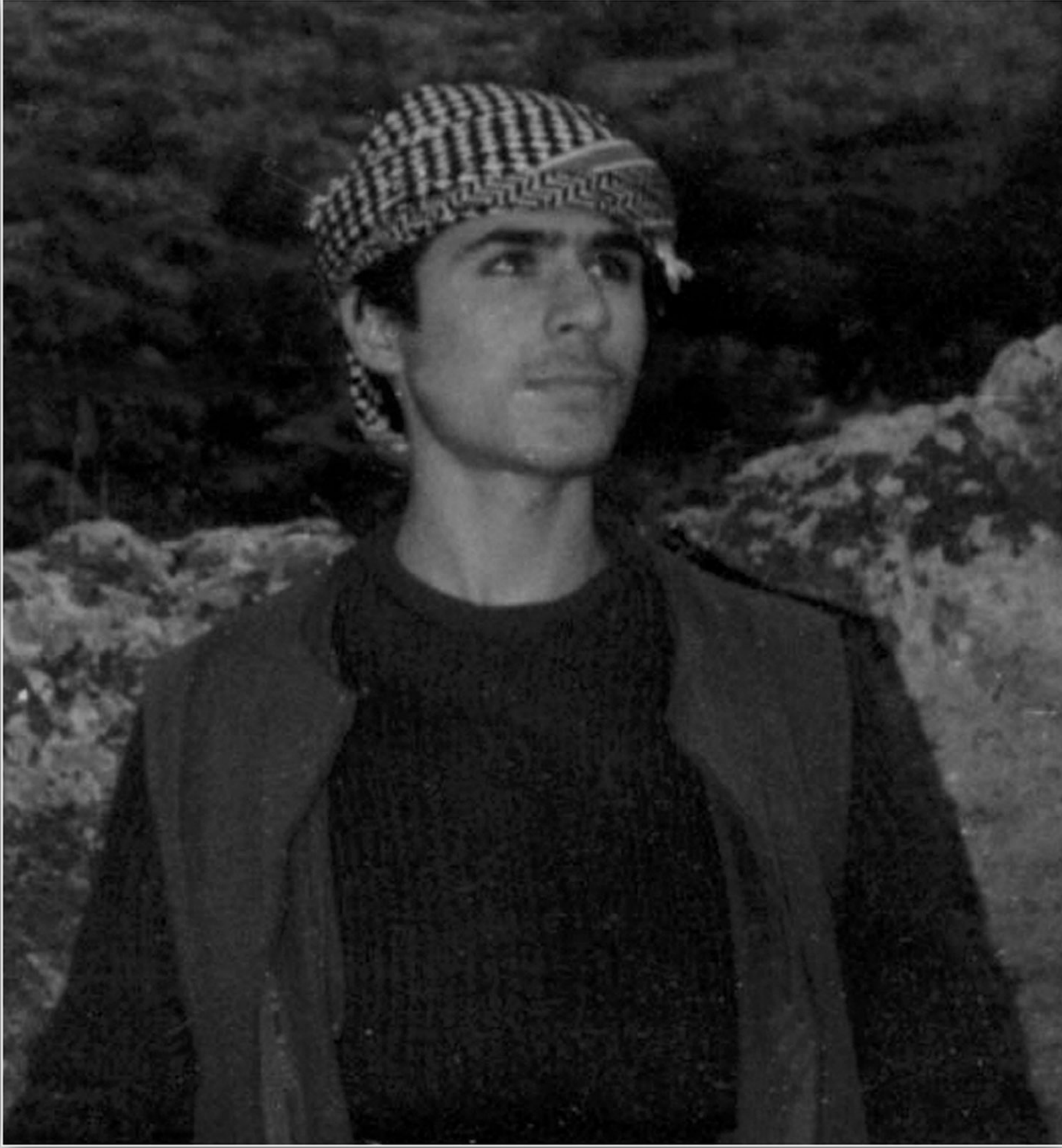
Bütün masallar bir varmış bir yokmuş ile başlar. Bizim masallarımız ise sadece varmış ile başlar ve her bir masalımız yokmuş ile noktalanır.

1993 Mart'ında Bagok'a düzenlemem olmuştu. Bölge komutanımız Rauf arkadaş, *"artık Bagok'ta bir aile grubu kurarsınız"* deyip takılıyordu. Eylem hazırlığında olduğunuzu duymuştum ve "eğer yetişebilirsen, sen de katılırsın eyleme" demişti arkadaşlar. Çok heyecanlıydım. Bu benim ilk eylemim olacaktı. Bir yıldır katılmış olmama rağmen birçok şeyi yeni yaşadığım ve yaşayacağım için yeni katılmış gibi hissediyordum kendimi. Uzun bir yol yürüyüşü ardından, nihayet gecenin bilmem hangi vaktinde, Bagok alanının bulunduğunuz noktasına ulaşmıştık. 15-20 arkadaş, eylem için bir bağ evinde toplanmıştınız. Hepiniz ateşin etrafında yeni gelen bizlere hoş geldiniz merasimi düzenliyordunuz. Birlikte katıldığımız ***Şehit Kazım (Ezin Yıldırım)*** yoldaş da oradaydı. O, her zamanki gibi yine gülüyordu. ***Şehit Hevidar (Safura Yıldırım)*** yoldaş da oradaydı, O'nu görmeyeli yıllar olmuştu. Gerilla kıyafetleri ne de çok yakışıyordu O'na. Yaşamın tecrübelerinin izlerini taşıyordu yüzünde. Ve işte birbirinize diğer Ferhat diye takıldığınız Şiyar. Bütün arkadaşların yüzünde ateşin alazının dansı. İşte durduğu yerde bakıp bakıp gülen sen, yeni isminle ***Pılıng***. Kimse orada olduğunu söylememişti. Hem şok olmuştum hem de tarifi imkansız bir sevinç yaşamıştım. Seni görünce, verdiğim sözü yerine getirmiş olmanın gururu göğsümü kabartmıştı. Hepimiz kardeş gibi büyütülmüştük, kimilerimiz de kardeştik Kazım ve Hevidar gibi.

Merasimden sonra hemen yanıma gelmiştin ve *"büyümüşsün"* demiştin. Ben de *"sözümde durdum ve geldim"* demiştim seni görmüş olmanın mutluluğuyla. Birkaç yıl önce görev için indiğin şehir merkezinde görüşmüştük bütün sözcüklerin suskunluğuyla. Sana bir tek, *"iyileşirsem, söz ben de geleceğim"* demiştim. O zamanlar yüzünün ifadesini okuyabilecek, gözlerindeki anlamı çözebilecek durumda değildim. Şimdi okuyabiliyor ve çözebiliyordum. Yüzünde savaşın o sert, meydan okuyan çizgileri vardı, gözlerin sanki güneşin sarısından biraz daha çalmıştı. Artık karşımda durmadan kavga ettiğimiz o çocuk değil, genç bir gerilla duruyordu.

Dışarıda, Mart'ın yıldızları gökyüzünde pırıl pırıl parlarken, otlar düşen çiğ taneleriyle kristalleşirken, bağ evinde yaktığımız ateşin bir kenarında oturmuş, demli sohbetlere dalmıştık seninle. Üstelik çocukluk anılarımızı tazeliyorduk gülerek. Okul tatilinde hepimiz köyde toplanırdık genelde. Genç, çocuk demeden sabahtan akşama kadar koşar, oynardık o tozlu köy yollarında. Dolunaylı gecelerde de tarlalara gider, bırkê oynardık geç saatlere kadar. En çok da küçük okulun arka bahçesi ev sahipliği yapardı oyunlarımıza. *"Hatırlıyor musun, sen oyuna girdiğinde sana bağırırdım ve çekip giderdim"* demiştin. Ben oyundayken de sen geldiğinde ben giderdim... *"Bizi herhangi bir oyunda birlikte oynar görme, köy ahalisine hiç nasip olmadı"* dedin sonra. Büyükler bile müdahale etmişti kavgalarımıza, ama nafile, hiçbir sonuç alamamışlardı. Ben daha küçük olduğum için pek anlam veremez, ağlardım. Çocuktuk belki, ama hepimiz de erken tanışmıştık halkımızın acılarıyla. Yürütülen bir mücadelenin olduğunu biliyorduk, bunu bilmek bile erken büyütmüştü hepimizi. Anaların gözyaşlarına, işkencelere, tutsaklıklara yabancı değildik. En çok da sen biliyordun.

En son 1988 yazında bir araya gelmiştik, bu kez tatilden dolayı değil, amcamız ***Delil (M.Latif Yıldırım)***'in şehadeti bir araya getirmişti bizleri. Küçük yüreklerimizle durmadan intikam yeminleri ediyorduk. Bizim topraklarımızın çocukluk zamanlarına bile, gidenlerin acısı işlenir ilmek ilmek. Bunu yüreğinde en çok hissedenlerden birisi de sendin Pılıng. Zaten orada bulunma sebebin dağlara olan sevdandı. Vuracaktın kendini dağlara ilk fırsatta, bunu herkes gibi ben de biliyordum, sadece zaman meçhuldü.

Adı Soyadı: ***Ferhat YILDIRIM***
Kod adı: ***Pılıng***
Doğum yeri ve tarihi: ***Nusaybin 1974***
Katılım tarihi: ***1988***
Şehadet tarihi: ***2 Mart 1993***
Bagok ovası/Nusaybin

Herkesin geldiği yere dönme zamanı gelmişti yine. Sen şimdi dönmeyeceğini söyleyerek, kaldın. Neden kaldığını herkes biliyordu, sadece dillendirmiyordu. Zaten kısa bir süre sonra da senin o buram buram özgürlük kokan dağ sevdana gittiğini söylediler. Mevsimler sonbaharı gösteriyordu. Onca kavgalarımıza rağmen gidişini ilk duyduğumda, içimden bir şey koptu, öyle acıyordu ki çocuk yüreğim, anlatamam. Kimse sormadı bu acılarımı, ben de söylemedim, söyleyemezdim. Tabii büyükler katılışınla duydukları gururu anlatıyorlardı birbirlerine. *"Partiye katılacağını biliyorduk, belliydi"* diyorlardı.

Aslında onlar öyle söylerken seni kıskanmıyor değildim, ben de kaç defa katılmak istemiştim, ama hep 'küçüksün' sözüyle karşılaşmıştım. Bize bir şeyler anlattıktan sonra gecenin karanlığını yarıp giden gerilla grubunun ardından kaç kez öylece bakmıştım, onu da bilmiyorum. Bir an önce büyümeliydim, bir önce dağlara koşmalıydım hem de hiç durmadan ve koştum senin gibi, senden önce ve senden sonra dağlara koşan herkes gibi...

Bir kuş olsam
konsam o dağ doruklarına
Seyre dalsam sonsuzluğu
Ciğerlerimi
o özgürlük havasıyla doldursam
uzansam yarınlara

Evet artık sana yoldaş diyecektim, üstelik artık kavga da etmeyecektik, bu defa aynı saftaydık. Savaşın ortasında savaşın acımasızlıklarından habersizim. Çünkü dağ başlarındaki herkes tertemiz birer çocuk yüzüydü. Sanıyorum ki hep böyle güleceğim ve güldükçe gülüyorum, herkesin yüzünde baharın renkleri var, bütün yoldaşlar gülüyor, en çok da sen. Bir başak gibi acele ediyordu yaşam, belki de bundandı bu kadar içten gülmemiz...

Bağ evinin ortasında yakılan ateşin etrafında oturmuş, sohbet ederken, ateşin alazını gözlerinde seyrediyorduk. Ateş gözlerini kıskanıyor gibiydi, yıldızlar da misafirdi bize. Karanlıklar yorgun yorgun çekiliyordu, gün doğdu doğacak, farkına bile varmamıştık. Çoban yıldızının ışıltısını seyretmiştik ve sen, *"biz devrimciler de birer çoban yıldızıyız, çünkü o en zifiri anda ev sahipliği yapar gökyüzüne"* demiştin. Ardından güneşin doğuşunu seyretmiştik. Güneşe bakarak, *"maviyi yüreğinde taşıdığın sürece yarınlar senindir, unutma"* demiştin. Söylediklerinle, gökyüzünün mavisinin yansısını görüyordum yeryüzünde, her ikisi artık tekti. Sanki zaman geride kalmıştı da biz zamanın bir adım ilerisindeydik.

Güneş yolculuğunu yarılamıştı, bense sanki yeniden doğmuş gibiyim bu güzel cennet parçasında. Bir yeri güzelleştiren insanlardır derler. İnsanın nasıl güzelleştiğini burada, dağlarda görüyordum. Asabi, dik kafalı, hep kendi bildiğini okuyan, etrafındaki herkese kızan çocuk gitmiş, yerine yepyeni bir insan doğmuştu. Yeni insanın doğuşuna tanık oluyordum, ne kadar güzelleştiklerini görüyordum, bütün davranışlarının nasıl anlam kazandığını seyrediyordum. O geçmişteki Ferhat gitmiş, yerine yepyeni kişiliğiyle Pılıng gelmişti. En fazla da gözlerindeki anlam değişmişti. Bana gerillayı anlatıyordun. Dağlara geldiğimden beri ilk defa kendimi gerilla gibi hissediyordum. Katıldıktan kısa bir süre sonra bayan arkadaşlar cephe faaliyetlerine verilmişti. Ama şimdi eyleme gidecektik.

Hatırlıyor musun, sen eylemlerin nasıl yapıldığını anlatıyordun. Arkadaşlar, "ayrılın, birbirinize alışırsınız ve ayrılmak size çok zor gelir" dedikçe, *"rahat bırakın, daha konuşacağımız çok şey var"* diyordun. Aslında onlar haklıydı, savaş ortamında alışkanlıklar çok acı veriyordu, onlar bunu biliyordu, sen de biliyordun, ama sonsuz ayrılıkları hiç düşünmediğimiz için her şeyi bir kenara bırakıyorduk. Ve ben sana alıştım, hem de yıllara meydan okuyan bir alışma...

Ve gün batımından önce, eylem yerine daha yakın bir noktaya gitmek için yola koyuluyoruz. Tüm yol boyunca dağların güzelliğini anlatmıştın. O kadar güzel anlatıyordun ki noktaya nasıl vardığımızı anlamamıştım.

Bagok dağının ovasıyı kucaklayan yüksekçe bir noktasında konumlanıyoruz, yemyeşil ova ayaklarımızın altında uzuyor. Küçük bir mağaraya yerleşiyoruz. Yarın eyleme gideceğiz. Zaman geçmek nedir bilmiyor. Odun toplayıp, mağaranın ortasında her zamanki adetlerden olan bir ateş yakıyoruz. Eylem önce-

si moraller de gerillada vazgeçilmezler arasındaydı. İşte yine ateşin etrafında çember kuruyoruz ve sırayla şarkı söylemeye başlıyoruz, bir arkadaş da kasete kaydediyor. Komisyon, *“şimdi Pılıng yoldaş bize bir şarkı söyleyecek”* diyor. Sen de, *“en sevdiğim şarkıyı sizlerle paylaşmak istiyorum”* deyip başladın

“gelini de gelini Kürt'ün gelini,
dağlara verir, mavzere verir,
işgalciye vermez elini...” bizler de sana eşlik ediyorduk, sonra bir sessizlik çöktü hepimizin üzerine, sessizlikle birlikte yorgunluk... Ateş alazının dansına daldık hep birlikte. Yarın akşam ateşin dansının sırası bizdeydi. Resimler çizecektik, yarın her birimiz birer ressam olacaktık. Daha şimdiden, çiçekler yaşama merhaba demenin telaşı içindeler, tablonun zeminini onlar oluşturuyor.

Dışarı çıkıp yüzümüzü doğuya çeviriyoruz, gökyüzünde yıldızlar ne kadar da parlak, üstelik hepsi de sessiz, bu gece kayan hiçbir yıldız da yok. Hem bir pınar kadar berrak hem de biraz pusluydu gökyüzü. Anlam veremediğim bir sessizlik sahiplik ediyor içime. Bak çiğ düşüyor heval, sabah güneşiyle yeşillikler kristalleşiyor, yaprakların üzerinde şebnemler toprağa düşüyor usulca.

Sonra ovayı seyre dalıyoruz. Hala gecenin mahmurluğu var üzerinde, keseceğimiz İpek Yolu görünüyor belli belirsiz. Akşamla birlikte o yolu keseceğiz. Silahları temizliyoruz ve düzenleme okunuyor; yol kesme grubu, pusu grupları, savunma grubu, isimler bir bir sıralanıyor, kalbim ne kadar da hızlı atıyor. Pılıng, B-7'yi kullanacak bir pusu grubunun başındaydı. Beni de BKC'nin olduğu pusu grubuna düzenlemişti arkadaşlar.

Güneş bugünle vedalaşmaya doğru ilerlerken, yola çıkıyoruz. Karşıki yamaçta engin bir kayalık ve hemen ortasındaki manastır dikkatimizi çekiyor. İndiğimiz dağ o kadar yüksek ve dik ki, bir türlü inemiyorum. Bütün arkadaşlar ince bir su gibi süzülüp ovaya inerken, inmek için büyük mücadelelere vermem gerekiyor ve Pılıng bu mücadelede yanımda yer alıyor. Nasıl ineceğimin taktiklerini öğretiyor yardım ederken. Düşe kalka ilerlemeye çalışırken, *“korkma, düşmene izin vermeyeceğim, ben yanındayım”* diyordun. Kendine güveninden çok etkilenmiştim. Daha dün durmadan kavga ettiğimiz çocuk, bugün, yani en zor koşullarda hevalliğin o sıcak elini uzatıyordu.

Anlıyorum ki Kürdistan'da katledilen sevginin tohumları hevalin sıcaklığında gizliymiş.

Gözlerimiz ufuk çizgisindeki kızıllıkta. Arkadaşlar bizi beklerken, baharın keyfini çıkarıyorlardı, gün batımının o serin rüzgarı okşuyordu yüzümüzü. Onların yanına varır varmaz hemen yola koyulduk. Artık ovadaydık. Ovanın dağa yakın bir yerinde, bir tepeciğin başında kurulan bir köyün arkasına geldiğimizde, ova gün batımının kızıllığına bürünmüştü. Karanlığı beklerken arkadaşlar hayal çekiyordu, bir arkadaş çantasından ARGK bayrağını çıkardı. Bayrağı alıp boynuna taktın. *“Şehit düşersem beni bayrağa sarın”* dedin. Kimsenin bir şey söylemesine fırsat vermeden de *“sanırım beni taşıyamazsınız, biraz ağırım galiba. Şehit düştüğüm yerde kalacağım”* dedin ansızın. Bayrağı elinden alarak, *“ne olur öyle söyleme”* diyebildim sadece. Sözleriyle, savaşın acımasızlığının denizinde boğalmak üzere olduğumu hissettim. Sözcüklere gerek bırakmayan bir savaş gerçekliğini dilleniyordun. Bundandı herkesin o anda sessiz kalması. Sessizlik elini boğazıma dolamıştı, boğulacak gibi oluyordum, titriyordum, korkuyordum. O anda güneşin sarısının gözlerinde nasıl hapsolduğunu, yıldızların nasıl birer birer gözlerine aktığını izliyordum. Gözlerin her zamankinden daha fazla parlıyordu. Sanki zuhal yıldızı gökyüzünden önce senin gözlerinde belirmişti. Sanki bahar değil de sonbahardaydık, baharın yüzümüzü okşayan bu yumuşak rüzgarı bile kışın dondurucu soğuğu gibi üşütüyordu içimi. Halay çeken arkadaşların elleri birden bire ayrıldı, halayı bıraktılar. Türkü söyleyen dilleri sustu. Bu sessizliği dağıtmanın bir tek yolu vardı, zaten zamanı da gelmişti, yola çıkmak, yerimizi almak, eylemimizi gerçekleştirmek. Yola koyuluyoruz. Buluşma noktaları belirtiliyor, paralo dolaşıyor dilden dile. Ve savunma grubunu yerine bırakıyoruz, vedalaşıp kendi yerlerimize doğru yola devam ediyoruz. Yıldızlar utanırcasına, çekine çekine gökyüzünde belirmeye başlıyor. Sanki başarı gökyüzünde belirmeyen yıldızlarda. Pusu gruplarının yerlerine yakın bir yere geliyoruz. Aynı hizada duracağız, her bir mevzi arası 15-20 metre olacaktı. Biz de vedalaşıyorduk. Sonra beni çağırıp, o küçük tepenin başında kurulan köyün ışıklarını göstererek, *“eğer kopma ve benzeri bir şey olursa o ışığa doğru ilerle, orada buluşacağız”* demiştin. Tam gideceğin sırada, *“söz, bir dahaki eylemde aynı mevzide birlikte savaşacağız, kendine dikkat et”* demiştik. Karanlığın içinde gittikçe kaybolan siluetini izliyorum.

Dümdüz ovanın her tarafı tarla. Taş bulamadığımız için, toprağı kazarak mevzilerimizi yapıyoruz. Aynı mevziyi paylaştığımız **Şehit Yaser** arkadaş, ilk eylemim olduğunu bildiği için uyarılarda bulunuyor; *“sakın başını kaldırma.”* Yol kesme grubunun yerini aldığını duran arabalardan anlıyoruz. Bu, eylemimizin başladığı anlamına geliyordu. Pür dikkat yola bakıyorum, her gelen farın hangi araca ait olabileceğini düşünüyorum. Yaser arkadaşa *“bunlar panzer değil mi?”* dememle, O'nun BKC ile atışa başlaması bir oldu. Aslında ilk atışı bizim ilerimizde bulunan B-7 mevzisinin yapması gerekiyordu. Ama onlar gecikmişti. Sonra bizden sonraki B-7 mevzileri atışa başladı. Panzerler aydınlatma mermisi atıp, A-4 ile etrafı tarıyordu. O anda geri çekilme komutu verildi. Bütün pusu gruplarımız 100-200 metre arkamızda bulunan su kanalında birleşecektik. Biz iki grup su kanalına ulaşmıştık. Pılıng'ın ve diğer pusu grubunun gelmesini bekledik. Onlar gelmeyince, ikinci buluşma noktasına doğru yola koyulduk. Biz ilerleyince, yol kesme noktasının diğer tarafında bulunan pusu grupları da geldi, hep birlikte geri çekilmeye başlıyoruz, ama atılan aydınlatma mermileri yol almamıza izin vermiyor, ikide bir kendimizi yere atmak zorunda kalıyoruz. A-4 mermileri üzerimizden vızıldayarak geçip karanlıkta kayboluyor. Bütün gruplar geldi. Bir tek sizler gelmemediniz. Hepimizin içindeki merak, tufana dönüşüyordu, 'nerede kaldılar' diyordu bütün diller. Ayaklarımız gitmek istemiyor, her gördüğüm gruba, 'Pılıng'ı gördünüz mü?' diyorum. Onlar da 'beraber gelecektiniz, gelmediler mi?' diyerek, soruma soruyla cevap veriyorlar. Ovada kendimizi yere attığımız bir yerde durduk. Yıllarca aynı birimde birlikte kaldığınız ve halen aynı birimde birlikte olduğumuz **Şehit Zeki,** *“ben onları aramaya gidiyorum”* dedi. *“Ben de geleyim”* dedim. O, *“onları getireceğim”* diyordu. Sanki sözcüklerinde bir söz vardı, kendisine söz verir gibiydi. Sanki, 'gidemezsin' dercesine isyan ediyordu sesi. Ve O, sizleri aramak üzere geri döndü. Biz de istemeye istemeye buluşma noktasına doğru ilerliyorduk.

Zaman geçmiyordu. Hiç kimse ne yaptığını konuşmuyordu. Herkesin gözü karanlığı bölüp gelecek olan gölgelerdeydi, bekledik, bekledik ve nihayet ayak seslerini duyduk. Bir ses 'arkadaşlar geldi' diyordu. Gelmiştiniz, o kadar mutluydum ki, sana anlatacağım o kadar çok şeyim vardı ki Pılıng. Artık aynı mevzide çatışacağımız o eylemi sabırsızlıkla bekleyecektim. Karanlıkta gelen arkadaşları seçmek zor oluyordu. Seni neden göremiyordum, neredeydin? *“Pılıng nerede”* diyorum, ama sorduğum arkadaşlar da benim gibi bilmiyordu. Sonra Ş. 'arkadaşlar toplansın, bir şey söyleyeceğim' dedi. Sesin geldiği yöne doğru gidip, *“nerede kaldınız, sizi çok merak ettim, Pılıng nerede”* dedim, sorum karanlıkta asılı kaldı öylece cevapsız. *“Arkadaşlar, biz de geri çekilme yaptık, sonra Pılıng heval 'uygun bir yerde mevzilenip panzerlerin geri dönüşünü bekleyelim, geldiklerinde birlikte vurur, imha ederiz' dedi ve dönüp bir su kanalına girdik. Panzerlerin geri dönmesini bekledik. İkimizin B-7'si hazırdı, birlikte vuracaktık. Panzer belirir belirmez silahları ateşledik, panzer imha oldu. Sonra diğer panzer yerimizi tespit edip ateş etmeye başladı. İmha etmenin sevinciyle başka bir roketi namluya takıyordum ki, haydi şimdi sıra diğerinde dedim, ama ses yoktu. O'ndan yana döndüm, bir taşın yanında sanki sessizce oturmuştu. Seslendim, ses yoktu, dokundum, elime ıslak bir sıcaklık geldi. Omuzlarından tuttum, oluk oluk kan akıyordu, vurulmuştu. Onu getiremedik, çok ağırdı, silahını, rextini, yeleğini, üzerindeki her şeyi getirdik, ama O'nu getiremedik”* diyordu. Halen kimin şehit düştüğünü anlayamamıştım, savaşta uzun yıllar kalan arkadaşlar sanki hiç şehit düşmezmiş gibi geliyordu bana, hala karanlıkta yüzleri seçmeye çalışıyordum, Pılıng'ı arıyordum. Ses *“Pılıng arkadaş şehit düştü”* dedi. Bu sözlerle fırtınalara tutuldum, içimde ardı arkası kesilmeyen depremler, kendi enkazımın altında can çekişiyordum. Sessizlik elini boğazıma dolamıştı, boğulacak gibi oluyordum, titriyordum, binlerce parçaya bölünüyordum. Sağanaklar başlamıştı gözlerimde, sele dönüşüyordu. Gözünü aç, yoksa bu sessiz hava dağılmayacak, çiğ damlaları toprağa geçmeyecek, ne olur gitme dedim avazım çıktığı kadar, ama gelmedin. Hani bir dahaki eylemde birlikte aynı mevzide savaşacaktık, bana söz vermiştin, neden bırakıp gittin Pılıng! İnanmıyordum, nasıl bulmuştum yeleğinin içinde olduğu çantayı bilmiyorum. Çantayı açar açmaz kanın o ağır kokusu çarptı yüzüme, anılarımızı seyrettiriyordu, yarımları anlatmıyor gösteriyordu sessizce. Hani söz vermiştin, bir dahaki eylemde birlikte aynı mevzide çatışacaktık, hani bir daha hiç ayrılmayacaktık, neden böyle erken gittin, neden beni yalnız bıraktın? Ve göz yaşlarım aktıkça akıyor kendini sınırlamadan. Yeleğinin üzerindeki kan hala sıcacıktı. Yeniydim, etkilenmeyeyim diye arkadaşlar elimden almaya çalıştılar, ama başaramadılar. İlk o anda durdu içimin zamanı. İlk o anda paramparça oldum, sonra yeni parçalanmalarla defalarca bölündüm. Seni hala ilk günkü kadar çok özlüyorum. O kadar çok acı sığdırdık ki şu yüreklere, acıya yer kalmadı biliyor musun hevalim?

Bizim masallarımızdan geriye, tarifi imkansız bir acı, yarımlar kalır anlatılacak, bir de yürek fırtınalarının ortasında susarak özlemek...

Mücadele arkadaşları adına
Rojin Uğur

Şehitlere bağlılığı şehitlerden öğrenelim

baştarafı 19'da

Kabına sığmayan, yürüyüşünde bile bir coşku, enerji saçan kararlı bir duruşu vardı. Gençliğin her türlü özelliklerine sahipti. Gençliğin sembolü olarak kabul ettiğimiz 14 Temmuz direnişçilerinden ***Ali Çiçek*** arkadaşın birçok özelliği bu arkadaşta da bulunuyordu. Ferhat yoldaşın eylem geliştirme fikrini açar açmaz hemen benimsemesi ve bu eylem içinde yer alması, Apocu hareketin, PKK'nin yarattığı yeni gençlik ruhunun kendisinde varolmasıyla ilgilidir. Baskılar ilk başladığında da tam bir isyancı tutum içindeydi. Gençliğin her türlü zulmü, baskıyı reddeden, mevcut gerici düzenle uzlaşmayan isyancı özellikleri Necmi yoldaşta vardı. İlk başladığında da baskılara karşı tutum koyan, bu konuda afaki çıkışlar yapan bir arkadaşımızdı. Bugünkü Kürt gençliğinin duruşuyla, eylemiyle, mücadelesiyle, kararlılığıyla örnek alması gereken arkadaşlardan biridir. Bu yönüyle Necmi Öner yoldaşımız, Ali Çiçek'in şahsında somutlaşan yurtsever devrimci Kürdistan gençliğinin özelliklerini en fazla taşıyan arkadaşlarımızdan biridir. Kürt gençliği, Ali Çiçek yoldaşın kişiliğini olduğu gibi, Necmi Öner yoldaşın kişiliğini de öğrenip yaşamlarında, kişiliklerinde ve mücadelelerinde pratikleştirmelidir.

Mahmut Zengin arkadaş da hareketimize gerçek kimliğini kazandıran Hilvan direnişinin ilk militanlarındandır. Hilvan direnişi sırasında cezaevine düşen ilk arkadaşlardan biri Mahmut Zengin arkadaştır. İlk girişinde 5-6 ay zindanda kalmış, çıkar çıkmaz tekrar mücadeleye aktif bir biçimde katılmıştır. Daha sonra gelişen Siverek mücadelesi sürecinde tekrar yakalanarak zindana düşmüş bir arkadaştır.

Cezaevine ilk girdiğinde 5-6 ay aynı koğuşta birlikte kaldık. Sessiz, bağlılığını derin sessizliğinde ortaya koyan, sade kişilik özellikleri olan bir arkadaştı. 1938 Dersim isyanından sonra Kürdistan'da ilk defa ortaya çıkan silahlı grupların -tabii ki daha çağdaş bir ideolojinin öncülüğünü taşıyan silahlı gruplarımızın- ilk gerillalarındandı.

Yoksul bir ailenin çocuğuydu. Mahmut yoldaş yoksul Kürt halkının ayağa kalkışının sembolüdür. Mahmut arkadaşın tarihsel olarak nasıl bir misyona sahip olduğunu tanımlayacak en iyi ifade budur. Diyarbakır Cezaevi'ne ikinci defa girdiğinde, zor koşullarda bağlılığın ve yoksul halkın ayağa kalkışının sembolü olarak karalılığını sürdürerek, bulunduğu koğuştaki ilk direniş fırsatını bu eyleme katılarak gösterdi. Mahmut arkadaş, Hilvan-Siverek direnişinde şehit düşen yoksul Kürt halkının gençleri gibi, Kürt halkının boyun eğmiş kaderini kıran bu gençliğin zindandaki direniş temsilcisi olmuştur.

Eşref Anyık arkadaşı bir defa uzaktan gördüm. Aynı mekanda hiç kalmadık. O da Hilvan-Siverek mücadelesine ilk katılan gençlerden biriydi. Hilvan-Siverek'te halkın uyanışının sıcaklığını, coşkusunu bütün yüreğiyle hissetmiş, bu sıcaklığı bütün işkencelere, baskılara inat cezaevi ortamına da taşıyan bir arkadaştı. Düşmanın baskılarına karşı Kürt halkının özgürlük eğilimini korumak, bu eğilimin boyun eğmeyeceğini göstermek için direnişlere katılmış, Kürt halkının yeni yaşam felsefesinin oluşmasında rolünü oynamıştı.

Mayıs bütün değerlerimizin yeniden hatırlandığı bir aydır

Mayıs ayı, hareketimiz tarafından şehitler ayı olarak ilan edildi. Partinin kuruluşuna vesile olan Haki yoldaşımızın şehadeti mayıs ayında olduğu gibi, halk özgürlük eğiliminin ortaya çıkışının kimliği olan Hilvan direnişinin başlatıcılarından ***Halil Çavgun*** da 18 Mayıs şehidi olarak Kürdistan tarihinde yerini almıştır. Kürt özgürlük hareketinin ilk askeri oluşumunda yer alan ve PKK MK Üyesi olan ***Mehmet Karasungur*** yoldaşımızla ***İbrahim Bilgin*** yoldaşımız da 2 Mayıs'ta şehit düşmüştür. Hareket olarak çıkışımızda büyük bir ilham kaynağı olan Denizlerin, Yusufların, Hüseyinlerin idamı da bu ayda gerçekleşmişti. Mayıs ayında tarihsel rolleri olan bu yoldaşlarımızın şehadeti yaşandığı gibi, gerilla mücadelemizde en çok şehit verdiğimiz aydır mayıs.

Mayıs ayı, şehitler şahsında bütün değerlerimizin yeniden hatırlandığı, yurtseverliğimizin, halka bağlılığımızın, özgürlüğe sevdamızın nasıl olması gerektiğini şehitlerden öğrendiğimiz bir aydır. Şehitler bir halkın özgürlük bilincini, mücadele bilincini oluşturan temel değerlerdir. Onlar esas olarak bir halkın özgürlük ve demokrasi mücadelesinin öncüleridir. Nitekim Öndeliğimiz, *“PKK, şehitler partisidir”* derken, halk özgürlük eğiliminin öncüsü olan PKK'nin esas sahibinin şehitler olduğunu ortaya koymuştur. Kürt halk özgürlük eğiliminde şehitlere verilen anlam çok yüksektir. Haki Karer yoldaşın şehadeti mücadelenin gelişimine vesile olduğu gibi, parti kuruluşunun adımını o başlatmıştır. Zindan şehitleri 15 Ağustos'a giden yolu döşemiştir. ***Mahsum Korkmaz*** yoldaşımızın şehadeti gerilla ordulaşmasına vesile olmuştur. Nusaybin ve Cizre'de şehadetlere sahiplenme serhildanları ortaya çıkarmıştır. En son Diyarbakır serhildanında olduğu gibi halkımızın şehitlere sahip çıkması, esas olarak da özgürlüğüne, demokrasisine, kendi kimliğine, varlığına sahip çıkması olarak bir daha kanıtlanmıştır. Bu bakımdan şehadet gerçeği hiçbir halkta olmadığı kadar Kürt halkında uyanışın, özgürlüğün ve demokrasinin esas gücü haline gelmiştir. Kürt halkında şehadet gerçeğine verilen önem bu nedenledir. Halkımızın kendi şehitlerine her türlü fedakarlığı göze alarak sahiplenmesinin nedeni, şehitlerde yüklü olan büyük anlamdır. Bu anlam da halkın özgürlüğüdür, demokrasisidir. Kürt halkı kendi şehitlerinde kendi saygınlığını, kendine güveni, özgürlüğünü, demokrasisini görüyor. Onları yüceltirken, onlara sahiplenirken kendisini yüceltiyor, kendisini sahipleniyor. Kendi özgürlüğünü ve demokrasisini sahiplenmiş oluyor. Bu bakımdan tabii ki hareketimiz de halkımız da şehitlerimize bağlılık temelinde dün olduğu gibi bugün de mücadelesini yükseltecek, şehitlerin özlemi olan özgürlük ve demokrasi gerçekleşene kadar da bu tutumunu devam ettirecektir. Tabii ki şehitlere bağlılık, sadece onların bu devrime ne kattığını, bu halka nasıl bağlı olduğunu, ne verdiğini bilmek ve söylemek değildir. Bu esas olarak da onların özlemlerini pratikleştirmede yer alarak gösterilecektir. Şehitlere bağlılık, diğer şehitlerimizin yaptığı gibi kendilerinden önce şehit düşen yoldaşlarımızın özlemlerini pratikleştirmek için yaşamı dahil bütün enerjisini, çabasını ortaya koyma biçiminde gerçekleşebilir. Şehitlere bağlılığımızın ne olacağını yine şehitlerden öğrenmeliyiz.

Kısa anlardan izler

"Bazı arkadaşlar şehadet biçimleri ile kahramanlığa adını yazdırır. Bazıları ise yaşarken, yaşadığı ve yaşattıklarıyla unutulmazdırlar."

1993 yılının herhangi bir ayındaydık. Mutki'nin güzelliğini yeni yeni keşfetmeye başlamıştım. Alana geldiğim ilk gündü. O gece nöbet listesine çavuş olarak yazıldığım için uyandırıldım. Fazla misafirperver sayılmazlardı; en azından bir günlük misafirlik şansını ya da lüksünü tanıyabilirlerdi.

Nöbete dair herhangi bir rahatsızlık ve söylenme, hiçbir ortamda hoş karşılanmazdı. Hele hiç tanınmadığım bu bölükte misafirperverliklerine dair eleştirilerimi dillendirmem, itiraz anlamına gelebilirdi ve bu, iyi bir izlenim bırakmazdı. Yüzüme olgun bir ifade geçirip, yüzünü seçemediğim arkadaştan nöbet listesini aldım. Yabancılığıma ve alanda yeniliğime vurgu yapmadan, ama bir şekilde anlamasını istediğim için, *"Nöbet yeriniz neresi acaba? Bölüğünüze geleli birkaç saat oldu, tanımaya fırsat bulamadım da"* dedim sinir sinir gülümseyerek. Yüzünü karanlıkta seçemediğim erkek arkadaş ne demek istediğimi anlamıştı sanırım. Sesindeki mahcubiyet, kızgınlığımı yatıştırmaya yetmiyordu. Onu daha fazla kızdırmayı da düşünmüyordum zaten. Onun yapacağı bir şey yoktu. Gerillada nöbet listesini iki arkadaş hazırlar, yönetim üyesi iki arkadaşın onayından geçerdi. Aslında ona sitem etmem bir şeyi değiştirmiyordu. Arkadaş aynı mahcubiyetle, *"karşıdaki ağacın hemen yukarısındaki kayanın yanında"* dedi. *"Teşekkürler, iyi geceler"* dedim.

Eminim, çok asabi olduğumu düşünmüştür. Silahımı omzuma attım, yıldızlara baktım; ışıl ışıl duruyorlardı yerlerinde. "Bu gece sizleri görmeden sabahlamayı düşünüyordum" dedim. Ama askerlik, mekan ve zaman tanımadığı gibi, misafirliği de aşmıştı. Noktayı tanımaya çalışıyordum. Etrafıma bakındım; mutfak, mangalar, içtima sahası ve nöbet yeri.

Nöbet yerine doğru gittiğimde, nöbetçilerin geleni tanımamalarının yaratacağı sonuçları düşündüm. Bir de olur ya parolayı unutursam! Bunu düşünmek bile korkutuyor insanı. Yakınlaştığımda parolayı söyledim. İki nöbetçinin de bu yabancı sesin kime ait olduğunu anlamak için dikkatli bakışlarını geceye rağmen nasıl üzerime diktiklerini ben biliyorum.

"Tu kîye?"

Güzel bir soru! Şimdi ona adımı söylersem tanıyacak mıydı? O zaman ona sicilimi; ne zaman katıldığımı, hangi alanlarda kaldığımı ve yaşam sorunlarımı söylemem gerekiyordu (abartıyorum tabii).

İçimden şu cevabı vermek geçiyordu: Kim olduğunu bilmediğiniz, birkaç saat önce bölüğünüze gelen, nöbet listesine çavuş olarak yazdığınız yorgun arkadaşınız.

Cevap süresini uzatmadan, *"adım Medya. Birkaç saat önce* (zaman belirlemesi yeniliğimi iyi ifade ettiği için, sık sık kullanıyordum) *bölüğe geldim. Çavuşum, yarım saat daha var nöbetinizin bitmesine"* dedim.

Sessizlik çöktü, 'utandılar' diye düşündüm. İçimde, uykusuzluğumun intikamcı duyguları vardı. İyi ki hava karanlıktı da yüzümdeki o çekilmez ve gerilmiş ifadeyi görmüyorlardı. Sessizliği kendime göre yorumlarken, dünyadan habersiz ve söyledikleririmden etkilenmeyen bir ses, *"bizden sonra hangi arkadaşlar nöbetçi?"* diye sordu.

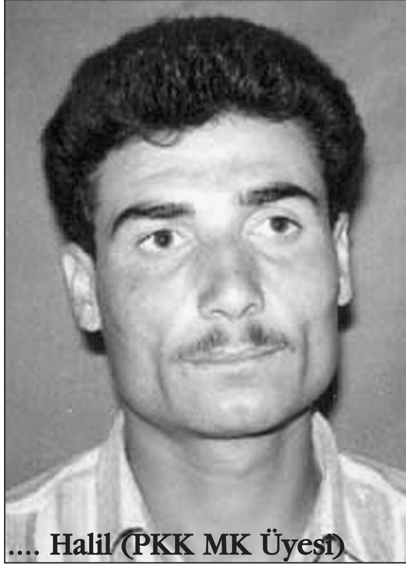
Pes doğrusu! İnsan der ki, 'Heval yanlışlık olmuş, neden sizi nöbete yazmışlar. Ayıp değil mi, falan filan...' Oysa hiçbir görgü kuralının ihlaline aldırmadan sormuştu bu soruyu. Diğer arkadaş, *"Heval, sen devriyeye gidecek arkadaşları uyandır; şu ilerideki mangadalar. Ben nöbetçileri kaldırırım. Onlar biraz geç uyanıyor da"* dedi.

Her ne kadar istediğim yorumu alamamış olsam da bu cazip teklifi reddetmeyecektim. Saatim tamamlanınca, gidip devriye nöbetçilerinin bulunduğu manganın biraz ilerisinde durdum.

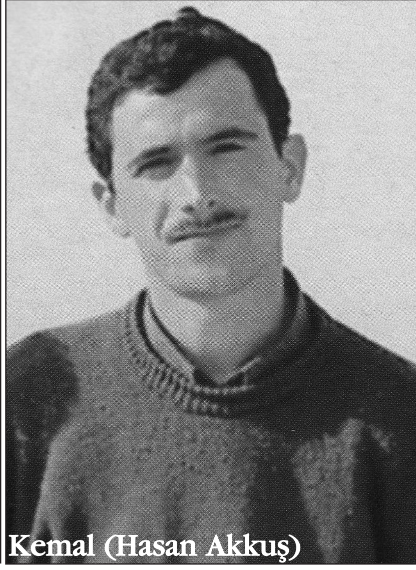
*"**Hevalê Dilovan**"* diye, birkaç kez seslendim. İçeriden *"hıımm"* diye sesler geliyordu. Ancak uyanmaya dair herhangi bir iz yoktu. Sesimi daha da yükselterek çağırdım. Üçüncü seslenişimde, arkadaş naylon mangadan dışarı çıktı. Akşamdan kalan sönmüş, soğuk kül dolu ocağın başına oturdu. Ellerini küle doğru uzatıyor, sanki çok ısınmış gibi birbirine sürtüyor, sonra tekrar ocağa uzatıyordu. Ayakta uyuduğu her halinden belliydi. O esnada ben elimi küle doğru uzattım. Hiçbir ısı yoktu. Dılovan arkadaş benim ne yaptığımı görmüyordu. O sadece refleks haline gelmiş bir davranışı tekrarlıyordu.

"Uyandınız mı?"

"Evet" dedi.

.... Halil (PKK MK Üyesi)

Kemal (Hasan Akkuş)

"Devriye göreviniz varmış" dedim. Diğerlerinin göstermediği tepkiyi bekliyordum. Kimsin, bu kadar da anlayışsızlık olmaz ki, gelir gelmez size çavuşluk mu yaptırdılar vb... Cevabımı hazırlamıştım; 'birkaç saat önce bölüğe geldim...'

Sağ gözünü yarım açtı. O gece beklediğim en son şeyi söyledi; *"Seni yarın tekmilde eleştireceğim"*

Bu da neyin nesiydi böyle. Şok olmuştum. *"Bir kusur mu ettim seni nöbete kaldırdığım için"* dedim. Onu alaya aldığımı anlamasını istiyordum. İlk günden nöbete yazılırsam, ilk tekmilde de eleştirilmem hiç de şaşılası bir durum olmaz. Bu kadar radikal bir bölük görmemiştim doğrusu.

"Neden eleştirileceğimi öğrenebilir miyim?"

"Beni iki dakika erken uyandırdın" dedi.

O an tüm sinir sistemimin uyarıldığını, gerildiğini, saçlarımın diken diken olmak için tokadan fışkıracağını hissettim. Sesimi tanıyamıyordum artık.

"Peki, sönmüş ocağın başında çavuşu meşgul ederek, nöbetinden on dakikayı noktada geçirdiğin için seni eleştireceğimi biliyor musun?" dedim ve yanından ayrıldım. O kızgınlıkla uyuyup uyumadığımı hatırlamıyorum, ama sabahı kızgınlığımdan hiçbir şey kaybetmeden karşıladığımı iyi biliyorum. Arkadaşlara geceyi anlattım, biraz da sitem ettim tabii. Arkadaşlar, ***Dılovan*** arkadaşın yeni gelen her arkadaşa bu şakayı yaptığını, onu zamanla tanıyacağımı, önyargılı olmamam gerektiğini söylediler.

...

"Zorluklar, özgür kişilikleri çelikleştirir" diyor Başkan. Zor koşullarda yaşamı ne kadar sevdiğimiz, onun için neler yapacağımız ve yeniyi yapma gücümüz açığa çıkar; yapmacıklığa izin vermeden, yalana göz yummadan ve ikiyüzlülüğe yol vermeden... Ne düşünüyorsak, ne istiyorsak onu yaşar ve onu anlatırız çevremize. Reddettiklerimiz ve kabul ettiklerimizle varlığımızı oluşturur, yarattıklarımızla yaşamı sürdürürüz. Yaratmak zor koşullarda yaratıcılık olur. Çünkü ender olandır. Bu nedenle kahramanlar en zorlu koşullarda ortaya çıkar. Çünkü onlar, tercih yapmanın geciktiği zamanlarda tercih koyarlar ve bu hiçbir zaman kendileri için olmaz. Onları tarihe yazdıran da budur. Halklar için yaşamak istemeleri ve uğrunda varlıklarını gözlerini kırpmadan adayan insanları yazar tarih.

Her mücadele, kendi koşulunda ve kendi tarihinin ağırlığında yürür. Onun güçlülüğü, zorluluğu ve acımasızlığı, geçmişinin aydınlığı, büyüklüğü, ihaneti ve barışıyla belli olur. Bu nedenle her halkın mücadelesi atalarından kalan miras üzerinden yükselir. Mirasın derinliklerindeki ihanetin acımasızlığı çıktıkça gün yüzüne, kahramanları çoğalır ülkemin. Öyle ki isimlerini sıralayamaz, anılarını anlatamaz oluruz. "Adsız kahramanlar" yazar tarihimizi ve biz birinde hepsini tanırız. Hepsine selam göndeririz yıldız kayınca, tan atınca ve rüzgar ılık ılık esince.

Bazı arkadaşlar şehadet biçimleriyle kahramanlığa adını yazdırır. Bazılarıysa yaşarken yaşadığı ve yaşattıklarıyla unutulmazdır. İşte Dılovan arkadaş da zor koşullar içinde yaşam tercihi hep en ileri, en güzel ve özgür olanlardandı. Gençliği O'na toyluğu değil, iddialılığı ve canlılığı getirmişti. Hataların çabuk gideren bir militan olduğu için, toyluk uzun sürmemişti O'nun yaşamında.

Önderlik sahasından geleli uzun süre olmamıştı. Öğrendikleri bilgi yığını değil, her birini kişiliğinin ve yaşamının bir yönüyle bütünleştirmişti. Askeri gelişkinliği, düşmana olan öfkesinin bir sonucuydu. Her çatışmada ve her eylemde en öndeydi. Bunu büyük bir coşkuyla yapıyordu. Cesareti, öylesi anlarda tüm tereddüt, kaygı ve korkuları giderirdi. Onun yaşamında belirleyici olan düşünce, *'bizler bu halkın umutlarıyız. Bu halka, hayallerini gerçekleştirme sözü verdik ve bunu bilerek yaşayacağız.'* Bunu her fırsatta söylüyordu.

1995 yılında, gençliğinin yüzüne vuran masumiyeti ve gözlerindeki keskin ışıltıyla bölük komutanı olmuştu. Ağır sorumluluklar almak onu daha da aktif kılmıştı. Bölüğündeki üç bayan arkadaştan birisi de bendim. Önderlik sahasındaki kadın yoğunlaşmalarını bizimle paylaşıyordu. Sürekli tartışmalar geliştiriyordu. Savaş anındaysa, her birimiz bir takımda yerimizi alıyorduk. Ben Dılovan arkadaşın olduğu takımdaydım. Böylece O'nu gözlemleme ve O'ndan yeni yaşamı öğrenme şansını yakaladım. Elbette O'nunla yaşamak, unutulmaz anılar bırakıyordu hafızalarda.

Garzan'da en sık yaşadığımız savaş biçimi çatışmaydı. Yine böyle bir çatışmada binlerce asker gelmişti ve biz sadece bir bölüklük güçtük. İki grup biçiminde çatışmayı yürütüyorduk. Yaralılarımız vardı ve çember gittikçe daralıyordu. Elimden ve karnımdan yara almıştım. Elbiselerim kana bulanmıştı. Yaralarım sıcak olduğu için ağrı hissetmiyordum. Yan mevzide ***Şervan*** arkadaş yaralanmış, hareket edemiyordu. Ona, *"sürünerek yanıma gel"* dedim. Kıpırdayamıyordu. Mermiler adeta yağmur gibi yağıyordu. Bazen dönüp Şervan'a bakıyordum. Gözlerini bana dikmiş, gülümsüyordu. O'na yardım edememek, beni mermilerden ve durmadan akan kanımdan daha çok etkiliyordu. Birini daha kaybetme düşüncesi bende korkuya dönüşmüştü. Çiya arkadaş, *"siz gidin, ben savunmanızı yapacağım"* dedi. Böylesi durumlarda gerilla hep kendisini seçer.

"Siz gidin!"

Gerillanın en çok kullandığı kısa, ama özlü bir cümledir. Bu, hem bir onurdur hem de gerilla olmanın ilk koşulu. Çünkü bunu bize, *"siz gidin"* deyip şehit düşen binlerce arkadaşımız öğretmişti.

Şervan arkadaşı bırakmaktansa, *"ben Çiya arkadaşın yanında kalırım daha iyi"* diyordum. Ayağa kalktım, *"ben kalacağım"* dedim. İşte o zaman tüm duyarlılığıyla Bargıran arkadaş beni oturttu. Yüzüne yansıyan öfke, gerilmiş bir yay gibiydi. Onu ilk kez böyle görüyordum. *"Sen ölmek istiyorsun, Çiya ise kurtulacak"* dedi.

Alnını sıyıran mermi yüzünden oluk oluk kan akmasına neden olmuştu. Biz bunları tartışırken, az ötemizde Dılovan arkadaş cebindeki tüm kağıtları çıkarmış, yakmaya çalışıyordu. Bize yardım etmesini istediğimizde, elindeki pimi çekilmiş bombayı ileriye doğru fırlatarak yakınlaştı. Gözleri kan dolmuştu, O'nu ilk kez böyle görüyordum. Benim de yaralandığımı görünce, *"yoksa sende mi gideceksin?"* dedi. Çok duygusallaşmıştı. O'na, yardıma ihtiyacımızın olduğunu söyleyince, *"tamam"* dedi.

Buruktu biraz. Sevdiği ve eğittiği arkadaşları kaybetmenin ağırlığı omuzlarına çökmüştü. Israrlı ve azimli olmasaydı, bu ağırlığın altında ezilebilirdi, ama O, güçleniyordu. Aç, susuz, yorgun ve arkadaş yokluğuyla noktaya döndük. Şervan'ın bakışları hala takılıdır yüreğimde. Noktada kalan arkadaşlar intikam eylemi düzenlediler. Eylem tahmin edilenden daha başarılı geçmişti. Onlar noktaya dönünceye kadar yaralar pansuman edilmiş, yorgunluklar atılmıştı.

Dılovan arkadaş, kanlı elbiseleri yıkıyor, saçları tarıyor ve yaraları pansuman ediyordu. Hiç dinlenmiyordu.

Yaralarım ağırdı, arkadaşlar kurtulacağımı tahmin etmiyorlardı, ama yapılan ilk müdahaleler sonuç almıştı. Bazen kendime geliyor, etrafıma bakıyordum. Baygınlığın ve narkozun etkisiyle olsa gerek, şehit arkadaşları da etrafımda görüyordum. Rüya ve gerçek iç içe geçmişti.

Bir ara elime küçük sıcak bir ekmek verildi. Uyandım. Dılovan arkadaş, *"ekmek yemelisin, yeni pişti"* dedi. Dokundum, sıcacıktı. Nasıl olduysa aklıma unumuzun olmadığı geldi. Diğer ellere baktım, ekmek yoktu. Bu, benim güçlenmem için verilmişti. Ekmeğin ucundan bir parça kopardım, kalanını Dılovan arkadaşa uzattım. Herkes benim yaptığımı yapıyordu. Küçücük ekmek elden ele gezdi. Biz bizi anlıyorduk.

Garzan eyaleti çeteci ajan ağının etkili olduğu bir eyaletti. Sadece düşman ile anlaşılarak başlatılmış çatışmalar değil, yaşamda özgürlüğe, Önderliğe, ilişkin hiçbir ilkenin yaşama geçirilmesine izin verilmiyordu. Bu nedenle Önderliğin eğitip gönderdiği arkadaşlar ilk çatışmada vuruluyorlardı. Böylesi bir ortamda, Dılovan arkadaş kadın özgürlüğünden bahsediyordu. Daha o dönemde çeteci eğilim Dılovan arkadaşı boşa çıkarmak için elinden geleni yaptı. Arkadaşların tümünün sempatisini kazanan Dılovan arkadaşın bu başarıları, çeteci ajanların tepkisini topluyordu. Kendisini yaşamın her türlü ayrıntısında boğmak istemelerine rağmen, bunu başaramıyorlardı.

Ajan olarak gönderilmiş biri kaçınca, bir bölük arkadaş zor durumda kalmıştı. Dılovan arkadaşla birlikte o bölüğü de alarak, iki bölük halinde Şex Cuma vadisine gittik. Kar yağışı hiç durmuyordu ve neredeyse belimize kadar kar vardı. Öncüydü, yol açıyordu. O gece büyük zorluklarla Şex Cuma'ya ulaştık. Elbette bu O'nun sevilme nedenlerinden birisiydi. Tüm zorluklara ve yanlışlıklara rağmen, O, en tutarlı ve olması gerekeni yapan bir yürüyüşün sahibiydi.

Tatvan alanına bir nevi sürgün gitmiştik. Dılovan arkadaşı bulundukları alandan uzaklaştırmak istediler. Ama her şeye rağmen Dılovan arkadaş o alana hedefli gidiyordu. Çünkü alanın parti adına hareket eden ajanlar tarafından zorlandığını, bazı ailelerin koruculaşmalarına yanlış yaklaşımların yol açtığını, zorluklarla dolu bir çalışma sahası olduğunu biliyordu. Korucu köylerinin çoğu ajanlaştırılmıştı.

Dılovan arkadaş bu köyleri tekrardan kazanmayı hedefliyordu. Bu nedenle köylere en yakın vadiye nokta kurduk. Eğer ilişkilerimizi iyileştirmezsek, o alanda ne eylem yapabilir ne de üslenme geliştirebilirdik. Önce halkı yurtseverliğe çekmeliydik. Dılovan arkadaş uzun zamandır arkadaşların giremediği köylere giriyor, halka toplantı yapıyordu. Herkesle ayrı ayrı diyalog kuruyordu. Çobanların hiçbirini, tartışmadan, sorunlarını dinlemeden, partiyi anlatmadan göndermiyordu. Yaşamlarını öğreniyor, onlara bir dost sıcaklığında yaklaşıyordu.

Tepelere çıkıyor, hem araziyi tanıyor hem de en iyi eylem nasıl yapılır, onun keşfini yapıyordu. Dönerken ise hiçbir zaman eli boş dönmüyordu. Çeşit çeşit ot tanıyordu ve en çok da mantar toplamada ustaydı. Zorlukların ortasında ayakta durabilmeyi, doğayı tanımayı yaşamıyla öğretiyordu.

Yaptığı tüm keşifler sonuç vermişti. Eylem için tüm arkadaşlar hazırdı. Eyleme sadece altı erkek arkadaş katılacaktı. Bayan arkadaşlar olarak bu durumu onaylamazsak da yapacak başka bir şey yoktu. Kaldı ki Dılovan arkadaşın gerektiği yerde bayan arkadaşları kattığını biliyorduk. Bizim heyecanımızın kaynağında eylemi paylaşma arzusu ağır basıyordu. Eylem grubunu geçirdik. Onlarla üç gün sonrasına başka bir noktada randevulaştık.

Üç gün geçmişti, ama eylem grubumuz hala ulaşmamıştı bize. Ha geldiler ha gelecekler diye beklerken, her şeyi aceleyle yapıyorduk. Onlar gelince hemen nokta değiştirmeye kararlıydık. Yemeğimizi ayak üstü yerken, eylem grubunun komutanı, noktadaki arkadaşlarla bağlantı kurdu; düşmanın boğaza ulaşmak üzere olduğunu, kendilerinin çembere alındığını, bizlerin dikkatli olmasını söyledi.

Daha bu konuşma bitmemişti ki çatışmaya girmişlerdi. Üç arkadaş çemberi yarıp çıkarken, diğer üç arkadaş çatışmaya devam ediyordu.

Tabii biz de kısa bir süre sonra çatışmaya girdik. Noktaya sızma yapmışlardı. Bir grup arkadaş çemberdeki üç arkadaşı kurtarmaya çalışırken, noktadaki çatışma gittikçe yoğunlaşıyordu.

Bu çatışmada, Dılovan arkadaş çenesinden aldığı kurşun ile yaralanmıştı. Onu güvenlikli bir yere götürdük. Durumu iyi sayılmazdı. O, hemen cebindeki kalemi ve kağıdı çıkarıp ne yapmamız gerektiğini yazıyordu. Elindeki deftere, *"geri çekilin"* diye yazdığında, hemen uygulamaya geçtik. Elimizde olan çok az sağlık malzemesiyle pansuman yapıyorduk. Bir ara defterine, *"estetiğim çok bozulmuş değil mi?"* diye yazınca, hem gülmüş hem de üzülmüştük.

Yasin arkadaşın olduğu alana gidecektik. Beş saatlik yolu, on saatte aldık. Yol boyunca defterine hep şakalar yazdı. Aslında ne çok zorlandığını görüyorduk, elden bir şey gelmeyeceğini O da görüyordu ve bize moral veriyordu. Noktaya iki saat kala diğer bölükten arkadaşlar yardıma geldiler.

....

Ayrıldıktan kısa bir süre sonra ***Dılovan (Ramazan İsa)*** arkadaş, ***Yasin (Doğan Kılıçkaya), Halil (K. Güney PKK-MK üyesi)*** ve ***Kemal (Hasan Akkuş)*** arkadaşlarla birlikte şehit düştü. Garzan'a uzun bir sessizlik çökmüştü. Sevgileri hala canlıdır anılarımızda ve inançlarının ardılı olmak bir onurdur hepimiz için.

Yenilmez gücü şehitleri doğru anlama ve sahiplenme ile yarattık

baştarafı ...’da

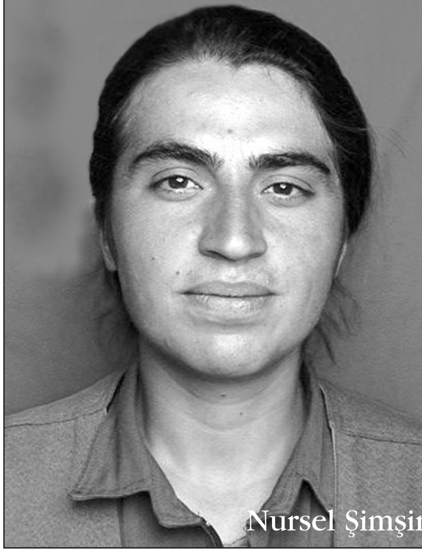
Bu büyük özgürlük mücadelesi, 29 yıldır böyle bir şehadetin anısının gereğini yerine getirebilmek için yürütülüyor, geliştiriliyor. Hareketimizin tümü şehitler gerçeğimizi doğru anlamanın ve onların anısına doğru sahip çıkmanın bir gereği oluyor. Tabii şehitler gerçeğini doğru anlamak kadar, anıya doğru bağlanmanın, doğru sahip çıkmanın yolunu yöntemini de bilmek, gereğini edinmek, bu temelde görev ve sorumluluklarımızın bilincine ulaşarak başarılı bir biçimde onları pratikleştiren bir konumda olmak gerekiyor. Bu bakımdan bunun dışında olan her şeyin sahte olduğunu, yalan olduğunu iyi anlamamız lazım. Yaşamsa şehitler gerçeğinde var. Özgürlükse, demokrasi ise şehitler gerçeğinde var. İddiaysa, iradeyse, samimiyetse, dürüstlükse, bağlılıksa şehitler gerçeğinde var. Başarıysa, yaratmaksa bunlar da şehitler gerçeğinde var. Bunun dışında bir yaşamın olduğunu söylemek yalandır. Şehitler gerçeği dışında bir özgürlüğün, demokrasinin olduğunu sanmak, aramak yalandır.

Şehitlerin izinde doğru yürüme dışında bir ulusal demokratik duruşun, mücadelenin olduğunu, Kürt sorununun çözümünün geliştirileceğini söylemek, iddia etmek en büyük yalancılıktır. Dolayısıyla dün, ulusal diriliş devriminin başarısını nasıl şehitler çizgisinde kararlılıkla yürümek yarattıysa, bugün de Önder Apo’nun özgürlüğü ve Kürt sorununun demokratik çözümünü, Kürdistan demokratik konfederalizminin Kürdistan’ın dört parçasında ve yurtdışında inşasını yine şehitlerimizin izinde doğru, kararlı, başarılı bir yürüyüş sağlıyor ve sağlayacaktır. Bu gerçeği bu biçimde derinliğine anlayıp sahiplenmek insan olmanın, yoldaş olmanın, şehitlere ve Önderliğe bağlı olmanın, devrimci olmanın, yenilikçi ve yaratıcı olmanın en temel koşuludur. Bu tür değerleri başka yerde aramak, başka yolda bulmaya çalışmak kadar sahte, ikiyüzlü, gerçek dışı, yalancı bir tutum olamaz. Bu nedenle de gerçekten bir doğru yaşam, özgür yaşam varsa bu, şehitler gerçeğidir. Bir başarı tarzı, üslubu varsa bu, şehitlerimizin tutumudur. Bir değer yaratılmışsa, en büyük değer şehitlerin kendisidir. Bütün bu değerlerin yaratıcısı şehitlerimizdir. Dolayısıyla halkımızın 30 yıldır yaşadığı bu büyük gelişme içerisinde gerçekten bir hak sahibi varsa, onun da Önderlik gerçeği, şehitler gerçeği olduğu tartışma götürmez bir doğrudur.

Sezar’ın hakkını Sezar’a vermek anlamında, gerçekten de özgürlük ve demokrasi hareketimizin gelişiminde şehitler gerçeğini doğru anlamak, tanımlamak, hakkını tam vermek; onları doğru anlayan, özümseyen, iyi bağlanan ve izlerinde kararlılıkla yürüyerek görev ve sorumluluklarını başaran bir konuma gelmek, militan olmanın tek ölçüsüdür. Bunun dışında bir özgürlük militanlığı olamaz. Bunun dışında bir Apoculuk yoktur. Bunun dışında bir PKK’lilik yoktur. Bunun dışında bir HPG savaşçılığı da yoktur. Herkes, hepimiz bu gerçeği çok iyi anlamalıyız. Çok doğru değerlendirmeliyiz.

Dolayısıyla da bu şehitler ayımız boyunca, duygumuzu, düşüncemizi, ruhumuzu bütün kirden, pastan arındıran Önderlik çizgisinde, şehitler çizgisinde kendini tekrar tekrar arındırarak, yıkayarak, çizgi gerçeğini derinliğine özümseyerek, görev ve sorumluluklarına sahip çıkan, Önderliğimizin yeni demokratik ekolojik cinsiyet özgürlükçü toplum paradigmasını derinliğine özümseyip, uygulayan militanlar konumuna gelmek, hepimizin en temel görevi, takınacağımız tek doğru tutumdur. Bunun dışında bir tutum olmayacağı gibi, böyle bir duruma zayıf, yetersiz yaklaşım da olamaz, kabul göremez. Başka ölçüler bu hareket içerisinde asla var olamaz. Hiç kimse Önderlik öyledir, şehitler böyledir ben ise ayrıyım diyemez. ‘Benimki de bana göre olsun’ arayışında, isteminde olamaz. Bu nankörlük olur, ihanet olur, şehitler gerçeğinden kopmak olur. Bunun kesinlikle bu biçimde bilinmesi lazım.

Bu kadar canlı, güncel, her şeyin yaratıcısı olan şehitler gerçeği karşısından başka bir düşüce, ruh, duygu, başka bir arayış, davranış, başka bir yaşam tutumu, başka ölçü kesinlikle olamaz. Doğru ölçü, doğru ruh, doğru anlayış şehitler gerçeğidir.

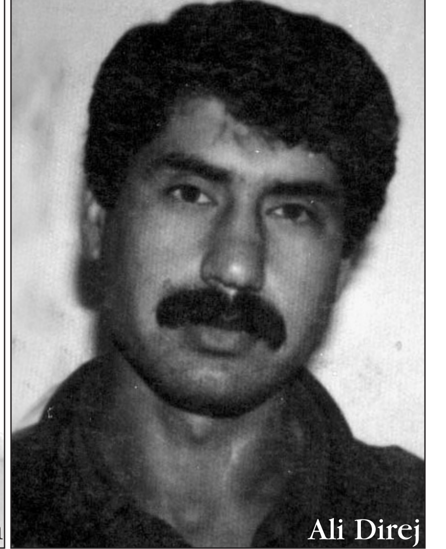
Nursel Şimşir

Medeni Yıldırım

Leyla Wali Hüseyin

Ali Direj

“Örgütümüzle başarılı olabilir miyiz kaygısını taşıyanlar varsa Önderlik çizgisine baksınlar, şehitler gerçeğine baksınlar. O şehitler ki her biri birer başarı abidesi, kahramanlık abidesi. Hepsi, her biri yanlız başına milyonluk ordulara kafa tutmuş insanlar. En zor koşullarda beyinleriyle, çıplak yürekleriyle savaşmış ve kazanmış insanlar. Dolayısıyla her türlü zorluğu yenmiş, her türlü engeli aşmış, başarının doğru yolunu binlerce kez ortaya çıkarmış güçler oluyorlar”

İçinde bulunduğumuz dönem olağanüstü yaklaşımları gerektiriyor

En son, nisan ayının ikinci yarısında, KONGRA GEL IV. Genel Kurul Toplantısı da başarıyla yapılarak tamamlanmış bulunuyor. Bu toplantıların sonuçları, kuşkusuz kendi özgünlüğü içerisinde yazılı olarak tüm yoldaşlara sunuluyor. Hem yürütülen tartışmaların içeriği hem de alınan kararlar, yine toplantılara ilişkin yönetimlerimizin değerlendirmeleri yazılı biçimde sunuluyor. Şimdiye kadar bir bölümü sunulmuştur. Diğerleri de bu süreçte sunulucaktır. Biz, bir yandan hem toplantılar yaparak kendimizi yeni yılın görevlerine göre örgütleyip planlamaya çalıştık hem de pratik çalışmaları kesintisiz, hatta zayıflatmadan yürütmeyi esas aldık. Bundan sonra da toplantıların sonuçlarını okuyup incelerken, aynı zamanda pratik çalışmaları da görevlerimizi başarma temelinde yürüteceğiz. Bunlar ne birbirinin alternatifi ne de birbirinin önünde engel eden şeylerdir. Pratik görevlerimizden kopmadan, onları başarıyla yerine getirme temelinde, toplantılarda ortaya çıkan kararların neler olduğunu öğrenme ve özümsemeyi ifade eden toplantı ve tartışmaları da yerinde ve gerektiği kadar elbette yapacağız.

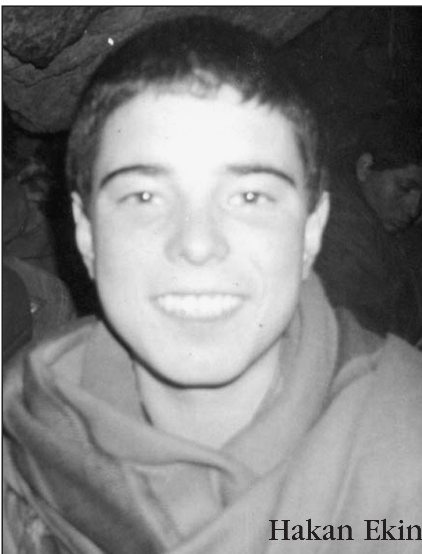
Bu konuda genel olarak şunları ifade edebiliriz: Bu yıl toplantılar geçen yıllara göre daha erken gerçekleştirildi. Bu da içinde bulunduğumuz pratik mücadele sürecinin bir gereğiydi. Hatta gördük ki, biraz daha erkene almak gerekiyordu. Pratik mücadele sürecinin gereklerine daha uyumlu yaklaşabilmek; düşman saldırıları karşısında daha örgütlü ve hazırlıklı durabilmek, yine zamanı daha iyi değerlendirebilmek için biraz daha erkene çekilebilirdi. Artık önümüzdeki süreçte bunlar da değerlendirilebilecek hususlardır.

İkinci bir konu da bu yılki toplantılarımızın geçen yıldan önemli ölçüde farklılık içermesidir. Biliniyor; geçen yılki konferans ve kongrelerimiz, onların içerisinde KONGRA GEL III. Genel Kurul Toplantısı, aslında bir yeniden kuruluş kongre ve konferansları niteliğindeydi. Önder Apo’nun 2005 Newrozu’nda ilan ettiği KKK sisteminin yaratılmasını tüm kurum ve örgütlerin bu sisteme katılarak, kendilerini bu temelde yeniden yapılandırmasını ifade eden toplantılardı. Ağırlıklı olarak toplantılarımızın temel gündemini sistem tartışmaları oluşturmuştu. KONGRA GEL Genel Kurulu’nun hazırladığı KKK Sözleşmesi, yine iç tüzüğü, böyle bir sistemin temel ilkelerinin ve işleyişinin ortaya çıkartılmasını sağlamıştı. Diğer tüm kurum ve örgütler de bu temelde kendilerini yenileyen, yeniden yapılandıran, demokratik konfederalizm sistemine kendilerini katan toplantılar yapmışlardı. Bununla birlikte, kuşkusuz 2005 yılını kararlaştıran, planlayan çalışmalar da yapılmıştı. Bu yılki toplantılarımız ise daha çok süreci tartışan, değerlendiren, 2006 yılının görevlerini ortaya çıkartarak, kararlaştırıp, planlayan toplantılar oldu. Sistem tartışmaları yönü azdı. 2006 yılının olağanüstü özellikleri yanında, çok acil, mutlaka tartışılıp çözümlenme si gereken hususlar da değildi. O nedenle öncelikli gündem olarak ele alınmadı. Bazıları daha sonraya bırakıldı. Esas olarak, geçen yıl toplantılarla oluşturulan sistemin mücadele ve örgütlenme alanında pratikleştirilmesinin temel doğru tutum olacağı anlayışıyla hareket edilerek, toplantılarımızın gündemleri daha çok içinde bulunduğumuz çalışma yılının görevlerinin ortaya çıkartılıp, kararlaştırılması ve planlanması üzerinde oldu. Bu temelde süreci değerlendiren, tartışan, aydınlatan kapsamlı çalışmalardır.

İçinde bulunduğumuz süreç ayrıntılı bir biçimde değerlendirilip çözümlenmiş, olası gelişmeler belirlenmeye çalışılmıştır. Bu anlamda toplantılarda kapsamlı siyasal durum değerlendirmeleri yapılmıştır. Bunun sonucunda, içinde bulunduğumuz dönemin olağanüstü talepleri derinliğine değerlendirilerek, bu olağanüstü sürece cevap verecek bir olağanüstü yaklaşım ve tutum içinde olmamız gerektiği belirlenmiştir. En başta bir olağanüstü durum değerlendirmesi ve kararlılığı ortaya çıkartılmıştır. Olağanüstü döneme cevap olacak olağanüstü tutumların, tarzın ne olacağı kararlaştırılarak, her alana ilişkin böyle bir olağanüstü yaklaşımın geliştirilmesi gereği tespit edilmiştir. Bu bakımdan içinde bulunduğumuz dönem, aylar, olağanüstü yaklaşımları gerektiriyor. Bu tür özellikleri taşıyan bir süreç oluyor. Buna göre değişik güçlerin bu sürece yaklaşımlarını da değerlendirme, buna göre izlememiz, her güce karşı yürütmemiz gereken politikaları, taktikleri tespit edip kararlaştıran bir çalışma içinde olunmuştur.

Yapılan toplantılar büyük bir moral düzeyi ortaya çıkarmıştır

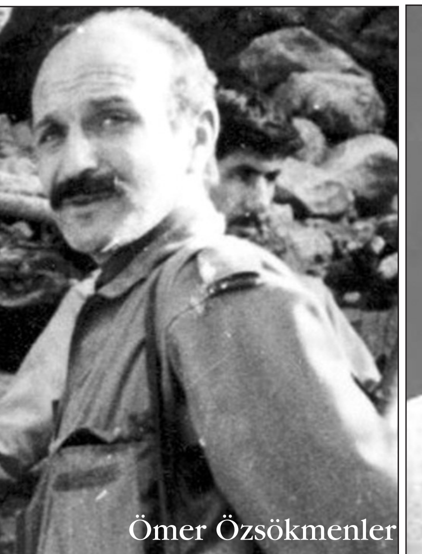
Bununla birlikte, 2005 yılının pratik çalışmaları da bu toplantılar süresince çok yönlü ve ayrıntılı bir biçimde tartışılıp değerlendirilmiş bulunuyor. Arkadaşlar biliyorlar; böyle bir süreci 2005’in ekiminden itibaren hareket olarak başlatmış bulunuyoruz. Kış boyu, tamamen 2005 yılının pratik derslerini ortaya çıkarmayı hedefleyen bir çalışma içerisinde olduk. Tüm eğitim çalışmalarımız, tartışmalarımız böyle bir yaklaşımla yürütüldü. Bu tartışmaları bahar toplantıları ile bir sonuca bağladık. 2005 pratiğinin derslerini çıkartarak, 2006 yılı pratiğinde kullanmak, yararlanmak üzere tartışmayı öngördük. Yine derin bir eleştirel özeleştirel yaklaşımla kadrolar olarak, militanlar olarak, örgüt olarak kendimizi 2006 olağanüstü mücadele yılının görevlerine, gereklerine göre hazırlamayı esas aldık. Bu da önemli bir sonucu yaratmış bulunuyor. Bunların sonunda, 2006 yılının görevlerinin tespiti, kararlaştırılması, planlanması çalışmalarını da kapsamlı bir biçimde yürüttük.

Hakan Ekin

Sinan Altun

Ömer Özsökmenler

Leyla Adanır

Dara Reşit

Hıdır Özgen Bingöl

Ziver Sarıyıldız

Hem kongre ve konferanslarla hem de yönetim toplantılarımızla bu olağanüstü mücadele yılının görevlerinin kapsamlı belirlenmesi, kararlaştırılması, ayrıntılı planlanması, bu temelde tüm kurum ve örgütlerimizin kendini yapılandırarak pratik çalışmaya yönelmesi önemli ölçüde sağlanmış bulunuyor. Bu anlamda toplantılarımızı başarıyla yaparak, 2006 yılının mücadelesini daha örgütlü, kararlı, planlı, hazırlıklı yürütme düzeyine ulaşmış durumdayız. Bu toplantılarımızın önemli bir diğer yönü, kadro ve örgüt düzeyimizin yaşadığı gelişmenin, yine yüz yüze olduğu sorunların daha iyi açığa çıkması durumudur.

Şimdi karşı karşıya olduğumuz sorunlar gelişme büyüme sorunlarıdır

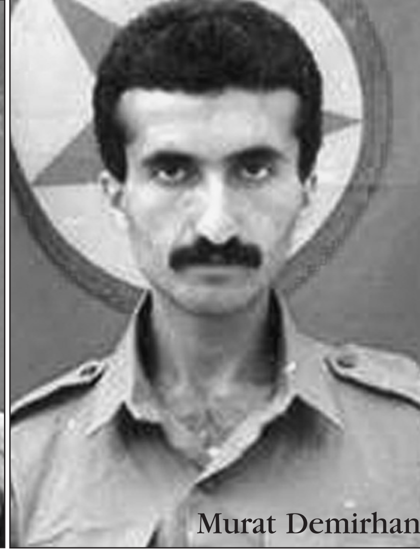
Öncelikle şunu ifade edebiliriz: Hareketimizin 1 Haziran Atılımı temelinde yaşadığı toparlanma, yine KKK sistemi doğrultusunda yürüttüğü yeniden yapılanma çalışmaları, örgütsel açıdan önemli bir düzeye ulaşmış bulunuyor. Bu bahar sürecinde yaptığımız bütün toplantılarda, böyle bir düzeyin önemli ölçüde gelişmiş olduğunu netçe gördük. Bu, elbette daha çok moral verici, güven verici, irade kazandırıcı bir durumu ifade etti. Şunu söyleyebiliriz: Hareketimiz her zamankinden daha fazla bir kararlılığa, örgütlülüğe, iradeye ulaşmış bulunuyor. Bu toplantılar büyük bir moral düzeyi ortaya çıkarmış durumda. Kadro yapısında pratik çalışmaya yönelmede büyük bir isteklilik var, kararlılık var, netlik var. Azim, irade var. Böyle olağanüstü özellikler taşıyan bir yıla, kadro ve örgüt gerçeği olarak bu temelde yönelmemiz, kuşkusuz en büyük güç kaynağımız oluyor. Yılı kazanmak, öngördüğümüz, Önderliğimizin önümüze koyduğu görev ve sorumlulukların gereğini başarıyla yerine getirmek bu temelde mümkün olacaktır. Sadece kağıt üzerinde önüne büyük görevler, sorumluluklar koyan bir hareket durumunda değil, bunları her alanda başarıyla yerine getirmek için çok daha istekli, arzulu, coşkulu, heyecanlı olan bir kadro topluluğuyla kendini bu görevleri başarıyla yerine getirecek örgütsel sisteme kavuşturmuş bir hareket gerçeğine sahibiz. Bu da bu toplantılarımızın örgütsel bakımdan ifade ettiği önemli bir düzey oluyor.

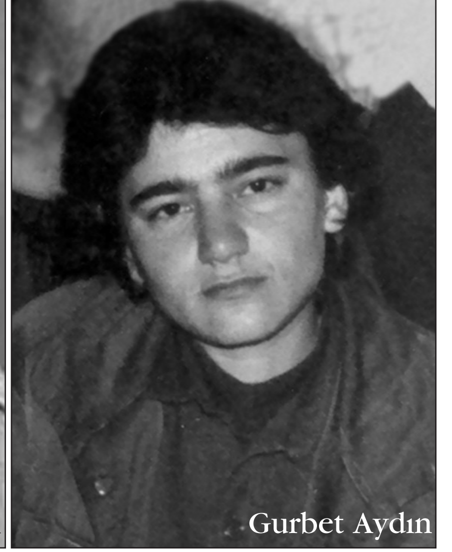
Kuşkusuz bu gelişme yanlarıyla birlikte eksiklikleri de zayıflıkları da var. Yaşadığı sorunlar da var. 'Her şey çok iyidir, güllük gülistanlıktır' demek ne doğrudur ne de bilimsel bir ifade olur. Kuşkusuz sorunlarımız ve zayıflıklarımız var. Ancak bu noktada net söyleyebiliriz ki, karşı karşıya bulunduğumuz sorunlar geçen dönemde yaşananlardan ciddi biçimde farklılıklar ifade etmektedir. Şimdi karşı karşıya olduğumuz sorunlar, esas olarak gelişme sorunlarıdır, büyüme sorunlarıdır, mücadele sorunlarıdır. Önder Apo'nun yeni çizgisini mücadeleye ve örgütlenmeye başarıyla nasıl aktaracağımız noktasında ortaya çıkan sorunlardır. Dolayısıyla daha çok pratikleşme sorunları, daha çok mücadeleye çalışmayla yönelme, daha fazla başarı elde etmeyi aramanın ortaya çıkardığı sorunlar oluyor. Bu anlamda da sorunlarımızın her zaman şu veya bu düzeyde olacağı, onları çözdükçe ilerleyeceğimiz, gelişeceğimiz bir gerçek. Şimdi de öyle yapıyoruz.

Örgütsel bakımdan, ideolojik olarak, güncel durumda pratikleşme üzerinde engel oluşturan en önemli sorunlar neler? İçinden geçtiğimiz aylarda en çok tartıştığımız bu hususları yeniden belirtebiliriz. Bireyci yaklaşımlar zorluyor, grupçu yaklaşımlar zorluyor. Kendine görelikler var. En önemlisi de kendine güvensizlik var. Yoldaşlara ve örgüte güvensizlik var. Adeta provakasyonun, "olmaz, başarılmaz" biçiminde ifade ettiği şeyi değişik bir dilden ifade ederek, bir karamsarlık, kötümserlik, umutsuzluk, güvensizlik yayma durumu sözkonusu. Herkes çok eleştiriyor, şikayet ediyor. Bu, şu anlama geliyor: Kendinden değil de dışarıdan bekliyor, başkasından bekliyor. Olmaz, bu yanlıştır. Dışarıdan bu kadar beklentili olmak kesinlikle doğru değil. Dolayısıyla da bu kadar çok şikayetçi, çok eleştirel olmak doğru olmuyor. Yine nerede olursa olsun, çevrelerindekilere bunlar bu işi yapamaz deniliyor. Herkes kendisini biraz yapar görüyor, ama yanındakini, örgütü, yoldaşları o düzeyde yapar görmüyor. Adeta, *"bunlar kongre olamaz, bunlar yönetim olamaz, bunlar komutan olamaz"* deniliyor. Peki kim olur? Bu noktada hala bir yönünün dışa dönük olduğu, sahte biçimde doğru yolu arama durumunun varlığı az da olsa sürüyor. Adeta iki keçi güdemeyen, iki insanı bir araya getiremeyen, ama burnundan da kıl aldırtmamacasına kendini Kürt halkının önderleri sanan o yolunmuş, tüysüz kalmış zavallı, küçük burjuva bireycilerini, liberallerini; aydın olduğunu söyleyen, ama hiçbir şeyi aydınlatamayanları büyük görme, iş yapar görme, adeta onlara özenir tutum içinde olma gibi yaklaşımlar az da olsa varlığını sürdürüyor. Bunlar doğru değildir. Gerçek dışıdır. Şunu net söyleyebiliriz: Bu yaklaşım bir yandan uluslararası komplonun üzerimizdeki etkisini ifade ediyor. Arkasında komplonun baskısı var, çabası var. Günlük olarak ruhumuzu, duygularımızı, örgüt olarak içimizi etkilemeye çalışıyorlar. Baskı altında, bizi böyle bir düşünceye, duyguya yöneltmeye çalışıyorlar.

Uta Schneiderbanger

Azwat Reşil

Murat Demirhan

Gurbet Aydın

Başarılı olur muyuz sorusuna en kesin cevabı şehitler gerçeğimiz veriyor

Yine komplonun bir parçası olarak provakatif tavsiyeci eğilimin etkileri var. Onun ruhumuzda, bilincimizde, duygularımızda yarattığı dalgalanmanın, savrulmanın az da olsa etkilerini ifade ediyor. Çünkü onlar büyük bir inkarcılık hareketiydiler. Kendini kötüleme, kendine güvensizlik yaratma, beklentiyi dışarıda arama, dış güçlerde arama, büyük güçlerde, emperyalistlerde arama hareketiydi. Bu tür yaklaşımlar bunun etkilerinin az da olsa devam etmesini ifade ediyor. Biraz da bireycilik var tabii. Kendini beğenmişlik var. Öyle ki tek tek de olsa, bazı insanlarda ibret verici bir biçimde görülüyor. Adeta kendini kırk defa zem zem suyuyla yıkanmış görüyor. Onun dışında hiç kimseyi beğenmiyor. Herkes kötü, herkes yanlış yapıyor. Var yok bir tek kendisi... Bu, yanlış tabii. Böyle bir kişilik olmaz. İnsanlığa böyle yaklaşılmaz. Bu çok abartılı bir durum. Kendini beğenmiş bireyci bir duruş, bencil bir duruş. Demokratik insan, sosyalist insan, özgürlükçü insan böyle olamaz. Aslında kendine güvensiz, çevresine güvenemiyor. Zayıf kalmış, güvensizlik yayıyor, karamsarlığı yayıyor. Tipik orta sınıf ruh hali ve duruşu var. Küçük burjuva eğilimleri içimizi böyle etkilemeye çalışıyorlar.

Bunlara karşı ideolojik, örgütsel mücadeleyi sürdürüyoruz. Önümüzdeki pratik dönemde çalışmaları başarıyla geliştirirken, aynı zamanda ideolojik ve örgütsel alanda bu tür eğilimlere karşı da ideolojik mücadeleyi geliştirerek sürdürmemiz gerekiyor. Bu anlayışlar kesinlikle gerçeği yansıtmıyorlar, doğru değildirler. İnkarcı sistemin, hiyerarşik devletçi düzenin ideolojik etkilerini ifade ediyorlar. Önder Apo hep şunu söylüyordu: *"PKK kadrolarıyla çalışamayan, devrimci çalışmaları geliştiremeyen birisinin devrimciliği yalandır. Ben devrim yapacağım, halka öncülük edeceğim, halkı yeni yaşamlara taşıyacağım iddiası yalandan öte bir şeyi ifade etmez"* diyordu. Eğer bunlar gerçekleşecekse, bunu en iyi yapacak olan PKK kadrolarıdır.

Bütün eksikliklerine, hatalarına rağmen, hepsi de fedai düzeyinde kendisini bu mücadeleye katmış insanlardır ki, bunların başaramadığını hiç kimse başaramaz. Şimdi çevremizde hep fedai yoldaşlarla doluyuz. Onlara güvensiz yaklaşıyoruz, onların başarılı olamayacağını düşünüyoruz. Kendini bu kadar fedai çizgisinde mücadeleye katmış, örgüte katmış, tepeden tırnağa halkın özgürlük ve demokrasi mücadelesinin gelişimine vermiş insanlar başaramayacak da iki keçiyi güdemeyen, iki keçiyi bir arada tutamayan, ufak bir pratik iş yapmasını beceremeyen, adeta karnını bile doyuramayan, ama ortaya çıkıp bol bol laf eden insanlar mı başarı sağlayabilirler? Hayır. Kesinlikle bu bir yanılgı, bir savrulma durumudur.

Bunu düzeltmemiz gerekiyor. Bu anlamda kendimize güven, örgütümüze güven, yoldaşlara güven, halka güven, çizgiye güven gelişmelidir. Bunlar da kendisini Önderliğe güven, O'nunla bütünleşme, şehitlere güven onlarla bütünleşmede ifade etmelidir. Eğer yanımızda bulunan yoldaşlarla, örgütümüzle başarılı olabilir miyiz kaygısını taşıyanlar varsa onlara şunu öğütleriz: Önderlik çizgisine baksınlar, Önderlik gerçeğine baksınlar. 33 yıllık PKK pratiğini irdelesinler, en çok da şehitler gerçeğine baksınlar. O şehitler ki her biri birer başarı abidesi, kahramanlık abidesi. Hepsi, her biri yanlız başına milyonluk ordulara kafa tutmuş insanlar. En zor koşullarda beyinleriyle, çıplak yürekleriyle savaşmış ve kazanmış insanlar. Dolayısıyla her türlü zorluğu yenmiş, her türlü engeli aşmış, başarının doğru yolunu binlerce kez ortaya çıkarmış güçler oluyorlar.

Şimdi mevcut durumumuzla, gücümüzle, yoldaşlarımızla başarılı olur muyuz, olamaz mıyız? sorusuna en kesin cevabı, Önderlik gerçeğimiz, şehitler gerçeğimiz veriyor. Bu konuda kaygısı olan, ikircikliк taşıyanlar, ürkek olanlar bu gerçeğe daha derinden baksınlar. Önderlik gerçeğini, şehitler gerçeğini daha iyi anlasınlar, daha doğru bağlansınlar. Bireyci, bencil tutumlarını biraz daha aşabilsinler. Daha fedakar, daha cesur, daha paylaşımcı olsunlar. Özgürlük, eşitlik, demokraki çizgisini daha çok özümsesinler. Dolayısıyla paylaşımcı, sosyalist kişilik gerçeğine daha fazla yaklaşssınlar. Bu başarı çizgisine girmenin doğru ve kesin yolu ancak böyle bir gelişme ile olur. Bu da büyük bir ideolojik, örgütsel çalışmayı, mücadeleyi ifade ediyor.

Son dönemde yapılan toplantılarımızda, içinde bulunduğumuz dönemin pratiğini başarıyla geliştirme yönünde engel oluşturan bu tür eğilimleri, anlayışları açığa çıkartıp eleştirme, mahkum ederek aşma, kendimizi bu temelde ideolojik örgütsel bakımdan yenileyerek, 2006 mücadele yılının büyük görevlerini başarıyla yerine getirecek bir konuma ulaştırmada hareketimiz önemli bir düzeyi yakaladı.

Hepimizin, hareketin genelde ulaştığı bu düzeye doğru yaklaşarak, onun gereklerini pratikte yerine getiren bir konumda olmamız gerekiyor. Önderlik çizgisini özümseme, uluslararası komplonun bizi etkileyen çabalarına karşı daha dirençli mücadele etme, derin bir özeleştirel sorgulama ile ruhumuzu, duygularımızı, düşünce yapımızı yenileyerek, kendimizi dönemin görevlerini başarıyla yerine getirecek bir ruh yüceliğine, duygu netliğine ve sağlam bir duruşa ulaştırıp devrimci görevlere yönelmemiz, şehitler günümüzün bize yüklediği en temel görevi oluşturuyor. Bunu da tüm yoldaşların gerçekleştireceği kesindir.

– Şehitlerimizin anıları ölümsüzdür!
– Yaşasın özgürlük ve demokrasi mücadelemiz!
– Biji Reber Apo!

Aydın Altın

Yılmaz Uzun

Rahime Seyhan

Şehit Gerilla

SOSYALİZM TOPLUMSAL YAŞAMIN ÖZÜNÜN İDEOLOJİSİ VE SİSTEMİDİR

Sosyalizm, toplumsal yaşamı kendi komünal demokratik değerleri üzerinden yeniden düzenlemeyi öngören bilimsel bir ideolojidir. Sosyalizm, toplumsal yaşamın bilimi, toplumla iç içe gelişen yaşamın insani özelliklerinin ifadesi, fikridir. Bir bilim, fikir ya da ideoloji olarak 19. yüzyılda sistemli hale gelmesi, onun bu özelliğini değiştirmez. İnsan toplumsal bir varlıktır. Sosyalizm de toplumla ilgili bir kavram ve sistem olduğundan hep vardı ve varolacaktır. Çünkü *'sosyalizmden kuşku duymak insandan kuşku duymaktır.'* Sosyalist toplumun kapsamı, öngördüğü toplumsal yaşamın biçimi, bu yaşamın kültürü ve ahlakı genel hatlarıyla nettir. Bu nedenle bir ideoloji ve sistem olarak sosyalizmin günceldeki durumu anlaşılırdır. Çünkü sosyalizm ve insan ilişkisi birebir bir ilişkidir. Bugünün insanlarının hem birey hem de toplum olarak yaşadıkları durum, sosyalizmin durumudur. Dolayısıyla baştan şunu belirtmek gerekir: Sosyalizmin 20. yüzyılda bir ideoloji ve sistem olarak ağır darbeler alması, genel insanlık durumunun darbe almasıdır. Bugün dünyanın toplumsal alanda ciddi sorunlar yaşaması, sosyalizmin toplumsal alanda yaşadığı sorunların boyutunu ifade etmektedir. Sosyalizm toplumsal bir sistem olduğundan, insanlığın yaşadığı sorunlar aynı zamanda sosyalizmin sistem olarak yaşadığı sorunlar olmaktadır. Bu açıdan, insanlığın yaşadığı sorunlar üzerinden sosyalizmin sistem olarak yaşadığı sorunları tartışmak ve anlamak gerekmektedir.

Devletçi toplumların mayasında eşitlik yoktur

İnsanlık, 20. yüzyılı kapitalist sistem ve reel sosyalist kamp arasındaki soğuk savaş politikalarıyla geçirdi. Bu yanlış ve haksız mücadele öyle bir boyuta vardı ki toplumlar bile kendi içinde kamplaştı. Kapitalist ülkelerde, sosyalist olmak en tehlikeli terörist; reel sosyalist ülkelerde de liberal eğilimler, pek haklı olarak sınıf düşmanlığı olarak tanımlandı. Özellikle kapitalizmin ortamı terörize eden politikaları toplumsal yaşamı oldukça gerginleştirdi. İki sistemin karşılıklı antipropaganda kuşatmasında kalan toplum, bir yüzyılın tümünü olmazsa da büyük bir dönemini soluksuz geçirdi demek yerindedir.

Kapitalizmin reel sosyalist kampa eleştirilerinden yola çıkarak sistem olarak kapitalizme bakıldığında, tam bir toplum düşmanlığı olduğu halde yaşamaya devam etmesini reel sosyalizmin zayıflığı olarak anlamak gerekir. Çünkü reel sosyalizmin sosyalist ideolojiyi ne kadar temsil ettiği, tartışılması gereken en önemli sosyalist görevdir. Sosyalist teorinin marksist ve leninist aşamalarında yapılan çözümlemelerde, kapitalizmin özellikle ekonomi politiği oldukça geniş açımlanmıştır. Dolayısıyla hem kapitalist sistemin hem de sosyalizmin öngördüğü ekonomik politikalara fazla değinmeden, bu sistemlerde toplumun ve bireyin aldığı biçimleri değerlendirmek daha yararlıdır. Sosyalizmin ekonomik eşitliği esas aldığı, kapitalizmin ise tam eşitsizlik üzerinden geliştiğini herkes şu ya da bu düzeyde bilebilir.

Kapitalizmin pratiğinde ortaya çıkan durum, tam bir toplumsal eşitsizlik durumudur. Bireysellikteki duruş olarak da insanları bireycileştirdiğini çok fazla değerlendirmeye gerek yoktur. Kapitalist sistemin kendi içinde eşitsizlik yaratmasına rağmen görece özgürlükçü olduğu söylenebilir. Liberalizm olarak ifade edilen kapitalist biçim kendi insanını yaratmaya koyulurken feodalizmin ağır toplumsallığını iyi çözümlediği için, bireysel duruşlara nefes aldırma imkanlarını reel sosyalizmden daha iyi değerlendirmiştir. Bu ortaya çıkmıştır. Karl Marks'ın ekonomik (üretim ve üretim ilişkileri, emekdeğer teorisi) tahlillerine dayanarak sistemleşen reel sosyalizmin eşitlikçi olduğu, ama özgürlükçülüğü tam olarak tanımlayamadığı da ortaya çıkmıştır. Bu temel iki olgu, eşitlik ve özgürlük düzeyleri, soğuk savaş politikalarının merkezindeki iki öğe oldular. Kapitalizm, reel sosyalizmde tam gerçekleşemeyen özgürlük durumunu fırsat bilip, 'demir perde, antidemokratik, diktatörlük' gibi kavramlarla antisosyalistliğini reel sosyalizm pratiği ile güçlendirirken; reel sosyalist kamp da kapitalist sistemdeki eşitlikçi olmayan durumu toplumculuğunun verdiği güçle eleştirerek, kapitalizmin barbarlığını ilan etti. Aslında her iki sistemin de birbirine eleştirilerinde doğruluk payı vardı. Ancak burada reel sosyalizmi çöküşe götüren nedenlerin başında gelen özgürlükçülüğündeki sakatlık kadar, hep eşitlik ülküsüyle yaşayan insanların kapitalizmdeki eşitsizliğe rağmen bu sistemi yıkıma götürememesi, düşündürücüdür.

Kapitalizm, eşitlikçi olmayarak yanlış bir şey yapmış olmamaktadır. Çünkü devletçi toplumların mayasında eşitlik yoktur. Bahsettiğimiz görece özgürlük durumuysa, kapitalizmin Rönesans ile başlayan komünal özellikli toplumsallığın çağdaş arayışlarına vermek zorunda olduğu tavizlerdir. Dolayısıyla kapitalizm eşitsizliği ile kendisi olurken, 'özgürlükçülüğü' ile de topluma ve cüzi oranda bireyselliğe taviz vermiş olmaktadır. Ancak reel sosyalizmde sosyalist ideolojiden dolayı zaten olması gereken eşitlik kendi yaşam gerekçesi iken, özgürlükçülüğü tam sağlayamaması kendine karşıtlığıdır. Çünkü sosyalizm eşitlik ve özgürlük demektir. Özgürlükçü olmayan eşitlik veya eşitlikçi olmayan bir özgürlük sosyalizm olamaz. İşte kapitalizmi, reel sosyalizm karşısında yenilmekten kurtaran durum budur. Eşitlik ve özgürlük arasındaki bu güçlü bağın toplumsal izahını yapan ve ilkesi böyle kurulan sosyalist ideolojinin reel sosyalizm biçiminde pratikleşen boyutundan hareketle belirtmek gerekir ki, reel sosyalizm 'sosyalizmin çürüğüdür.' Sosyalizm demek reel sosyalizm demek değildir. Onun için 20. yüzyılın soğuk savaşı kapitalizm ile sosyalizm arasındaki bir mücadele değildir. Olması gereken kapitalizm ile 'sosyalizmin çürüğü' arasındaki mücadeledir. Sosyalizm için, zihinlerde yerleşmiş 'sosyalizm eşittir reel sosyalist sistem' mantığı doğru değildir. Kapitalizmin kendi içindeki aşamaları gibi, reel sosyalizm de sosyalist ideolojinin bir aşamasıdır. Sosyalizm önemli bir insan ütopyasıdır. Yanlış ve yetersizliklerine rağmen gerçekleşen reel sosyalizm uğruna milyonlarca insanın fedakarlıkta bulunması, insanın insan olarak yaşamasının sosyalizmle mümkün olacağına olan inançtan kaynaklanmıştır. Nihai düzey olarak komünizmi ana hatlarıyla bilen bir insanın bu ütopya peşine düşmemesi çok zordur. Bu gücüne rağmen kendini yenileyememesi, çıkış yapamamasını, sosyalizmin ideolojik olarak yaşadığı evrelerle değerlendirmek gerekmektedir.

Sosyalist ideoloji ağırlıkta Avrupa kapitalizminin 18. ve 19. yüzyıl çelişkilerinin eleştirisi üzerine kendini sistemleştirdi. Teorik olarak en çok dayandığı zemin, Fransız aydınlanmasıdır. Fransız aydınlanmasında felsefik olarak güç olan kartezyenci yaklaşımların dünya tahlillerinin, özellikle sosyal yaşama indirgenmiş düzeyinin çok mekanik olduğu bilinmektedir. Hegel diyalektiğini ayakları üzerinde oturttuğunu söyleyen Marks'ın, bilimsel sosyalizme katkıları inkar edilemez. Ancak, Marks'ın ekonomi politiğinde ortaya koyduğu başarısının aynısını toplumsal çözümlemesinde gösterdiğini söylemek güçtür. Bu noktada Marks'ın ciddi yetersizlikler içinde olduğunu söylemekten ziyade, marksizmin ele alınışında, ardılları için kişiliğin oluşumu noktalarında ciddi hatalara götürmeye açık olmasıdır. Yaşanan bütün sosyalist pratiklerden ortaya çıkan sonuçlardan hareketle; sosyalizmin en ciddi hatasının, ekonomik düzenlemesine göre kendi insanını yaratmasındaki zaafıdır denebilir. Bu zaaf, somutta eşitlik ve özgürlük ilişkisinde kendini açığa vurarak, bir dönemin sonunu getirdi. Dolayısıyla 21. yüzyılda, bilimsel sosyalizmin, zafiyet oluşturan bu yanlarını tahlil etmesi, bunun üzerinden insanlığı kurtuluşa götürmesi gerekir. Çağımızın tüm sorunlarını sosyalist bilimsellikle değerlendirmedikçe hiçbir sorunun çözülemeyeceği görüldü ve görülecektir.

> **"Sosyalizm eşitlik ve özgürlük demektir. Özgürlükçü veya eşitlikçi olmayan bir özgürlük sosyalizm olamaz. İşte kapitalizmi reel sosyalizm karşısında yenilmekten kurtaran durum budur. Eşitlik ve özgürlük arasındaki bu güçlü bağın toplumsal izahını yapanve ilkesi böyle kurulan sosyalist ideolojinin reel sosyalizm biçiminde pratikleşen boyutundan hareketle belirtmek gerekir ki reel sosyalizm 'sosyalizmin çürüğüdür"**

"21. yüzyıl devrimciliği sosyal bilim devrimciliğidir"

Sosyalizmin 21. yüzyıldaki düzeyi, onun kendi sorunlarını aşmasıyla gerçekleşecektir. Bu konularda giderek yoğunlaşan arayışların olduğu bilinmektedir. Bu arayışlar içerisinde hangisinin daha köklü olduğu, hangisinin bilimsel ve demokratik sosyalizme götüreceği, farklı görüş ve öneride bulunan arayış içindeki güçlerin mücadele düzeyleri kadar hangisinin daha bilimsel ve gerçekçi olduğu ile ortaya çıkacaktır. Bu arayış içinde 30 yılı aşkındır Reber Apo öncülüğünde Kürdistan'da bir mücadele verilmekte ve bu arayış önemli gelişmeler de sağlamış bulunmaktadır. Koca reel sosyalist kamp ve birçok sosyalist komünist partinin dağılmasına rağmen, Reber Apo'nun tam tersine sosyalizmdeki ısrarının vardığı son nokta heyecan vericidir. Bütün zorluklara rağmen, birçok sol kesimin vebadan kaçar gibi sosyalizmden kaçtığı bir süreçte, Reber Apo'nun demokratik ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü toplum paradigmasıyla sosyalist ideolojide yaptığı çıkış, hiç kuşkusuz sosyalizmin teori ve pratiğinde yeni bir aşamadır. Dolayısıyla önder olarak Reber Apo'yu, parti olarak PKK'yi sosyalist yapılanmaların gelişim seyirleri içinde çağdaş düzey olarak ele almak gerekecektir. Böylesine bir gelişim seyri içinde hak ettiği noktayı yakalamış Önderlik gerçeğinin, felsefi, ideolojik olarak özgünlüğü, farkı nedir bakmak gerekir.

Daha başından itibaren Reber Apo'nun dikkat çektiği husus, sosyalizmin insanlık davası olduğu ve sosyalizmin kendi insanını yaratmadan başarı sağlayamayacağıdır. Daha önce genel kabul gören üretim ilişkileri düzenlenirse insan da buna paralel sosyal ilişkiler içine girecek yaklaşımı, Reber Apo'da uygulandığı biçimiyle kabul görmemiştir. En son, ideolojilerin toplumsal kuruluştaki rollerine ilişkin yaptığı çözümlemeler ile ideolojinin en az ekonomi kadar toplumu kurup kurumlaştırdığını belirterek, düşüncenin insandaki gücünü ortaya koydu. İnsanın zihniyet kazanması ile düşüncenin sistemleşmesi gerçekleştikten sonra, maddi yaşam tarafından birebir şekillenen varlık olmaktan önemli oranda çıkmayı başaracaktır. Bunu bilmek ve uygulamaya çalışmak basite alınacak bir ilke değildir. Çünkü bu insana olan güveni açıklar. 5000 yıllık devletçi toplum geleneğinin baskı ve yoldan çıkarma yöntemlerinden dolayı oldukça zayıf düşmüş insana güvenmek, insanlara hizmet etmek, eşitlik ve özgürlük diyalektiğini doğru kurmak, sosyalist olunsa bile bunların kolay gerçekleşmediği ispatlanmıştır. Bu yaklaşım, özellikle sosyalizmi kurma mücadelesinde yöntem belirlemekte önemli olduğu kadar, teorik zenginlik de doğuran bir yaklaşımdır. Bu temel fark Reber Apo tarafından, önce sosyalist birey ve toplumu kurmak gerekir biçiminde dile getirilmiştir. PKK'de bir model olarak tüm yetersizliklerine rağmen yaşanan budur. Reber Apo'nun en son 'Bir Halkı Savunmak' adlı eseri dikkatle incelendiğinde, bu eserin tam anlamıyla bir toplum çözümlemesi olduğu görülecektir.

21. yüzyılda sosyalizm için çözülmesi gereken temel sorunların başında, sosyalist birey nedir ve bu birey öncülüğünde kurulacak toplum nasıl bir toplumdur soruları olacağa benzer. Reber Apo bu gerçeği, *"21. yüzyıl devrimciliği sosyal bilim devrimciliğidir"* sözleriyle dile getirdi. Demek ki çağımızın sosyalistliği toplum çözümlemesi yapmak, toplumu ve bileşenlerini doğru tanımlamak üzerinden gelişmek durumundadır. Toplum ve birey değerlendirmesi yapılırken, sorulan soruların cevabı konusunda temel eleştiri konuları devletçi toplum geleneği ve soldan bir parçası olarak reel sosyalizmin mantığı sonucu sistemleşen onun aşırı toplumsallığı olurken; özgür birey tanımlaması için geliştirilecek belirlemelerin temel olarak kabul etmeyeceği noktalar da kapitalist sistemle beraber gelişen Batı bireyciliği olacaktır. En azından günümüz özgür birey duruşu, bireyciliği eleştirmek üzerinden bir mesafe kat edebilir.

Özgür birey olmanın birinci koşulu, bireyciliğin tersine, kişinin toplumsal geleneği bilmesi, ona saygılı olması, onun içinde varolma mücadelesi vermesiyle çok yakından bağlantılıdır. Toplumsallık inkar edilerek birey olunmaz. Çünkü toplumsallık reddedilirse, birey, insan olmanın tarzını reddetmiş olur. Ancak toplumun gücü de bir insanı rahatlıkla yok edebilir. Bireyden, topluma saygılı olmasını istemek kadar, toplumun da bireylerine merhametli davranmasını istemek gereklidir. Toplumun herhangi bir kuralını rasgele reddetmek ya da bir toplumun bireyimi özgürleştiriyorum adı

altında onu serbest bırakması da doğru bir toplum birey ilişkisi olmamaktadır. Bireysel duruşlara izin verecek doğru bir toplumsallığa, toplumu güçlendirecek gerçek bir bireysellik için de özgür birey olmaya ihtiyaç vardır. Eğer bir toplumsal biçimleniş, kendi fertlerinin azami insani ihtiyaçlarını dahi karşılayamıyorsa, o toplumsal biçim, birey olmaya imkan sunacak özellikleri kendi içinde taşımıyor demektir. Beslenme, barınma, sosyal güvenlik gibi zorunlu ihtiyaçların giderilmesi için, toplum ya da topluluk gerekli giderici mekanizmalara sahip değilse, orada birey olma değil, basit insan olarak yaşamanın imkanları da olmaz. İşte toplum, bireye karşı bu biçimi de olumsuzluğu farz kılan bir yöntemi de geliştirebilir. Bu durum ya tamamıyla bireyin teslimiyetine ya da bireyin başkaldırısına neden olur. Diğer taraftan, fertler birey olma adına toplumsallığın en temel taşlarını, yani temel ahlaki örgüsünü sarsacak anlayışlarıyla kendilerini özgür kıldıkları sanısına kapılırlarsa, bu da bireysellik değil, bireycilik olur.

Özgür birey toplumsal yaşamın tek bir kişideki gerçekleşmesidir

Özel mükiyetçi ve bireycileştiren duygu ve düşünceler ile sistemin iktidarcı olan yapılanışı dışında kalmayı başararak gelişmiş toplumsal değer yargıları, bir insanı ne kadar çok yapılandırmışsa, o kişi özgür birey olma yolunda o kadar avantaj sahibidir. Bu ilke üzerinden, bireyin hangi aşamalardan geçtiğini az çok çözümlemeye tabi tutmak, imkan dahilindedir. Binlerce yıllık insanlık tarihine ışık tutacak somut verilerden hareketle, bugünkü toplum ve birey tanımlamamızın gerçekçi olması, geçmişi ele alış tarzımızla yakından bağlantılı olacağı için, önemli olan özgür birey derken neyin kastedildiğidir.

Özgür birey, tek bir insan olarak toplum dışında varolamayacağını bilen bireydir. Çünkü toplum dışında yaşamak, kişilik kazanmak, teorik olarak da mümkün değildir. Özgür birey, toplumsal yaşamın tek bir kişideki gerçekleşmesidir. Özgür bireyin toplumsallıkla bağından söz ederken, bu toplumu herhangi bir toplum olarak değil, demokratik komünal toplum olduğunu bilmek gerekir. Yani bu toplum, inanç ve ahlak ilkeleri üzerinden kurulmuş toplum biçimi demektir. Özelikle devletçi toplumun kendini meşrulaştırmak için kullandığı köleci ve feodal dönemlerdeki aşırı toplumsallığı ile kapitalizmin ahlaksızlaştırdığı toplum gerçeği özgür bireyin kabul edeceği ve saygı duyacağı toplum biçimleri olamaz. Dolayısıyla özgür birey –günümüzde bu zorunluluktur– devletçi topluma karşı irade kazanma mücadelesi vermekle gerçekleşir. Bu mücadeleden kaynaklı, özgür birey sorumluluk duyan insan demektir. Bireyciliğin tarihten kopmuş, köksüzlüğü ifade eden, yine bencil ve haklılık terazisindeki 'benim faydam ne kadardır' ölçüsünü aşan bir düzey gerçekleşmeden, özgür birey olunmaz. Toplumun bir parçası olarak varolduğunu bilen, ama toplumun geriliklerine boyun eğmemeyi de içeren özgür birey, zihniyet düzeyi en gelişkin insan olma anlamına gelmektedir. Dil, din ve ırk ayrımı gözetmeden tüm kültürlere saygılı, tüm dünyayı yurdu kabul eden, aynı zamanda kendi toplumu ve yurduna da derinden bağlı olmayı, köklerine sahiplik olarak bilmektedir. Bunlar özgür birey tanımlamasına girer. Kadın ve erkek olarak, cins bilincinden önce insan olmak ve kadının günümüzdeki toplumsal düzeyini kabul etmemek de bu çerçeve içine alınabilir.

Bu tanımlamalarla bakıldığında, özgür birey olmak için daha çok yol alınması gerektiği ortaya çıkacaktır. Toplumsallık içinde, ona kimi noktalarda karşı olacak, tek bir insan duruşuyla tanımlanacak bireysellik oldukça çelişkili bir kavramdır. Birey toplum ilişki ve çelişkisinde bireyin toplumu reddeden, ona saygı göstermeyen duruşunun neye yol açacağı, son yüzyılda defalarca ispatlanmıştır. Hem toplum içinde hem de onun dışına çıkmanın kolay bir durum olmadığının en iyi örnekleri, atom bombasını insanların başında patlatma kararı alan insanlarda ortaya çıkmıştır. Demek ki birey yaklaşımında önemli olan, birey ve bireyciliği karıştırmamaktır. Bu, sorumluluk ile sorumsuzluğu, tarihselliği ile köksüzlüğü karıştırmamak demektir. Birey, daha doğrusu özgür birey toplumsallaşan insandır. Bireycilik ise tek bir insanın sadece kendi çıkarları için hemen her şeye saldırmasıdır.

Bireyci kişinin yaşam anlayışını belirleyen, içinde yaşadığı toplum gerçeğidir. Bunun için, bir model olarak –çok zor da olsa– özgür birey olmak mümkünse de genel bir bireysellik için uygun toplumsal koşullar gerekmektedir. Bozulmuş, yozlaşmış, güç ve iradeden düşmüş bir toplumdaki fertlerin bireysel olmaları çok zordur. Hata mümkün değildir de denebilir. Bu biçimdeki toplumlarda bireysellik yönünde çok engel vardır. Eğer bir toplumda toplumun kendisi ağır toplumsallıkla yaşıyorsa, yani inanç ve ahlaki kurarlar dogmatik ve katıysa, bu toplumlarda ortaya çıkan bireyler, küçük bir adım atma imkanını özgür birey olmakla eş tutabilir. Konuşurken hitap değiştirmek, hatta fiziksel biçim değişikliği dahi tatmin olmaya neden olabilir. Tersi toplumlarda, yani toplumsal ahlakın yozlaştırıldığı, bireyciliğin hakim olduğu toplumlarda da basit insani görevler yerine getirilirken, bireyin sanki toplumla olan bağından kaynaklı görevlerini yerine getiriyormuş gibi algılaması ve tatmin olması yaşanabilir. Batı insanında görülen çevrecilik anlayışı, duyarlılık düzeyi, yoksul toplumların sorunlarıyla ilgilenme biçimi buna örnek olarak verilebilir.

İnsanın en önemli ayırt edici özelliği değişim dönüşümüne kendisinin cevap olmasıdır

Bu noktalardan hareketle ulaşacağımız sonuç, doğru bir toplum tanımlaması ve kuruluş gerçeği olmadan genelleşmiş bireyselliğin gerçekleşmeyeceğidir. Kavram olarak toplumun ne olduğu ve neden toplumsallık biçiminde insanlarının maddi bir varlığa dönüştüğü az çok bilinmektedir. Toplum konusunda daha önemli olan, toplumsal yaşamı vareden değerlerin içinde temel olanlarının hangileri olduğu ve toplumsal yaşamın kuruluşunun temeline hangi değer yargılarını almamız gerektiğidir. İnsanlık tarihi değerlendirildiğinde, insanın biyolojik evriminin tamamlanmasından sonra toplumsal olarak yaşadığı evrelerde yarattığı değerler, bugünün düşünce gücüyle rahatlıkla analiz edilebilir. Böylelikle hangi değerin ya da hangi toplum biçiminin daha çok insani olduğu ve insana hizmet ettiği de rahatlıkla ayrıştırılabilir.

İnsanın bir tür olarak insanlaşmadan önce, primatlar biçiminde hayvanlar aleminin bir kolu olarak yaşadığı bilinmektedir. Biyolojik evrim, buna paralel olarak gelişen toplumsal evrim ile insanlaşmanın başarıldığı, bu başarının kendisini doğal toplum biçiminde ifadeye kavuşturduğu tespitlidir. Bu gelişme, maddi olguların değişim ve dönüşüm yasalarının bilimsel izahı olarak ele alındığında, tür olarak insanın varolması, insanın varoluşunun tezi olmaktadır. Gelişme için maddi olgularda tespit edilen özellik, olgunun içinde olan ikililik halidir. Bilimsel yorumlamada bu tez, antitez olarak ifadeye kavuşturulmuştur. Doğal toplum dö-

neminde, komünal tarzda varolmuş insanlık durumu bir tez olarak ele alındığında, devletçi toplum bunun antitezi olmaktadır. Devletçi toplumun toplumsallığın kendisinden bir sapma olduğu, onun antitez karakterinden ileri gelmektedir. Antitez, karakteri gereği tezi durumundaki olgu ile çatışır. Ona karşıt anlam ve değerler yaratır. Özellikle temel belirleyenlerde bir farklılık yaratma, antitezin karakteri gereğidir. Bilimsel olarak tez-antitez çatışmasında karşıtların birbirini tümden yok etme hali gerçekleşmezse, sentez ağırlıkta antitezin karakterini taşımakla kendini ifadeye kavuşturur. Toplumun komünal biçiminde eşitlik, özgürlük, adalet, ortakçılık ve toplumculuk gibi özellikler, toplumun kendisi olmaktadır. Devletçi toplumda bu özellikler farklı bir içeriğe kavuşturularak, yeni anlamlar yaratılır ve topluma yeni bir şekil verilir. Buna benzer ilişki ve çelişkilerle yaşanan yenilenme şekli, bu aşamayla toplumsal tarihe yerleşerek hep devam edegelmiştir.

Bir maddi varlık olarak insanın en önemli ayırt edici özelliği, değişim dönüşümüne kendisinin cevap olmasıdır. İnsan kendi iradesi oranında değişimin nerede, ne zaman, nasıl olması gerektiğini belirleme güç ve yeteneğine sahiptir. Kısaca mücadele dediğimiz bu özellik, en önemli insan özelliği olmaktadır. Bu temel kuraldan hareketle, insanın yarattığı gelişmelerin sonuçları bir zorunluluk veya mutlaklık olarak değil, o sonuçları ortaya çıkaran insanların duygu ve düşüncelerine göre ele almak gerekmektedir. Değişimin zorunluluğu yanında, bu değişimin ihtiyaçlara azami cevap olması da gerekmektedir. Toplumsal sistemlerde meşruluk, ihtiyaçlara verilen cevapların oranı kadardır. İnsan aynı zamanda geliştirilip yetiştirilen bir varlık olduğu için, her zaman olması gereken ihtiyaçlarının yanında suni ihtiyaçları da yaratabilmektedir. Durum böyle olunca, en zor olan şey, neyin insan için gerektiği ya da gerekmediği noktasında yapılması gereken ayrım noktaları olmaktadır. Bu karmaşıklığın giderilmesi için insanın bulduğu çare, yöntem olmaktadır. İnsan olgusunu, toplumsallığın komünal biçimini esas alarak yöntem belirlemek, bu karmaşayı en aza indirgeyecektir.

Önderlik paradigmasına göre esas alacağımız bu yöntem, toplum tanımlamasını doğru yapma yöntemidir. Toplum doğru tanımlanır ve esas bileşenleri yerli yerine oturtulursa, yaşamı belirleyen ayrıntılar da bu tanımlamaya göre değişmek durumunda kalacaklardır. Toplum tanımlamamızın özü, doğal toplumun komünal tarzdaki varolma biçimidir. Bugünkü 'büyük toplum'un karmaşıklığı, bu toplumun zihinlerde yarattığı tahribatlardan kaynaklanmaktadır. İnsanın karmaşık bir varlık olduğu doğrudur. Tek başına bile karmaşık olan insanın, bir arada yaşamaya başlamasıyla oluşan toplumun daha karmaşık bir hal alması kaçınılmaz olur. Ancak insanın karmaşıklığı yanında sade ve saf olan yanı da vardır. Burada önemli olan, toplumun kendi ilkelerini insanın bu sade ve saf yanı üzerinden mi, yoksa karmaşık yanı üzerinden mi kuracağı meselesidir. Her insanı çok ayrı bir şey olarak ele almanın sonuçları, toplumsal buhrandır. Oysa özünde toplum, tüm insanlarda varolan zayıf yanların –beslenme, koruma, çoğalma– giderilmesinden doğan güçlenme durumudur. Sade ve saf insanlığın ortaklaşmasının yaratacağı bir çeşitlilik ile toplumu ele almak daha doğrudur. Burada çeşitlilik, farklılık, zenginlik gibi ayrım noktaları ifade edilmektedir.

Toplum insanın varlık koşuludur

Uğraş alanları doğrudan insan olan bilimlerin, toplumsal zenginlikleri sadeleştirmek için toplumun ana özelliklerini ele almaları henüz başarılmamıştır. Bugün sosyal bilimlere hakim olan anlayış, sorunların kaynağına inecek ve onu hakim paradigmanın dışında ele alacak düzeyde değildir. Daha da kötüsü, birçok sosyal bilim dalı uyguladıkları yöntemlerle sorunları daha da ağırlaştırmaktadır. Toplumu toplum olarak doğru tanımlayamamaktadırlar. Toplum doğru tanımlanamadığından, onun değişik temel alanları da doğru tanıma kavuşturulamamaktadır. Dolayısıyla bugün açısından, hem insanların zihniyetine yerleşmiş dogmalardan ötürü bir tanımsızlık vardır hem de yapılagelmiş tanımlamaların yanlışlıklarından ötürü yaratılmış bir karmaşa durumu söz konusudur. Buradan şu basit sonuca ulaşmaktayız: Bugün, insanlığın en büyük mücadelesi, hem cehaletine karşı hem de bilgisini edinme yöntemine karşı verilmelidir. Bugün cahil insan kadar bilgili insanın da tehlikeli yanları vardır. Bugünkü cehalet, toplum biliminin yöntemlerinden doğmuş, bilgi yığının sonuçlarından oluşmuş 'bilgililik' cehaletidir. En çok bilenin en cahil olması bugün itibariyle mümkün olabilmektedir. Çünkü insanın kendisi bilinmemektedir. İnsanın kendini bilmemesi, tüm tahribatlarının temelinde yatan en önemli nedendir. Bu sorunu aşmak günümüz sosyal bilimcilerinin başta gelen görevi olmalıdır. Önemli olan, akademilerde kurulmuş sosyal bilim ekollerine insan uyarlamak olmamalıdır. Sosyal bilimi insan gerçeğine uyarlamak esas alınmalıdır. Sosyal bilim 'sosyal olanın içinde' olmadıkça, kendi uğraş alanına yabancı olmaktan kurtulamaz. Dolayısıyla bu sosyal bilim toplumu, doğru tanımlama yöntemini de geliştiremez.

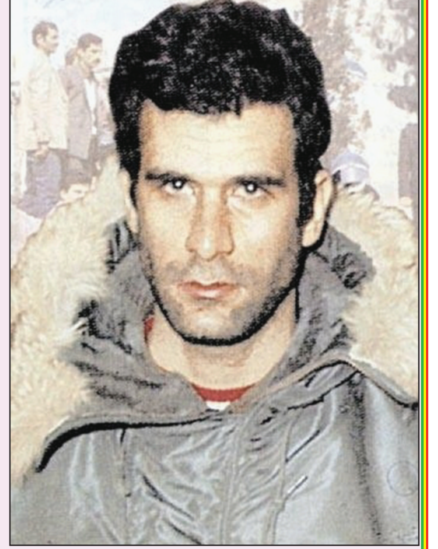
Toplum, özünde ahlak ve inanç birliğidir. İnanç olgusunu sadece bir varlığa inanıp inanmama olarak değil, insanların kendi aralarındaki güven, bağlılık, sevgi ve sadakat biçiminde toplumda ifadeye kavuşmuş duygu ve düşünceleri kapsayan olgu olarak anlamak gerekir. Toplumsal ahlak ise, toplum yaşamını var eden olgulara herhangi bir yaptırım gücü duymadan gönüllü bağlanma ve yerine getirmedir. Dolayısıyla ahlakı sadece gündelik yaşama indirgenmiş düzeyi ile ele almamak gerekir. Bu ilkeler üzerinden kurulmuş toplum, varoluşunun özü gereği komünalliği şart koşar. Dolayısıyla toplumsal yaşamın içindeki her ilişkiyi toplumsal bir ilişki olarak değerlendiremeyiz. Örneğin özel mülkiyet, iktidar, hiyerarşi, baskı ve şiddet, toplumun kabul etmeyeceği ilişkilerdir. Bu ilişkileri temel alan toplum, devletçi toplum olmaktadır. Dolayısıyla toplum derken bir insanın içinde kişilik ve kimlik kazandığı eşit, özgür ve demokratik ilkeler üzerinden kurulmuş, bunu özü kabul eden toplumsal gerçeklikten bahsetmiş olmaktayız. Devletçi toplum olarak biçim almış ve gerçek toplumsallıktan sapmayı ifade eden, az bir kesimin çıkarlarını güvenceye alan bu toplum biçimini, insanın içinde maddi bir güce dönüştüğü komünal toplumla karıştırmamak gerekir. İnsan, pratiği ile kendisini toplumsal yaşam içinde yaratıp anlamlandırdığı için, tüm yaratımlarının karakteri ile toplumsal biçimi arasında direkt bir ilişki vardır. Devletçi toplumda kabullenmesi mümkün olmayan insanlık dışı yaptırım ve uygulamalar, bu toplumun temel özelliklerinden kaynaklanmaktadır. Toplum, insanın varlık koşuludur. Toplumsallaşıldığında, insanca olan yaşamın hep bir gelişmeyi yaşaması gerekirken, toplumsal yaşam içinde gerçekleşen, bazı yanlarıyla hayvanları da aşan uygulamaların kimi insanlarca gerçekleştirilmesi ne doğal, ne insani, ne de mecburiyetten olmaktadır. Bu uygulamaların içinde gerçekleştiği toplumsal kuruluş, böyle öngördüğü için bu durumlar ortaya çıkmaktadır. İnsanın içinde olgunlaştığı bir olgunun insana karşıt hale gelmesi, akıllı olan insan gerçeğine göre bir eylem olamaz.

Toplumsal yaşam sosyalistçedir. Sosyalizmin toplumsal bilim olması, toplumsal yaşamın özünden kaynaklanmaktadır. Sosyalizmin özgür birey ve toplumsal yaşamla ilişkisi doğru kurulmadıkça, hiçbir toplumsal sorunun köklü çözülemeyeceği gerçeği de buradan ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla sosyalizm, sadece bir ihtiyaç olarak emekçi sınıfların çıkarını egemenlere karşı koruyan ve iktidar değişikliğini öngören bir ideoloji ve sisteme indirgenemez. Sosyalizm, demokratik komünal değerlere dayalı toplumsal yaşamı, devletçi toplumun sapmalarına karşı geliştirme ideolojisi ve mücadelesinin bugünkü ismi olmaktadır. Buradan hareketle sosyalizm demek demokrasi demek, sosyalizm demek komünallik demektir. Demokratik komünal toplumun bilimsel ifadesi olarak demokratik sosyalizm, özgür birey ve devlet olmayan demokratik toplumun kuruluşunu öngören bugünkü bilimsel ideolojinin adıdır.

> "Özgür birey olmanın birinci koşulu kişinin toplumsal geleneği bilmesi, ona saygılı olması, onun içinde varolma mücadelesidir. Toplumsallık inkar edilerek birey olunmaz. Çünkü toplumsallık reddedilirse, birey insan olmanın tarzını reddetmiş olur. Ancak toplumun gücü de bir insanı rahatlıkla yok edebilir. Bireyden topluma saygılı olmasını istemek kadar, toplumun da bireylerine merhametli davranamısını istemek de gereklidir"

Yenilmez gücü şehitleri doğru anlama ve sahiplenme ile yarattık

“Bu kadar genç ve bilinçli insan yaşamlarını ne için verdiler? Nasıl bir yaşam tutkunuydular? Son nefeslerinde neyi düşündüler, neyi haykırdılar ve neyi bulmak için gözlerini kırpmadan kendilerini kahramanca feda ettiler? Bu soruların cevabını ne kadar derin ve doğru anlarsak o kadar kendi gerçeğimizi doğru çözümlemiş ve anlamış oluruz. Kendimizi doğru yaşama çekmiş oluruz. Geleceğe dönük daha güçlü, daha bilinçli, daha net ve kararlı durarak yürürüz”

18 Mayıs şehitler günümüzde, ***Haki Karer*** yoldaşla başlayan, en son ***Yıldız, Sorxwin*** ve ***Şoreş*** arkadaşlara kadar uzanan tüm kahraman şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. Ne mutlu, böyle büyük ve yiğit şehitler ordusunu yaratmayı başarmış olan halka. Ne mutlu, şehitler gerçeğimizi doğru anlayan ve onları doğru izleyenlere. Bu temelde şehitler gerçeğimizin yaratıcısı olan ve onları temsil eden Önder Apo’yu, şehitlerimizin izinden başarıyla yürüyen tüm militan savaşçı yapıyı ve kendi büyük değerlerine, şehitlerine ölümüne bağlı olan yurtsever Kürt halkını saygıyla selamlıyoruz.

Haki Karer yoldaşımızın şehadetinin 29. yıldönümünde, O’nun izinden yürüyerek bugüne gelmiş, yeni bir yaşam ve bu temelde yürüyen dipdiri bir halk yaratmış olmanın büyük değerinin bilindiği, bunun kıvancının yaşandığı bir süreçte bulunuyoruz. Bu 29. yıldönümünde, şehitler gerçeği her zamankinden daha canlı, daha diri, bizlere daha yakın ve yolumuzu daha çok aydınlatan bir gerçeklik durumundadır. Bu temelde hareket ve halk olarak, kendi gerçeğimizi daha iyi tanıyoruz. Yürüyeceğimiz doğru yolu daha net tespit ediyoruz. Daha inançlı, kararlı, iddialı ve iradeli bir duruşla, özgürlük ve demokrasi yolunda kararlılıkla yürüyebiliyoruz. Bu bakımdan şehitler gerçeğini daha derinden anlama, daha iyi tanıma, şehitlerin yolundan doğru ve başarılı yürümeyi kesin başarmakla yükümlü bulunuyoruz.

Önder Apo her zaman, doğru yaşamın şehitlerin kendisi olduğunu söyledi. Şehitlerimizi, Özgürlük hareketimizin gelişimi içinde yaşayan canlı gerçekler olarak ifade etti. Şehitlerimiz bugün, insanlığı aydınlatan bir Önderlik ve parti gerçeği, her türlü saldırıya karşı kahramanca direnen gerilla gücü, insanlık için yepyeni bir yaşamı ifade eden demokratik konfederalizm sistemi ile dipdiri, güncel, halkımıza ve tüm insanlığa yol gösteren en temel değerler olarak yaşıyorlar. Çok iyi biliyoruz ki her zaman, her yerde bütün zorlukları yenme ve engelleri aşma gücünü bize şehitler gerçeği verdi. Sıkıştığımız her anda onu yenme gücünü şehitlerimizden aldık. Doğru yolu onların anılarına bağlılıkta bulduk. Yenilmez gücü onları doğru anlama ve sahiplenme ile yarattık. Özgürlüğü için her şeyini feda ederek yaşayan ve insanlığa coşku, heyecan yayan bu büyük halk gerçeği, böyle büyük bir şehitler ordusunun izinden yürüyerek, ona doğru sahip çıkarak yaratıldı. Bu bakımdan şehitler gerçeğimiz üzerinde her zamankinden fazla yoğunlaşma, onları anlamaya, tanımaya çalışma ve onlar karşısında derin bir iç sorgulama, özeleştirel yaklaşımla kendimizi yenileyerek, görev ve sorumluluklarımızın gereğini başarıyla yerine getirme düzeyine ulaşma, her militanın, hepimizin yapması gereken temel bir görev oluyor.

Şehitler yaratabilmek özgürlük mücadelesinin en temel gerçeğidir

Şunu iyi biliyoruz ki şehitler veremeyen, şehitler yaratamayan, şehitler öncülüğüne ulaşamayan halklar, en zayıf, en geri, giderek tarihten silinen halklar oluyorlar. Tarihte bunun çok sayıda örneği var. Kürt halkının tarihinde de bu durum oldukça öğretici bir yer tutuyor. Ne zaman ki şehitler vermeyi göze alabilen, yaratabilen bir konuma ulaşıyor ve özellikle onu bilinçli yürüten bir düzeye geliyorsa, Kürt halkı işte o zaman tarihinin en güçlü, en yenilmez en örgütlü ve birlik olan bir konumuna ulaşıyor. Yine ne zaman ki bu tür değerler zayıflıyor, şehitler vermekte zorluklar çıkıyor, onun bilinci kaybediliyor, örgütlenmesi dağılıyor, böyle büyük bir iradeden yoksun kalınıyorsa, işte o zaman tarihinin en zayıf, en geri, en kötürüm dönemini yaşıyor. Kürt halkı işte böyle bir dönemdeyken şehitler günümüz ortaya çıktı. Halk, tarihinin en baş aşağı gidişini yaşıyorken; inkar ve imha siyaseti uygulayan despotik ulus devlet yapılarının soykırımı en ileri düzeyde geliştirmeye çalıştıkları; halkın bilincinin, örgütlülüğünün ve birliğinin büyük ölçüde kaybolduğu bir ortamda bu büyük çıkış, Önder Apo’nun çıkışı, PKK’nin çıkışı ve bu büyük şehadet gerçeği ortaya çıktı. Kürt halk tarihini tersine çeviren ve bu tarihin en temel milatlarından biri olan 18 Mayıs gerçeği, şehitler günümüz gerçeği böyle ortaya çıktı.

Bu, tabii 6 Mayıslarla birleşerek, yine her mayısta şehitler günümüze doğru sahip çıkmanın, onu özgürlük mücadelesinde yaşatmanın bir gereği olarak, yeni ve artan şehadetler yaşanarak büyük bir mücadele gücü, iradesiyle şehitler ayımız ortaya çıktı. Mücadelelerle 18 Mayıs ile mayıs ayı böyle kutsal bir gün ve kutsal bir ay düzeyine ulaştı. Kürt halkı, özgürlük iradesini, geleceğe doğru bakışını, bilincini, örgütlülüğünü, cesaretini, fedakarlığını ve her türlü saldırı karşısında yenilmez iradesini böyle bir şehitler ordusunu geliştirerek kazandı. Bugün bu temelde büyük bir mücadele yürütülüyorsa, tamamen yenilmez, inkar edilmez, yok edilmez, her zaman özgürlüğü, demokrasiyi temsil eden, her zaman bugünü aydınlatan, geleceğe ışık tutan böyle büyük bir şehitler ordusuna, şehadet gerçeğine sahip olmasından kaynaklanıyor. Bu bakımdan şehadet yaratabilmek, böyle bir şehitler ordusu yaratabilmek, Kürt halkının Önder Apo öncülüğünde yürüttüğü özgürlük mücadelesinin en büyük, en temel, her zaman varolacak gerçeğidir.

Bu büyük özgürlük yürüyüşünde, biliyoruz ki ***Haki Karerler*** özgürlük iradesinin doğuşunu ifade ettiler. Zindan direnişçiliği, yani ***Mazlumlar, Hayriler, Kemaller, Ferhatlar,*** Önder Apo’nun deyimiyle kölelikten özgür yaşama yürüyüşün köprüsü oldular. Büyük komutan ***Agit*** yoldaşın izinden yürüyen şehitler gerçeği, Kürt halk karamanlığını temsil ettiler. Kürt halkının kahramanlık dönemini ortaya çıkardılar. Yine halkımızın serhıldan döneminde, gelişen halk serhıldanlarına güç veren, öncülük eden ***Vedat Aydınların*** şehadeti, ulusal diriliş devriminin başarısını, halk içerisinde kökleşmesini sağladı. 1990’lı yıllarda ***Beritanların, Zilanların*** direnişi, bu devrimci değerlere bağlılığın, onları korumanın, her türlü saldırı karşısında onları ölümüne sahiplenerek halkı bu temelde özgürlüğe yürütmenin sembolleri, temel değerleri ve içilmiş andları oldular. Yine Önder Apo’ya yöneltilen saldırılar karşısında Önderliği ve PKK hareketini, Kürt halkının özgür, demokratik yürüyüşünü her koşulda sahiplenmenin temel fedai duruşu, fedai ruhu, fedai gücünü yarattılar.

Uluslararası komplonun saldırıları karşısında gerilla olarak, gençlik olarak, halk olarak, Kürdistan’ın dört parçasında ve yurtdışında, ‘***Güneşimizi Karartamazsınız***’ kampanyasının büyük kahramanları, dünyanın birleşerek gerçekten de yok etmek için saldırdığı bir ortamda Önder Apo’yu sahiplenmenin, devrimci değerlerimize sahip çıkmanın, kısaca Kürt halkının özgürlük iradesinin ve özgür geleceğinin sahiplenilmesinin en temel duruşunu yarattılar. Bu duruş, 2001 yılında Güney’de YNK’nin saldırıları karşısında direnen kahraman şehitlerimize kadar ulaştı. Daha sonra da Kürt sorununun demokratik çözümü, Önder Apo’nun özgürlüğü ve uluslararası komplonun bu temelde parçalanıp yenilgiye uğratılması amacıyla gerçekleştirilen 1 Haziran Atılımı temelinde yeni bir kahramanlık dönemi, yine büyük şehitlerimizin öncülüğünde açıldı ve bu süreç devam ediyor.

Hareketimizin yiğit, fedakar militanı, halkımızın büyük öncüsü ***Erdal*** yoldaşın şehadeti ile başlayan bu süreç, Kürdistan’ın dört bir yanında, yine Kuzey Kürdistan’ın bütün eyaletlerinde ***Munzurların, Hüseyinlerin, Şevgerlerin, Tekoşinlerin, Seyit Rızaların, Nucanların, Şilanların, Serxwebunların, Viyanların*** öncülüğünde gelişen büyük kahramanlık direnişiyle günümüze kadar geldi. Şimdi de Dersim’de, Amed’de, Erzurum’da, Botan’da, Kürdistan’ın dört bir yanında büyük bir cesaret ve fedakarlıkla direnen, yaşamını Kürt halkının özgür, demokratik geleceğine veren büyük bir şehadet gerçeği ile bu süreç devam ediyor. Muş’ta, Kürdistan’ın dört parçasından bir olup, birlikte şehit düşen 14 kahraman yoldaş, yeni mücadele sürecinin gelişiminde ön açıcı bir rol oynadılar. En son Yıldız, Sorxwin ve Şoreş arkadaşlarımızın, düşmanın bütün gücünü sevk ederek, her türlü teknik aracını kullanarak yürüttüğü saldırı karşısında gösterdikleri kahramanca direniş ile hepimize, tüm halkımıza, insanlığa yön veriyorlar, ışık tutuyorlar. Özgür ve demokratik geleceğin yolunu kanlarıyla, bilinçleriyle, büyük amaçlarıyla aydınlatıyorlar.

Başarma kararlılığının kesin ölçüsü şehitler gerçeğimizdir

18 Mayıs şehitler günümüzde, sayıları 15 bini bulan bu kahraman şehitler gerçeğimizi doğru anlamak, derinliğine bunun bilincine varmak ve anılarına doğru sahip çıkabilmek büyük önem arz ediyor.

Bu kadar genç ve bilinçli insan yaşamlarını ne için verdiler? Nasıl bir yaşam tutkunuydular? Son nefeslerinde neyi düşündüler, neyi haykırdılar ve neyi bulmak için gözlerini kırpmadan kendilerini kahramanca feda ettiler? Bu soruların cevabını ne kadar derin ve doğru anlarsak o kadar kendi gerçeğimizi doğru çözümlemiş ve anlamış oluruz. Kendimizi doğru yaşama çekmiş oluruz. Geleceğe dönük daha güçlü, daha bilinçli, daha net ve kararlı durarak yürürüz. O nedenle tümüyle bir şehitler gerçeği olan Özgürlük hareketimizin gerçeğini de doğru anlamış oluruz. Onun felsefesini, ideolojik ilkelerini, yaşam çizgisini, politik amaçlarını, stratejisini, taktiğini, tarzını, üslubunu, temposunu, kısaca her şeyini doğru kavrar, Önderlik çizgisini doğru özümser, bu temelde kendimizi doğru ve yeterli yapılandırarak özgürlük mücadelesine daha güçlü, daha etkili katılabiliriz. Çünkü bunlar değişmeyen gerçeklerdir. Çünkü bütün gelişmelerin yaratıcısı olanlar bunlardır. Çünkü her türlü zorluğu yenen, engeli aşan, her koşulda başarıyı yaratan gerçeklik budur. Dolayısıyla büyük amaçlar edinen ve başarmakta kesin kararlı olan herkesin edineceği ölçü şehitler gerçeğimizdir. Şehitler gerçeğimizin derin bilincine varmak, onların anısına doğru sahip çıkmayı bilmektir. Önder Apo, PKK hareketinin Haki Karer yoldaşın anısına doğru bağlı olmanın ve sahip çıkmanın bir gereği olarak geliştiğini ifade etti.

devamı 24’te

